

சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருளாட்சி

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக முனைவர் (Ph.D.) பட்டத்திற்காக
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

பூ. காயத்ரி

பதிவெண்: 988

இலக்கியத்துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர் - 613 010

செப்டம்பர் 2012

முனைவர் வ. குருநாதன்

பேராசிரியர் - தலைவர்

இலக்கியத்துறை,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர் - 613 010.

நெறியாளர் சான்றிதழ்

சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருளாட்சி என்னும் தலைப்பில்

பூ. காயத்ரி அவர்கள் மேற்கொண்ட இவ்வாய்வு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இலக்கியத்துறையில் என் மேற்பார்வையில் முனைவர் பட்டத்திற்கு முழுநேர ஆய்வாகச் செய்யப்பட்டது என்றும், இவ்வாய்வேடு வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும், ஆய்வரங்கிற்கும் அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் சான்றளிக்கிறேன்.

இடம் : தஞ்சாவூர் - 10.

நாள் :

(வ.குருநாதன்)

நெறியாளர் கையொப்பம்

துறைத்தலைவர் கையொப்பம்

பூ. காயத்ரி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

இலக்கியத்துறை,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர் - 613 010

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருளாட்சி எனும் தலைப்பில்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இலக்கியத்துறையில் முனைவர் பட்டம் பெறுவதற்காக நான் முழுநேர ஆய்வு மேற்கொண்டு என்னால் செய்யப்பெற்ற இவ்வாய்வேடு என் சொந்த முயற்சியில் உருவானது என்றும், இதற்குமுன் இவ்வாய்வேடு வேறு பட்டத்திற்கோ, ஆய்வரங்கிற்கோ அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் உறுதி கூறுகின்றேன்.

இடம்: தஞ்சாவூர் - 10.

நாள்:

(பூ. காயத்ரி)

ஆய்வாளர் கையொப்பம்

நன்றியுரை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இலக்கியத் துறையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொள்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு நல்கிய பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு துணைவேந்தர் அவர்களுக்கும், உயர்திரு பதிவாளர் அவர்களுக்கும் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இலக்கியத்துறையில் ஆய்வு செய்ய அனுமதி வழங்கிய மேனாள் துறைத்தலைவர், பேராசிரியர் முனைவர் தா. ஈசுவரபிள்ளை அவர்களுக்கு என் நன்றியை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன்.

சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருளாட்சி எனும் தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு ஆய்வு நெறியாளராக இருந்து, ஆய்வு செம்மையாக அமையப் பல வகையிலும் எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து நெறிப்படுத்தி உதவிய பேராசிரியர், இலக்கியத்துறையின் தலைவர், மொழிப்புல முதன்மையர் முனைவர் வ. குருநாதன் அவர்களுக்கு அன்பொடு கூடிய என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இலக்கியத்துறையின் ஏனைய ஆசிரியப் பெருந்தகையர் அனைவருக்கும் என் நன்றிகள் உரியன.

இவ்வாய்வு சிறக்க எனக்குப் பல நூல்களைக் கொடுத்துதவிய தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தாருக்கும், சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தாருக்கும், சென்னை கன்னிமாரா, மறைமலையடிகள் நூலகத்திற்கும் சரசுவதி மகால் நூலக உறுப்பினர்களுக்கும், உற்ற துணையாய் இருந்து

ஆய்விற்கு உதவிய தோழிகளுக்கும் நண்பர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

என்னைப் பல்கலைக்கழகக் கல்விவரை உயர்த்திய என் பெற்றோர்களுக்கும், எனக்கு ஊக்கத்தை அளித்து ஆய்விற்கு உறுதுணை புரிந்து வரும் என் அன்புக் கணவர் திரு. சோ. சரவணன் அவர்களுக்கும் நன்றி.

நன்றியுடன்,

பூ. காயத்ரி

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகம்	-	அகநானூறு
உ.ஆ.	-	உரையாசிரியர்
ஐங்கு.	-	ஐங்குறுநூறு
கலி	-	கலித்தொகை.
குறள்	-	திருக்குறள்
குறிஞ்சிப்.	-	குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந்.	-	குறுந்தொகை
சிலம்பு	-	சிலப்பதிகாரம்
சீவக.	-	சீவகசிந்தாமணி
திணைமாலை.	-	திணைமாலை நூற்றைம்பது
தி.தெ.சை.சி.நா.	-	திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு
தொ.	-	தொகுதி
தொல்.	-	தொல்காப்பியம்
நம்பி.	-	நம்பியகப்பொருள் விளக்கம்
நற்.	-	நற்றிணை
நூ.	-	நூற்பா

ப	-	பக்கம்
ப.ஆ.	-	பதிப்பாசிரியர்
பக்	-	பக்கங்கள்.
பா.	-	பாடல்
புறம்	-	புறநானூறு
பெரும்பாண்.	-	பெரும்பாணாற்றுப்படை
பொருள்	-	பொருளதிகாரம்
மதுரைக்.	-	மதுரைக்காஞ்சி
முத்து.	-	முத்துவீரியம்
முல்லைப்.	-	முல்லைப்பாட்டு
மு.ப.	-	முதற் பதிப்பு
மேலது	-	மேற்குறிப்பிட்ட நூல்.
மேலவர்	-	மேற்குறிப்பிட்ட நபர்.

முன்னுரை

பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவன சங்க இலக்கியங்கள். அவை அகம், புறம் என்று பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அகத்திணைப் பாடல்கள் பாடுவதில் சில மரபுகள், கொள்கைகள் புலவர்களால் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. அவையே, புலனெறி மரபுகளாய் அமைந்தன. அகத்திணையில் முதல், கரு, உரி என்ற மூன்றும் முறைசிறந்து பாடுதல் புலனெறி மரபாகும்.

நாடக வழக்கும், உலகியல் வழக்கும் இணைந்தது புலனெறி மரபு. இயற்கை பின்னணியில் மனிதனின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதும் புலனெறி மரபு. நிலமும், பொழுதும் சார்ந்து தோன்றக்கூடிய கருப்பொருட் பின்னணிகள் அகத்திணையில் வரும் அகமாந்தர்களின் உளநிலையை வெளிப்படுத்தும் கருத்துப் புலப்பாட்டுக் கருவியாக உளநிலையை வெளிப்படுத்தும் கருத்துப் புலப்பாட்டுக் கருவியாக மட்டுமின்றி, பழங்கால மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துக்காட்டும் கருவியாகவும் அமைந்துள்ளன.

சங்கப் புலவர்கள் அக ஒழுகலாறுகளை வெறுமனே புனைவதற்காகக் கருப்பொருள்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக, கருத்துச் செறிவான செய்திகளைக் கூறுவதற்கும், குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துவதற்கும், சங்ககால மக்களின் வாழ்வியல் நெறிகளை வெளிக்கெணர்வதற்கும் கருப்பொருள்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பாடலில் பயின்றுவரும் விலங்கு, பறவை, மரம், செடி, கொடி போன்ற கருப்பொருட்களின் தன்மைகளை உள்ளது உள்ளவாறு நுட்பமாகப் புனைந்துள்ள பான்மை சங்கப் புலவர்களின் பல்துறை அறிவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஆய்வுத் தலைப்பு

சங்க இலக்கியங்கள் பழந்தமிழர்களின் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியல் முறைகளைத் தொகுத்துரைக்கின்றன. நால்வகை நிலச் சூழலில் அன்பின் ஐந்திணைக்கேற்ப மக்களின் வாழ்க்கை முறை அமைந்திருந்தது குறித்தும், நிலமும் நிலம் சார்ந்த கருப்பொருட்களும், தலைவன் - தலைவியின் உணர்வு நிலைகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் குறித்தும், குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துவதில் கருப்பொருட்களின் பங்கு குறித்தும், கருப்பொருட்களை நுட்பமாகப் புனைந்துள்ள சங்கப் புலவர்களின் திறம் குறித்தும் ஆய்வு செய்யும் வகையில் 'சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருளாட்சி' என்றுத் தலைப்பு தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் காணலாகும் பண்டைத் தமிழர்களின் இயற்கையை நுணுகி ஆராயும் திறன், அவ்வியற்கையோடு மனித உணர்வுகளுக்கு உள்ள உறவு, கருப்பொருள்கள் மனித உணர்வில் ஏற்படுத்தக்கூடிய மாற்றம், கருப்பொருட்கள் குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துவதற்கு உத்தியாகப் பயன்படுதல் போன்றவற்றையும், கருப்பொருளைக் காதலுணர்வு நிலைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற கருவியாகக் கையாண்ட சங்கப் புலவர்களின் ஆளுமைத் திறன்களையும், இயற்கையோடு சங்ககால மக்கள் கொண்டிருந்த உறவினையும், இயற்கை மனித உணர்வினை மாற்றக்கூடிய சக்தியாக இருந்ததையும், பரந்த வயல்வெளிகளை அழித்துக் கட்டிங்களை எழுப்பி, மனம் சுருங்கிப் பரபரப்பாக மனிதன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலச் சூழலில் எடுத்துக்காட்டுவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

ஆய்வு ஆதாரங்கள்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகையும், பத்துப்பாட்டும் இவ்வாய்விற்கு முதன்மை ஆதாரங்களாய் அமைகின்றன. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், பிற அக இலக்கண நூல்கள், சங்க இலக்கியம் தொடர்பான திறனாய்வு நூல்கள், திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவை இவ்வாய்விற்குத் துணைமை ஆதாரங்களாய் அமைகின்றன.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

சங்க இலக்கியங்கள் குறித்துப் பல்வேறு ஆய்வு நூல்கள் இன்று வரையிலும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில், சங்ககால மக்களின் வாழ்வியல் இயற்கை சூழலுக்கேற்ப அமைந்திருந்த முறை குறித்து வெளிவந்துள்ள திறனாய்வு நூல்களும், தொல்காப்பிய அகவிலக்கியக் கோட்பாடுகள் குறித்தத் திறனாய்வு நூல்களும் இவ்வாய்விற்கு முன்னாய்வுகளாக அமைகின்றன.

வ.சுப. மாணிக்கனாரின் 'தமிழ்க்காதல்', ந. சுப்புரெட்டியாரின் 'அகத்திணைக் கொள்கைகள்', அ. இராமகிருட்டிணனின் 'அகத்திணை மாந்தர்', தமிழண்ணலின் 'சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு', ஆ. சிவலிங்கனாரின் 'தொல்காப்பியம் கூறும் உள்ஞுறையும் இறைச்சியும்', ச.ப. அருளானந்தத்தின் 'சங்கப் பாடல்களில் கருப்பொருட்களின் தாக்கம்', கோவி. இராசகோபாலரனின் 'அகநானூற்று முதல், கரு, உரிப்பொருள் அமைப்பு - ஓர் ஆய்வு', மா. கற்பகத்தின் 'அகநானூற்றில் கருப்பொருள் - ஓர் ஆராய்ச்சி' முதலான பல்வேறு ஆய்வு நூல்கள் இவ்வாய்விற்கு முன்னாய்வுகளாக அமைகின்றன.

ஆய்வின் எல்லை

சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருள்கள் சிறப்பாக இடம்பெறக்கூடிய அகத்திணைப் பாடல்களும், அவற்றின் உரைகளும், திறனாய்வு நூல்களும், கட்டுரைகளும் இவ்வாய்வின் எல்லைகளாகும்.

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்

சங்கப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ள கருப்பொருள்களை அறிவதற்குத் தொல்காப்பியம், இலக்கண விளக்கம் போன்ற இலக்கணங்கள் குறிப்பிடும் கருப்பொருள் கோட்பாடுகளைத் தொகுத்துக் காணத் தொகுப்பு முறை ஆய்வும், களவு - கற்பு கைகோளில் அகமாந்தரின் உணர்வுப் பின்னணிக்கேற்பக் கருப்பொருட்களின் அமைவினை ஆராயப் பகுப்புமுறை ஆய்வும், கருப்பொருளாட்சியில் உள்ளுறை, இறைச்சி, குறிப்புப்பொருள், உத்தி குறியீட்டு நோக்கில் விளக்கப்படுவதால் விளக்கமுறை ஆய்வும் இவ்வாய்வில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

இவ்வாய்வேடு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக நான்கு இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

- இயல் 1 - கருப்பொருட் கோட்பாடுகளும், சங்க இலக்கியமும்
- இயல் 2 - களவுப் பாடல்களில் கருப்பொருளாட்சி
- இயல் 3 - கற்புப் பாடல்களில் கருப்பொருளாட்சி
- இயல் 4 - கருப்பொருளாட்சியில் உள்ளுறை, இறைச்சி, குறிப்புப்பொருள்

என்பனவாகும்.

கருப்பொருட் கோட்பாடுகளும், சங்க இலக்கியமும் என்ற முதலாவது இயலில், கருப்பொருள் பற்றிய இலக்கணக் கோட்பாடுகள், கருப்பொருள் விளக்கம் குறித்த உரையாசிரியர்கள், அறிஞர்கள் கருத்துக்கள், புலனெறி மரபு குறித்த அறிஞர்களின் கருத்துக்கள், ஐந்திணை அடிப்படையில் கருப்பொருள் வகைப்பாடு, ஐந்திணைக்குரிய கருப்பொருட்கள், கருப்பொருள் மயக்கம், சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருட்கள் பெறுமிடம், பயன்பாடு குறித்து ஆராயப்பட்டுள்ளன.

களவுப் பாடல்களில் கருப்பொருளாட்சி என்னும் இரண்டாம் இயலில், அகமாந்தர் வாழ்க்கையைக் காட்டும் கருப்பொருள் பின்னணி, உணர்வு வெளியீட்டில் கருப்பொருள் பின்னணியின் பங்கு, இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், தோழியிற் புணர்ச்சி என்ற நால்வகைக் களவொழுக்கத்திலும் தலைவன் மனநிலையைக் காட்டக்கூடிய கருப்பொருள் பின்னணி, தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுவது, ஆற்றாமைமிக்கத் தோழிக்குக் கூறுவது, ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறுவது, தன்னுள்ளே கூறுவது போன்ற கூற்றுக்களில் தலைவியின் மனநிலையைக் காட்டும் பின்னணிகள், தோழி தலைவனிடம் உரையாடும்போது அமைக்கும் கருப்பொருட் பின்னணி, தலைவியிடம் கூறும்போது அமைக்கும் கருப்பொருள் பின்னணி, செவிலி, நற்றாய், பிற கூற்றுக்களிடம் பேசும்போது அமைக்கும் பின்னணி எனத் தோழி கருப்பொருட்களை அகமாந்தர் மனவுணர்வுகளுக்கேற்ப அமைக்கும் நுட்பத்திறன், தலைவன், தலைவி, தோழி அல்லாத பிற கூற்றுக்களில் கருப்பொருட் பின்னணிகள் குறித்து விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

கற்புப் பாடல்களில் கருப்பொருளாட்சி என்ற மூன்றாவது இயலில், அகமாந்தர் கூற்றுக்களில் ஐந்திணைக்கேற்பக் கருப்பொருள் பின்னணி

அமைப்பு, முல்லைத்திணையில் பாசறையிலிருக்கும் தலைவன், வினைமுற்றி மீளும் தலைவன், வினைமுற்றிப் புகுந்த தலைவன் மனநிலைகளைக் காட்டும் பின்னணி, பாலைத்திணையில் பொருள்வயிற் பிரியும் தலைவனின் மனநிலையைக் காட்டும் பின்னணி, தலைவன் பிற அகமாந்தர்களிடம் கூறும் கூற்றுக்களில் பின்னணி, மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சியில் பிரிவுப் பொருண்மைகளில் இடம்பெறும் கருப்பொருட் பின்னணி, முல்லைத்திணையில் தலைவன் குறித்த பருவத்து வராதது கண்டு வருந்தும் தலைவி, பாலைத்திணையில் பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி, மருதத்திணையில் பரத்தையிற் பிரிந்து வரும் தலைவனிடம் ஊடும் வாயில் மறுக்கும் தலைவி மனநிலைகளைக் காட்டும் பின்னணி, நெய்தலிலும் குறிஞ்சியிலும் பிரிவுப் பொருண்மையில் இடம்பெறும் கருப்பொருள் பின்னணி, தோழி தலைவியிடம் தலைவனிடம், பிறர் கூற்றுக்களிடம் பேசும்போது வெளிப்படும் மனநிலைகளைக் காட்டும் பின்னணி, தலைவன், தலைவி, தோழி அல்லாத பிறர் கூறும் கூற்றுக்களில் இடம்பெறும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் குறித்து விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

கருப்பொருளாட்சியில் உள்ளுறை, இறைச்சி, குறிப்புப்பொருள் என்னும் நான்காம் இயலில் உள்ளுறை, இறைச்சி, குறிப்புப்பொருளில் கருப்பொருட்களின் பங்கு, கருப்பொருளும் குறிப்புப்பொருளும், கருப்பொருட்களின் செயல்பாடுகள் தன்மைகள், தலைவன் தலைவியரின் செயல்பாடுகளை, நிலைப்பாடுகளைக் குறிக்கவும், இல்லற வாழ்வுக் கூறுகளைக் குறிக்கவும், களவு - கற்பு வாழ்வின் புணர்ச்சி, அலர், நொதுமலர் போன்ற சூழலைச் சுட்டுவதற்கும் குறியீடாக அமைந்துள்ளதையும், கருப்பொருளால் அறியப்பெறும் சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழலையும் சங்கப் புலவரின் கருப்பொருள் ஆளுமைத் திறனையும் ஆராய்ந்து கூறப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வேட்டின் இறுதியில் அமையும் முடிவுரை, இவ்வாய்வின் மூலம் அறிந்தவற்றைத் தொகுத்துரைக்கும் வகையிலும், ஆய்வு முடிவுகளைக் கூறும் நிலையிலும் அமைகின்றது. முடிவுரையைத் தொடர்ந்து வரும் **துணைநூற்பட்டியலில்** இவ்வாய்விற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள், அகராதிகள், களஞ்சியங்கள் ஆகியவை அகரநிரலில் துணைநூற்பட்டியல் என்னும் தலைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் ஒன்று கருப்பொருட் கோட்பாடுகளும் சங்க இலக்கியமும்

பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவன சங்க இலக்கியங்களாகும். இவை அகம், புறம் என்று இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் புறத்தைக் காட்டிலும் அகத்துறைப் பாடல்களே அதிகம். ஏனெனில், அகமாகிய மனைவாழ்வு மாண்புடன் இலங்கினாலன்றி மக்களினத்தின் புறவாழ்வு பொலிவு பெறாது என்பது பண்டைத் தமிழர் கண்ட முடிவு. இதனாலேயே தமிழ்ச் சான்றோர்கள் அகப்பொருள் ஒழுக்கத்தைப் பலவாறு நுணுகி ஆராய்ந்து, அவ்வகத்தைச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுவதற்கு இயற்கையைத் துணைப்பொருளாகக் கொண்டு அகப்பொருள் இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர்.

“இலக்கியம் வளர்ந்தெழுவதற்கு நிலைக்களனாக உதவும் பொருட்கள், மக்களும் இயற்கையுமே. இவ்விரு பகுதிகளையும் பிரித்து, இயற்கையை விடுத்து மக்களைப் பற்றியும் அல்லது மக்களை விடுத்து இயற்கையைப் பற்றியும் புலவர் பாடுவரேல் அவ்விலக்கியம் குறைவுள்ள இலக்கியமாகவே விளங்கும்”¹

சங்கப் புலவரோ இயற்கை நிலைக்களனில் மக்களின் உணர்வுகள் ஒளிரும்படி இலக்கியம் படைத்துள்ளனர். இவ்வக உணர்வுகள் சிறந்து விளங்கக்கூடிய ஐந்திணைகளுக்குமுரிய முதற்பொருள், கருப்பொருள் ஆகிய இயற்கைக் கூறுகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு அக ஒழுகலாறாகிய உரிப்பொருளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளனர். இவ்வாறு, மக்களின் ஒழுகலாறுகளைப் புலவர் தம் பாடல்களில் புனைவதற்குப் பின்னணியாக அமைவன கருப்பொருட்களாகும். இந்தக் கருப்பொருட்கள் பற்றி

இலக்கணிகள் வகுத்தமைத்த கோட்பாடுகளையும் அக்கருப்பொருட்கள் சங்க இலக்கியத்தில் பெறும் இடத்தையும் காண்போம்.

கருப்பொருள் - பெயர்க்காரணம்

முதற்பொருள்களான நிலத்திலும் காலத்திலும் கருக்கொண்ட பொருள்கள் கருப்பொருளாகும். கரு என்பது கருப்பம், முட்டைக்கரு, உடம்பு, குழந்தை குட்டி, உட்பொருள், அடிப்படை என்று பல பொருள்படும் என்று தமிழ் அகராதி விளக்குகின்றது. உயிர் உருவாவதற்குக் கரு எப்படி அடிப்படையாக அமைகின்றதோ, அதனைப் போன்று மக்களின் வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்ட விரும்பும் புலவருக்கு இயற்கைப் பொருட்கள் கருவாக அமைந்ததால் அவற்றைக் கருப்பொருட்கள் என்று குறித்தனர் எனலாம்.

முப்பொருள் அமைப்பும் வாழ்வியல் நெறியும்

எந்த ஓர் இலக்கியமும் அக்காலச் சூழலை அடிப்படையாக வைத்தே தோன்றுகின்றன. மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துக்காட்ட விரும்பும் புலவர் அக்காலச் சூழல் பற்றியும், அவை மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைப் பற்றியும் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். இதற்கு அப்புலவர் அக்கால மக்களின் வாழ்க்கையை நுணுகி ஆராய்ந்து வகுத்துணர்ந்து கூறவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த இலக்கியம் முழுமையானதாக அமையும். இதனைப் பின்வரும் களஞ்சியக் கருத்தினாலும் அறியலாம்.

“மக்கள் உலகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் முறையினை வகுத்துணர்த்த முற்பட்ட தொல்காப்பியர், உலகிற் காணும் காட்சிப் பொருள்களையும், கருத்துப் பொருள்களையும் நன்கு ஆராய்ந்து அவற்றை முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்று மூவகைப்படுத்தி, அந்த அடிப்படையில் தம்

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தை அமைத்துள்ளார். அவற்றுள், முதற்பொருள் நிலம், காலம் (Space and Time) ஆகியவற்றின் இயல்பாகும் என்பதனை, முதலெனப்படுவது நிலம் பொழுதிரண்டின் இயல்பு என்று காட்டியுள்ளார் (தொல்.அகம்.4). கருப்பொருள் என்பது அந்த நிலத்தின் கண்ணே கருக்கொண்டு தோன்றும் பொருள்களையும், உரிப்பொருள் என்பது நிலம் பொழுதாலாகும் உலகில், கருக்கொண்டு தோன்றும் பொருள்களின் துணையோடு, மக்கள் பிற உயிர்களின் வாழ்வின்னும் வேறாய் உயர்ந்த வாழ்வினை வாழ்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பெறும் ஒழுகலாறுகளையும் குறிப்பிடுகின்றன”.²

இதிலிருந்து காட்சிப் பொருள்களான முதலும் கருவும், கருத்துப் பொருள்களான உரிப்பொருள்களைச் சிறப்பித்து வரும் என்று தொல்காப்பியர் வகுத்தமைத்த இலக்கிய நெறி, பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோர் கொண்ட இயற்கைச் சூழலோடு இயைந்த வாழ்வியல் நெறியாகும் என்பதை அறியலாம்.

இலக்கணங்கள் கூறும் கருப்பொருட்கள்

கருப்பொருள் என்பது அந்தந்த நிலத்திற்குரிய தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை, செய்தி, யாழ் போன்றவையாகும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“தெய்வம் உணாவே மாமரம் புள்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகைப் பிறவும் கருவென மொழிப”

(தொல்.அகம்.20)

என்று எட்டு வகைப்படுத்திக் கூறுகின்றார். அவர், 'அவ்வகைப் பிறவும் கருவென மொழிப' என்றதால் அவருக்குப் பின்வந்த நாற்கவிராச நம்பி, நம்பியகப்பொருளில் கருப்பொருள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

“ஆரணங்கு உயர்ந்தோர் அல்லோர் புள்விலங்கு

ஊர்நீர் பூமரம் உணாப்பறை யாழ்ப்பண்

தொழிலெனக் கருவீ ரெழுவகைத் தாகும்” (நம்பி.அகம்.19)

என்று பதினான்காக விரித்துக் கூறியுள்ளார். அதோடு ஒவ்வொரு திணைக்குமுரிய கருப்பொருள்களையும் வகைப்படுத்தியுள்ளார். நம்பிக்குப் பிறகு வந்த இலக்கணிகளும் நம்பியகப்பொருளைப் பின்பற்றிக் கருப்பொருளை வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளனர்.

“இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் நம்பி அகப்பொருளைப் பின்பற்றி அதிலுள்ள சூத்திரத்தை அப்படியே எடுத்தாண்டு கருப்பொருளை வரையறுத்துள்ளார்.”³

“சுவாமிநாதம் ஆசிரியர் பொழுதையும் கருப்பொருளோடு சேர்த்து ஒரே நூற்பாவில் குறிப்பிட்டாலும் நம்பியைப் பின்பற்றிக் கருப்பொருளைப் பதினான்காகவே வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார்.”⁴

முத்துவீரியம் கருப்பொருளை வகைப்படுத்துவதில் நம்பியகப்பொருளோடு ஒத்திருந்தாலும், சொல்லளவில் நம்பியகப்பொருள், ‘ஆரணங்கு உயர்ந்தோர் அல்லோர்’ என்று குறிப்பனவற்றை, ‘தெய்வம் செல்வர் சேர்குடி’ என்று குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

“கருப்பொருள்

தெய்வஞ் செல்வர் சேர்குடி புள்விலங்

கூர்நீர் பூமர முணாப் பறையாழ் பண்

தொழிலெனக் கருவீ ரெழுவகைத் தாகும்” (முத்து.அகம்.33)

என்ற முத்துவீரிய நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம். தொன்னூல் விளக்கம் முத்துவீரிய நூற்பாவை அப்படியே எடுத்தாண்டுள்ளது.

இவ்வாறு கருப்பொருள் வகைப்பாடு குறித்த இலக்கணிகளின் கணிப்பு சொல்லளவில் சில மாற்றங்களுடன் காணப்பட்டாலும் கருத்தளவில் பதினான்காகவே வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

கருப்பொருள் விளக்கம்: உரையாசிரியர்கள் கருத்து

தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள் பலரும் கருப்பொருள் குறித்துப் பல்வேறு விளக்கங்கள் அளித்துள்ளனர். அதில் முதன்மையான விளக்கமாக உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் உரை அமைந்துள்ளது. அவர் கருப்பொருளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

“கருப்பொருளாவது இடத்தினும் காலத்தினும்
தோன்றும் பொருள்; அது தேவர் மக்கள் விலங்கு
முதலாயினவும், உணவு செயல் முதலாயினவும்,
பறை யாழ் முதலாயினவும் இன்னவான பிறவும்
ஆகிப் பல வகைப்படும்”⁵

என்று நிலவியல் அடிப்படையில் விளக்கமளித்துள்ளார். இன்றைக்கு நிலவியல் அடிப்படையில் கருப்பொருளுக்கு விளக்கம் கூறும் அறிஞர்கள் இளம்பூரணர் உரையை அடிப்படையாகக் கொண்டே விளக்கம் கூறுகின்றனர்.

நச்சினார்க்கினியர் கருப்பொருள் என்பதற்குத் தனியாக விளக்கம் கூறாவிடினும், முதல், கரு, உரி என்ற முப்பொருளையும் காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள் என்ற இரண்டு வகைக்குள் அடக்கலாம் என்று கூறுகின்றார்.

காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள் என்பதற்கு மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை தம் ஆய்வுரையில்,

“மெய்வாய் கண்மூக்குச் செவி என்னும்
ஐம்பொறிகளின் வாயிலாக அறியப்படுவனவெல்லாம்
காட்சிப்பொருள்; மனவுணர்வால் அறியப்படுவன
கருத்துப்பொருள்”⁶

என்று விளக்கியுள்ளார். இதிலிருந்து புலவர்கள் இயற்கை அழகைக் கண்டு திளைத்த நிலையில், பாடலில் முதற்பொருள்களையும், கருப்பொருள்களையும் புனைந்து பாடப்பட்டதால், முதலும், கருவும் காட்சிப்பொருளாகவும் மக்களின் ஒழுகலாறுகளை எடுத்துக் கூறும் உரிப்பொருள் கருத்துப் பொருளாகவும் அமைகின்றன எனலாம்.

நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார்,

“வழிபடு கடவுட் பகுதி உணவு வகை, விலங்கு
வகை, மரம், செடி, கொடி வகை, பறவை வகை,
நிலங்களுக்குரிய பறை வகை, தொழில் வகை,
யாழ் வகைகளோடு கூட்டி அவைபோல
அகத்திணைகளுக்குச் சார்பாக வகைப்படுவன
பிறவும் கருப்பொருள்கள்”⁷

என்று கூறுகின்றார். மேலும்,

“முதலும் உரியுமல்லாத அகப்பொருள்களுள்
அகத்திணைக்குக் கருவாய் அமைவன யாவும்
கருப்பொருட்கள் என்பார் அகப்பொருள் நூலார்”⁸

என்றும் அவர் கருப்பொருளுக்கு விளக்கமளித்துள்ளார்.

இவ்வாறு நிலத்தின், காலத்தின் அடிப்படையில் தோன்றும் கருப்பொருள், அகத்திணைக்குக் கருவாய் அமைந்து, உரிப்பொருளை விளக்கும் காட்சிப் பொருளாக விளங்குகின்றதை அறியலாம்.

கருப்பொருள் விளக்கம்: அறிஞர்கள் விளக்கம்

இன்றையக் காலகட்டத்தில் நிலவியல் முறையிலும், சுற்றுச் சூழ்நிலை அறிவியல் முறையிலும் கருப்பொருட்களை ஆராயும் ஆய்வுகள் வளர்ந்துவிட்டன. எனவே, அறிஞர்கள் பலரும் அறிவியல் ரீதியாகவும் கருப்பொருளுக்கு விளக்கமளித்துள்ளனர். நிலவியல் அடிப்படையில் மு. தங்கராசு தரும் விளக்கம் இளம்பூரணர் உரையோடு பொருந்தியுள்ளது.

“கருப்பொருள் என்பது வாழும் நிலத்திலேயே கருவிலிருந்து உயிர்ப்புற்று வளர்கின்ற தன்மை படைத்ததைக் குறிப்பதால் அமைந்தது. கரு என்று சொன்னால் மூலம் என்று பொருளாகும். இங்கு நிலத்தினை மூலமாகக் கொண்டு பயிர்களும், உயிர்களும் அமைய, அந்நிலத்திற்கு அடிப்படை உற்பத்திப் பொருளால் கருப்பொருள்களும் அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகக் குறிஞ்சி மலரும், புலியும் என்ற இரண்டு கருப்பொருள்களும் மலைப்பகுதிகளிலேயே வளர்ந்து வாழும் தன்மையைப் பெற்றுள்ளவை. இயற்கைக்கு மாறுபட்ட தன்மையிலேயே அவைகளை நகரத்தில் வைத்து வளர்க்க முடியும். அங்கே, அவைகளின் இயல்பு பெரிதும் மாறுபட்டிருக்கும். கருப்பொருள் என்பது அந்நிலத்துக் கருவாகி வளரும்போதுதான் இயற்கையான குணமும்

தோற்றமும் பெற்றிலங்க முடியும். சிற்சில மரஞ்செடி,
கொடிகளும், விலங்குகளும் மாறுபட்ட நிலங்களில்
காணப்படுகின்றனவே எனின் அது சிறுபான்மையதே.”⁹

என்று அவர் நிலவியல் அடிப்படையில் விளக்கமளித்துள்ளார்.

புலனெறி வழக்கத்தில் முற்பொருள்: அறிஞர்கள் கருத்து

சங்கப் புலவர்கள் தாம் கூறவரும் கவிதைச் செய்தியை நாடகவழக்கு, உலகியற் வழக்கு என்ற இரு தளங்களின் அடிப்படையில் அமைக்கின்றார். அவர்கள் உணர்த்த விரும்பும் செய்தி, இன்பம், ஊடல், பிரிவு என்று எதுவாக இருந்தாலும் அச்செய்தி உருவான சூழல் இது, அச்செய்தியை மிகுவிக்க அமைந்த சூழல் இது என்று புனைந்து உரைப்பதற்கு இயற்கையைப் பின்னணியாகக் கையாளுகின்றார். இதற்கு முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் துணையாகின்றன. இவ்வாறு, செய்யுளில் கவிஞன் தான் கூறுவருகின்ற கருத்திற்குத் தக்க சூழலைத் தானே புனைந்து கூறுவது நாடகவழக்கு. இதனையே தொல்காப்பியர்,

“நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்” (தொல்.பொருள்.அகம்.56)

என்று கூறுகிறார். இதற்கு உரையெழுதிய நச்சினார்க்கினியர்,

“இவ்வதிகாரத்து நாடக வழக்கென்பன, புணர்ச்சி

உலகிற்குப் பொதுவாயினும் மலைசார்ந்து

நிகழுமென்றும் காலம் வரைந்தும், உயர்ந்தோர்

காமத்திற்குரியன வரைந்தும், மெய்ப்பாடு தோன்றப்

பிறவாறுங் கூறுஞ் செய்யுள் வழக்கம்.

இக்கருத்தானே முதல்கரு வரிப்பொருளென்ற

மூன்றே நுவலுங் காலை (தொல்.பொருள்.அகம்.3)
என்று புகுந்தார் ஆசிரியர்.”¹⁰

என்று எடுத்துரைக்கின்றார். இந்த உரைக்கு விளக்கம் எழுதும்போது மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை அவர்கள்,

“புணர்தல் முதலான ஒவ்வோருரிப் பொருளுக்கும்
முதற்பொருள் கருப்பொருள்கள் ஆசிரியர் பகுத்துக்
கொண்டது நாடக வழக்கேயாம்.”¹¹

என்று தம் ஆய்வுரையில் குறித்துள்ளார்.

இவ்வாறு நாடக வழக்கில் வரும் கருப்பொருட்கள் பற்றி மு.வ. அவர்கள், ‘பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை’ என்ற நூலில்,

“உரிப்பொருளுக்குத் துணையாய் இயற்கை
வருணனை வருகின்றது. அவ்வியற்கைக் காட்சியே
பாடலின் நாடகப் பண்பினுக்கு உரிய அரங்கு
அமைக்கின்றது. அவ்வரங்கு இருபிரிவாக உள்ள
இடமும், காலமும் குறித்தது ஒரு பகுதி.
அப்பகுதியைத் தொல்காப்பியனார் முதற்பொருள்
என்றார். சூழ்நிலையை உருவாக்கும் பொருட்கள்
இரண்டாவது பகுதி. இப்பகுதியினைக் கருப்பொருள்
என்றார். முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் ஆகிய
அரங்கில் உரிப்பொருள் ஆகிய உணர்ச்சி செயற்பாடு
நிகழ்கின்றது.”¹²

என்று கூறுகின்றார். இதே கருத்தை அடியொற்றி மு. சண்முகம் பிள்ளையும்,
‘முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் அகத்தினை ஒழுக்கமாகிய இன்ப
ஒழுக்கத்திற்குப் பின்னணிச் சார்பாய் அமைகின்றன’¹³ என்கின்றார்.

இவ்வாறு, அகப்பாடல்களில் பின்னணியாக வரும் முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் மனித உணர்வினை மாற்றக்கூடிய கருவியாக விளங்குகின்றதைக் கதிர் மகாதேவன்,

“பழந்தமிழன் வாழ்வு நிலத்தினாலும் காலப்பருவ நிலைகளாலும் கவரப்பட்டது! நிலத்தின் சிறப்பும் பருவ மாறுதல்களும் அந்நிலத்தில் கருக்கொள்ளும் இயற்கைப் பொருள்களால் ஏற்பட்டது. இந்நிலைகளுக்கு ஏற்ப பழந்தமிழனின் உணர்ச்சிகள் மாறுபட்டன. இவற்றின் அடிப்படையில் சங்கப் பாடல்கள் எழுந்தன என்பதே தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கையாகும். இயற்கை தன் ஆற்றலால் மனித வாழ்க்கையைக் கவரவும், மாற்றவும் வல்லது என்ற உண்மை சங்கக் கவிதைகளில் புறப்பொருள் பாடல்களைவிட அகப்பொருள் பாடல்களில் மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது.”¹⁴

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இதிலிருந்து, நாடக வழக்காக வரும் கருப்பொருட்களைப் புலவர்கள் வெறும் இயற்கை வருணனையாகப் புனையாமல், அகமாந்தரின் உணர்வுகளைத் தூண்டக்கூடிய, மாற்றக்கூடிய சூழ்நிலைக்கேற்ற பின்னணியாகப் புனைந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

ஐந்திணை முறையில் கருப்பொருள் வகைப்பாடு

தொல்காப்பியர் கருப்பொருளுக்கு இலக்கணம் கூறும்பொழுது, ‘தெய்வம் உணாவே’ என்ற அகத்திணையியல் நூற்பாவில் கருப்பொருட்கள் எவை என்று பொதுவாகச் சுட்டிச் செல்கின்றார். அந்தந்த நிலத்திற்கரிய தெய்வங்கள் குறித்து, ‘மாயோன் மேய காடுறை உலகம்’ என்ற நூற்பாவில்

குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் மக்களை கருப்பொருட்களுள் ஒன்றாகக் கூறவில்லை. ஆனால், அவர், 'அவ்வகைப் பிறவும்' என்று கூறியதால் அவருக்குப் பின் வந்தோர் அவர் திணைநிலைப் பெயராகக் குறித்தவற்றைக் கருப்பொருட்களாக (உயர்ந்தோர், அல்லோர்) சேர்த்துக் கொண்டனர். தொல்காப்பிய உரைகளுக்கு ஆய்வுரை எழுதிய மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை, 'தெய்வம் உணாவே' என்ற நூற்பாவிற்கு எழுதிய ஆய்வுரையில் கருப்பொருட்கள் பதினான்காக வகைப்படுத்தப்பட்டதைக் குறித்து,

“இந்நூற்பாவில் எடுத்துக் கூறப்பட்டவெட்டனோடு
‘யாழின் பகுதி’ என்றதனால், பெறப்பட்ட பண்ணும்,
‘அவ்வகைப் பிறவும்’ என்றதனால் தழுவிக்
கொள்ளப்பட்ட ஊரும், நீரும் பின்னர் திணைநிலைப்
பெயர், திணைதொறு மருவிய பெயர் என்று
கூறுதலால் பெறப்படும், உயர்ந்தோர் அல்லோர்
என்னும் மக்கட் பிரிவும், எந்நில மருங்கின்
என்றதனாற் கூறப்படும் பூவுஞ் சேர்த்துப்
பிற்காலத்தார் கருப்பொருள் பதினான்கென்றனர்”¹⁵

என்ற கூறியுள்ளார். இதிலிருந்து தொல்காப்பியரும், உரையாசிரியர்களும் கருப்பொருட்களைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனரே அன்றி வகைப்படுத்திக் கூறவில்லை என்பதை அறிய முடிகிறது. பிற்காலத்தில்தான் நாற்கவிராச நம்பி நம்பியகப்பொருளில் கருப்பொருட்களைப் பதினான்காக வகைப்படுத்திக் கூறியதோடு, ஒவ்வொரு திணைக்குமுரிய கருப்பொருட்களையும் வரையறுத்து வரிசைப்படுத்திக் கூறுகின்றார். நம்பியைப் பின்பற்றி அவர்க்குப் பின்தோன்றிய இலக்கணிகளும் ஒவ்வொரு திணைக்குமுரிய பதினான்கு கருப்பொருட்களையும் வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார்.

அகத்திணை என்பது எழுவகைப்படும். அவை, கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், பாலை, நெய்தல், பெருந்திணை என்ற ஏழுமாகும். இதில் அகத்திணைப் பாடலில் சிறப்பாக இடம் பெறுதல் பற்றி அன்பின் ஐந்திணைக்கு மட்டும் முதல், கரு, உரிப்பொருட்கள் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் ஐந்திணைக்குமுரிய கருப்பொருட்கள் குறித்துத் தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் உரையில் இளம்பூரணரும், நச்சினார்க்கினியரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். திணைக்குரிய கருப்பொருட்களை வரையறை செய்வதில் இருவரும் பெரும்பான்மை ஒத்திருந்தாலும் சிலவற்றில் வேறுபடுகின்றனர்.

முல்லைத்திணைக் கருப்பொருட்கள்

முல்லைக்குரிய கருப்பொருட்கள் பற்றி இளம்பூரணர் அகத்திணையியல் உரையில்,

“உணவு - வரகும் முதிரையும், மா - மானும் முயலும்,
மரம் - கொன்றையும் குருந்தும் புதலும், புள் -
கானங்கோழி, பறை - ஏறுகோட்பறை, செய்தி - நிரை
மேய்த்தல், யாழின் பகுதி - பண்; அது சாதாரி.
பிறவும் என்றதனால் பூ - முல்லையும் பிடவும் தளவும்,
நீர் - கான்யாறு பிறவும் இந்நிகரன கொள்க”¹⁶

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நச்சினார்க்கினியர் இளம்பூரணர் வரையறுத்த கருப்பொருட்களுடன் சிலவற்றைச் சேர்த்துக் கூறியுள்ளார். முல்லைக்குரிய கருப்பொருட்களாக இளம்பூரணர் குறித்தவற்றுடன் உணவில் - சாமையைச் சேர்த்தும், விலங்கில் - மானின் வகைகளான உழை, புல்வாயையும், பறவையில் . கவுதாரியையும், செய்தியில் - வரகு முதலியன களைகட்டலும், கடாவிடுதலையும், யாழில் - முல்லை யாழையும், பூவில் - தோன்றியையும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார். பிறவும்

இந்நிகரன என்றதால் முல்லைக்குரிய ஊரான பாடியையும் சேரியையும், பள்ளியையும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு உரையாசிரியர்கள் குறித்தவற்றுடன் நாற்கவிராச நம்பி அகத்திணையியலில் முல்லைக்குரிய கருப்பொருட்களை வகைப்படுத்தும் பொழுது, மக்கட் பெயராக நாடன், தோன்றல், கிழத்தி, இடையர், இடைச்சியர், ஆயர், ஆய்ச்சியரையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை,

“நெடுமால் குறும்பொறை நாடன் தோன்றல்

வடுவில் கற்பின் மனைவி கிழத்தி

இடையர் இடைச்சியர் ஆயர் ஆய்ச்சியர்

கான வாரணமான முயல் பாடி

குறுஞ்சுனை கான்யாறு குல்லை முல்லை

நிறங்கிளர் தோன்றி பிறங்கலர்ப் பிடவம்

கொன்றை காயா மன்றலங் குருந்தங்

தாற்றுக்கதிர் வரகொடு சாமை முதிரை

ஏற்றுப்பறை முல்லை யாழ்சா தாரி

சாமை வரகு தரமுடன் வித்தல்

அவைகளை கட்டல் அரிதல் கடாவிடல்

செவிகவர் கொன்றைத் திங்குழல் ஊதல்

மூவின மேய்த்தல் சேவினந் தழுவல்

கழுமிய குரவையொடு கான்யா நென்றிவை

முழுதுட னாடன் முல்லைக் கருப்பொருளே” (நம்பி.அகம்.22)

என்ற நூற்பா மூலம் அறியலாம்.

குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருட்கள்

குறிஞ்சிக்குரிய கருப்பொருட்களாக இளம்பூரணர் தமது உரையில்,

“உணவு - திணையும் ஐவனமும் வெதிர்நெல்லும், மா - யானையும் புலியும் பன்றியும் கரடியும், மரம் - வேங்கையும் கோங்கும், புள் - மயிலும் கிளியும், பறை - வெறியாட்டுப் பறையும் தொண்டகப் பறையும், செய்தி - தேனழித்தல், பண் - குறிஞ்சி. பிறவும் என்றதனால் பூ - வேங்கைப்பூவும், காந்தள் பூவும் குறிஞ்சிப் பூவும், நீர் - சுனைநீரும் அருவிநீரும், பிறவும் அன்ன”¹⁷

என்று சுட்டியுள்ளார். நச்சினார்க்கினியர் - குறிஞ்சிக்குரிய மரமாக அகிலும் ஆரமும் தேக்கும் திமிசையும், செய்தியாகக் கிழங்கு அகழ்தலும் திணை முதலியன விளைவித்தலும் கிளி கடிதலையும், பூவாகச் சுனைக் குவளையும், ஊராக சிறுகுடியும் குறிச்சியையும் இளம்பூரணர் சுட்டிய ஏனைய கருப்பொருட்களுடன் சேர்த்துக் கூறியுள்ளார்.

குறிஞ்சிக்குரிய கருப்பொருட்களாக உரையாசிரியர் குறித்தவற்றுடன் பொருப்பன், வெற்பன், சிலம்பன், குறத்தி, கொடிச்சி, குறவர், கானவர், குறத்தியர் என்ற மக்கள் பெயரையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகின்றார் நம்பி. இதை அவர்,

“விறற்சேய் பொருப்பன் வெற்பன் சிலம்பன்
குறத்தி கொடிச்சி குறவர் கானவர்
குறத்தியர் கிளிமயில் மறப்புலி குடாவடி
கறையடி சீயஞ் சிறுகுடி யருவி
நறுஞ்சுனை வேங்கை குறிஞ்சி காந்தள்
ஆரந்தேக்கு அகில் அசோகம் நாகம்
வேரல் ஐவனந் தோரை யேனல்
கறங்கிசைத் தொண்டகங் குறிஞ்சியாழ் குறிஞ்சி
வெறிகோள் ஐவனம் வித்தல் சேற்குறற்

பைந்தினை காத்தல் செந்தேன் அழித்தல்
 செழுங்கிழங் ககழ்தல் முழங்குவீ ழருவியொடு
 கொழுஞ் சுனையாடல் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளே” (நம்பி.அகம்.20)

என்று வரிசைப்படுத்தியுள்ளார்.

பாலைத்திணைக் கருப்பொருட்கள்

பாலைக்குரிய கருப்பொருட்களாக இளம்பூரணர்,

“தெய்வம் - கொற்றவை, உணவு - ஆறலைத்தலால்
 வரும் பொருள், மா - வலியிழந்த யானை, புலி,
 செந்நாய் போன்றவை, மரம் - பாலை, இருப்பை, கள்ளி,
 சூரை ஆகியவை, புள் - எருவையும் பருந்தும், பறை -
 ஆறலைப் பறையும் சூறைகொண்ட பறையும், செய்தி -
 ஆறலைத்தல், பண் - பாலை. பிறவும் என்றதனால் பூ -
 மரம்பூ, நீர் - அறுநீர்க் கூவலும் அறுநீர்ச் சுனையும்
 பிறவும் இந்நிகரன கொள்க”¹⁸

என்று கூறுகின்றார். நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர் கூறியவற்றுடன் மரத்தில் ஓமையும், உழிஞையும் ஞெமையும், பறவையில் புறாவையும், செய்தியில் சூறைகோடலும், யாழில் பாலை யாழையும், பூவில் குராவும் பாதிரியையும், பிறவும் என்றதனால் ஊரில் பறந்தலையையும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார்.

மேற்கண்டவாறு உரையாசிரியர் குறிப்பிட்ட கருப்பொருட்களும் மக்கட் பெயரான கன்னி, விடலை, காளை, மீளி, எயிற்றி, எயினர், எயிற்றியர், மறவர், மறத்தியரையும் சேர்த்து வகைப்படுத்தியுள்ளார் நம்பி. இதை,

“கன்னி விடலை காளை மீளி

இன்னகை எயிற்றி எயினர் எயிற்றியர்

மறவர் மறத்தியர் புறவுபருந் தெருவை
 கழுகு செந்நாய் கல்கெழு குறும்பு
 குழிவறுங் கூவல் குராஅ மராஅ
 உழிஞ்சில் பாலை யோமை யிருப்பை
 வழங்குகதிக் கொண்டன செழும்பதிக் கவர்ந்தன
 பகைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சரம் வெஞ்சமம்
 பகற்குறை யாடல் பாலைக்கருப் பொருளே” (நம்பி.அகம்.21)

என்ற நூற்பா மூலம் அறியலாம்.

மருதத்திணைக் கருப்பொருட்கள்

மருதத்திணைக்குரிய கருப்பொருட்கள் பற்றி,

“உணவு - நெல், மா - எருமையும் நீர்நாயும், மரம் -
 மருதும் காஞ்சியும், புள் - அன்னமும் அன்றிலும்,
 பறை - நெல்லரி பறை, செய்தி - உழவு, பண் -
 மருதம். பிறவும் என்றதனால் பூ - தாமரையும்
 கழுநீரும், நீர் - ஆற்றுநீரும் பொய்கைநீரும் பிறவும்
 அன்ன”¹⁹

என்று இளம்பூரணர் தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் உரையில் குறிப்பிடுகின்றார். நச்சினார்க்கினியர் இளம்பூரணர் சுட்டியவற்றுடன் உணவில் நெல்லின் வகையான செந்நெல்லையும், வெண்ணெல்லையும், மரத்தில் வஞ்சியையும், புள்ளில் தாராவையும் நீர்க்கோழியையும், பறையில் மணமுழுவையும், யாழில் மருதயாழையும், நீரில் மனைக்கிணறையும் பிறவும் என்றதனால் மருதத்திற்குரிய ஊராக ஊரையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்வாறு உரையாசிரியர்கள் குறித்தவற்றுடன் மருதத்திணைக்குரிய மக்கட்பெயரான ஊரன், மகிழ்நன், கிழத்தி, மனைவி, உழவர், உழத்தியர், கடையர், கடைச்சியரையும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார் நம்பி. இதனை,

“இந்திரன் ஊரன் பைந்தார் மகிழ்நன்
கெழுதகு கற்பின் கிழத்தி மனைவி
உழவர் உழத்தியர் கடையர் கடைச்சியர்
மழலை வண்டான மகன்றில் நாரை
அன்னம் போதா நன்னிறக் கம்புள்
குருகு தாரா எருமை நீர்நாய்
பெருகிய சிறப்பின் பேரூர் மூதூர்
யாறு மனைக்கிண றிலஞ்சி தாமரை
நாறிதழ்க் கழுநீர் நறுமலர்க் குவளை
காஞ்சி வஞ்சி பூஞ்சினை மருதஞ்
செந்நெல் வெண்ணெல் அந்நெல் லரிகிணை
மன்றன் முழுவ மருதயாழ் மருதம்
மன்றணி விழாக்கோள் வயற்களை கட்டல்
அரிதல் கடாவிடல் அகன்குளம் குடைதல்
வருபுன லாடன் மருதக்கருப் பொருளே” (நம்பி.அகம்.23)

என்ற நூற்பா மூலம் அறியலாம்.

நெய்தல்திணைக் கருப்பொருள்கள்

நெய்தல் திணைக்குரிய கருப்பொருள்கள் பற்றி இளம்பூரணர்,

“உணவு - உப்பு விலையும் மீன் விலையும், மா -
கராவும் சுறவும், மரம் - புன்னையும் கைதையும், புள் -
கடற்காக்கை, பறை - நாவாய்ப்பறை, செய்தி - மீன்

படுத்தலும் உப்பு விளைத்தலும், பண் - செவ்வழி.
பிறவும் என்றதனால் பூ - நெய்தல், நீர் - கேணி நீரும்
கடல்நீரும் பிறவும் அன்ன”²⁰

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதில் நச்சினார்க்கினியர் இளம்பூரணர் கூறியவற்றுடன் மரத்தில் ஞாழலையும் கண்டலையும், பறையில் இளம்பூரணர் நாவாய்ப் பறையைக் கூற நச்சினார்க்கினியர் மீன் கோட்பறையைச் சுட்டுகின்றார். செய்தியில் உப்பு விறற்றலையும், யாழில் நெய்தல் யாழையும், பூவில் கைதையையும், ஊரில் பட்டினத்தையும் பாக்கத்தையும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார். மேலும், இளம்பூரணர் நெய்தலுக்குரிய விலங்கு, பறவையாகக் கூறியவற்றுடன் நச்சினார்க்கினியர் வேறுபடுகின்றார். அவர் மீனினமான முதலையையும், சுறாவையும் விலங்காக ஏற்கவில்லை. மேலும், நெய்தலுக்குரிய விலங்காக உப்பு வணிகர் வைத்திருக்கும் எருதுகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். பறவையில் அன்னத்தையும் அன்றிலையும் மருதக் கருப்பொருளாக இளம்பூரணர் குறிப்பிட நச்சினார்க்கினியர் நெய்தலுக்கரிய பறவையாகச் சுட்டுகின்றார்.

மேலே குறித்தவற்றுடன் நெய்தலுக்குரிய சேர்ப்பன், புலம்பன், பரத்தி, நுளைச்சி, நுளையர், நுளைச்சியர், பரதர், பரத்தியர், அளவர், அளத்தியர் என்ற மக்கட்பெயரையும் சேர்த்து வகைப்படுத்தியுள்ளார் நம்பி. இதை,

“வருணன் சேர்ப்பன் விரிதிரைப் புலம்பன்
பரும அல்குற் பரத்தி நுளைச்சி
நுளையர் நுளைச்சியர் பரதர் பரத்தியர்
அளவர் அளத்தியர் அலைகடற் காக்கை
சுறவம் பாக்கம் பெறலரும் பட்டினம்
உவர்நீர்க் கேணி கவர்நீர் நெய்தல்
கண்டகக் கைதை முண்டகம் அடம்பு

கண்டல் புன்னை வண்டிமிர் ஞாழல்
 புலவு மீனுப்பு விலைகளிற் பெற்றன
 நளிமீன் கோட்பறை நாவாய்ப் பம்பை
 விளரியாழ் செவ்வழி மீனுப்புப் படுத்தல்
 உணங்கவை விற்றன் மீனுணக்கல் புள்ளோப்பல்
 நெடுங்கட லாடல் நெய்தற் கருப்பொருளே” (நம்பி.அகம்.24)

என்று வரிசைப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

இதிலிருந்து தொல்காப்பியர் கருப்பொருட்கள் எவை என்று சுட்டுகின்றார். அன்றி வகைப்படுத்தவில்லை என்பதையும், உரையாசிரியர்கள் ஐந்திணைக்குரிய கருப்பொருட்களை வரையறுப்பதில் வேறுபடுகின்றனர் என்பதையும், நம்பியே கருப்பொருட்களைப் பதினான்காக வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார் என்பதையும் அறிய முடிகின்றது. பிற்காலத்தில் எழுந்த இலக்கணங்களும் நம்பியகப் பொருளைப் பின்பற்றியே அமைந்துள்ளன என்பதையும் இதன்மூலம் அறியலாம்.

கருப்பொருள் மயக்கம்

ஐந்திணைப் பாகுபாட்டைத் தொல்காப்பியர் முதல், கரு, உரி என்ற மூன்று வகையாக அமைத்துள்ளார். இம்மூன்றிலும் உரிப்பொருள்தான் அகப்பாடல்களுக்கு உயிர் போன்றது. ஏனைய இரண்டும் பாடலின் அடியளவிற்கேற்ப விரிந்தும், சுருங்கியும் இடம்பெறும். குறிஞ்சிக்குரிய புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் என்ற உரிப்பொருளைப் பாடும் புலவன் மலைநிலத்தையும் அங்குக் காணப்படும் கருப்பொருளையும் அந்நிலத்திற்குக் கூறப்பட்ட பெரும்பொழுது, சிறுபொழுதாகிய கூதிர், யாமம் என்ற காலத்தையும் தொடர்புபடுத்திப் பாடுதல் இலக்கிய மரபாகும். ஆனால், உணர்ச்சி ஊற்றத்தால் புலவர் குறிப்பிட்ட ஓர் உரிப்பொருளை மையமாகக் கொண்டு ஏனைய திணைகளுக்கு உரிய முதற்பொருளும் கருப்பொருளும்

விரவிவரப் பாடுதல் உண்டு. இங்ஙனம் ஒரு நிலத்திற்குரிய பொருள்கள் வேறு நிலங்களில் காணப்படுவதைத் திணைமயக்கம் என்பர்.

தொல்காப்பியர் திணைமயக்கம் குறித்து இரண்டு நூற்பாக்களில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை யிலவே
நிலனொ ருங்கு மயங்குதல் இன்றென மொழிப
புலன்நன் குணர்ந்த புலமை யோரே” (தொல்.அகம்.14)

“உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே” (தொல்.அகம்.15)

இவ்விரு நூற்பாக்கள் குறித்து இளம்பூரணர் கருத்தாகச் சோ.ந. கந்தசாமி, ‘முதற்பொருள்கள் இரண்டினுள் நிலம் நீங்கலாக ஒரு திணைக்குரிய காலம் மற்றோர் திணைக்கு உரியதாக மயங்குதல் கடியப்படாது. உரிப்பொருள் அல்லாதனவாகிய கருப்பொருள்களும் திணைமயக்கமாய் வரும். ஆதலின், ஒரு திணைக்குரிய உரிப்பொருள் மற்றொரு திணைக்கு உரியதாக வருதல் கடியப்பட்டது’ என்று குறிப்பிடுகின்றார். அவர் நச்சினார்க்கினியர் கருத்தாக, ‘ஒரு நிலத்துக்குக் கூறிய ஒழுக்கம் ஏனைய நிலத்திலும் நிகழும். ஒரு நிலத்தின்கண் இரண்டு உரிப்பொருள் மயங்கலாம். ஆனால், நிலம் இரண்டு மயங்காது. காலம் இரண்டு தம்முள் மயங்கும். கருப்பொருள்களும் திணை மயங்கி வருதல் உண்டு. உரிப்பொருள் ஆகிய ஐந்திணையும் அல்லாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் நால்வகை நிலத்திலும் மயங்கி வரும்”²¹ என்று கூறுகின்றார்.

மேற்கூறப்பட்ட விளக்கங்களிலிருந்து கருப்பொருட்கள் மயங்கி வரப்பெறும் என்பது தெளிவாகின்றது. எனவே, ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் உரியனவாகக் கூறப்படும் கருப்பொருட்கள் வேறு நிலத்தின்கண்ணும் வரலாம் என்பதை உணர்ந்தே, தொல்காப்பியர் இன்ன நிலத்திற்கு இன்ன

கருப்பொருட்கள் என்று வரையறை செய்யவில்லை. மேலும், ஒரு நிலத்தில் பிற நிலத்திற்குரிய கருப்பொருட்கள் வருவது உலகில் காண்பதாகும். உலகியல் நடப்பைக் கருத்தில்கொண்டு தொல்காப்பியர் கருப்பொருளை இலக்கணப்படுத்தியுள்ளார். இதனை,

“எந்நில மருங்கினும் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்”

(தொல்.அகம்.21)

என்ற நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருள்கள்

பழங்காலத்தில் அகத்திணை இலக்கியத்தைப் படைப்பதற்கு இலக்கிய மரபாக முதல், கரு, உரிப்பொருட்களை அமைத்துப் பாடுதல் புலனெறி வழக்கமாக இருந்ததைத் தொல்காப்பியர் சுட்டுகின்றார். இதில் நிலைத்திணைப் பொருளான நிலமும், காலமுமாகிய முதற்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும் மக்கள் உணர்வுகளை இயக்கக்கூடிய இயங்கு - இயங்காத்திணைப் பொருள்களான கருப்பொருட்கள் மக்கள் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்து அவர்கள் வாழ்வில் இயங்குவதற்குத் தேவையான சூழலை உருவாக்குகின்ற தன்மையைச் சங்கப் பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

சங்கப் பாடல்களை நாம் முழுமையாக உணர்ந்து கொள்வதற்குத் திணை, துறைகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது அவசியம். அத்திணை, துறைகளை அறிந்து கொள்வதற்குக் கருப்பொருட்கள் கருவியாக அமைகின்றன. திணையை உணர்த்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் கருத்துப் புலப்பாட்டிற்கும் கருப்பொருள்கள் பயன்படுகின்றன. அதாவது, பாடல்கள் உணர்த்தும் செய்திக்குப் பின்புலமாகவும் குறிப்பாகவும், குறியீடாகவும்

அமைந்து செய்யுளில் உணர்வு வெளியீட்டுக் களனாகவும், தத்துவக் கருத்து விளக்கமாகவும் கருப்பொருட்கள் செயல்படுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருட்களின் பயன்பாடு

இலக்கியத்தில் கருப்பொருட்கள் வரும்போது உவமையாகவும், உருவகமாகவும், நாட்டிற்கு அடையாகவும், உள்ளுறை, இறைச்சியாகவும், அறிவுரை கூறும் விதமாகவும் எனப் பல வடிவங்களில் பயின்று வருகின்றன. அவற்றைப் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் திணை உணர்த்தல், உரிப்பொருளுக்குப் பின்னணியாக அமைதல், குறிப்புப் பொருளை உணர்த்தல் என்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. திணை உணர்த்தல்

உலகியல் வழக்கிலும், செய்யுள் வழக்கிலும் பயின்று வரும் பொருட்களை முதல், கரு, உரி என மூவகையாகப் பிரித்துப் பேசுவது அகத்திணை நெறி. இந்த அகத்திணை நெறிக்கு இலக்கியமாக அமைந்தது சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களாகும். பாடலின் அமைப்பு முதல், கரு, உரி என்று அமைந்துள்ளது. முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் இன்றிப் பாடல்கள் வரலாம். ஆனால், உரிப்பொருளின்றிப் பாடல்கள் அமையா. உரிப்பொருளே பாடலுக்கு அடிக்கருத்தாக அமைகின்றது. முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் உரிப்பொருளைச் சிறப்பித்துப் பின்னணியாக வரும். செய்யுளில் வரும்போது இம்மூப்பொருளின் நிலை பற்றித் தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில்,

“முதல்கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே

நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே

பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை”

(தொல்.அகம்.நா.3)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இம்முப்பொருளும் பாடலில் பயின்று வரும்போது ஒன்றிலொன்று சிறந்து வரும். அதாவது, அகப்பாடல்களை ஆராய்மிடத்து முதல், கரு, உரி எனும் மூன்று பொருட்கள் அமைந்திருக்கும். அவற்றைப் பாடும்பொழுது அவை முறையே ஒன்றிலொன்று சிறந்தவையாகும். முதல் சிறந்தது; அதைவிடக் கருப்பொருள் சிறந்தது; இரண்டையும்விட உரிப்பொருள் மிகச் சிறந்தது. இளம்பூரணர் இதனடிப்படையில் ஓர் அகப்பாடலை இன்ன திணை எனக் கண்டு கொள்வதற்கு ஓர் அகப்பாடலில் மூன்று பொருளும் வந்திருந்தால், நில அடிப்படையில் திணை பகுக்க வேண்டும். கருவும் உரியும் வந்திருந்தால் கருப்பொருள் அடிப்படையில் திணை சொல்ல வேண்டும். உரி மட்டுமே வந்திருந்தால் அதன்படி திணை குறிக்க வேண்டும் என்கின்றார்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றிலிருந்து முதற்பொருளால் தோன்றிச் சிறந்துவரும் கருப்பொருட்கள் செய்யுளில் திணை உணர்த்தற்குக் கருவியாக அமைகின்றன என்பது பெறப்பட்டது. சான்றாகக் குறுந்தொகையில் மருதத்திணைக்குரிய ஒழுக்கமாகிய ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமுமாகிய பரத்தமை குறித்த செய்தி இடம்பெறும் பாடல், கருப்பொருளை அடிப்படையாக வைத்துக் குறிஞ்சித்திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதை,

“நெடிய திரண்ட தோள்வளை நெகிழ்த்த

கொடியன் ஆகிய குன்றுகெழு நாடன்

வருவதோர் காலை இன்முகம் திரியாது

கடவுட் கற்பின் அவனெதிர் பேணி

‘மடவை மன்றநீ’ எனக் கடவுடி

துணியல் வாழி - தோழி! சான்றோர்

புகழும் முன்னர் நாணுப;

பழியாங்கு ஒல்பவோ காணுங் காலை?”

(குறுந்.252)

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம். இப்பாடல் பரத்தையர் வீட்டிலிருந்து வரும் தலைவனை இனிய முகம் மலர்ந்து எதிர்கொண்டு பேணும் தலைவியின் அறியாமையைத் தோழி எடுத்துக்கூற, தலைவி கூறும் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. இக்கூற்று மருதத்திணைக்குரியது. ஆனால், 'குன்றுகெழு நாடன்' என்ற குறிஞ்சிக்குரிய கருப்பொருளான திணைநிலைப் பெயர் வந்துள்ளதால் குறிஞ்சித்திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இதேபோன்று வேறொரு பாடலில் குறிஞ்சித் திணைக்குரிய ஒழுக்கம் வந்துள்ளது. ஆனால், பாடலில் மருதத்திணைக்குரிய கருப்பொருள் இடம் பெறுவதால் மருதத்திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

“ஊர்க்கும் அணித்தே பொய்கை; பொய்கைக்குச்

சேய்த்தும் அன்றே சிறுகான் யாறே;

இரைதேர் வெண்குருகு அல்லது யாவதும்

துன்னல் போகின்றால் பொழிலே யாம்எம்

கூழைக்கு எருமன கொணர்கம்

ஆண்டும் வருகுவள் பெரும் பேதையே”

(குறுந்.113)

என்பது குறுந்தொகைப்பாடல். இப்பாடலில் தோழி, தலைவன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்கு ஏற்ற குறியிடத்தைச் சுட்டுகின்றாள். புணர்தல் நிமித்தமாகிய இக்கூற்று குறிஞ்சிக்குரியது. ஆனால், குறியிடமாக இரைதேடும் நாரையும், செங்கழுநீர் ஓடையும் அமைந்த ஆற்றங்கரைப் பொழில் சுட்டப்படுவதால் மருதத்திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

நெய்தல் திணைப்பாடல்களில் நெய்தல் திணைக்குரிய இரங்கலும், இரங்கல் நிமித்தத்தையும்விடக் குறிஞ்சிக்குரிய களவுச் செய்திகளே பெரிதும் இடம் பெறுகின்றன. ஆனால், அப்பாடல்கள் நெய்தலுக்குரிய கருப்பொருட் பின்னணியைக் கொண்டிருப்பதால், நெய்தல் திணையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதனை, 'களவுச் செய்திகளை மலைப் பின்னணியுடன்

காட்டுவன குறிஞ்சிப் பாடல்கள் என்றும் கடற்கரைப் பின்னணியுடன் காட்டுவன நெய்தல் பாடல்கள் என்றும் கூறலாம். எனவே, நெய்தல் என்ற திணைப்பிரிவு இரங்கல் உரிப்பொருளால் அமைந்தது என்பதைவிடக் கருப்பொருளில் அமைந்த பின்னணியால் அமைந்தது என்பதே பொருத்தமாக உள்ளது²² என்ற நா. செயராமன் கூற்றாலும் அறியமுடிகின்றது.

இதிலிருந்து உரிப்பொருளை வைத்து மட்டுமே ஒரு பாடல் என்ன திணையைச் சார்ந்தது என்பதை அறுதியிட முடியாது என்பது தெரியவருகிறது. மேலும், ஐந்திணைப் பகுப்புப் பற்றிக் கூறும்போது, வ.சுப. மாணிக்கானர் 'களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கம் என ஐந்திணை இருபாற்படும் என்று பொதுவாகக் கூறினாலும், குறிஞ்சிக் களவு, குறிஞ்சிக் கற்பு, பாலைக்களவு, பாலைக்கற்பு, முல்லைக் களவு, முல்லைக் கற்பு, மருதக் களவு, மருதக் கற்பு, நெய்தற்களவு, நெய்தற்கற்பு எனத் திணைதோறும் இரண்டும் கொள்ளத்தகும். இங்ஙனம் கொள்வதால் களவுக் காதலும், கற்புக் காதலும் எல்லா நிலத்திலும் நிகழ்வனவே என்னும் உலக வழக்கம் பெறப்படும்'²³ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

எனவே, உரிப்பொருளாகிய புணர்தல் முதலான ஒழுக்கங்கள் எந்நிலங்களிலும் பாடப்பெறுதல் உலக வழக்காகும். அதனை, அந்தந்த நிலப்பின்னணியுடன் சங்கப் புலவர்கள் பாடியிருப்பது நாடக வழக்காகும். அதாவது, நெய்தல் திணையில் களவு, கற்பு என்ற இரு கைகோளும் பாடப்பெறலாம் என்பது உலக வழக்காகும். ஆனால், கடற்கரைப் பின்னணியுடன் அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது நாடக வழக்காகும். இதில், கடற்கரைப் பின்னணியுடன் அமையும் நெய்தல் களவைக் காட்டிலும், மலைப்பின்னணியுடன் அமையும் குறிஞ்சிக் களவே சான்றோரால் சிறப்பு மிக்கதாகப் போற்றப்படுகிறது. இவ்வாறு, ஒவ்வொரு திணையிலும் குறிப்பிட்ட உரிப்பொருள் சிறப்பாக அமைவது குறித்தே புலனெறி மரபை வகுத்துள்ளனர் சான்றோர்.

எனவே, ஒரு பாடலின் திணை உலக வழக்கிலோ, நாடக மரபிலோ அமையலாம். அவ்வாறு, வரும்போது திணையை உணர்வதற்கு உரிப்பொருளோடு முதல், கருப்பொருட்களையும் அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால், 'சங்கத் தொகைப் பாடல்களில் முதல், கருப்பொருட்களைத் திணை சார்ந்த கருத்துப் பொருளிலேயே இடம்பெறுவன என்றும், உவமைக்காகவும், புனைவுக்காகவும் இடைக்கலந்து வருவன எனவும் இரண்டாகப் பகுத்துணர வேண்டியுள்ளது'.²⁴ எனவே, முதல் கருப்பொருட்களைக் கொண்டு திணைப்பகுப்பை ஆராயும்போது, உவமையாகவும், புனைவாகவும் இடம்பெறுவனவற்றை ஒதுக்கி வைத்தே ஆராய வேண்டும்.

உரிப்பொருளுக்குப் பின்னணியாக அமைதல்

அகப்பாடலுக்குரிய பாடுபொருளாக அடிக்கருத்தாக அமைவது உரிப்பொருளாகும். உரிப்பொருளை விளக்க வருவனவே முதற்பொருளும் கருப்பொருளுமாகும். கருப்பொருள் அடிப்படையில் உரிப்பொருளான உரிப்பொருள் சிறக்கிறது. அகம் பற்றிய உணர்வுகளைப் புனைவதற்கு நிலமும், காலமும், உயிரினமும், பயிரினமும் பற்றிய அறிவு இன்றியமையாதது என்பதைச் சங்கப் புலவர் உணர்ந்துள்ளனர். எனவேதான், உரிப்பொருளை விளக்கத்தக்க இயற்கைச் சூழலைப் புலவர் தன் கவிதையில் அழகுபடப் புனைந்துள்ளனர்.

இதிலிருந்து, 'புறத்தே வெளிப்படத் தோன்றும் இயற்கைக் காட்சிகள் மனித வாழ்வின் அகத்தே கரந்து கிடக்கும் பண்பினை விளக்கப் பயன்படுகின்றன; அல்லது, மனித வாழ்வின் இயல்பினைத் தெளிவுறுத்துவதற்கு ஏற்ற பின்னணியாக அவை அமைகின்றன'²⁵ என்பதை அறியலாம்.

ஐந்திணையும் பின்னணியும்

குறிஞ்சி முதலாகிய ஐந்திணைக்கும் பின்னணியாக மலை, காடு, வயல், கடல், சுரம் ஆகியவையும் அவற்றால் தோன்றக்கூடிய பொருள்களும் அமைகின்றன. அகப்பாடல்களில் இப்பகுதிகள் இயற்கையில் உள்ளவாறே எடுத்துக்காட்டப் படுகின்றன. இயற்கை அமைப்பில் இவை என்றும் எக்காலத்தும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. காலத்தால் மாற்றமடைதலும் உண்டு. இதற்குச் சான்றாகக் குறிஞ்சியும், முல்லையும் காலத்தால் மாற்றமடைந்து திரிந்த நிலையில் பாலைத்திணையாதலாகச் சிலப்பதிகாரம் எடுத்துக் கூறுவதைக் குறிப்பிடலாம். அவ்வாறே மலை, காடு, வயல், கடல், சுரம் ஆகியவையும் எப்பொழுதும்போல் அன்றி ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு வேளையில் பசுமையுடன் விளங்கி மனதைக் கவர்கின்றன. இதனை உணர்ந்து சங்கப் புலவர்கள் அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பசுமையுடன் விளங்கும் காட்சியை ஆராய்ந்து அந்தந்த காதலுணர்ச்சிக்கு ஏற்றப் பின்னணியாக அமைத்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சி

மலைப்பின்னணியில் தலைவன், தலைவியரின் காதலை எடுத்துக் கூறுவது குறிஞ்சித் திணையாகும். இயற்கைப் புணர்ச்சி இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், பாங்கியிற் கூட்டம், இரவுக்குறி, பகற்குறி, அறத்தொடு நின்றல், வெறியாடல் முதலிய களவு நிகழ்ச்சிகளே பெரும்பாலும் குறிஞ்சித் திணையில் பாடப்படுகின்றன.

குறிஞ்சித்திணையாகிய புணர்தலும், புணர்தல் நிமித்தத்திற்கும் உரியதாக வகுக்கப்பட்ட இயற்கைப் பின்னணியின் பொருத்தப்பாடு குறித்து நச்சினார்க்கினியர்,

“குறிஞ்சியாவது புணர்தற் பொருட்டு. அஃது இயற்கைப் புணர்ச்சி முதலியனவாம். இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபின் களவு நீட்டிப்பக் கருதும் தலைவற்குக் களவினைச் சிறப்பிக்குங்கால், தலைவி அரியளாக வேண்டுமாகவே, அவ்வருமையை யாக்குவது ஐப்பசியும் கார்த்திகையும் ஆகிய கூதிரும் அதனிடையாமமும் என்பது என்னை? இருள் தூங்கித் துளி மிகுதலின் சேறல் அரிதாகலானும், பானாட் கங்குலிற் பரந்துடன் வழங்காது மாவும் புள்ளும் துணையுடன் இன்புற்று வதிதலின் காமக்குறிப்புக் கழியப் பெருகுதலானும், காவல் மிகுதி நோக்காது வரும் தலைவனைக் குறிக்கண் எதிர்ப்பட்டுப் புணருங்கால் இன்பம் பெருகுதலின் இந்நிலத்திற்குக் கூதிர்காலம் சிறந்தது எனப்படும்.”²⁶

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவண், ‘குறிஞ்சிக்குரிய சூழலைக் கூறியவழிக் காதலரின் கூட்டம் வறிதே உணர்த்தப் பெறவில்லை. பின்னணியாக நின்று இன்பம் மிகுவிக்கும் கருப்பொருள் சூழ்நிலைகளைக் காட்டிடவே இதனை நச்சினார்க்கினியர் விளக்கியுள்ளார்’²⁷ என்ற இராம. குருநாதன் கருத்துக் கொள்ளத்தக்கது.

குறிஞ்சித்திணை களவினையே சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது. அதில் தலைவன், தலைவியர் சந்திப்பது முதல் வரைவு வரையிலான கூற்றுக்கள் இடம்பெறுகின்றன. அதிலும் தலைவன், தலைவியர் இரவு, பகற்குறிகளில் சந்திப்பது தொடர்பான அகமாந்தரின் கூற்றுக்களும், சந்திப்பு நீட்சியின் காரணமாக ஏற்படும் விளைவுகளால், தலைவனை வரைவு முடுக்கக் கருதும் தலைவியின் மனவோட்டம் குறித்த தோழியின் கூற்றுக்களுமே பெருவாரியாக இடம்பெறுகின்றன.

இதில் தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்க வரும்போது பல இன்னல்களையும், தடைகளையும் கடந்து வருவதாகப் பின்புலங்கள் காட்டுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, அகநானூற்றுப் பாடலொன்றில் இரவுக்குறியில் தலைவன் வரும் வழி, நீரின் நிறம் மறையுமாறு முதிர்ந்து உதிர்ந்த மலர்கள் நிரம்பப் பெற்ற, முதலைகள் நிறைந்த பாறைகளில் மோதி மீளும் சுழியினையுடைய காட்டாற்றினை உடையதும், மதம்மிக்க யானைகள் சண்டையிடும் அச்சம் தருகின்ற தோற்றத்தினை உடையதுமாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இதனை,

“நீநிறம் கரப்ப ஊழுறுபு உதிர்ந்து
பூமலர் கருலிய கடுவரற் கான்யாற்று
கராஅம் துஞ்சும் கல்லுயர் மறிகுழி
மராஅ யானை மதம்தப ஒற்றி
உராஅ ஈர்க்கும் உட்குவரு நீத்தம்
கடுங்கண் பன்றியின் நடுங்காது துணிந்து
நாமருந்து துறைப்பேர் தந்து யாமத்து
ஈங்கும் வருபவோ? - ஓங்கல் வெற்ப!”

(அகம்.18:1-8)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகளால் அறியலாம். இதில், தலைவன் வரும் வழியில் பல இன்னல்கள் இருந்தாலும் அவற்றிற்கெல்லாம் அஞ்சாது வெள்ளத்தினைக் கடந்து வரும் தலைவன் தறுகண்மையுடைய பன்றியுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றான். இதிலிருந்து புலவர்கள் தடைகள் பலவற்றைக் கடந்து வரும் துணிவும், முயற்சியுமுடைய தலைவனைக் காட்டக் கருப்பொருளைப் பின்னணியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.

களவொழுக்கத்தில் இருவகைக் குறியிலும் வந்தொழுகும் தலைவன் மணம் புரிந்து கொள்ளாது காலம் தாழ்த்தினான். இதனால் ஊரார் அலர்தூற்ற, இற்செறிப்பிற்கு ஆளானாள் தலைவி. இந்நிலையில் தலைவி,

தலைவன் வரைந்து கொள்ள வருவான் என்ற நம்பிக்கையில் தன் எழில்நலம் சிதையாமல் இருப்பது பெரிய களிறு தான் உண்பதற்காக வளைக்க வளைந்த நிலத்தைத் தீண்டாத, பட்டையையுடைய ஒடிந்த மரக்கொம்புடன் ஒப்பிடப்படுகின்றது. இதில் தலைவியின் நிலையைக் குறிப்பதற்கேற்ற கருப்பொருள் பின்னணி அமைந்துள்ளது. இதனை,

“பெருங்களிறு வாங்க முரிந்து நிலம்படாஅ

நாருடை ஓசியல் அற்றே -

கண்டிசின், தோழி! அவர் உண்ட என்நலனே” (குறுந்.112:3-5)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு, பல இன்னல்களுக்கும் ஊரார் பழிச்சொல்லிற்கும் ஆளாகும் தலைவியின் நிலையை உணர்ந்த தோழி, தலைவனை வரைந்து கொள்ளும்படி கருப்பொருட் பின்னணியால் மறைவாகத் தூண்டுவதை நற்றிணைப் பாடல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதனை,

“துய்த்தலைப் புனிற்றுக் குரல்பால் வார்பிறைஞ்சி

தோடலைக் கொண்டன ஏனல் என்று

துறுகல் மீமிசைக் குறுவன குழிஇ

செவ்வாய்ப் பாசினம் கவருமென்று அவ்வாய்த்

தட்டையும் புடைத்தனை கவணையும் தொடுக்கவென

எந்தை வந்து உரைத்தனனாக அன்னையும்

நல்நாள் வேங்கையும் மலர்கமா இனியென

என்முகம் நோக்கினள் எவன்கொல்? - தோழி!

செல்வாள் என்று கொல்? செறிப்பல் என்றுகொல்?

கல்கெழு நாடன் கேண்மை

அறிந்தனள் கொல்? அஃது அறிகலென் யானே!” (நற்.206)

என்ற பாடல்மூலம் அறியலாம். இதில் முற்றிய தினைக்கதிரைக் கிளி கடிந்து காப்பாய் எனத் தந்தை ஏவியபோது அன்னை, ‘வேங்கையும் மலர்க’ எனக்

கூறித் தோழியின் முகத்தை நோக்கினாள் என்பது கருப்பொருட் செய்தி. 'வேங்கை மலர்தல்' என்பது முற்றிய தினை அறுவடை செய்யப்படும் நாளைக் குறித்ததோடு, நன்னாளையும் குறித்தது. கதிர் அறுக்கப்படுமாயின் தலைவி புனம்காக்க வாராள், இற்செறிப்புக்கு உள்ளாவாள். ஆதலால், வேங்கை மலரும் நன்னாளில் வரைந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது தலைவனுக்கு நுட்பமாக அறிவுறுத்தப்படுகிறது. மேலும், 'வேங்கையும் மலர்க' என்று கூறிக் காரணமில்லாதும், கூறிய சொல்லுக்குப் பொருத்தமில்லாதும் தன்னைச் செவிலி நோக்கியதால், களவு அறியப்பட்டிருக்குமோ? என்று தோழி ஐயுற்றுக் கூறுவது களவினைத் தமர் அறியும்முன் வரைந்து கொள்ளத் தலைவனைத் தூண்டுவதற்காகும்.

இவ்வாறு, தலைவனை வரைந்து கொள்ளத் தூண்டும் பின்புலங்கள் அனைத்தும் கருப்பொருள் பின்னணியில் தரப்படுகின்றன.

முல்லை

காடும் காடு சார்ந்த நிலக் காட்சிகளும் முல்லைத்திணைக்குரிய பின்னணியாகும். தனிமைத்துயரை மிகுவிக்கும் கார்காலமும், மாலைப்பொழுதும் காலப் பின்னணியாகும். இத்திணையின் உரிப்பொருள் இருத்தலாகும். தலைவன் தலைவி இன்பமுடன் இனிதே இல்லறம் நடத்தும் செய்தியைச் செவிலி கண்டு கூறுதல், போர்மேற் சென்ற தலைவன் பாசறையில் இருத்தல், தலைவனது வரவைத் தலைவி எதிர்ப்பாத்திருத்தல், தலைவன் மீளல் ஆகிய சூழலில் நிகழும் கூற்றுக்கள் இத்திணையில் இடம்பெறுகின்றன.

முல்லைத்திணையாகிய இருத்தல், இருத்தல் நிமித்தத்திற்கு உரியதாக வகுக்கப்பட்ட இயற்கைப் பின்னணியின் பொருத்தப்பாடு குறித்து நச்சினார்க்கினியர்,

“.....பிரிந்து மீளும் தலைவன் திறமெல்லாம் பிரிந்திருந்த கிழத்தி கூறுதலே முல்லைப் பொருளாய்... வருதலின், அம்முல்லைப் பொருளாகிய மீட்சிக்கும் தலைவி இருத்தற்கும் உபகாரப்படுவது கார்காலமாம். என்னை? வினைவயிற் பிரிந்து மீள்வோன் விரைபரித்தேர் ஊர்ந்து பாசறையினின்று மாலைக்காலத்து ஊர்வயின் வருஉம் காலம் ஆவணியும், புரட்டாசியும் ஆதலின், அவை வெப்பமும், தட்பமும் மிகாது இடைநிகர்த்தவாகி ஏவல் செய்துவரும் இளைஞர்க்கு நீரும் நிழலும் பயத்தலானும் ஆர்பதம் மிக்கு நீரும் நிழலும் பெறுதலின் களிசிறந்து மாவும் புள்ளும் துணையோடு இன்புற்று விளையாடுவன கண்டு தலைவற்கும் தலைவிக்கும் காமக்குறிப்பு மிகுதலானும் என்பது. புல்லை மேய்ந்து கொல்லேற்றோடே புனிற்றாக் கன்றை நினைந்து மன்றிற் புகுதரவும், திங்குழல் இசைப்பவும் பந்தர் முல்லை வந்து மணம் களுற்றவும் வருகின்ற தலைவற்கும் இருந்த தலைவிக்கும் காமக்குறிப்புச் சிறத்தலின் அக்காலத்து மாலைப்பொழுதும் உரித்தாயிற்று”²⁸

என்று கூறுகின்றார். குறிஞ்சி என்பது எப்படிக் களவினைச் சுட்டுகின்றதோ, அதுபோல முல்லை என்பது கற்பினைச் சுட்டுகின்றது. இதில் வினைவயிற் பிரிந்து சென்ற தலைவன் தலைவியைக் காணத் தேருந்ந்து விரைதலும் தலைவனை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் தலைவியின் நிலையும் பருவம் வந்தும் தலைவன் வாராததால் வருந்தி ஆற்றியிருக்கும் தலைவியின் நிலையும் பெரிதும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

இதில் வினைவயிற் பிரிந்து தலைவன் தலைவியைக் காண ஆவலுடன் வரும் மனநிலைக்கேற்ப அவன் வரும் வழியில் இன்பம் தருகின்ற காட்சிப்

பின்புலங்களாகப் புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, அகநானூற்றுப் பாடல் (54) வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் தலைவியையும் புதல்வனையும் காணும் ஆவலோடு தேரை விரைந்து செலுத்துக எனத் தேர்ப்பாகனிடம் கூறும்போது, மழைபெய்து கார்காலம் வரவும், சிவந்த நிறமுள்ள முல்லை நிலமும் இந்திரகோபம் என்னும் பூச்சியும், பசுக்களின் கூட்டம் கன்றுகளை நினைந்து மாலைக்காலத்தில் வீடுநோக்கி விரைதலும், அவற்றுக்குப் பின் கோல்தாங்கிக் குழல் ஊதிக்கொண்டு இடையரும் வரும் காட்சிகளைக் காட்டுகின்றான். இதில், தலைவன் குறித்த கார்காலம் வரப் பிரிவால் வருந்தியிருக்கும் தலைவியைச் சிறிதும் தாமதமின்றி உடனே காணவிழையும் தலைவனின் மனநிலை கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் தேர்ப்பாகனுக்கு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

இதே இன்பக் காட்சிகள் குறித்த காலம் வந்தும் தலைவன் இன்னும் வரவில்லையே என எதிர்பார்த்து வருந்தியிருக்கும் தலைவிக்குத் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் காரணகிளாக அமைகின்றன. இதை,

“பல்கதிர் மண்டிலம் பகல்செய்து ஆற்றி
சேய்யுயர் பெருவரைச் சென்று அவண்மறைய
பறவை பார்ப்புவயின் அடைய புறவில்
மாவெருத் இரலை மடப்பிணை தழுவ
முல்லை முகைவாய் திறப்ப பல்வயின்
தோன்றி தோன்றுபு புதல்விளக்கு உறாஅ
மதர்வை நல்லான் மாசில் தெண்மணி
கொடுங்கோற் கோவலர் குழலோடு ஒன்றி
ஐதுவந்து இசைக்கும் அருளில் மாலை
ஆள்வினைக்கு அகன்றோர் சென்ற நாட்டும்
இனைய வாகித் தோன்றின்
வினைவலித்து அமைதல் ஆற்றலர் மன்னே!”

(நற்.69)

என்ற நற்றிணைப் பாடல் விளக்குகின்றது. இதில் மாலைநேரமும், கலைமான் பிணை மானைத் தழுவி இருக்கும் காட்சியும், முல்லை மலர்தலும், புதர்களில் காந்தள் தழைத்தலும், பசுவின் மணியோசையும் ஆயரின் குழலோசையும் பிரிவால் வாடும் தலைவியின் துயரை அதிகரிக்கின்றன. இதனால், தலைவி மாலையை 'அருளில் மாலை' என்று குறிப்பிடுகின்றாள். இவ்வாறு, இன்பச் சூழலில் துன்பமுற்று வருந்தியிருக்கும் தலைவியின் நிலை அவலச்சுவையை மிகுவிக்கின்றது.

இதிலிருந்து இன்ப, துன்பப் பின்புலங்கள், கருப்பொருளைக் கொண்டு அகமாந்தரின் மனநிலைக்கேற்ப ஒத்திசைவானதாகவும், முரண்பாடானதாகவும் செவ்வனே புலவர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

மருதம்

வயலும் வயல்சார்ந்த காட்சிகளும் நிறைந்த வளமான பின்னணியில் தலைவன் தலைவியரின் ஊடலைக் குறிப்பது மருதத்திணையாகும். உரிப்பொருள் ஊடல்தான் என்றாலும், ஊடலுக்குக் காரணமாக அமையும் பரத்தமை தொடர்பான செய்திகளே பெரும்பாலும் இத்திணையின் பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளன.

ஊடல், ஊடல் நிமித்தமாகிய மருதத்திணைக்கு வகுக்கப்பட்ட இயற்கைப் பின்னணிகள் அத்திணைக்குப் பொருந்துமாற்றை நச்சினார்க்கினியர்,

“பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் ஆடலும் பாடலும்
கண்டுங் கேட்டும் பொழுது கழிப்பிப் பிறர்க்குப்
புலனாகாமல் மீளுங்காலம் ஆதலானும், தலைவிக்கும்
கங்குல் யாமம் கழியாது நெஞ்சுழித்து ஆற்றாமை

மிகுதலான் ஊடல் உணர்தற்கு எளிதாவதோர்
 உபகாரம் உடைத்தாதலானும் வைகறை கூறினார்.
 இனி, தலைவி விடியற்காலம் சிறுவரைத்தாதலின்
 இதனாற் பெரும்பயன் இன்றென முனிந்து
 வாயிலடைத்து ஊடல் நீட்டிப்பவே அவ்வைகறை வழித்
 தோன்றிய விடியற் கண்ணும் அவன் மெய்வேறுபாடு
 விளங்கக் கண்டு வாயில் புகுத்தல் பயத்தலின்
 விடியல் கூறினார்²⁹

என்று விளக்குகின்றார்.

மருதத்திணையில் தலைவன் பரத்தையிடம் சென்று மீளலும், தலைவியும் தோழியும் அவனது ஒழுக்கத்தைக் கண்டித்தலும் தொடர்பான கூற்றுக்கள் இடம்பெறுகின்றன. இத்திணையில் கருப்பொருட் பின்னணிகள் அகமாந்தரின் மனநிலையை நேரடியாக வெளிக்காட்டும் பின்னணியாக அமையவில்லை. மாறாகத் தலைவனின் புறத்தொழுக்கத்தை நாகரிகமாக எடுத்துரைப்பதற்கேற்ற உள்நுறை என்னும் குறிப்புப்பொருள் உத்தியிலேயே அமைந்துள்ளன. இதனை, 'ஏறக்குறைய எல்லா மருதநில இயற்கைப் புனைவுகளிலும் உள்நுறை பொருள் உணர்த்தப்படுகின்றன. உள்நுறை, பரத்தமையைப் பாடும் மருதத்திணைப் பாடல்களில் மிகுந்திருக்கக் காணலாம்'³⁰ எனும் நா. செயராமன் கருத்தாலும் அறியலாம். எனவே, இத்திணையில் வெளிப்படையாகப் பாடலின் உரிப்பொருளுக்கு கருப்பொருள் பின்னணியாக அமையும் உத்தி சிறப்பாக இடம்பெறவில்லை.

நெய்தல்

கடலும் கடல்சார்ந்த காட்சிகளுமே நெய்தலின் இயற்கைப் பின்னணி. இத்திணையின் உரிப்பொருள் இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமுமாகும். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இன்னும் தலைவன் வரவில்லையே என

இரங்குதல் இத்திணையின் பாடுபொருளாகும். ஆனால், இப்பாடுபொருள் நெய்தல்கலியைத் தவிர மற்ற தொகை நூல்களில் சிறப்பாகப் பாடப்பெறவில்லை. பெரும்பாலான நெய்தல் பாடல்களில் கருப்பொருள் மட்டுமே நெய்தலாக இருக்க உரிப்பொருள் களவாகவும், பிறசெய்திகளாகவும் இருக்கின்றன. நெய்தல் கலியிலேயே இரங்கல் பொருளமைந்த பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

இரங்கலும், இரங்கல் நிமித்தமுமாகிய நெய்தற்திணைக்கு வகுக்கப்பட்ட இயற்கைப் பின்னணி பொருந்துமாற்றினை நச்சினார்க்கினியர்,

“வெஞ்சுடர் வெப்பந்தீரந் தண்ணறுஞ் சோலை
தாழ்ந்து நிழற் செய்யவும், தண்பதம் பட்ட தெண்கழி
மேய்ந்து பல்வேறு வகைப்பட்ட புள்ளெல்லாம் குடம்பை
நோக்கி உடங்கு பெயரவும், புன்னை முதலிய பூவின்
நாற்றம் முன்னின்று கஞற்றவும், நெடுந்திரை
அழுவத்து நிலாக்கதிர் பரப்பவும், காதல் கைம்மிக்குக்
கடற்காணும், கானற்காணும் நிறைகடந்து வேட்கை
புலப்பட உரைத்தலின் ஆண்டுக் காமக்குறிப்பு
வெளிப்பட்டு இரங்கற் பொருள் சிறத்தலின் எற்பாடு
நெய்தற்கு வந்தது”³¹

என்று சுட்டுகின்றார். நெய்தல்திணை இரங்கலும், இரங்கல் நிமித்தத்தையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்தாலும், களவு கற்பு என்ற இருவகைக் கைகோளுக்கும் பொதுவாகதாகவே பாடப்படுகின்றது. களவில் வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த தலைவன் இன்னும் மணந்துகொள்ள வரவில்லையே என்று தலைவி ஏங்குவதும், வாராது இருந்து விடுவானோ? என்று மயங்குவதும் கற்பில் பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன் வாராததால் வருந்தும் தலைவியின்

நிலையும் எனப் பொதுவான நிலையில் தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து புலம்பும் பல கூறுகள் இத்திணையில் பாடப்பட்டுள்ளன.

நெய்தல்கலி பாடலொன்றில் பிரிவிடை மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாது வருந்தும் தலைவியின் கூற்றில் மாலைப்பொழுது வருணனையுடன் நெய்தற் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனை,

“மாலைநீ - தையெனக் கோவலர் தனிக்குழல் இசைகேட்டு
பையெனற் நெஞ்சத்தேம் பக்கம் பாராட்டுவாய்
செவ்வழி யாழ் நரம்பன்ன கிளவியார் பாராட்டும்
பொய்தீர்ந்த புணர்ச்சியுள் புதுநலம் கடிகல்லாய்
மாலைநீ - தகைமிக்க தாழ்சினைப் பதிசேர்ந்து புள்ளார்ப்ப
பகைமிக்க நெஞ்சத்தேம் புன்மை பாராட்டுவாய்
தகைமிக்க புணர்ச்சியார் தாழ்கொடி நறுமுல்லை
முகைமுகம் திறந்தன்ன முறுவலும் கடிகல்லாய்
மாலையும் அலரும் நோனாது எவ்வயின்
நெஞ்சமும் எஞ்சும்மன் தில்ல - எஞ்சி
உள்ளாது அமைந்தோர் உள்ளும்
உள்ளில் உள்ளம் உள்ளுள் உவந்தே” (கலி.118:13-25)

என்ற பாடல்கள் மூலம் அறியலாம்.

மேலும், உரிப்பொருளால் களவுத் தொடர்பான பல செய்திகளும் இடம் பெற்றாலும், கருப்பொருளால் நெய்தலாகும் பாடல்கள் நெய்தல் திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதில், களவு நிகழ்ச்சிகள் பலவும் கடற்கரைப் பின்னணியுடன் அமைந்துள்ளன. நற்றிணையில் பகற்குறியில் வந்தொழுகும் தலைவனைத் தோழி வரைவு கடாவும் பாடலில் பெரிய அடியையுடைய சுறாமீனையும், முட்களையுமுடைய இலையைக் கொண்ட தாழையின் மணம் கமழும் வலிய நீரையுமுடைய கடற்கரைத் தலைவனாகத் தலைவன்

குறிப்பிடப்படுகின்றான். இதில் அனைத்து வளமும் நிறைந்து கடல் எவ்வாறு வலிமைமிக்க நீரையுடையதாக இருக்கின்றதோ, அதுபோல நீயும் வலிமை மிக்கவன். ஆதலால், தலைவியைக் கைவிடாது விரைவில் வரைந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தோழி வரைவு கடாவுவதற்குக் கடற்கரைப் பின்புலம் கருவியாக அமைந்துள்ளது. இதனை,

“இறவுப் புறத்து அன்ன பிணர்படு தடவுமுதல்
சுறவுக் கோட்டன்ன முள்ளிலைத் தாழை
பெருங்களிற்று மருப்பின் அன்ன அரும்புமுதிர்வு
நல்மான் உளையின் வேறுபடத் தோன்றி
விழவுக்களம் கமழும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப!” (நற்.19:1-5)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

இதிலிருந்து நெய்தல் திணை உரிப்பொருளால் சிறப்பதைவிடக் கருப்பொருள் பின்னணியில் சிறந்து விளங்குகின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

பாலை

பாலைத்திணைக்கென்று தனியாக நிலம் வகுக்கப்படவில்லை. குறிஞ்சியும், முல்லையும் திரிந்த நிலமே பாலை நிலமாகும். ஆகவே, வேனில் வெம்மையால் திரிந்த குறிஞ்சி நிலமும், முல்லை நிலமும் பாலைத்திணைக்குரிய பின்புலமாகும். இதில் குறிஞ்சித் தலைவன் தலைவியுடன் உடன்போகும்போது பாலை வழியில் செல்வதாகவும், பொருள்வயிற்பிரியும் தலைவன் பாலை வழியைக் கடந்து செல்வதாகவும் பின்புலம் புனைந்து கூறப்படுகின்றது.

பாலைத்திணையாகிய பிரிதலும், பிரிதல் நிமித்தத்திற்கும் வகுக்கப்பட்ட இயற்கைப் பின்னணியின் பொருத்தப்பாடு குறித்து நச்சினார்கினியர்,

“காலையும் மாலையும் நண்பக லன்ன கடுமை கூரச்
சோலை தேம்பிக் கூவல் மாறி, நீரும் நிழலும் இன்றி
நிலம் பயம் துறந்து, புள்ளும் மாவும் புலம்புற்று
இன்பமின்றித் துன்பம் பெருகுவதொரு காலமாதலின்
இன்பத்திற்கு இடையூறாகிய பிரிவிற்கு நண்பகலும்
வேனிலும் சிறப்புடைத்தாயிற்று”³²

என்று விளக்கியுள்ளார்.

அகப்பொருள் நூல்களில் ஏனைய திணைகளைக் காட்டிலும் அதிகமான பாடல்கள் பாலைத்திணையிலேயே பாடப்பட்டுள்ளன. பாலைத்திணையில் பெரும்பாலும் காதலர்களின் பிரிவையும் அப்பிரிவில் ஒருவரையொருவர் நினைந்து ஏங்கும் நிலையையும் காட்டினாலும், தலைவன் தலைவி உடன்போக்குக் குறித்தும், மகளைப் பிரிந்த தாய் புலம்புதல் குறித்தும் பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இதில் பிரிவைக் குறித்துப் பாடும் பாடலில் கடுமையான சுரமும், அதனால் துன்பமுற்று வாடும் உயிரினங்களும் புணையப்பட்டுள்ளன. உடன்போக்குக் குறித்துப் பாடும் பாடல்களில் தலைவன் தலைவியுடன் மகிழ்ந்து செல்வதற்கேற்ற இனிய காட்சிகளும், சுரவழியிலும் அன்புடன் வாழும் விலங்கு, பறவைகளின் வாழ்க்கையும் காட்சிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. தலைவியைப் பிரிந்து தாய் வருந்தும் பாடல்களில் செல்வச் செழிப்பான சூழலில் வளர்ந்த தலைவி, அதனைத் துறந்து கொடிய நீரற்ற நிழற்ற பாலை வழியில் செல்வதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

குறுந்தொகைப் பாடலொன்றில் தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிந்து செல்ல அவன் சென்ற வழியை நினைத்துத் தலைவி கூறும்போது, ‘தலைவன் சென்ற பாலைவழி எறும்புப் புற்றுகளைப் போன்ற நீரற்ற குறுகிய சுனையும், உலைக்கல் போன்ற பாறையும், அவ்வழியாக வருவோரின் கைப்பொருளை வவ்வும்

ஆறலைக் கள்வரும் நிறைந்த கொடிய வழியாகும் என்று வருந்துகின்றாள்.
இதை,

“எறும்பி அளையின் குறும்பல் சுனைய
உலைக்கல் அன்ன பாறை ஏறி
கொடுவில் எயினர் பகழி மாய்க்கும்
கவலைத்து என்பஅவர் தேர்சென்ற ஆறே
அதுமற்று அவலம் கொள்ளாது
நொதுமல் கழறும்இவ் வழங்கல் ஊரே”

(குறுந்.12)

என்ற பாடல் காட்டுகின்றது. இதில் தலைவன் சென்ற நெறியில்
உணவளிப்பது எறும்பின் புற்று நீர் தருவது அறுநீர்ச்சுனை உறைவிடம்
உலைக்கல் அன்ன பாறை, வாழ்வோர் அம்புகளைத் தேய்த்துத் தீட்டும்
வேட்டுவர் எனத் தலைவி இடையூறுகளை எண்ணி வருந்துவதற்கேற்ற
கருப்பொருள் பின்னணி அமைந்துள்ளது.

அகநானூற்றுப் பாடலொன்றில் தலைவனும் தலைவியும்
உடன்போகும்போது, வீட்டைப் பிரிந்து வரும் தலைவிக்கு வருத்தம்
தோன்றாதவாறு, தலைவன் நம்பிக்கை ஊட்டி அரவணைத்துச் செல்வதற்கேற்ற
காட்சிகள் பின்னணியாகின்றன. இதனை,

“வாள்வரி வயமான் கோள்உகிர் அன்ன
செம்முகை அவிழ்ந்த முள்முதிர் முருக்கின்
சிதரல் செம்மல் தாஅய் மதர் எழில்
மாணிழை மகளிர் பூணுடை முலையின்
முகைபிணி அவிழ்ந்த கோங்கமொடு அசைஇநனை
அதிரல் பரந்த அம்தண் பாதிரி
உதிர்வீஅம் சினை தாஅய் எதிர்வீ
மராஅ மலரொடு விராஅய் பராஅம்
அணங்குடை நகரின் மணந்த பூவின்

நன்றே கானம் நயவரும் அம்ம
 கண்டிசின் வாழியோ குறுமகள் - நுந்தை
 அடுகளம் பாய்ந்த தொடிசதை மருப்பின்
 பிடிமிடை களிற்றின் தோன்றும்
 குறுநெடுந் துணைய குன்றமும் உடைத்தே!" (அகம்.99)

என்ற பாடல்மூலம் அறியலாம். இதில் தலைவன், தலைவிக்கு வருத்தம் ஏற்படாவண்ணம் முருங்கை, கோங்கு, புனலி, வெண்கடம்பு என்று பல வகையான மலர்களும் மலர்ந்து மணம் கமழும் காட்சியையும், பிடிகள் சூழப்பெற்று நிற்கும் களிறு போன்ற குன்றுகளையும் காட்டிச் செல்வதாகக் கருப்பொருட் பின்னணியில் தரப்பட்டுள்ளன.

இதுபோன்றே தலைவனுடன் சென்ற தலைவியை நினைந்து தாய் வருந்தும் பாடலொன்றில், 'தன்னை ஒருநிமிடம் பிரிந்தாலும் வருந்தும் மென்மைமிக்க தலைவி, நிழலற்ற, காய்ந்த காந்தளையுடைய, குட்டியை ஈன்ற பெண்புலியின் பசியைப் போக்க இரையைத் தேடி ஆண்புலி காத்திருக்கும் கொடிய வழியில் சென்றனளே என்று வருந்தும் தாயின் மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கும் காட்சிகள் பின்புலமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதை,

“நின்ற வேனில் உலர்ந்த காந்தள்
 அழலவிர் நீளிடை நிழலிடம் பெறாஅது
 ஈன்றுகான் மடிந்த பிணவுப்பசி கூர்ந்தென
 மானற்றமாலை வழங்குநர்ச் செகீஇய
 புலிபார்த்து உறையும் புல்லதர்ச் சிறுநெறி” (நற்.29:1-5)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

இவ்வாறு, பாலைவழியின் வருணனை அகமாந்தரின் மனநிலைக்கேற்பவும் உரிப்பொருள் சூழலுக்கு ஏற்றவாறும் பாடலுள் பயின்று வந்துள்ளன.

மனித வாழ்க்கை உணர்ச்சிகளாலும், வேட்கையாலும் இயங்குகின்றது. வாழ்க்கையைக் கலைவடிவமாக்க எண்ணும் கலைஞனும் உணர்ச்சிகளுக்கும், வேட்கைகளுக்குமே முதன்மை கொடுக்கின்றான். அந்த வகையில் முதல், கருப்பொருட்களைவிட உரிப்பொருளே தலைமை சான்றது. உரிப்பொருளுக்கு உள்ள முதன்மையும், தலைமையும் இல்லாவிடினும் புறக்கணிக்க முடியாத அளவிற்கு முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் வாழ்க்கையுடன் இரண்டறக் கலந்து சிறந்து விளங்கியதைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இனிவரும் இயல்களில் களவு, கற்பு என்ற பிரிவில் கருப்பொருட்கள் உரிப்பொருளுக்குப் பின்னணியாக அமைதல் குறித்து விரிவாக ஆராயவிருப்பதால் இங்கு சுருக்கமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புப்பொருளை உணர்த்தல்

அகப்பாடல்களில் திணை உணர்த்தல், உரிப்பொருளுக்குப் பின்னணியாக அமைதலோடு குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துவதற்கும் கருப்பொருட்கள் பயன்படுகின்றன. முன்னைய இரண்டையும்விட குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துவதற்குக் கருப்பொருட்கள் இன்றியமையாததாகும். புலனாகக்கூடிய பொருளைச்சுட்டி, புலனாகாதப் பொருளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது குறிப்புப்பொருளாகும். அகமாந்தர்களின் மனநிலையைக் கருப்பொருள் மூலம் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது குறிப்புப் பொருளாகும். இந்தக் குறிப்புப் பொருள், உள்ளுறை உவமமும் இறைச்சியுமாகும். இவ்விரண்டையும் சேர்த்துப் பொதுச்சொல்லில் குறிப்புப்பொருள் என்று குறிப்பிடலாம். இவை கருப்பொருளை அடிப்படையாக வைத்துப் பாடலுள் புனையப்படுகின்றன. கருப்பொருளில் மரம், செடி, கொடி முதலான நிலைத்திணையும், விலங்கு, பறவை முதலான இயங்கு திணையும் உள்ளுறை உவமத்தில் இடம்பெறும். ஆனால், இறைச்சியில் பெரும்பாலும் இயங்கு திணைப்பொருளான விலங்கு, பறவைகளே இடம்பெறுகின்றன. அகப்பாடல்களில் களவு, கற்பு என்ற இரு

கைகோள்களிலும் உள்ளுறை, இறைச்சிகள் ஆளப்படுகின்றன. இவையிரண்டும், கருப்பொருள் துணைகொண்டு இயங்கினாலும் இவற்றிற்கிடையே நுட்பமான வேறுபாடு உள்ளது. கருப்பொருட்களின் செயல்பாடுகள் குறிப்புப்பொருளில் உணர்த்தப்படும் கருத்திற்கு ஏற்ப பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உள்ளுறை

உள்ளுறையில் வெளிப்படையாகக் கூறப்படும் கருப்பொருட் செய்திகளின் மூலம், கருத்துப்பொருள் உவம வகையில் உய்த்துணராமாறு அமைகின்றது. பெரும்பாலும், தலைவனின் இழிசெயல்களை இடித்துரைப்பது போல் அமைவதால் தோழி, தலைவி கூற்றுக்களில் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன. மேலும், தலைவனின் இருப்பிடத்தைச் சார்ந்த கருப்பொருட்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் தலைவன் அவன் நாட்டு கருப்பொருளைப் போலவோ அல்லது அதைவிடக் கீழானவனாகவோ சித்தரிக்கப்படுவதாகும். தோழியும் தலைவியும் தலைவனின் இயல்பை இடித்துரைக்க நினைத்தாலும் அதிகப் பாடல்கள் பிறர் அறியாமல் தலைவன் மட்டும் மறைந்து நின்று கேட்பதாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சில இடங்களில் தலைவனை வெளிப்படையாகவே மணந்து கொள்வதற்கு வேண்டுவதாகவும் பாடல்கள் உள்ளன.

இவ்வாறு, உள்ளுறை 'இடித்துரைத்தல்' எனும் பொதுப்பண்பைப் பெற்றிருப்பதால் குறிஞ்சி, நெய்தல், மருதத் திணைகளிலேயே சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. முல்லை, பாலைத்திணைகளில் பிரிந்த தலைவன் தலைவியர் ஒருவரையொருவர் நினைந்து வருந்தி, ஆற்றியிருக்கும் பாடல்களே அதிகம் என்பதால் அங்கு உள்ளுறையைவிட இறைச்சியே சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றது.

குறிஞ்சித்திணையில் அமைந்த பாடலொன்றில் தலைவன் இரவுக்குறி வருதலை விலக்கி வரைந்து கொள்ளுமாறு வேண்டக்கருதிய தோழி,

இரவுக்குறியில் வருதலால் தலைவி வருந்தும் நிலையை உள்ளுறையில், 'வண்டுகள் உண்ணுமாறு மலர்ந்த வேங்கை மரத்தின்கண் உள்ள தேனடையில் தேனீக்கள் மொய்த்தலால் தேன் கசிந்து வடியும். இதை குறவர்களின் இளமகார் வழித்துண்பர். எஞ்சியதை மந்தியின் குட்டிகள் சென்று உண்ணும் மலைக்குத் தலைவன் என்று அமைக்கின்றாள். இதில் வேங்கை தலைவியைக் குறித்தது. வண்டுகள் உண்ணுதல் என்பது ஏதிலாட்டியர் அலர் தூற்றும் செயலைக் குறித்தது. தேனடையின் தேன் தலைவியின் இன்பமாகவும், தேனீக்கள் மொய்த்தலை தமர் சூழ்ந்திருப்பதாகவும், கசியும் தேனைக் குறவர்களின் இளமகார் வழித்துண்பது தலைவியின் நலனைப் பசலை உண்பதாகவும், எஞ்சியதை மந்தியின் பறழ் உண்ணுதல் எஞ்சியிருக்கும் நலனைத் தலைவன் துய்ப்பதாகவும் உள்ளுறை ஒத்துப் பொருள் கொள்ளும்படி அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு, தலைவி பலராலும் அலைக்கழிக்கப்பட்டு வருந்துவதோடு இரவில் நீ வரும் வழியின் ஏதம் நினைத்தும் வருந்துகின்றாள். ஆதலால், இரவில் நீ வராதே என்று கூறுவதிலிருந்து தலைவியின் வருத்தம் தீர விரைவில் மணந்து கொள்ளுதலே சிறந்தது என்பதை தோழி குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றாள். இதனை,

“கரும்பு உணவிரிந்த கருங்கால் வேங்கைப்
பெருஞ்சினைத் தொடுத்த கொழுங்கண் இறாஅல்
புள்ளுற்றுக் கசிந்த தீந்தேன் கல்லளைக்
குறக்குறு மாக்கள் உண்ட மிச்சிலைப்
புன்தலை மந்தி வன்பறழ் நக்கும்
நன்மலை நாட! பண்பெனப் படுமோ-
நின்நயந்து உறைவி இன்னுயிர் உள்ளாய்
அணங்குடை அரவின் ஆரிருள் நடுநாள்
மைபடு சிறுநெறி எஃகு துணையாக
ஆரம் கமழும் மார்பினை
சாரற் சிறுகுடி ஈங்குநீ வரலே?”

(நற்.168)

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம். இவ்வாறு, தலைவனின் களவொழுக்கத்தால் தலைவி பலவாறு ருந்தும் நிலையினையும், இரவுக்குறியில் வருவதால் நேரும் ஏதம் குறித்து வருந்தும் நிலையினையும் மறைமுகமாகத் தலைவன் உணர்ந்து கொள்ளும்படி கருப்பொருள் செய்தியில் தரப்படுகின்றது. அதனால் பெறப்படும் கருத்துப்பொருள் தலைவியின் துயர் போக்கத் தலைவன் வரைவோடு வருதலே சிறந்தது என்பதை அறிவுறுத்தியதாகும்.

இறைச்சி

மேலே குறிப்பிட்டபடி பாடலில் கூறப்பட்ட கருப்பொருள் செய்திகளின் மூலம் கூறப்படாத குறிப்புப் பொருளை ஒப்புமைப்படுத்தி அறிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைந்திருப்பது உள்ளுறை உவமையாகும். அவ்வாறு ஒவ்வாமல் கூறப்பட்ட கருப்பொருட் செய்திகளின் மூலம் உணர்த்தப்படும் கருத்தினின்று பிறக்கும் குறிப்புப்பொருள் இறைச்சியாகும். மேலும், அன்பு மிகுந்த செயல் இயற்கையில் காணப்பட்டதென்றால் அதுவும் இறைச்சிக்கு வழிவகுக்கும் இக்கருத்து முல்லை பாலைத்திணைக்கு சிறப்பாகப் பொருந்துகிறது. காரணம், தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரையொருவர் பிரிந்திருக்க இயற்கையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்பொழுது, ஒருவரைப் பற்றி ஒருவர் நினைத்துக் கொள்ளுவதற்கு இறைச்சி வழிவகுக்கும்.

பாலைத்திணைப் பாடலில் பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைவியைத் தோழி ஆற்றியிருக்குமாறு வற்புறுத்தும்போது, 'நெடிய பொய்கையிடத்தில் பொருந்திய நீர்ற்ற நீண்ட வழியில் சிவந்த அடியினையுடைய மராமரத்தின் கிளையில் வளைந்த வில்லையுடைய வீரர்கள் நிறைந்திருக்கும் வழியில் மலைக்குகையில் கன்றை ஈன்ற பெண்புலியின் நோயும், பசியும் நீங்குமாறு ஆண்புலி கொடிய வீரர்களுக்கு அஞ்சாமல் களிறின்மீது பாயும். அத்தகைய கொடிய காட்டு வழியில் தலைவன் சென்றிருந்தாலும், அதற்கு வருந்தேன்.

அவர் மேற்கொண்ட முயற்சி கைகூடுவதாகுக' என்று கூறுகின்றான்.
இதனை,

“நெடுங்கயம் புரிந்த நீரில் நீளிடை
செங்கால் மராஅத்து அம்புடைப் பொருந்தி
வாங்குசிலை மறவர் வீங்குநிலை அஞ்சாது
கல்லளைச் செறிந்த வள்ளுகிர்ப் பிணவின்
இன்புனிற்று இடும்பை தீரசினம் சிறந்து
செங்கண் இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை
உயர்மருப்பு ஒருத்தல் புகர்முகம் பாயும்
அருஞ்சுரம் இறப்ப என்ப;
வருந்தேன் தோழி! வாய்க்க அவர்செலவே!”

(நற்.148)

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. இதில் கருப்பொருள் உணர்த்தும் செய்தி, பாலை வழியின் கொடுமையையும் பாராது தலைவன் சென்றதால் தலைவி வருந்துவதாகும். அச்செய்தியில் பெண்புலியிடம் ஆண்புலி கொண்டிருந்த அன்பு குறிப்பிடப்படுவதால் தலைவனும் தலைவிமீது அன்புடையனாதலால், தலைவியொடு தடையில்லாமல் இல்லறம் நடத்துவதற்காக கொடிய பாலைவழி என்று அஞ்சாமல் பொருளிட்டி வரச் சென்றான் என்ற குறிப்புப் பொருள் கொள்ளும்படி இறைச்சி அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு, உள்ளுறை உவமையிலும், இறைச்சியிலும் கருப்பொருட்கள் மறைமுகப் பொருளை உணர்த்துவதற்குப் பயன்படுகின்றன. மேலும், அவற்றிற்கிடையேயுள்ள நுட்பமான வேறுபாட்டினை உணர்வதற்கும் கருப்பொருட்கள் பயன்படுகின்றன. இனிவரும் இயல்களில் உள்ளுறை, இறைச்சி குறித்து விரிவாக ஆராயவிருப்பதால் இங்கு குறிப்புப்பொருளில் கருப்பொருட்களின் பயன்பாடு என்ற அளவில் சுருக்கமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

தொகுப்புரை

- ❖ 'கருப்பொருட் கோட்பாடுகளும் சங்க இலக்கியமும்' என்ற முதலாம் இயலில் கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் ஆய்ந்தறியப்பட்டுள்ளன.
- ❖ கருப்பொருட்கள் நிலத்தின் காலத்தின் அடிப்படையில் தோன்றுவன. அக்கருப்பொருட்களின் வகைப்பாடு குறித்த இலக்கணிகளின் கணிப்பு சொல்லளவில் மாறுபட்டாலும் கருத்தளவில் பதினான்காகவே வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- ❖ ஐந்திணைக்குரிய கருப்பொருட்கள் இவையிவை என்று இலக்கணிகள் வகைப்படுத்தியுள்ள முறை நிலவியல் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. அந்தந்த நிலத்திற்குரிய கருப்பொருட்கள் அந்தந்த நிலத்தில்தான் இயற்கையான குணத்துடனும் தோற்றத்துடனும் வளர முடியும் என்பதையும், இயற்கைக்கு மாறாகவே அவற்றை நகரத்தில் வைத்து வளர்க்க முடியும் என்பதையும், சிறுபான்மை சில கருப்பொருட்கள் மாறுபட்ட நிலங்களில் காணப்படுகின்றன என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.
- ❖ கருப்பொருட்கள் எவையெவை என்று இலக்கணிகளும் உரையாசிரியர்களும் குறிப்பிட்டாலும், ஒவ்வொரு திணைக்குரிய கருப்பொருட்கள் இவையிவை என்று நாற்கவிராச நம்பியே வகைப்படுத்தி வகுத்துக் கூறியுள்ளார்.
- ❖ ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் உரியனவாகக் கூறப்படும் கருப்பொருட்கள் வேறு நிலத்திலும் காணப்படுவது கருப்பொருள் மயக்கம்.
- ❖ கருப்பொருள் வேறு நிலத்தின்கண்ணும் மயங்கி வரப்பெறும் என்பதை உணர்ந்தே தொல்காப்பியர் இன்ன நிலத்திற்கு இன்ன கருப்பொருட்கள்

என்று வரையறை செய்யவில்லை என்பதையும், ஒரு நிலத்தில் பிற நிலத்திற்குரிய கருப்பொருட்கள் வருவது உலகியல் நடப்பு என்பதையும் அறியமுடிகின்றது.

- ❖ புலவர்கள் கருப்பொருட்களை வெறும் இயற்கை வருணனையாகப் புனையாமல், அகமாந்தரின் உணர்வுகளைத் தூண்டக்கூடிய, மாற்றக்கூடிய, சூழ்நிலைக்கேற்ற பின்னணியாகப் புனைந்துள்ளது புலனெறி மரபாகும்.
- ❖ சங்கப் புலவர்கள் புலனெறி மரபில் கருப்பொருட்களைத் திணை உணர்த்துவதற்காகவும், உரிப்பொருளுக்குப் பின்னணியாகவும், குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துவதற்காகவும் பயன்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.
- ❖ ஒரு பாடலின் திணை உலக வழக்கிலோ, நாடக மரபிலோ அமையலாம். அவ்வாறு வரும்போது திணையை உணர்வதற்கு உரிப்பொருளோடு முதல் கருப்பொருட்களையும் அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.
- ❖ முதல், கருப்பொருட்களைக் கொண்டு திணை பகுப்பை ஆராயும்போது உவமையாகவும், புனைவாகவும் இடம்பெறுவனவற்றை ஒதுக்கி வைத்தே ஆராய வேண்டும் என்பதும் தெளிவாகின்றது.
- ❖ உரிப்பொருளை விளக்குவதற்கேற்ற பின்னணியாக முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் அமைந்துள்ளன.
- ❖ குறிஞ்சி முதலாகிய ஐந்திணைக்கும் பின்னணியாக மலை, காடு, வயல், கடல், வறண்ட சுரம் ஆகியவையும், அவற்றால் தோன்றக்கூடிய

பொருள்களும் அமைகின்றன. இயற்கை அமைப்பில் அவை என்றும் எக்காலத்தும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை.

- ❖ ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு வேளையில் பசுமையுடன் விளங்கி மனதைக் கவர்கின்றன.
- ❖ சங்கப் புலவர்கள் அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பசுமையுடன் விளங்கும் காட்சியை ஆராய்ந்து அந்தந்த காதலுணர்ச்சிக்கு ஏற்றப் பின்னணியாக அமைத்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.
- ❖ அகமாந்தர்களின் மனநிலையைக் கருப்பொருள் மூலம் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது குறிப்புப் பொருளாகும். சங்க அகப்பாடல்களில் உள்ளுறை உவமம், இறைச்சியும் குறிப்புப் பொருளாக விளங்குகின்றன.
- ❖ உள்ளுறை, இறைச்சி, குறிப்புப்பொருளில் வரும் கருப்பொருட்களின் செயல்பாடுகள் குறிப்பாக உணர்த்தும் குறியீட்டுத் தன்மையைப் பெற்றுள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது.

சான்றெண் விளக்கங்கள்

1. தனிநாயகம் அடிகள், தமிழ்த்தூது, ப.26
2. வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி - 6, ப.774
3. இலக்கண விளக்கம், அகத்திணையியல், நூ.15
4. சுவாமிநாதம், அகத்திணை மரபு, நூ.3
5. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உரைப்பாயிரம், இளம்பூரணர் உரை, ப.2
6. மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை, தொல்காப்பிய உரைவளம், அகத்திணையியல், ப.16
7. மேலது, ப.18
8. மேலது, ப.18
9. மு. தங்கராசு, சங்க இலக்கியத்தில் நிலவியல், ப.156
10. தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியர் உரை, அகத்திணையியல், நூ.53
11. மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை, தொல்காப்பிய உரைவளம், அகத்திணையியல், ப.591
12. மு. வரதராசனார், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப.14
13. மு. சண்முகம் பிள்ளை, அகப்பொருள் மரபும், திருக்குறளும், ப.6
14. கதிர். மகாதேவன், ஒப்பிலக்கிய நோக்கில் சங்ககாலம், ப.8
15. மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை, தொல்காப்பிய உரைவளம், அகத்திணையியல், ப.215
16. தொல்காப்பியம், இளம்பூரணர் உரை, அகத்திணையியல், ப.18
17. மேலது, ப.18
18. மேலது, ப.19
19. மேலது, ப.19
20. மேலது, ப.19
21. சோ.ந. கந்தசாமி, தமிழிலக்கியச் செல்வம், தொகுதி - 2, ப.36
22. நா. செயராமன், நெய்தல் பாடல்கள், ப.2
23. வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.38

24. காளிமுத்து, தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வழி குறுந்தொகை - ஓர் ஆய்வு, ப.134
25. மு. வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப.46
26. தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியர் உரை, அகத்திணையியல், நூ.6
27. இராம. குருநாதன், குறிஞ்சி வளம், ப.97
28. தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியர் உரை, அகத்திணையியல், நூ.6
29. மேலது, நூ.8
30. நா. செயராமன், சங்கத் தமிழ்ச் செய்யுள் கோவை, ப.112
31. தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியர் உரை, அகத்திணையியல், நூ.8
32. மேலது, நூ.9

இயல் இரண்டு

களவுப் பாடல்களில் கருப்பொருளாட்சி

சங்கப் புலவர் இயற்கையையும் மனித வாழ்க்கையையும் சேர்த்து மனித வாழ்க்கைக் கூறுகளை இயற்கையின் வாயிலாகவும் இயற்கைக் கூறுகளை மனித வாழ்க்கையின் வாயிலாகவும் நுண்மாண் நுழைபுலத்தால் எடுத்துக்கூறி மனித வாழ்க்கையையும் இலக்கியத்தையும் வளம்பெறச் செய்துள்ளனர். 'தமிழர்கள் இயற்கையோடு ஒன்று வாழ்ந்ததால் இயற்கை நெறிகளே வாழ்வு நெறிகளாகவும் இலக்கியத்திற்குரிய அடிப்படை நெறிகளாவும் விளங்கின'¹ என்பார் முத்தூராசன். அத்தகைய இலக்கிய நெறிகளைப் புலனெறி மரபாகக் காலங்காலந்தொட்டு சங்கப் புலவர் பின்பற்றி வந்துள்ளதை அகப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. அகவிலக்கியத்தில் இயற்கையின் தாக்கமும் மிகுதியாக வெளிப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம், 'பழந்தமிழர் கண்ட கவிதை மரபிலே காதலுறவும் நிலத்தின் இயற்கைக்கேற்ப அமைந்திருந்ததே. திருமணத்திற்கு முந்திய காதலுறவு குறிஞ்சி நிலத்தோடும் பிரிவுகால அளவையால் முல்லை, நெய்தல், பாலை நிலங்களோடும், இல்லறக் காதல் மருத நிலத்தோடும் தொடர்புபடுத்தப்பட்டிருந்தன'² என்பார் சு.வித்தியானந்தன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் இயற்கையும் இயற்கைப் பொருட்களும் மனித உணர்வினை இயக்கக்கூடியவையாகவும் அமைந்துள்ளன. எனவேதான், சங்கப் புலவர் முதல், கருப்பொருட்களை உணர்விற்கேற்ற பின்னணியாக அமைத்துப் பாடியுள்ளனர்.

அகப்பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

அகப்பாடல்களில் இடம்பெறும் காட்சிகள் அதாவது முதல், கருப்பொருட்கள் வெறும் இயற்கைப் புனைந்துரைகளாக இலக்கியத்தில் இடம்பெறாமல் அகமாந்தரின் மனவுணர்வுகளைத் துலக்கி நிற்கும் பின்புலங்களாகவே பாடல்களில் அமைந்துள்ளன. களவுப் பாடல்களில்

தலைவன், தலைவி சந்திப்பது முதல் திருமணம் வரை ஏற்படுகின்ற உணர்வோட்டங்களுக்கேற்ற பின்னணியாக குறிஞ்சி நிலக்கருப்பொருட்களும், நெய்தல் நிலக்கருப்பொருட்களும் அமைந்துள்ளன. இங்ஙனம் உணர்வினைப் பாதிக்கக்கூடியதாக இயக்கக்கூடியதாக மட்டுமின்றி, சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கை நடைமுறை, பழக்கவழக்கங்கள், கொள்கைகள், செயற்பாடுகள் அனைத்தும் இயற்கைச் சூழ்நிலைகளால் உருவாகின என்பதையும் முதல், கருப்பொருட் பின்னணிகளால் அறியமுடிகின்றது. 'களவுக் காதலர்கள் இயற்கைச் சூழலில் சந்திக்கின்றனர். குறிஞ்சிக் காதலன் தலைவியைக் கிளி கடையும் தினைப்புனத்திலும், நெய்தல் காதலன் புன்னை மரத்திற்கு நடுவில் உள்ள கானலிலும் சந்திக்கின்றான். அவர்களின் காதல் உணர்விற்கு இயற்கைப் பின்புலம் சிறப்பாக அமைகிறது. குறிஞ்சிக் காதலன் தன் காதலிக்குப் பரிசாகக் காந்தள் தழையாடையைத் தருகின்றான். நெய்தல் தலைவன் நெய்தல் தழையாடையை அளிக்கின்றான். அவர்களின் அன்புச் செயல்களும் இயற்கையை ஒட்டியே அமைகின்றன. குறிஞ்சித் தலைவன் தலைவியுடன் சேர்ந்து சிறுதினைக் கடிகின்றான். நெய்தல் தலைவன் பூக்கொய்து கொடுக்கிறான். தலைவன் குறிபிழைத்தபோதும் இயற்கையே துணையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது'³ என்று சரளா இராசகோபாலன் கூறுவதிலிருந்து இயற்கை அகமாந்தர் கூற்றுக்களில் உணர்வு வெளியீட்டுக் களனாக இடம்பெறுவதோடு மட்டுமின்றி அவர்கள் வாழ்வின் பல்வேறு கூறுகளிலும் துணைநின்றமையும் அந்தந்த நிலத்தின் நிலப்பொருட்களின் தன்மைக்கேற்ப மக்களின் செயற்பாடுகள் வேறுபட்டிருந்தமையும் அறியமுடிகின்றது. எனவே, அகப்பாடல்களில் இடம்பெறும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் அகமாந்தரின் உணர்வுப் போராட்டத்தையும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப அமைந்திருப்பதையும் காட்டுகின்றன.

அகமாந்தர் கூற்றில் கருப்பொருள் பின்னணி

களவொழுக்கம் இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டம், தோழியிற் கூட்டம் என்ற நான்கு கூறுகளாகக் கூறப்படுகின்றன.

**“காமப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப் பாடலும்
பாங்கொடு தழாஅலுந் தோழியிற் புணர்வுமென்று
ஆங்கநால் வகையினும் அடைந்த சார்வொடு
மறையென மொழிதன் மறையோர் ஆறே”⁴**

என்கிறது தொல்காப்பியம். களவுப் புணர்ச்சியில் தொடர்புடைய மாந்தர்களாகத் தலைவன், தலைவி, பாங்கன், தோழி, செவிலி, நற்றாய், தந்தை, தமையன்மார் என்ற எண்மர் களவு வாழ்வில் பங்குபெறும் நிகழ்ச்சிகள் அமைந்துள்ளன. இதில் தந்தையும், தமையன்மாரும் கூற்று நிகழ்த்துவோராக இல்லாமல் கேட்போராகவே இடம்பெறுகின்றனர். தொல்காப்பியத்தில் சுட்டப்படாத கண்டோர், அயலோர் கூற்றுக்களும் சங்கப் பாடல்களில் அமைந்துள்ளன.

களவுப் பாடல்களில் அகமாந்தர் கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருள் பின்னணிகள் இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டப் பாடல்களில் வருணனையிலும், உவமையிலும் பயின்று வருகின்றன. தோழியிற் புணர்ச்சியிலே கருப்பொருட்கள் கருத்து விளக்கத்திற்கேற்ற உவமையாக, அடையாக, உள்ளுறையாக இறைச்சியாக வந்து குறிப்பாகவும், வெளிப்படையாகவும் அகமாந்தரின் உளநிலையை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன.

இங்ஙனம் களவுப் பாடல்களில் இடம்பெறும் கருப்பொருள் பின்னணியை,

1. தலைவன் கூற்றுக் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்
2. தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்
3. தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்
4. ஏனையோர் கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

என்று பகுத்துக் காணலாம்.

1. தலைவன் கூற்றும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

தலைவன் கூற்றுக்கள் இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், பாங்கியிற் கூட்டம் என்ற நால்வகை களவொழுக்கப் பாடல்களிலும் இடம்பெறுகின்றன. இதில் இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் தலைவன் பாங்கன் கூற்றாகவே அமைந்துள்ளன. பாங்கன் கழறுவதாக அமைந்துள்ள பாடல்களில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறவில்லை. தலைவன் கூற்றுக்களிலும் தலைவியின் தன்மை, நலம்பாராட்டல், ஊரின் சிறப்புரைத்தல் என்ற வகையில் கருப்பொருட்கள் வருகின்றன. இதில் உவமை, வருணனை வருகின்ற பாடல்களில் அந்தந்த நிலத்திற்குரியவை மட்டுமின்றி பிற நிலத்திற்குரிய கருப்பொருட்களும் விரவி வருகின்றன.

நலம்பாராட்டலில் கருப்பொருட்கள்

தலைவன் தலைவியைப் பாராட்டுவது இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம் என்ற மூவகைக் களவுக் கூட்டத்திலும் நடைபெறுகின்றது. இதில் கருப்பொருட்கள் உவமையாகவும் வருணனையாகவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இயற்கைப்புணர்ச்சியில்

இயற்கைப்புணர்ச்சி என்பது தலைவனும் தலைவியும் எந்தவித முயற்சியுமின்றி எதிர்ப்பட்டு உணர்வுகளால் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்ற களவிற்கான முதல்நிலையைக் காட்டுகின்றது. தலைவன், தலைவி சந்திக்கும் இடம் இயற்கை எழில் நிறைந்த பகுதியாக அமைந்துள்ளது. தலைவன் தலைவியைக் கண்டு வருணிக்கும்போது எந்நிலத்தில் காண்கிறானோ அந்த நிலத்துப்

பொருள்களோடு தலைவியின் உறுப்பு நலன்களை ஒப்பிட்டு மயங்குகின்ற நிலையைக் கருப்பொருட்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. இயற்கைப்புணர்ச்சிப் புணர்ந்த பின்னர் தலைவன் தலைவியின் பெற்றோரை வாழ்த்துவதாகவும் தலைவியின் பண்புநலன்களைப் பேதைமைத் தன்மையைக் கண்டு வியப்பதாகவும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

“பைஞ்சனைப் பூத்த பகுவாய்க் குவளையும்

அஞ்சி லோதி யசைநடைக் கொடிச்சி

கண்போல் மலர்தலு மரிதிவள்

தண்போற் சாயல் மஞ்சைக்கு மரிதே”

(ஐங்கு.299)

என்றபாடலில் தலைவன் மகளிரின் கண்ணிற்கும் நடைக்கும் உவமையாகக் கூறப்படும் குவளையும் மயிலும் தலைவியின் அழகோடு ஒப்பிடும்போது தன் எழில் குன்றுவதாகப் பாராட்டுகின்றான்.

தலைவியின் நடையைக் கண்டு மயிலோ என்று தலைவன் ஐயம் கொள்வதையும், தலைவியின் கூந்தல் மணத்திற்கு மலர்களின் மணம் ஈடாகாது என்று பாராட்டுவதையும் (குறுந்.2), நெல் அரிவோரால் அரியப்பட்டுக் கொண்டுசென்ற பின்னும் நெய்தல் நெற்போரில் வளரும். அதுபோல, தலைவியும் எங்கு சென்றாலும் அங்கு சிறப்படையக் கூடியவள் என்று பாராட்டுவதையும் (நற்.8) சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

இடந்தலைப்பாடல்

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின் காதலர் இருவரும் மீண்டும் அவ்விடத்தில் எதிர்ப்படுதல் இடந்தலைப்பாடாகும். தற்செயலாக சந்தித்துப் புணர்ந்த தலைவன் மீண்டும் தலைவியைக் காணலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு அவ்விடத்திற்குச் செல்கின்றான். தலைவியும் அங்குவந்து நிற்க, அவர்கள் நம்பிக்கை பலப்படுகின்றது. உள்ளப் புணர்ச்சி உறுதியாகின்றது. ‘பிரிந்தபின்

புணர்ந்த நினைவும் புணர்ந்தார் உருவமும் நெஞ்சை அரித்தன. புதிய பெரிய உறவை மீண்டும் ஒருமுறை களித்துக் காண்பதே இடந்தலைப்பாடு. இத்தலைப்பாட்டால் ஆரா இளைய நெஞ்சங்கள் வேகந்தணிகின்றன. அமைதிக்கு வருகின்றன. நம்பிக்கை கொள்கின்றன⁵ என்று வ.சுப. மாணிக்கனார் கூறுகின்றார்.

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின்னும் நாணம் நீங்காது நிற்கிறாள் தலைவி. தலைவியின் நாணம் தலைவனுக்கு இடையூறாக இருக்கக் கண்ணும், தோளும் தன்னை வருத்துகின்றதை கருப்பொருட்களால் புனைந்து கூறுகின்றாள்.

“கொடுங்கேழ் இரும்புறம் நடுங்கக் குத்திப்
புலி விளையாடிய புலவநாறு வேழத்தின்
தலைமருப்பு ஏய்ப்ப கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணே கதவ? அல்ல; நண்ணார்
அரண்தலை மதிலராகவும் முரககொண்டு
ஓம்புஅரண் கடந்த அடுபோர்ச் செழியன்
பெரும்பெயர் கூடல் அன்னநின்
கரும்புடைத் தோளும் உடையவால் அணங்கே” (நற்.39:4-11)

இதில் தலைவியின் கண்களையும், தோளையும் தலைவன், ‘புலியைக் கொன்ற யானையின் மருப்பு நுனியோடும்’ காமத்தை மிகுவித்த தோளை கரும்புடைத்தோள் என்று கரும்போடும் உவமிப்பதற்குக் கருப்பொருட்கள் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

பாங்கற்கூட்டத்தில்

தலைவன் தலைவியுடன் தனக்குள்ள உறவினைப் பாங்கனுக்குச் சொல்லி அவனது துணையுடன் தலைவியை எதிர்ப்பட்டுக் கூடுதல்

பாங்கற்கூட்டமாகும். இதில் தலைவன் பாங்கனைக் கண்டுத் தன் காதலியைப் பற்றி மிகவும் பாராட்டி உரைப்பதும் பாங்கன் தலைவனை இடித்துரைப்பதும் அதற்குத் தலைவன் எதிர்மறுத்துக் கூறுவதுமாகிய செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. இதில் தலைவன் கூற்றில் மட்டுமே கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

தலைவன் கூற்றில் வரும்போது கருப்பொருட்கள் தலைவியின் அழகையும், அருமையையும் உணர்த்துவனவாய் உருக்கொள்கின்றன. தலைவியின் அழகு தம்மை ஆட்படுத்திவிட்டமையைத் தலைவன் பாங்கனிடம் எடுத்துரைக்கின்றான். சிறிய பாம்பின் குட்டி, பெரிய யானையை வருத்தியதுபோல, மெல்லிய இளைய தலைவி வலிமை வாய்ந்த தன்னை வருத்தியதாகவும் கூந்தலாகிய கயிற்றால் அவளுடைய நுதலாகிய கட்டுத்தறியில் தன்னடைய நெஞ்சம் என்றும் அகப்படாத யானையைப் பிணித்து விட்டதாகவும் எடுத்தியம்புகின்றான். இதனை,

“சிறுவெள் அரவின் அவ்வரிக் குருளை

கானயானை அணங்கி யாஅங்கு”

(குறுந்.119:1-2)

“கதுப்பு அயல் விளங்கும் சிறுநுதல்

புதுக்கோள் யானையின் பிணித்தற்றால் எம்மே” (குறுந்.129:5-6)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலடிகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

காமத்தின் ஆற்றலை எடுத்துரைத்தலில் கருப்பொருட்கள்

தலைவன் பாங்கன் கழறியதற்கு எதிர்மறுத்துக் கூறும்போது தலைவியின் அருமை தன்மையையும் காமத்தின் இழிவினைக் கூறி இடித்துரைக்கும்போது காமத்தின் ஆற்றலையும் எடுத்துரைக்கிறான்.

தலைவி பெறுதற்கரியவளாகவும், பெற்றோரால் காக்கப்படும் காவலுடைய இளையவளாகவும் இருப்பதைப் பாங்கன் சுட்டிக்காட்டுகின்றான். அதற்குத் தலைவன் எந்தவித இயற்கைச் சீற்றத்தாலும் அழிவுறாத கொல்லிப்பாவை போன்ற தலைவி என் நெஞ்சத்தை விட்டு நீங்காது இருக்கின்றாள். அவளை மறத்தல் இயலாது என்று கூறுகின்றான்.

காமத்தின் இழிவினைக் கூறி இடித்துரைக்கும் பாங்கனிடம் உள்ளத்தில் காமம் வந்துவிட்டால் அது அதிமதுரத்தழையைத் தின்ற யானைக்கு மதம் பெருகுதல் போல, காதலரைக் கண்டவழி பெருகும் இயல்புடையது என்று காமத்தின் வலிமையை உணர்த்துகின்றான்.

“காமம் காமம் என்ப காமம்

அணங்கும் பிணியும் அன்றே நுணங்கிக்

கடுத்தலும் தணிதலும் இன்றே யானை

குளகுமென்று ஆள்மதம் போலப்

பாணியும் உடைத்து அது காணுநர்ப் பெறினே” (குறுந்.136)

இதில் காமத்தின் வலிமையை உணர்த்தும் வண்ணம் கருப்பொருட்கள் உவமையாக வந்து கருத்துப் புலப்பாட்டுக் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

இங்ஙனம் இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம் மூன்றிலும் தலைவியின் நலம் பாராட்டலில் கருப்பொருட்கள் உவமையாகவும், வருணனையாகவும் வந்துள்ளமையை அறியமுடிகின்றது.

பாங்கியிற் கூட்டப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

களவுப் பாடல்களில் அதிகப் பாடல்கள் பாங்கியிற் கூட்டத்தில் இடம்பெறுவதோடு கருத்துச் செறிவான கருப்பொருட் புனைவுகளும் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்குத் தோழியின் துணையை நாடுகின்றான். தலைவன் தலைவியின் களவொழுக்கம் தொடர்ந்து நிகழ்வதற்கு தோழியே உதவி புரிகின்றாள். தலைவனை ஆராய்ந்து அவன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்கு உடன்பட்டும், களவு நீட்டித்தவிடத்து இரவுக்குறி, பகற்குறி மறுத்து வரைவுகடாவியும், நொதுமலர் வரைவு, வெறியாட்டின்போது அறத்தொடு நின்றும் உடன்போக்கிற்கு உடன்பட்டும் தோழி செயலாற்றக்கூடிய துறைகள் பாங்கியிற் கூட்டத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இதில் தலைவன் தோழியிடம் கூறும் கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் அவன் மனநிலையை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக அமைந்துள்ளன.

அகப்பொருள் இலக்கியத்தில் தலைவியது வாழ்வில் எல்லா நிலைகளிலும் இன்றியமையாத பாத்திரமாகத் தோழி படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அதிலும் களவில் தலைவியின் மனவுணர்வுகள் தோழியின் மூலமாகவே வெளிப்படுகின்றன. தலைவனும் தோழியின் துணைப்பெற்றாலன்றித் தன் களவொழுக்கத்தினைத் தொடர முடியாது என்பதனை உணர்ந்து அவளை இரந்து பின்தொடர்கின்றான். அவன் தலைவியின் மேனி அழகைப் புனைவது மூலமாக தலைவியின் இசைவையும், அவள்மீது தனக்குள்ள காதலின் ஆழத்தையும் தன்னோய்க்கு அவளே அருமருந்து என்பதையும் எடுத்துக் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் தலைவன் தோழியை இரந்து கூறும் கூற்றுக்களில் தோழி மனமிரங்கும் வரை பொறுத்து இருக்கின்ற தலைவனின் பண்பும், பணிவும் தலைவியைக் காணாதபோது ஆற்றாது வருந்துகின்ற நிலையும், ஏவல்செய்து நிற்கின்ற தன்மையும், தன் நெஞ்சழிந்து மடலேறுவதாகக் கூறும் நிலையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் தோழி உணர்ந்து குறைநேர்வதற்கு ஏற்றபடி தரப்பட்டுள்ளன.

தோழியை மதியுடம் படுத்தலில் கருப்பொருட்கள்

தோழியை மதியுடன்படுக்கும் காலத்தில் தலைவன் தோழியை இரந்து பின்னிற்கின்றான். தலைவன் குறையுடையவனா என்று தோழி ஆராய்கின்றாள். அது பொறுக்காமல் வருந்தும் தலைவன் கூற்றுக்களில் தலைவனுக்கும் தலைவிக்குமிடையே உள்ள அன்பின் ஆழத்தையும், விருப்பத்தையும் தோழிக்கு எடுத்துக்காட்டும் விதமாக கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தோழி தலைவனைப் பலவாறு சோதித்தாலும் தலைவி தலைவனுக்கு அருளக் கூடியவள் என்பதை உணர்த்த, 'புறத்தே முள்ளும் உள்ளே இனிய கனியுமுடைய பலாக்கனி உவமையாக வந்துள்ளது' (நற்.77). இதில் தலைவி தன்னுடைய விருப்பத்திற்கு மாறுபாடான சுற்றத்தைச் சூழ்ந்திருந்தாலும் தன் விருப்பத்திற்கு மாறுபாடான கருத்தினை உடையவள் இல்லை என்பதை முள்ளுடைய பலாக்கனி மூலமாகத் தலைவன் எடுத்துக் காட்டுகின்றான். மேலும், அவன் தலைவி மீதுள்ள அன்பின் மிகுதியால் எளிய செயல்களைச் செய்தமையைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

“கடுந்தேர் ஏறியும் காலின் சென்றும்
கொடுங்கழி மருங்கின் அடும்புமலர் கொய்தும்
கைதை தூக்கியும் நெய்தல் குற்றும்
புணர்ந்தாம் போல உணர்ந்த நெஞ்சமொடு
வைகலும் இனையம் ஆகவும் செய்தார்ப்
பசும்பூண் வேந்தர் அழிந்த பாசறை
ஒளிறுவேல் அழுவத்துக் களிறுபடப் பொருந்
பெரும் புண்ணுறுநர்க்குப் பேளய் போல
பின்னிலை முனியா நம்வயின்
என்னென நினைவும் கொல்பரதவர் மகளே?”

(நற்.349)

இதில் கழியில் வளர்ந்த அடும்பு மலரைப் பறித்தும், தாழையின் மலரைக் கொய்யும் பொருட்டுத் தலைவியைத் தூக்கிப் பிடித்தும், நெய்தல் மலரைக் கொய்து கொடுத்தும் தலைவன் குற்றேவல் செய்தமையை நெய்தல் நிலக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இவ்வாறு, தலைவிக்காக தலைவன் தகுதிக்கும் ஒவ்வாத செயல்களைச் செய்து ஒழுகியபோதும் தோழியின் மனம் இசையவில்லை. ஆதலால், 'தலைவன் தனக்கும் தலைவிக்கும் முன்பே கூட்டம் உண்டென்பதை, தான் கொடுத்த தழையாடையைத் தலைவி ஏற்றது கொண்டும், தன்னைப் பெறுவதற்காக நோன்பிருந்தது கொண்டும் தோழிக்கு எடுத்துக்கூறி உணர்த்துகின்றான். இதில் சிறுவர்கள் எருமையின் பாலை விரும்பி அவற்றின் மேலேறி மேய்த்து வருவதுபோல தலைவியும் தலைவனைப் பெறும் நோக்கத்துடன் தைத்திங்களில் நோன்பிருந்து நீராடியதைத் தோழிக்குக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றான்' (நற்.80).

இறுதியாக, தலைவியை அடைவதற்குத் தோழி உதவி புரிந்தாலன்றி வேறு வழியே இல்லை என்ற நிலையில் தலைவன் தோழியிடம் மடலேறப் போவதாகக் கூறுகின்றான். இது தோழியை மதியுடம்படுக்கத் தலைவன் கையாளும் கடைசி ஆயுதம். தலைவன் தோழியின் இசையைப் பெறும் நோக்கத்தோடு கூறுகின்றதாகவே சங்கப் பாடல்களில் இத்துறை அமைந்துள்ளது. மாறாக, பலரும் தலைவியைப் பழிதூற்ற மடல் ஏறியதாகவோ, தலைவன் பழிவாங்கியதாகவோ சொல்லப்படவில்லை. அவ்வாறு, சொல்லப்படுபவை ஐந்திணையில் சேராது பெருந்திணையின் பாற்படும். 'ஏறிய மடல்திறம், பெருந்திணையின் இலக்கணமாகத் தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில் சுட்டியுள்ளார்'.⁶ எனவே, தலைவன் மடலேறுவேன் எனக் கூறுவது தோழியை மதியுடம்படுக்கக் கையாளும் உத்தியாகும். 'காமம் மடலைத் தந்தது. பலர் தூற்றும் அலர் எருக்கம் பூவினைத் தந்தது. ஞாயிறு ஒளிமழுங்கி மாலை வந்து வசந்தத்தைத் தந்தது. தலைவியுடன் இனிதாய்க்

கழிய வேண்டிய இரவில் பெடையுடன் கூடி அன்றில் எழுப்பும் குரல் கையற்று வருந்தும்படி வருத்தத்தை மிகுவித்தது' (நற்.152) என்று தலைவன் காதல் இன்றேல் மடலேறுவதாகத் தோழிக்குக் கூறி எச்சரிக்கின்றதைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.

இங்ஙனம் தோழியை மதியுடம்படுத்தலில் தலைவியின் அன்பை உணர்த்த குறிஞ்சிக் கருப்பொருளான முள்ளுடைய பலாக்கனியும் எளிய செயல்களைச் செய்து ஒழுகும் தலைவனின் பண்பை உணர்த்த கழியில் வளர்ந்த அடும்பும், தாழையும், நெய்தல் மலருமாகிய நெய்தல் கருப்பொருட்களும், தலைவனைப் பெற தலைவி நோன்பிருந்ததை மருதக் கருப்பொருளான எருமையின் பாலை விரும்பி அவற்றின் மேலேறி மேய்ந்து வரும் சிறுவர்களின் செயலும் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன. இதில், தலைவன் தோழியை மதியுடம்படுத்துவதற்கேற்ற உத்தியாகக் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவியைப் பெற தலைவன் பணிந்து ஒழுகுதலில் கருப்பொருட்கள்

தோழியை மதியுடம்படுத்திய தலைவன் இரவிலும் பகலிலும் தலைவியைச் சந்தித்து மகிழ்ந்திருந்த சூழலில் தலைவியின் தன்மையையும் அருமையையும் உணர்ந்து என்ன கொடுத்தாவது தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று அன்புவயப்பட்டுக் கூறுகின்றான். இதனை,

“பொன்னடர்ந் தன்ன ஒள்ளிணர்ச் செருந்திப்
பல்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதையள்
திணிமணல் அடைகரை அலவன் ஆட்டி
அசையினள் இருந்த ஆய்தொடிக் குறுமகள்
நல்சால் விழுப்பொருள் கலம்நிறை கொடுப்பினும்
பெறலருங் குரையள் ஆயின் அறம்தெரிந்து

நாமுறை தேளம் மருஉப்பெயர்ந்து அவனொடு
 இருநீர்ச் சேர்ப்பின் உப்புடன் உழந்தும்
 பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்
 படுத்தனம் பணிந்தனம் அடுத்தனம் இருப்பின்
 தருகுவன் கொல்லோ தானே – விரிதிரைக்
 கண்திரள் முத்தம் கொண்டு ஞாங்கர்த்
 தேனிமிர் அகன்கரைப் பகுக்கும்
 கானலம் பெருந்துறைப் பரதவன் எமக்கே?” (அகம்.280)

என்ற பாடல்மூலம் அறியலாம். இதில் வரும் கருப்பொருள் காட்சிகளில், 1). தலைவி செருந்தி மலர்களைச் சூடி தொடியினை அணிந்து நண்டினை ஓட்டி விளையாடுதல், அவள் பெறுதற்கரிய இளமகள் என்பதைக் காட்டுகின்றது. 2). அவள் தந்தையைப் பற்றிக் கூறும் பின்புலங்கள் அவனை திரைக்கடலில் திரண்ட முத்துக்களை வாரிக்கொண்டு வந்து சுற்றத்தார்க்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் நெய்தல் நிலத் தலைவனாகக் காட்டுகின்றன. 3). தலைவியைப் பெறுவதற்காகத் தலைவன் மேற்கொள்ளும் செயல்களாக அவன் தலைவியின் தந்தையுடன் சேர்ந்து உப்பினை விற்றுத் திரிந்து வருந்துவதையும் பெருங்கடலில் புணையுடன் சென்று அவன் வயமாகிப் பணிந்து செய்கின்ற செயல்களையும் பின்புலங்கள் காட்டுகின்றன.

மேற்கண்ட வரியில் செருந்தி மலர்களைச் சூடுவதும் முத்துக்களை வாரிக்கொண்டு பகிர்ந்து அளிப்பதும், உப்பு விற்பதும் போன்ற கருப்பொருளாட்சி இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவியைச் சந்திக்க முடியாத வருந்தும் சூழலில் கருப்பொருட்கள்

இரவுக்குறியிலும் பகற்குறியிலும் எனப்பல களவு கூட்ட நிகழ்வுகளில் தலைவன் தலைவியைச் சந்தித்து மகிழ்கின்றான். அவன் வாழ்வில் தலைவி

இன்றியமையாளாகி விடுகின்றாள். இந்தச் சூழலில் தற்செயலாக இயற்கையாக நடக்கும் அல்ல குறிப்படுதல், அலர் தோன்றியதால் தலைவி இற்செறிக்கப்படுதல், இரவுக்குறி மறுக்கப்படுதல் போன்ற காரணங்களால் தலைவன் அடையும் ஏமாற்றத்தையும், கலக்கத்தையும் கருப்பொருள் காட்சிகள் வெளிக்காட்டுகின்றன.

அல்லகுறியால் வருந்தும் நிலையில்

இரவுக்குறியில் சந்திக்க வரும் தலைவன் எழுப்பும் ஒலி இயற்கையாய் பிழையாதல் அல்லகுறி எனச் சுட்டப்படுகின்றது. அல்லகுறியால் தலைவியைக் காணமுடியாத ஏக்கத்தாலும், ஏமாற்றத்தாலும் புலம்பும் தலைவன் கூற்றுக்களில் சந்திக்க முடியாத அளவிற்குத் தலைவி அரியவளாக இருக்கின்ற தன்மையையும் தலைவன் அடையும் துன்பத்தையும் பின்புலங்கள் காட்டுகின்றன.

காதலுக்குக் கண்ணில்லை என்பதற்கிணங்க தலைவி நலம் நிறைந்தவள் என்பதை அறிந்து அவளை விரும்பிய தலைவனின் உள்ளத்திற்கு அவள் அடைதற்கு அரியவள் என்பது தெரியவில்லை. தன் ஆசைக்குத் தடைவரும்போது உண்மையை எண்ணி ஆராய்ந்து வருந்துவது மனித மனத்தின் இயல்பு. அதுபோலவே தலைவனின் மனமும் தலைவி பெறுதற்கு அரியவள் என்பதை உணர்ந்து வருந்துவதை,

“வருபுனல் இழிதரு மரம்பயில் இறும்பில்

பிறையறழ் மருப்பின் கடுங்கண் பன்றிக்

குறையார் கொடுவரி குழுமும் சாரல்

அறையறு தீந்தேன் குறவர் அறுப்ப

முயலுநர் முற்றா ஏற்றுஅரு நெடுஞ்சினம்

புகலரும் பொதியல் போலப்

பெறலருங் குரையள் எம்அணங் கியோளே!” (அகம்.322:9-15)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். இதில், ‘உயர்ந்த பாறையின்கண் தேனை எடுக்க முயலும் குறவர்களும், ஏறமுடியாத உச்சி மலையினையுடையதாகப் பொதியில் மலை சுட்டப்படுகின்றது. இது குறிஞ்சிப் பின்னணியாகும். பொதியில் மலைப்போல தலைவியும் பெறுதற்கு அரியவளாக இருக்கின்றாள் என்பது பின்னணியில் சுட்டப்பட்டுள்ள பொருளாகும்.

தலைவியைச் சந்திப்பதற்குப் பல தடைகளைக் கடந்து வந்த தலைவன் அவளைக் காணமுடியாததால் ஏமாற்றமடைந்து கலங்குவதை, ‘யானைக்கூட்டம் விழுந்து கலக்கிய நீரைப்போல’ என்றும், ‘கோலால் அடியுண்ட பாம்புபோல’ என்றும், ‘அருவிகள் வீழும் மலையில் இருள் நிறைந்த குகையில் ஒளியிழந்த மணிபோல’ என்றும் உவமையில் வந்துள்ள கருப்பொருட்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அரியவளான தலைவியை மேலும்மேலும் அடைய விரும்பி தலைவன் துன்புற்றதை,

“குணகடற் திரையது பறைதபு நாரை

திண்தேர்ப் பொறையன் தொண்டி முன்துறை

அயிரைஆர் இரைக்கு அணவந் தாஅங்குச்

சேயள் அரியோட் படர்தி

நோயை - நெஞ்சே! நோய்ப்பா லோயே”

(குறுந்.128)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் விளக்குகின்றது. இதில் வரும் கருப்பொருளான, ‘சிறகு இழந்த நாரை கீழ்க்கடலில் இருந்து கொண்டு மேற்குக் கடற்கரையான தொண்டி துறைமுகத்தில் உள்ள அயிரை மீனை உண்ண விரும்பி ஏக்கத்துடன் தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தல், தலைவன் அரியவளான தலைவியைப் பெற முடியாது ஏங்கி ஏமாற்றமடைந்த மனநிலையைக் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் பின்னணியாக அமைந்துள்ளது.

இங்ஙனம் அல்ல குறியால் தலைவியைச் சந்திக்க இயலாத சூழலில் அவளைக் காண விரும்பிய தலைவனின் நிலை, குறிஞ்சிப் பின்னணியில் முடவன் கொம்பு தேனை உண்ண ஆசைப்பட்டதுடனும், நெய்தல் பின்னணியில் சிறகிழந்த நாரை தொண்டியில் உள்ள மீனைத் தின்ன ஆசைப்பட்டதுடனும் ஒப்பிடப்பட்டு வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

சந்திப்பு இடையீட்டால் வருந்தும் நிலையில் கருப்பொருள்கள்

களவில் நிகழும் தொடர் சந்திப்பால் ஊர் தூற்றும் அலர்மொழியும், இரவுப்பொழுதில் சந்திப்பு மறுக்கப்படும்பொழுதும் திருமணத்திற்காகப் பொருளீட்டிவரப் பிரியும் பொழுதும் தலைவியைச் சந்திக்க முடியாமல் வருந்தும் தலைவன் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

அலரால் தலைவியைச் சந்திக்க முடியாமல் வருந்தும் தலைவன் நிலையைப் பின்வரும் பாடல் காட்டுகின்றது.

“மணல்மலி மூதூர் அகல்நெடுந் தெருவில்

கூகைச் சேவல் குரலொடு ஏறி

ஆரிருஞ் சதுக்கத்து அஞ்சுவரக் குழறும்

அணங்குகால் கிளரும் மயங்கிருள் நடுநாள்”

(நற்.319)

இதில் வரும் கூகைச்சேவல் தன் பெண் கூகையோடு மக்கள் இயங்காத நாற்சந்தியில் அச்சம் உண்டாகும்படி அழருதலாகிய கருப்பொருட் காட்சி, அஞ்சத்தகுந்த வழியில் அஞ்சாது வந்து தலைவியைக் காணமுடியாது வருந்தும் தலைவனின் நிலையை வெளிக்காட்டுகின்றது. மேலும், மீன் தூங்கும் நடுயாமத்திலும் தூங்காது தவித்த தலைவனின் ஆற்றாமையையும் பின்னணிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

பகற்குறி, இரவுக்குறி என இருவகைக் குறியிலும் சந்திப்பு நிகழ்ந்தாலும் இரவு நேரத்தில் தலைவியைச் சந்தித்தால் யாரும் அறிய முடியாத வகையில் அமையும் என்ற காரணத்தால் இரவுக்குறியைத் தலைவன் தேர்ந்தெடுப்பான். இரவுக்குறியிலும் தலைவியைச் சந்திக்க முடியாமல் மனம் உடைந்து போகும் தலைவன் நெஞ்சினை நோக்கித் தலைவியைக் காணுதல் இனி அரிது என வருந்திப் புலம்புவதை,

“உள்ளம் தாங்கா வெள்ளம் நீந்தி

அரிதவா உற்றனை நெஞ்சே நன்றும்

பெரிதால் அம்ம நின்னூசல் உயர்கோட்டு

மகவுடை மந்தி போல

அகனுறத் தழீஇக் கேட்குநர்ப் பெறினே”

(குறுந்.29)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில் காட்டப்படும் ‘உயர்ந்த மரங்களின் உச்சியில் தன் குட்டியுடன் தாவும் குரங்கானது தன் குட்டியைக் கீழே விழாதவாறு தழுவிக்கொள்ளுதலாகிய’ கருப்பொருட்காட்சி, தலைவன் தன் மணக்கருத்தினை உணர்ந்து குறைதீர்ப்பார் இருப்பின் தன் நெஞ்சின் கலக்கமும், குறையும் தீரும் என்று எண்ணுவதற்கும், ஆனால் அவ்வாறு தன் துன்பத்தைக் கண்டு பரிவு காட்டுவோர் இல்லையே என்று வருந்துவதற்கும் ஏற்றப் பின்னணியாக அமைந்துள்ளது.

களவொழுக்கத்தில் தொடர்ந்து தலைவியைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பின்மையால் தலைவன் தலைவியின் அருமையை உணர்ந்து கொள்கின்றான். இனி தாமதிக்காது திருமணத்திற்கான பொருளோடு வந்து தலைவியை மணக்க வேண்டும் என்று உறுதிபெற்று பிரிந்து செல்கின்றான். அவ்வாறு, செல்லும் தலைவன் இடைச்சுரத்தில் தலைவியின் நினைவால் தனித்திருக்க ஆற்றாமல் வருந்துவதையும், தலைவியின் நிலை குறித்து வருந்துவதையும் கருப்பொருள் பின்னணிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

பிரிவாற்றாது வருந்தியிருக்கும் தலைவி தன் வீட்டு முற்றத்தில் ஆணும் பெண்ணுமாய் விளையாடி மகிழும் மான்கள் நெல்லிக்காய்களை உண்டு இன்பமாய் இருத்தலைக் காண்பாள். உடனே, தான் அங்ஙனம் தலைவனுடன் வாழும் பேறு பெறவில்லையே என்று நினைத்து வருந்துவாள் என்பதையும், மலை உச்சியிலிருந்து அசைந்து வளைந்து விழும் அருவி பாம்பின் தோல் உரிந்து தொங்குவதுபோல ஒன்ற பிறிதொன்றாகக் காட்சியளிக்கின்றதைச் சுட்டித் தலைவி வரைய இருக்கும் தன்னை காலதாமதமானால், 'பொய்த்தனன்' என வேறாகக் கருத நேரிடும் என்பதை உயிரினக் காட்சிகள் மூலம் தேர்ப்பாகனுக்கு எடுத்துக் கூறி விளக்குகின்றான் தலைவன். இதை,

“ஓம்புமதி வாழியோ வாடை! - பாம்பின்

தூங்குதோல் கடுக்கும் தூவெள் அருவிக்

கல்லுயர் நண்ணி யதுவே - நெல்லி

மரையினம் ஆரும் முன்றிற்

புல்வேய் குரம்பை நல்லோள் ஊரே”

(குறுந்.235)

என்ற குறுந்தொகைப்பாடல் காட்டுகின்றது. இதில், தலைவியை வாதையும் கூதிர்ப்பருவ காட்சிகளும் வருத்தும் என்பதையும், அதனால் தாமதிக்காது பொருளீட்டி வந்து தலைவியின் துயரைப் போக்க வேண்டும் என்பதையும் கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் தேர்ப்பாகனுக்கு எடுத்துக்கூறி விரைவாகத் தேரைச் செலுத்த வேண்டுகின்றான் தலைவன்.

வரைவு மலிவில் கருப்பொருட்கள்

திருமணத்திற்குத் தேவையான பொருளீட்டி மீளும் தலைவன் தலைவியை எண்ணி ஆவலோடு வருகின்றான். அவனுடைய மனநிலையில் தலைவி அவன் அளித்த தழையாடையை அணிந்து மகிழ்ந்து நிற்கும் காட்சியும் மயில்கள் ஆடுகின்ற ஆந்தைகள் அலறுவதற்கு இடமான

அவளுடைய ஊரும் கண்முன் வந்து நிற்கின்றன. இதனைக் கருப்பொருட்கள் வழி புலப்படுத்தியுள்ளனர் சங்கப்புலவர்கள்.

**“மயில்கள் ஆலக் குடிநை இரட்டும்
தறுகல் அடுக்கத் ததுவே - பணைத்தோள்
ஆய்தழை நூடங்கும் அல்குல்
காதலி உறையும் நனிநல் ஊரே”**

(ஐங்கு.291)

திருமணத்திற்குத் தேவையான பொருளீட்டி வந்த தலைவன் தலைவியை அவள் தந்தையின் விருப்பத்தோடு பெற வேண்டும் என்று விரும்புகின்றான். இதை, ‘எருமைப் பெடை தன் கன்றினுக்கு அன்புடன் ஊறுமுலை கொடுத்தல் போல, தலைவியின் தந்தையும் அவளை எனக்கு அன்புடன் மகட்கொடை கொடுத்தலை விரும்பினேன்’ என்று கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் தோழிக்குக் கூறுகின்றான் தலைவன் (ஐங்கு.92).

இங்ஙனம் வரைவு மலிவில் தலைவன் கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் தலைவி மீது அவனுக்குள்ள அன்பையும் தலைவியை அனைவரின் அன்போடும், மகிழ்வோடும் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புவதையும் வெளிக்காட்டுகின்றன.

உடன்போக்கில் கருப்பொருட்கள்

களவொழுக்கம் பலரும் அறிய அலராகிய வழியும் தலைவியின் தமர் வரைவு மறுத்த வழியும், தலைவன் தலைவியை யாரும் அறியா வண்ணம் தன் மனையிடத்துக்கு உடன் கூட்டிக்கொண்டு செல்வான். இதனை, இலக்கியப்படுத்திய சங்கப்புலவர் தலைவனும் தலைவியும் மனம் ஒன்றிச் செல்வதற்கு ஏற்றப் பின்புலங்களைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளனர்.

உடன்போக்குத் துறையில் தலைவன் கூற்றுக்களில் பெரும்பாலும் தலைவியைக் குறித்த நினைவுகளே வெளிப்படுகின்றன. களவில் தலைவன் தலைவியிடம் நேராகப் பேசுவது போன்ற பாடல்கள் குறைவு. இயற்கைப் புணர்ச்சி இடந்தலைப்பாடு நலம் பாராட்டலில் தலைவியைத் தலைவன் பாராட்டினாலும் நேரடியாகப் பேசுவது போன்று அமையவில்லை. இதனை, 'நலம்பாராட்டல் தலைவியை நோக்கியனவாயினும் அவளிடம் நேரே கூறுவனவாய்ப் புனையப்படவில்லை. அவை பெரும்பாலும் நெஞ்சோடு கிளத்தலாகக் கொள்ள இடம் தருகின்றன'⁷ என்ற காளிமுத்துக் கூற்றாலும் அறிய முடிகின்றது. ஆனால், உடன்போகும் காலத்தில் தலைவன் இடைச்சுரத்தில் தலைவியிடம் கூற்று நிகழ்த்துவான் என்று தொல்காப்பியம் சுட்டுகின்றது.

“இடைச்சுர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு

வழக்கியற் ஆணையிற் கிளத்தற்கும் உரியன்”⁸

இதற்கிணங்க சங்க இலக்கியத்தில் உடன்போகும் தலைவன் தலைவியிடம் கூறுவதாகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

உடன்போக்கில் தலைவி தான் வளர்ந்த வீட்டையும் தாய், தந்தையரையும், உற்ற தோழியையும் விடுத்துத் தலைவனை நம்பி வருகின்றாள். நம்பிக்கையுடன் வந்தாலும் பெற்றோரைப் பிரிந்து வந்த துயரமும் எதிர்காலம் குறித்த அச்சமும் தலைவியின் மனத்தில் எழுவது இயற்கையே. இதனை உணர்ந்து சங்கப் புலவர்கள் தலைவன், தலைவியை உடன்கொண்டு செல்லும்போது, 'பிடிகள் சூழப்பெற்று நிற்கும் கன்றினைப் போன்ற குன்றுகளைக் காட்டியும்' (அகம்.99), 'அருவிகள் முழங்கக்கூடிய சோலைகள் சூழ்ந்த வளமான நாட்டை அடைவோம்' (ஐங்கு.395) என்று வளமாக வாழப்போவதைச் சுட்டி எதிர்காலம் குறித்த அச்சத்தைப் போக்கியும்

கடமையாற்றுவதற்கு ஏற்ற கருப்பொருள் பின்னணியை அவன் கூற்றுக்களில் புனைந்துள்ளனர்.

பாலைவழியின் கொடுமை எண்ணி உடன்போக்கை மறுக்கும் தலைவன் கூற்றில், 'வேட்டை மேற்கொண்ட செந்நாய் உண்டு மிஞ்சியதும், காட்டு மல்லிகையின் தழைகளால் மூடப்பட்ட நாற்றத்தை உடையதுமான நீரே, பாலைவழிச் செல்வோரின் தாகத்தைத் தீர்ப்பதாகும்' (குறுந்.56) என்று பின்புலம் காட்டப்படுகின்றது. இதில் மென்மையான தலைவியை உடன்போக்கில் அழைத்துச் செல்வதற்குத் தயங்கும் தலைவனின் மனநிலைக்கேற்றபடி கொடிய பாலைநிலம் பின்புலமாக அமைந்துள்ளது.

உடன்போய் மீண்டுவந்த தலைவன், இடைச்சுரத்தில் நிகழ்ந்ததை வினவும் தோழிக்குக் கூறும்பொழுது பாலைவழியின் கொடுமைகள் கூறப்படவில்லை. மாறாக, தலைவி பல மலர்கள் சூடி மகிழ்ந்து நடந்து வந்ததும், இருவரும் கூடி மகிழ்ந்து தங்கியிருந்ததும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இதனை,

“கானப் பாதிரிக் கருந்தகட்டு ஒள்வீ
வேனில் அதிரலொடு விரைஇ காண்வர
சில்ஐங் கூந்தல் அழுத்தி மெல்லிணர்த்
தேம்பாய் மராமும் அடைச்சி வான்கோல்
இலங்குவளை தெளிர்ப்ப வீசி, சிலம்புநகச்
சில்மெல் ஒதுக்கமொடு மென்மெல இயலிநின்
அணிமாண் சிறுபுறம் காண்கம் சிறுநனி
ஏகு'என, ஏகல் நாணி ஒய்யென
மாகொள் நோக்கமொடு மடம்கொளச் சாஅய்
நின்றுதலை இறைஞ்சி யோளே அதுகண்டு
யாம்முந் துறுதல் செல்லேம் ஆயிடை

அருஞ்சுரத்து அல்கி யேமே - இரும்புலி
 களிறு அட்டுக் குழும்பு ஓசையும் களிபட்டு
 வில்லோர் குறும்பில் ததும்பும்
 வல்வாய்க் கடுந்துடிப் பாணியும் கேட்டே”

(அகம்.261)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது. இதில் புலி களிறைக் கொன்று முழங்கும் ஒலியையும் வேட்டுவர் கள்ளை உண்டு களித்து எழுப்பிய துடி ஒலியையும் கேட்டுத் தலைவி அஞ்சாமல் தலைவனுடன் மகிழ்ந்து வந்ததைப் பின்புலங்கள் காட்டுகின்றன. இதன்மூலம் தலைவி அன்பின் மிகுதியால் அஞ்சத் தகுந்தவற்றிற்கும் அஞ்சாது மகிழ்ந்து நடந்து வந்ததை தோழிக்கு உணர்த்துகின்றான் தலைவன்.

இவ்வாறு, உடன்போக்கில் தலைவியுடன் செல்லும் தலைவனுக்குத் தன்னை நம்பி வந்தவளை எவ்வித குறையுமின்றிக் காப்பாற்றும் பொறுப்புணர்வு மேலிடுவதால் அதற்கேற்ற இனிய காட்சிகள் நிறைந்த பின்புலமும், உடன்போக்கை மறுக்கும் தலைவனுக்குத் தலைவி வருந்த நேரிடுவது குறித்துத் தயக்கம் மேலிடுவதால் அதற்கேற்ற கொடிய சூழல்கள் நிறைந்த பின்புலமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உடன்போய் மீண்ட காலத்துத் தலைவி தலைவனுடன் கொடிய சுரவழியில் எவ்வாறு சென்றிருப்பாள் என்பதை கேட்டறியும் ஆர்வமும் அக்கறையும் தோழிக்கு இருப்பதால் அதற்கேற்ப இருவரும் மகிழ்ந்திருந்த பின்புலமும் தலைவன் கூற்றில் கேட்கும் அகமாந்தரின் உணர்விற்கேற்ப சங்கப் புலவரால் புனையப்பட்டுள்ளன.

தலைவிக் கூற்றும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

களவில் நாணம் மிகைக் காரணமாகத் தலைவியின் மனவுணர்வுகள் தோழியின் மூலமாக வெளியிடப்படுகின்றன. தலைவி தலைவனிடம் நேரடியாகப் பேசுவது போன்ற பாடல்கள் குறைவு. சிறைப்புறமாக நிற்கும் தலைவன் கேட்பக் கூறுவனவாக அமைந்துள்ள பாடல்களும் தோழியிடம்

கூறுவனவாக அமைந்துள்ளன. எனவே, களவில் தலைவி தோழியிடம் கூறும் பாடல்களே அதிகமாக உள்ளன எனலாம். தலைவி தலைவனுக்கு உணர்த்த விரும்பும் செய்திகளைத் தோழிக்குக் கூறும்போது அமைக்கும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் மூலம் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் உணர்த்துகின்றாள்.

இங்ஙனம் சங்க அகப்பாடல்களில் தலைவிக் கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருள் பின்னணியை, 1). தோழிக்குக் கூறும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள், 2). காமம்மிக்கக் கழிபடர் கிளவி கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள் எனப் பகுத்துக் காணலாம். இத்தலைவி கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் பெரும்பாலும் தலைவனின் பிரிவால் துயருரும் தலைவியின் மனநிலையைச் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றன. இதனை, 'களவுப் பாடல்களில் புணர்ந்து பிரிந்த தலைவனின் வரைவுக்காக ஏங்கும் அல்லது வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த தலைவனின் வரவு காணாது துயருறும் தலைவியின் மனநிலையே பேரிடம் பெறுகிறது'⁹ என்ற இராமகிருட்டிணன் கூற்றாலும் அறியலாம். எனவே, தலைவிக் கூற்றில் வரும் கருப்பொருட்கள் அவளுடைய ஆற்றாமையை வெளியிடும் கருவியாக அமைந்துள்ளன எனலாம்.

ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துவதில் கருப்பொருட்கள்

களவுகாலத்து நிகழ்வுகளால் ஏற்படும் துன்பத்தைத் தலைவி தலைவன் கேட்பத் தோழிக்குக் கூறும்பொழுது, தலைவனை வரையத் தூண்டும் நோக்கமும், தோழியிடம் நேரடியாகக் கூறும்போது தோழியை வரைவு கடாவத் தூண்டும் நோக்கமும் வெளிப்படுகின்றன. இதில் துன்பத்தை வெளியிடும் கருவியாக கருப்பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வழி அச்சத்தால் ஆற்றாமை

தலைவன் கேட்பத் தோழிக்குக் கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவன் வரும் வழியின் இடையூறுகளை நினைத்துத் தான் வருந்துவதை மட்டும் குறிப்பிடும்

தலைவி, நேரடியாகத் தோழியிடம் கூறும் கூற்றுக்களில் வழியின் இடையூறுகளுக்குத் தான் அஞ்சுவதோடு அவ்வாறு தலைவன் வருவதால் தனக்கு ஏற்படும் இழிவினையும் தோழி உணர்ந்து கொள்ளுமாறு கூறுகின்றாள். இதனைக் கருப்பொருள் பின்னணிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தலைவன் கேட்ப வழி அச்சத்தால் வருந்துவதைக் கூறும் பாடல்களில்,

“.....கொல்லை

நெடுங்கை வன்மான் கடும்பகை உழந்த

குறுங்கை இரும்புலிக் கொலைவல் லேற்றை

பைங்கட் செந்நாய் படுபதம் பார்க்கும்

ஆரிருள் நடுநாள் வருதி

சாரல் நாட வாரலோ எனவே?”

(குறுந்.141:3-8)

என்றும்,

“இரும்புபட்டு இருளிய இட்டு அருஞ்சிலம்பில்

குறுஞ்சனைக் குவளை வண்டுபடச் சூடி

கான நாடன் வருஉம் யானைக்

கயிற்றுப் புறத்தன்ன கல்மிசைச் சிறுநெறி”

(அகம்.128:8-11)

என்றும், தலைவன் வரும் வழியின் இன்னல்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் வலிய யானையிடம் போரிட்டு வருந்திய புலி செந்நாயை அகப்படுத்தும் செவ்விப் பார்த்து நடுயாமத்தில் காத்திருக்கும் அரிய வழியாகவும், யானையும் அதன் முதுகு புறத்தில் உள்ள கயிற்றுத் தழும்பும்போலத் தலைவன் வரும் மலையும், மலைவழிச் சிறுபாதையும் கொண்ட கொடிய வழியாகவும் தலைவன் வரும் வழியைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தோழியிடம் வழியின் அச்சத்தைக் கூறும் பாடல்களில், 'யானையுடன் போரிட்ட புலி உறுமி நிற்பதும், இடிமுழங்கும் நள்ளிரவில் நாகமணியை இழந்து பாம்பு வருந்தி உழலுவதுமாகிய கடத்தற்கு அரிய மலை வழி எனத் தலைவன் வரும் வழியின் இடையூறுகளைக் குறிப்பிடும் தலைவி, கானவர் உறங்காது குறிஞ்சிப் பண்ணை இசைத்துக் காவல் புரிகின்ற வழி' (நற்.255) என்று கூறுவதன் மூலம் களவு வெளிப்பட்டு ஊரார் தூற்ற அலராகி விடும் அச்சத்தையும் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றாள். அவ்வாறு, அலர் எழுவது குறித்து அஞ்சுவதைத் தோழிக்குக் கருப்பொருட்களால் உணர்த்துவதன் மூலம் வரைவு கடாவத் தூண்டுகின்றாள் தலைவி.

சந்திப்பதற்குத் தடைகள் ஏற்படும் நிலையில் ஆற்றாமை

தலைவன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்காகச் சிறைப்புறமாக வந்து நிற்கத் தலைவி கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவி அவனது வரவுக்காகவும், அவனுடன் மகிழ்வதற்காகவும் காத்திருந்தமையை வெளிப்படையாகச் சுட்டி, சந்திப்பதற்குப் புறச்சூழல்கள் தடையாக இருந்தமையைப் பின்னணியில் குறிப்பிடுகின்றாள். இதில் பின்னணி மூலம் உணர்த்தப்படும் செய்திகள் தலைவனை வரைவுக்குத் தூண்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

நடுயாமத்தில் வரும் தலைவனைக் காண முடியாதவாறு இரவுக்குறி இடையூறுகள் நிறைந்ததாக இருப்பதை நினைத்துத் தலைவி வருந்துகின்றாள். 'ஊரில் திருவிழாக்கள் இல்லாத காலத்தும் மக்கள் விழித்திருக்க வீட்டில் தாயும் கண்ணுறங்காமல் இருக்கின்றாள். தெருவில் காவலர் வேலேந்திச் சுற்றித் திரிந்திருக்க நாய் உறங்காமல் இருக்கின்றது. வானில் நிலவு பகல்போல் ஒளிவீசித் திரிகின்றது. இத்தகைய நடுயாமத்தில் கோட்டான் குழறி அடங்கும்பொழுது விடியலை அறிவிக்கும் சேவல் கோழி கூவிவிடுகிறது என இடையூறுகள் இல்லாத நாளே இல்லை என்று வருந்துகின்றாள் தலைவி (அகம்.122).

இத்தகைய இன்னல்கள் ஏதுமின்றிப் பகற்குறியில் சந்திக்கலாம் எனக் கூறும் நெய்தல் தலைவி, 'சுறாமீன் எறிந்த புண்பட்டு வீட்டிலிருந்த தந்தை காயம் ஆறி மீன் வேட்டைக்குச் சென்றுள்ளதோடு, தாயும் உப்புவிற்கச் சென்றுள்ளதால் சந்திப்பதற்கு ஏற்ற குழல் அமைந்துள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றாள் (குறுந்.269).

குறிஞ்சிநிலத் தலைவி, தினைப்புனத்தில் கிளிகள் படிவதால் காவலுக்காக அன்னை அனுப்பியுள்ளதைச் சுட்டுகின்றாள் (குறுந்.141).

இங்ஙனம் தலைவி அமைக்கும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் பகற்குறியில் சந்திக்கும் வாய்ப்புள்ளதைச் சுட்டினாலும், மீன் வேட்டைக்குச் சென்ற தமர் வந்துவிட்டால் இடையூறாகிவிடும் என்பதையும், தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்யவில்லை என்றால் அன்னை வேறு ஒருவரை காவலுக்கு அனுப்பிவிடுவாள் என்பதையும் நுட்பமாகச் சுட்டுகின்றான். இதில் தலைவியை இடையறாது பெறுவதற்குத் திருமணம் செய்து கொள்வதன்றி வேறு வழியில்லை என்பதைத் தலைவனுக்கு நெய்தல், குறிஞ்சிக் கருப்பொருட்கள் உணர்த்துகின்றன.

அலரால் ஆற்றாமை

'அலரின் கொடுமை தலைவியைப் பெரிதும் துன்புறுத்தும் என்பதனைச் சங்கப் புலவர்கள் அதற்கு கூறிய உவமைகளாலேயே அறியலாம். போர்வீரர்களின் ஆர்ப்பொலியும் கடலின் முழக்கமும், அருவியின் ஓசையும், பறவையின் பேரொலியும், விழாவின் ஆரவாரமும் அலருக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன'.¹⁰ இத்தகு கொடுமையான அலருக்கு ஆளான தலைவி பகற்குறியில் சந்தித்துச் சென்ற தலைவனின் தேர்மணி ஓசையைக் கேட்டுப் புன்னை மலரினைக் கொய்து கொண்டிருக்கும் ஆயமகளிர் தம் தொழிலை விடுத்துத் தலைவன் வந்த தேரையும் தன்னையும் பார்த்து அலர்

உரைப்பதாயினர் (குறுந்.311) எனத் தலைவன் கேட்பத் தோழிக்குக் கூறி வருந்துகின்றாள். இங்ஙனம் தலைவன் பகற்குறியில் வந்து செல்வது மட்டுமின்றி, களவொழுக்கத்தால் தலைவி மேனியில் ஏற்படும் பசலையும் ஊரால் அலர் தூற்றுவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றதை அகநானூற்றுத் தலைவி குறிப்பிடுகின்றாள்.

தலைவனுடனான களவொழுக்கத்தால் மேனி வேறுபட்டிருந்த தலைவியையும் புன்னையின் பூந்துகள்களையும் கண்டு ஊரார் அலர் தூற்றுகின்றனர். இதனை,

“படப்பை நின்ற முடத்தாட் புன்னைப்

பொன்றேர் நுண்தாது நோக்கி

என்னும் நோக்கும் இவ்வழுங்கல் ஊரே”

(அகம்.180)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன.இதில் தலைவியின் மேனியில் உண்டான பசலை புன்னையின் நுண்தாது போன்று படர்ந்திருந்ததை நெய்தல் நிலக் கருப்பொருட்கள் சுட்டுகின்றன. இவ்வாறு அலர் தூற்றும் ஊராரின் செயலைச் சுட்ட நெய்தல் நிலக் கருப்பொருளான புன்னை மலரும், பசலையுற்ற தலைவியின் மேனிநிறத்தைச் சுட்டப் புன்னையின் பூந்தாதும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இற்செறிப்பால் ஆற்றாமை

தலைவியின் களவொழுக்கம் வெளிப்பட்டு ஊரார் எழுப்பும் அலரால் ஐயுற்ற தாய் தலைவியை வெளியே செல்லாதவாறு வீட்டுக் காவலில் வைக்கின்றாள். இதுபோல் தலைவிக்குக் கடுங்காவலிருக்கும் தாயைப்பற்றி, ‘மழைபொழியும் நாளில் சிறிய கரையையுடைய நீர் நிறைந்த குளம் உடையாமல் பாதுகாக்கும் காவலனுக்கு உவமையாக்கிக் கூறியுள்ளார் நக்கண்ணையார் என்ற சங்கப் புலவர் (அகம்.252).

இங்ஙனம் தாயால் வீட்டில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தலைவி தலைவனைச் சந்திக்க முடியாமல் வருந்துவதையும், பகற்குறியில் தலைவன் காத்திருந்து தலைவியைக் காணாது ஏமாற்றமடைந்து சென்றதையும் கருப்பொருள் பின்னணிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

‘பெரிய கடலின் கரைப்பகுதியில் உள்ள சிறுவெண்காக்கை, நெய்தல் இலையைக் கலக்கி கழிநீர்ப் பகுதியில் இரையைத் தேடித் துலாவிக்கொண்டிருக்கும் பகற்பொழுதில் தனிமையில் ஒரு தேர்வந்து சென்றதைப் பிறர் கூறக் கேட்ட அன்னை தலைவியைக் கூர்ந்து ஆராய்கின்றாள்’. இதனால் பகற்குறியில் சந்திப்பு நிகழவில்லை. இதில் தலைவன் கானலில் காத்திருந்த செயல் சிறுவெண்காக்கை இரைதேடி அலைந்து கொண்டிருந்த செயலுடன் ஒப்புநோக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை

களிற்றுச் செவியன்ன பாசடை மயக்கி

பணிக்கழி துழவும் பாணாள் தனித்தோர்

தேர் வந்து பெயர்ந்தது என்ப அதற்கொண்டு

ஒரும் அலைக்கும் அன்னை.....”

(குறுந்.246)

என்ற கபிலரின் குறுந்தொகைப் பாடல் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு, தலைவன் தடைகளுக்கு அஞ்சாது வருவதும் தாயின் கடுங்காவலால் தலைவனைக் காணமுடியாது வருந்துவதும் என ஆற்றாது துன்புறுகின்ற தலைவியின் நிலையைக் கருப்பொருட்கள் வெளிக்காட்டுகின்றன.

பிரிவாற்றாமையில் கருப்பொருட்கள்

இன்ப, துன்பங்கள் புறச்சூழல்களில் மட்டும் இல்லை. அவை பெரிதும் மனிதனின் மனநிலையை ஒட்டி மாறுகின்றன. பருவ மாற்றத்தால் நிலத்தில் ஏற்படக்கூடிய பசுமையான இனிய காட்சிகள் காதலரோடு சேர்ந்து வாழக்கூடிய மக்களுக்கு இன்பத்தையும் பிரிந்து வாழக் கூடியவர்களுக்குத் துன்பத்தையும் மிகுவிக்கின்றன. 'காதல் பெரியது, இன்பப் பொருள்களால் துன்பம் ஆக்கவும் அதனால் முடியும். துன்ப நிலைகளால் இன்பம் ஆக்கவும் அதனால் முடியும். சிறந்த பாலும் கசக்குமாறு செய்துவிடும். வெறும் நீரும் தேன்போல் இனிக்குமாறு செய்துவிடும். இன்ப துன்பங்கள் பொருள்களிலும் சூழ்நிலையிலும் மட்டும் இல்லை. நுகர்வோரின் மனத்தை ஒட்டி அவை பெரிதும் மாறுகின்றன. காதலன் பிரிந்து செல்ல, தனியே வீட்டில் வாழும் வாழ்வை எண்ணுகிறாள் தலைவி. வீட்டில் பஞ்சணை உண்டு; இனிய உறவு உண்டு. சுற்றத்தின் துணை உண்டு. இருந்தாலும் காதலன் இல்லாமையால் பிரிவுத்துயர் நெஞ்சில் குடிகொண்டு எல்லாவற்றையும் வெறுக்கச் செய்யும்'¹¹ என்று துணையைப் பிரிந்து வாழ்வோரின் நிலையை மு. வரதராசனார் கூறுகின்றார்.

தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவிக்குப் புறச்சூழல்களில் காணப்படும் இனிய காட்சிகள் இன்பமளிப்பதில்லை. மாறாக, இக்காட்சிகள் தலைவன் உடனிருந்தால் பெறக்கூடிய இன்பத்தை நினைந்து தலைவி ஏங்கி வருந்துவதற்குத் தூண்டுகோலாக அமைகின்றன. எனவேதான் பிரிவுத்துயரால் வருந்தும் தலைவன் தலைவி கூற்றுக்களில் உடனுறைந்து கூடி இன்புற்று வாழும் அஃறிணை உயிர்களின் காட்சிகள் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன. இதில் தலைவனைப் பிரிந்து இரங்கிப் புலம்பும் தலைவியின் கூற்றுக்கள் பெரும்பான்மையானவை இரங்கல் உரிப்பொருளுக்கு ஏற்ப நெய்தல் பின்னணியில் அமைந்துள்ளன.

தலைவனைச் சந்திக்க முடியாமல் பிரிந்து தனித்திருக்கும் தலைவியின் துயரைக் கூதிர்காலத்து வாடையும், மாலைப்பொழுதும், மலர்ந்துப் பூத்துக்

குலுங்கும் கழிகானலும், கானலிடை முயங்கும் உயிர்களின் ஒலியும், துணையைப் பிரிந்து வருந்தும் உயிர்கள் எழுப்பும் ஒலியும் மிகுவிக்கின்றதைக் குறிஞ்சி, நெய்தல் நிலப் பின்னணிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இங்ஙனம் புணர்ந்த தலைவன் பிரிந்தாலும், வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்தாலும் தான் அடையும் துயரங்களை கருப்பொருட் பின்னணியில் தோழிக்குக் கூறி, தலைவனை வரைவுகடாவ தூண்டுகின்றாள் தலைவி.

கூதிர்காலத்துக் காட்சியும், தலைவியின் ஆற்றாமையும்

காற்றோடுக் கூடிய மழைபெய்யும் கூதிர்காலத்தில் சேற்றில் நின்றலாகிய தொழிலை வெறுத்த எருமை, தன் துணையை எண்ணி, 'ஐ' என்ற ஒலியுடன் சேற்றைவிட்டு வெளியே வரக்கரையும். இங்ஙனம், அஃறிணை உயிர்களும் வருந்தும் கூதிர்காலத்துப் பிரிந்துச் சென்ற தலைவனை எண்ணி, தலைவி உறங்காது வருந்துகின்றாள். இதனை,

“சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரான்

நள்ளென் யாமத்து 'ஐ' எனக் கரையும்

அஞ்சவரு பொழுதினானும் என்கண்

துஞ்சா வாழி - தோழி!.....”

(குறுந்.261:3-6)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இதில் தன் துணையை எண்ணிக் கரையும் எருமையின் செயல், பிரிந்த தலைவனை எண்ணி வருந்தும் தலைவியின் நிலையைச் சுட்டும் பின்னணியாக அமைந்துள்ளது.

மாலைக்காலத்துக் காட்சியும், தலைவியின் ஆற்றாமையும்

காதலரைப் பிரிந்தார்க்கு எல்லாக் காலமும் வருத்தத்தை அளித்தாலும், பிரிவாற்றாமையால் வருந்தும் மகளிர்க்கு மாலைப்பொழுது மயக்கத்தைத் தரும் பொழுதாகவே தோன்றுகின்றது. காலையில் சிறிதளவாக இருந்த துயரம், மாலையில் எப்படி திடீரென்று பேரளவில் வளர்ந்து விடுகின்றது என்று எண்ணிப் பார்க்கின்றாள் குறள் தலைவி.

“காலை அரும்பிப் பகலெல்லம் போதுஆகி

மாலை மலரும் இந்நோய்”

(குறள்.1227)

என்கிறது திருக்குறள்.

இங்ஙனம் பிரிந்தாரின் துயரத்தை அதிகப்படுத்தும் மாலைக்காலத்தைக் கூற்றுவனோடு ஒப்பிடுகின்றாள் ஐங்குறுநூற்றுத் தலைவி. இதனை,

“அம்ம வாழி தோழி! நாம்அழ

நீல இருங்கழி நீலம் கூம்பும்

மாலை வந்தன்று மன்ற

காலை அன்ன காலை முந்துறுத்தே”

(ஐங்கு:116)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது.

மாலைக்காலம் மட்டுமல்ல மாலைக்காலத்து இனிய காட்சிகளும் இணைந்து வாழும் அஃறிணை உயிர்கள் எழுப்பும் ஓசையும், இன்பமாய் ஆரவார களிப்புடன் இருக்கும் வளமிக்க ஊரும் தலைவியின் துயரை அதிகப்படுத்துகின்றன.

ஞாயிறு மறைந்து செவ்வானம் தோன்ற முல்லை மலர, பறவைக்கூட்டம் வான்வெளியில் பறந்து செல்ல மாலைப்பொழுது வந்தது கண்டு வருந்தும் தலைவியின் நிலையை அகப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இப்பாடல்களில் வரும் பின்னணிகள், மாலை நேரத்தில் பறவைகள் கூடுநோக்கிப் பெடையுடன்

சென்று தங்கியிருந்து எழுப்பும் குரலைக் கண்டு தலைவி கையறவற்று இரங்கி வருந்துவதைப் புனைகின்றன. இதில் தன் துணையைப் பிரியாது வாழும் அன்றில், மகன்றில் பறவையின் வாழ்க்கையும், தாழை மடலில் தன் துணையுடன் வதியும் நாரையின் வாழ்க்கையும் கூடுகளில் வசிக்கும் காக்கையின் வாழ்க்கையும் தலைவியின் துன்பத்தை அதிகப்படுத்துவதைப் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன. இதனை,

“குராஅற் கூகையும் இராஅ இசைக்கும்
ஆனானோய் அடவருந்தி இன்னும்
தமியேன் கேட்குவென் கொல்லோ
பரியரைப் பெண்ணை அன்றிற் குரலே!” (நற்.218:8-11)

“ஆடுகோட் டிருந்த அசைநடை நாரை
நளியிருங் கங்குல் நம்துயர் அறியாது
அளியின்று பிணியின்று விளியாது நரலும்” (கலி.128:3-5)

என்ற சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இதில் வரும் நெய்தல் கருப்பொருளான கூகை, அன்றில், நாரை எழுப்பும் குரல் தலைவியின் பிரிவுத்துயரை மிகுவிப்பதை அறிய முடிகின்றது.

மாலைக்காலத்தில் அஃறிணை உயிர்கள் கூடி இன்புறுவது மட்டுமின்றி, மீன்வேட்டை வாய்க்கப்பெற்ற பரதவர்கள் மாலையில் கள்ளுண்டு கழித்து எழுப்பும் ஆரவாரத்தையுடைய இனிய ஊரும் தலைவியின் துன்பத்தை அதிகப்படுத்துகின்றது (நற்.38).

இங்ஙனம் மாலைக்காலமும் மாலைக்காலத்து இனிய காட்சிகளும் தலைவியின் பிரிவுத்துன்பத்தைத் தூண்டுகின்றதைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.

இரவுப்பொழுதும் ஆற்றாமையும்

நள்ளிரவுப் பொழுதும் மாலைக் காலத்தைப்போல, தலைவியை வருத்துகின்றது. இரவுப்பொழுதில் அன்றிலை அதன்பெடை அழைக்கும் குரல், தலைவியின் காமத்தை மிகுவிக்க, தலைவனின் தேர்மணிக்குரல் அவளுக்கு அலரச்சத்தைத் தோற்றுவிக்க, உறக்கத்தைத் துறந்து அல்லலுற்று வருந்துவதைக் குறுந்தொகைப் பாடல் (301) காட்டுகின்றது.

ஞாயிறு மறைந்து பகல்வரும் வரை ஓர் இரவில் குளிரை வெறுத்த சிறுவெண்காக்கை தன் துணையுடன் சேக்கையில் உறைகின்றது. இங்ஙனம், அஃறிணை உயிர்கள் கூடத் தனித்திருத்தலை விரும்பாது துணையுடன் சேர்ந்து மகிழும் பொழுதில் தலைவன் பிரிந்து சென்றானே என்று தோழியிடம் வருந்திப் புலம்புகின்றாள். இதை,

“சிறுவெண் காக்கைச் செவ்வாய்ப் பெருந்தோடு

எறிதிரைத் திவலை ஈரம்புறம் நனைப்ப

பணிபுலந்து உறையும் பல்பூங் கானல்

இருநீர்ச் சேர்ப்பன் நீப்பின் ஒருநம்

இன்னுயிர் அல்லது பிறிதொன்று

எவனோ தோழி - நாம் இழப்பதுவே?”

(குறுந்.334)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு, தலைவனின் பிரிவால் ஆற்றாது தான் வருந்துவதைக் கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் உணர்த்தித் தோழியை வரைவு கடாவத் தூண்டுகின்றாள் தலைவி.

நலனழிவால் ஆற்றாமை

தலைவன் தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் கருத்திற்றிக் களவு நீட்டத்ததால் தலைவி பசலையுற்று மெலிவாளாயினள். இதனால், அலர் பரவ வருந்திய தலைவி புன்னை மலர்கள் உதிர்ந்து அழகாய்க் காட்சியளிக்கும் நீர்த்துறையையுடைய தலைவனானவன் தன் அழகு கெடுவதற்குக் காரணமாயிற்றான் என்று தலைவன் கேட்பத் தோழிக்குக் கூறுவதன் மூலம் வரைவுக்குத் தூண்டுகின்றான். இதனை,

“அம்ம வாழி, தோழி! நலனே

இன்னது ஆகுதல் கொடிதே - புன்னை

அணிமலர் துறைதொறும் வரிக்கும்

மணிநீர்ச் சேர்ப்பனை மறவா தோர்க்கே”

(ஐங்கு.117)

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம்.

வெறியச்சத்தால் ஆற்றாமை

களவு நீட்டிப்பால் பல வகையான இன்னல்களுக்கு ஆளான தலைவி துன்பத்தால் உடல் மெலிந்து மனவாட்டமுற்றுக் காணப்படுகின்றாள். இதைக்கண்டு தலைவியின் தாய் தினைப்புனக் காவலுக்காகவும், கடற்கரையில் விளையாடவும், மீன் உணங்களைக் காக்கவும், வெளியே சென்ற தலைவியை மலையுறை தெய்வமோ, கடற்கரை தெய்வமோ அச்சுறுத்தி இருக்க வேண்டும் என்று கழங்கினால், குறிசொல்லும் கட்டுவிச்சியிடமும், வெறியாடும் வேலனிடமும் நோய்க்கான காரணத்தை வினவுகின்றாள். இங்ஙனம் அன்னை ஐயுற்று வெறியாட்டெடுப்பதால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களைத் தலைவி கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் தலைவன் கேட்பத் தோழிக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றாள்.

அன்னை வேலனை அழைக்க இருக்கின்றாள். வெறியாட்டெடுப்பில் வேலன் தன் நோய்க்கு முருகன்தான் காரணம் என்று கூறினால், ‘முருகவேல்

பொங்கி எழும் சினமும், மத மயக்கமும் உடைய யானையின் உடலினுள் குத்திப் பாய்ந்து சிவந்த அம்புடன் விலங்குகள் திரியும் காட்டு வழியில் வேட்டையாடச் செல்லுமோ?’ (அகம் :388) என்று வேலனிடம் கேட்க வேண்டும் என்று தோழியிடம் கூறுகின்றாள். இதில், தலைவனால் உற்ற நோய்க்கு முருகன்தான் காரணம் என்று வேலன் கூறினால், அது தன் பெண்மை நலத்திற்கு இழுக்கு என்றுதான் அஞ்சுகின்றதை நுட்பமாகத் தலைவனுக்கு வெளிப்படுத்துகின்றாள் தலைவி. இதை உணர்ந்து தலைவன் முடிவெடுக்காவிட்டால் வேலனிடம் தலைவனுடனான களவினை வெளிப்படுத்தித் தங்கள் பெண்மை நலத்தை தக்கவைத்துக் கொள்வதாகக் கூறித் தலைவனை திருமணத்திற்கு முயற்சி செய்யத் தூண்டுகின்றாள். மேலும், வெறியாட்டெடுத்த பின்னும் தலைவி நலனடையாமைக்குத் தலைவனுடனான நட்பே காரணம் என்று தாய் அறிந்து கொள்வாள் எனத் தலைவன் கேட்பத் தோழிக்குக் கூறுகின்றாள். இதனை,

“வெறியென உணர்ந்த வேலன் நோய்மருந்து

அறியான் ஆகுதல் அன்னை காணிய

அரும்படர் எவ்வம் இன்றுநாம் உழப்பினும்

வாரற்கதில்ல - தோழி! சாரல்

பிடிக்கை அன்ன பெருங்குரல் ஏனல்

உண்கிளி கடியும் கொடிச்சிகைக் குளிரே

சிலம்பின் சிலம்பும் சோலை

இலங்கு மலை நாடன் இரவினானே”

(குறுந்.360)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் விளக்குகின்றது. இதில், ‘கொடிச்சி குளிர் என்னும் கருவி கொண்டுத் தினையில் படியும் கிளிகளை ஓட்டுவது கருப்பொருட் செய்தியாகும். கொடிச்சி குளிர் கருவியால் தினையில் படியும் கிளிகளை ஓட்டுதல்போல வெறியாட்டெடுத்த பின்னும் நலம்பெறாத தலைவியின் தோற்றம் அன்னையின் ஐயத்தைப் போக்குகின்றது. அதாவது,

தலைவிக்குத் தலைவன் ஒருவனுடன் நட்பு உண்டு என்பதை தாய் உணர்ந்து ஐயம் தெளிவதற்கு வழிவகுக்கின்றது என்று வெறியாட்டல் நிகழப்போவதை கருப்பொருட்கள் மூலம் எடுத்துக்கூறித் தலைவனைத் திருமணத்திற்கு முயற்சி செய்யத் தூண்டுகின்றாள் தலைவி.

நொதுமலரச்சத்தால் ஆற்றாமை

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்து சென்றதால் வருந்தியிருக்கும் தலைவி வேறொருவர் திருமணம் பேசி வருவரோ என்ற அச்சத்தாலும் கலங்குகின்றாள். எவ்வளவு இன்னல்கள் வந்தாலும் தாங்கிக் கொண்டுத் தலைவன் வரைவொடு வருவான் என்று ஆற்றியிருக்கும் தலைவியின் நம்பிக்கையை நொதுமலரச்சம் தகர்த்து விடுகின்றது.

“காண்இனி வாழி - தோழி யாணர்க்

கடும்புனல் அடைகரை நெடுங்கயத் திட்ட

மீன்வலை மாப்பட் டாஅங்கு

இதுமற்று எவனோ நொதுமலர் தலையே?”

(குறுந்.171)

என்று புலம்புகின்றாள் தலைவி. இதில் வரும் பின்னணி, மீனைப் பிடிப்பதற்காக இடப்பட்ட வலையில் மீன் சிக்காத வருத்தத்தோடு நீர்நாய் அகப்பட்டது போல, தலைவனால் துய்க்கப்பட வேண்டிய தலைவியின் நலம் அவனால் துய்க்கப்படாத வருத்தத்தோடு, பிறர் மகட்கொடை வேண்டிவர அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தும் பொருட்டுத் தலைவியும் தோழியும் வருந்தியதைக் காட்டுகின்றது. இங்ஙனம், நொதுமலரால் ஆற்றாது வருந்துவதைத் தலைவனை வரைவு முடுக்கும் உத்தியாக தலைவி கையாள்வதற்கு மீனும், நீர்நாயுமாகிய நெய்தல் கருப்பொருட்கள் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

வரைதல் வேட்கையால் ஆற்றாமை

தலைவி பல இன்னல்களுக்கு இடையில் அரிதாகப் பெறும் களவிற்பத்தை வெறுத்துத் தலைவனுடன் இல்லறத்தில் சிறந்து வாழ விரும்புகின்றாள். எனவே, தோழியிடம் இல்லற வாழ்வின் மாண்பினையும், தலைவன் வரைய விரும்பி வருவான் என்பதையும் எடுத்துக்கூறி வரைதல் வேட்கையைப் புலப்படுத்துகின்றாள்.

தலைவனுடைய மலைநாட்டில் குரங்குகள் மிளகு கொடியில் வளர்ந்துள்ள தளிர்களைத் தன் கூட்டத்துடன் பகிர்ந்து உண்டு தங்கியிருக்கும் காட்சியைத் தோழிக்குக் காட்டுகின்றாள். இனிய கனியை உண்ணும்போதும், இன்னாத காரமுடைய மிளகின் தளிர்களை உண்ணும்போதும் குரங்குகள் தம் சுற்றத்தாருடன் சேர்ந்து உண்ணுவது போலவே தானும் தலைவனுடன் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் இணைந்து வாழ விரும்புவதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றாள் தலைவி (குறுந்.288). இதேபோன்று, காட்டில் வளர்ந்த பசு கானவர் மனையில் இனிதாய் வளர்வதைச் சுட்டி, தானும் தலைவனுடன் இல்லறத்தில் வாழ விரும்புவதைக் குறிப்பிடுகின்றாள் (குறுந்.322).

இங்ஙனம் குரங்கு, காட்டுப்பசு வாழ்க்கையின் மூலம் தனது திருமண வேட்கையைத் தோழிக்கு உணர்த்துகின்றாள் தலைவி.

தலைவன் செயல்களால் ஆற்றாமை

தலைவி தன் ஆற்றாமையை எடுத்துக்கூறி இதற்கெல்லாம் தலைவனின் களவு நாட்டமே காரணம் என்று இடித்துரைத்துத் தலைவனை வரையத் தூண்டுவதும் உண்டு. இதில் தன்னுடைய துன்பத்திற்குக் காரணம் தலைவன் என்பதை நேரடியாகக் குறையாகச் சொல்லாமல், தன்னுடைய வருத்தத்தைக் கூறி இதற்கெல்லாம் தலைவனின் செயற்பாடுகள் காரணம் என்பதைத் தோழி உணர்ந்து கொள்ளுமாறு நுட்பமாகக் கூறுகின்றாள் தலைவி.

தலைவன் களவிற்ப நாட்டம் கொண்டு தலைவியின் நலனை உண்டு சென்ற செயல், 'தினையின் கதிர்களை ஒடித்து உண்ட கிளியின் செயலோடும்' (குறுந்.133), 'உண்பதற்காக மரக்கொம்பினை வளைத்து ஒடித்து களிற்றின் செயலோடும்' (குறுந்.112), 'களிற்றினை இரையாகக் கொள்வதற்குச் சமயம் பார்த்து பதுங்கி வரும் புலியின் செயலோடும்' (அகம்.22), 'தினையை மேய்ந்த அஞ்சாமை மிகுந்த ஆண்பன்றியின் செயலோடும்' (ஐங்கு.262) ஒப்பிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. இதில் தான் உண்ணும் இரையின் வருத்தத்தைப் பொருட்படுத்தாது தன்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் விலங்கு, பறவைகளின் செயலோடு, தலைவியைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் களவு நீட்டித்து வரும் தலைவனின் செயல் ஒப்பிட்டு கண்டிக்கப்படுகின்றது.

ஊரார் அலர் தூற்ற வருந்தும் தலைவியின் நிலையை உணர்ந்து வரைவுக்கு முயலாது ஓடி ஒழிந்து பொறுப்பில்லாது நடக்கும் தலைவனின் செயல், 'புன்னை மலரை நுகர்ந்த வண்டின் உருவையும், ஓசையையும் கண்டு புலியென அஞ்சி பாய்ந்து ஓடிய குதிரையின் செயலோடும்' (நற்.249), 'கழியின் நீர் துவலையாகத் தெளிப்பதால் உண்டான பேரொலியைக் கேட்டும் பொருட்படுத்தாமல் இனிதாக உறங்கும் சிறுவெண்காக்கையின் செயலோடும்' (ஐங்கு.163) ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுகின்றன.

களவிற்பத்தை நாடித் தலைவியிடம் பணிந்தும், வளைந்தும் ஒழுகிய தலைவன் தலைவி வரைவு வேண்டிய காலத்துப் பணிவின்றி கவலையற்று ஒழுகும் செயல், 'குரங்குக்குட்டி தன்மேல் அமர்ந்திருக்க வளைந்த மூங்கில் அது வேறிடம் பாய்ந்தவுடன், மீன் இரையைப் பற்றியவுடன் மேலே நிமிரும் தூண்டிற்கோலைப் போல நிமிருவதுடன்' (ஐங்கு.278) ஒப்பிடப்படுகின்றது.

இங்ஙனம், தலைவி தலைவனுடைய குறைகளை நேரடியாக கூறாமல் சிறைப்புறமாக நிற்கும் தலைவன் கேட்குமாறு தோழியிடம் கூறி, குறிப்பாக

உணர்த்துகின்றாள். இதில், தலைவனின் செயல்களைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காண்பதற்கு ஏற்ற உத்தியாக அவன் நாட்டுக் கருப்பொருள்களான விலங்கு, பறவைகளின் செயல்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

ஆற்றியிருப்பதாகக் கூறும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

தலைவியின் பிரிவாற்றாமையைக் கண்டு தோழி ஆற்றுவிக்க முடியாமல் வருந்துகின்றாள். தலைவி தனக்காக வருந்தும் தோழியை ஆற்றுவிக்கும் பொருட்டுத் தலைவன் மலையைப் பார்த்து ஆற்றியிருப்பதாகவும் (குறுந்.249), தான் செல்லும் வழியில் மயில் காட்டாற்றின் கரையில் இருந்த தன் இனத்தைக் கூவி அழைப்பதையும் (குறுந்.249), கருங்குரங்கு தன் பார்ப்பொடு மகிழ்ந்திருப்பதையும் (குறுந்.264) கண்ட தலைவர் தன்னை நினைத்துத் திரும்பி வந்து விடுவார் என ஆற்றியிருப்பதாகவும் கூறித் தேற்றுகின்றாள்.

இங்ஙனம், குறிஞ்சிக் கருப்பொருளான மயில், கருங்குரங்கின் வாழ்க்கை தலைவி ஆற்றியிருப்பதற்கு ஏற்ற பின்னணியாக அமைந்துள்ளன.

தோழியிடம் இயற்படமொழியும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

களவில் தலைவி அடையும் பல்வேறு இன்னல்களுக்குக் காரணமான தலைவன் பண்பைத் தோழி பழிக்கும்போது இயற்பட மொழியும் தலைவி, தலைவன் மீது தனக்குள்ள நம்பிக்கையைக் கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் கூறுகின்றாள்.

செருந்தி மரங்கள் அடர்ந்த பெரிய உப்பங்கழிக் கரையையுடைய சேர்ப்பன் நம் தலைவன் (ஐங்கு.112) என்றும், திணையில் படியும் கிளிகளை ஓட்டுவதோடு அறுவடைக்குப் பின்னர் ஊடுபயிராக விளைந்த அவரையில் படியும் கிளிகளையும் ஓட்டுவதற்கு இடனான வளமுடைய நாட்டையுடையவன் நம் தலைவன் (ஐங்கு.286) என்றும், கருப்பொருட் பின்னணியில் தலைவன்

நாட்டின் வளத்தைப் போற்றுகின்றாள். இதன்மூலம் வளமுடைய நாட்டையுடைய தலைவன் திருமணத்திற்கான பொருளோடு வந்து தன்னை மணந்து கொள்வான் என்று தோழிக்குக் கூறுகின்றாள் தலைவி. இதனால், அக்காலத்தில் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு வரைபொருள் கொடுக்கும் சமுதாய அமைப்பு முறை இருந்ததை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

வரைவு மலிவினைத் தோழிக்குக் கூறும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

தலைவியும் தோழியும் சேர்ந்து மகிழ்கின்ற துறை வரைவு மலிவு துறையாகும். களவு நீட்டித்து வருந்திய தலைவன் வரைவுக்கான பொருளீட்டி வந்து தன்னை வரைய இருப்பதையும், வரைவுக்குத் தாய் உடன்பட்டதையும் கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் தோழிக்கு உணர்த்துகின்றாள் தலைவி.

தினைக்கதிரை வயிறு நிரம்ப உண்டு பன்றி களித்திருத்தல் தலைவன் பொருளீட்டி வந்து தலைவியை விரைவில் மணப்ப இருப்பதையும் (ஐங்கு.263), தலைவன் நாட்டில் வேரிலும், அடியிலும் கொம்பிலும் நிறைவாக பழுத்துள்ள பலாப்பழங்கள் தலைவி நிறைவான வாழ்க்கை வாழப் போவதையும் (குறுந்.256) குறிக்கும் கருப்பொருட் பின்னணியாகும்.

மேலும், வரைவுக்குத் தாய் உடன்பட்டதை, தலைவன் நாட்டு அருவிநீரில் வேரோடு வந்த காந்தள் கிழங்கை வீட்டில் கொண்டுவந்து நட்டமையைக் கண்டு மறுப்பு தெரிவிக்காதிருந்த தாயின் செயலைத் தோழிக்குக் கூறி உணர்த்துகின்றாள். இப்பாடலில் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளான காந்தள் கிழங்கு தலைவியின் களவினைச் சுட்டும் குறியீடாக அமைந்துள்ளது (குறுந்.361).

உடன்போக்கிற்கு உடன்பட்ட தலைவி கூற்றில் கருப்பொருட்கள்

ஊராரின் பழிச்சொற்களுக்கும், தாயின் கடிந்துரைக்கும் அஞ்சி உடன்போக்கிற்கு உடன்படுகின்றாள் தலைவி. இதில் தலைவி செல்லக்கூடிய வழி கொடிய பாலைவழியாகக் காட்டப்படுகின்றது. இதனை,

“.....பொரிகால்

பொருட்டு அரையிருப்பைக் குவிகுலைக் கழன்ற

ஆலி ஒப்பின் தூம்புடைத் திரள்வீ

ஆறுசெல் வம்பலர் நீளிடை அழுங்கு

ஈனல் எண்கின் இருங்கிளை கவரும்

கரம்பல கடந்தோர்க்கு இரங்குப என்னார்” (அகம்.95:5-10)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில் பொரிந்த அடியினை உடைய இருப்பை மரத்தின் பூக்களைக் குட்டிகளை இன்ற கரடிகளின் கூட்டம் கவர்ந்துண்ணும். அத்தகைய எவரும் செல்வதற்குத் தயங்கக்கூடிய கொடிய வழி தலைவி சென்ற வழி என்று கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றது.

இங்ஙனம் கொடிய சுரவழியில் செல்வதைவிட நாணழிவிற்கு அஞ்சுகின்ற தலைவியின் மனவுணர்வினைப் பாலையின் கருப்பொருட்கள் வெளிக்காட்டுகின்றன.

உடன்போய் மீண்ட தலைவி கூற்றில் கருப்பொருட்கள்

உடன்போக்கில் சென்று தம் நாட்டிற்கு மீண்டு வந்த தலைவி, தலைவன் நாட்டின் வளமின்மை குறித்து வினவும் தோழியிடம், ‘பிறந்த வீட்டில் தான் உண்ட தேன் கலந்த பாலைவிட, தலைவன் நாட்டில் அவனோடு இல்லறத்தில் சிறந்து விருந்தோம்பி நல்லறம் செய்து வாழும்போடு உண்ட மானுண்டு எஞ்சிய

அழுகிய சிறிதளவு நீர் மிகவும் இனிமையானது என்று நயம்பட உரைக்கின்றாள். இதனை,

“தேன்மயங்கு பாலினும் இனிய அவர்நாட்டு

உவலைக் கூவற் கீழ்

மானுண்டு எஞ்சிய கலிழி நீரே”

(ஐங்கு.203)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன. இதில் உணர்வால் ஒன்றுபட்ட காதலால் மலர்ந்த இல்லற வாழ்வின் மேன்மையை உவமையில் வந்த கருப்பொருட்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றதை அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறு இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் பகிர்ந்து கொண்டு உற்றத் துணையாக உடனிருக்கும் தோழியிடம், துன்பமான மனநிலையில் ஆறுதல் வேண்டியும், தோழியை வரைவுகடாவத் தூண்ட வேண்டியும் தலைவி வெளிப்படுத்தும் மனவுணர்வுகளைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

காமம்மிக்க கழிபடர் கிளவிக் கூற்றில் கருப்பொருட்கள்

துன்ப மிகுதியால் தன்னைச் சுற்றியுள்ள சூழல்கள் எல்லாம் பகையாகித் தோன்றுகின்ற நிலையில் கேளாதனவற்றை கேட்குந் போல, உறவாக்கிப் பார்க்கின்ற மனித மனத்தின் உணர்வு நிலைகளைக் காமம்மிக்க கழிபடர் கிளவிப் பாடல்கள் வெளிக்காட்டுகின்றன.

‘காமம்மிக்க கழிபடர் கிளவி கூறும் தலைவியின் உணர்வுகள் எல்லை மீறியவை. தலைவியின் காமமிகை, ஊராரின் அலர்மிகை இவை, தலைவியின் உயிரை நலியச் செய்யும் இரு களங்கள். காமத்தை அடக்கினால் நெஞ்சு பதைக்கிறது. அடக்காது புலம்பினால் அலர் பரவுகிறது. அலர் பொறுக்க மாட்டாமையால் தலைவிக்கு இவ்வுலகத்தை எதிர்க்கும் துணிவு

பிறக்கின்றது. ஆதலால், காமம்மிக்க கழிபடர் கிளவியால் தலைவியின் அவலக்குரல், தோழியை நோக்கி அமையாது, குருடு, கிளி, சேவல் போன்ற அஃறிணை உயிர்களை நோக்கியோ, கடல், மலை, மாலை, ஞாயிறு, திங்கள் ஆகியவற்றை நோக்கியோ கூறுவதாக அமைந்துள்ளது¹² என்று இராமகிருட்டிணன் கூறுவதுபோன்று காமம்மிக்க கழிபடர் கிளவியில் தலைவி வரைதல் வேட்கையுற்று நாரையையும், வண்டையையும், ஆற்றையும் நோக்கிக் கூறுகின்றாள்.

துன்பத்தால் வாடும் தலைவி நாரையை அழைத்து, 'இங்கு நீ உண்ட கெளிற்று மீனைப்போல் தலைவன் நாட்டுக் கழனியிலும் உண்டு இங்கு உண்ட நன்றி மறவாமல் என் துன்பத்தை அங்கு அவரிடம் போய்ச் சொல்லும் அன்புடையையோ நீ' என்கின்றாள். இதனை,

“ஆங்கண் தீம்புனல் ஈங்கண் பரக்குங்

கழனி நல்லூர் மகிழ்நர்க்கென்

இழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே”

(நற்.70)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. இதைப்போல, வண்டைத் தூதாக செல்லுமாறு தலைவி கூறுவதை அகநானூற்றுப் பாடல் (70) குறிப்பிடுகின்றது.

‘திங்கள் எழுவதும், கடலலை ஒலிப்பதும், அன்றில் நரலுவதும் யாழ் இசைப்பதும்’ ஆகிய நெய்தல் திணையின் இயற்கைக் காட்சிகள் எல்லாம் வருத்துவதாக வெள்ளிவீதியார் காட்டும் தலைவி கூறுகின்றாள் (நற்.335).

இவ்வாறு, தலைவி கேளாதனவற்றை எல்லாம் கேட்குநபோல எண்ணித் தன் வேட்கையைப் புலப்படுத்துகின்றாள். இதில் இரங்கல் உரிப்பொருளுக்கேற்ற கருப்பொருட் பின்னணி சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

தோழி கூற்றும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

களவில் தோழி கூற்றில் அதிகப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால், அவை அவளது தனிப்பட்ட மனநிலையை விளக்குவனவாய் அமையவில்லை. தலைவன், தலைவியின் மனநிலையைப் பிரதிபலிப்பதாகவே அமைந்துள்ளன. தலைவன், தலைவியின் களவு வாழ்க்கை தொடர்வதற்கும், களவு கற்பாக மலர்வதற்கும் தோழியே உறுதுணையாகச் செயல்படுகின்றாள். களவில் தலைவனை ஆராய்ந்து குறை நேர்வதும், தலைவியிடம் குறை நயப்பக் கூறுவதும், குறியிடம் சுட்டி களவு வாழ்க்கை தொடரவும், களவு கற்பாக மலர்வரைவுகடாவியும், அறத்தொடு நின்றும், தமர் வரையு மறுத்தவழி உடன்போக்கிற்கு உடன்பட்டும், தலைவியின் களவு வாழ்க்கை திருமணத்தில் முடிவதற்காக அனைத்து அகமாந்தரிடமும் கூற்று நிகழ்த்தக்கூடிய பாத்திரமாகத் தோழி அமைகின்றாள்.

‘தோழியின் கூற்றில் எதிலும் அவளது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையோ, பிற அகமாந்தர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளாமல் அவளுக்கென தோன்றும் தனிப்பட்ட மன உணர்வுகளோ சித்தரிக்கப்படவில்லை. பிற அகமாந்தர்களின் மனவுணர்வுகளைத் துலக்கமாக எடுத்துக்காட்டவும், அவர்தம் மனப்போராட்டங்களுக்கு உளவியல் வழித் தீர்வு காணவும் எனப் படைக்கப்பட்ட படைப்பாகவே தோழி தோன்றுவதை நம்மால் உய்த்துணர முடிகிறது’¹³ என்ற இராமகிருட்டிணன் கூற்று பொருத்தமாக உள்ளது. எனவே, தோழி தலைவன், தலைவி, செவிலி, நற்றாய் என உரையாடும் ஒவ்வொரு அகமாந்தரின் மனநிலையையும் உணர்ந்து நுட்பமாகக் கருப்பொருட் பின்னணியின் மூலம் கருத்தினைப் புலப்படுத்துகின்றாள்.

தலைவனுக்குக் கூறும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

களவுப் பாடல்களில் தோழி தலைவனிடமே அதிகமாக உரையாடுகின்றாள். ஏனெனில், தலைவன், தலைவியின் களவொழுக்கத்தைப்

பிறர் அறியும்முன் கற்பொழுக்கமாக மாற்றும் பணியே களவில் தோழியின் தலையாயப் பணியாகும். எனவே, களவு நீட்டிக்கும் தலைவனிடம் வரைவுகடாவும் பொருட்டுத் தோழி அதிகமாக உரையாடுகின்றாள். களவுப் பாடல்களில் இப்பகுதியிலேயே கருப்பொருட் பின்னணி அமைப்புமுறை சிறப்பாகவும், அதிகமாகவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இருவகைக் குறியில், வரைவு நீட்டிப்பில், வரைவிடைப் பிரிவில், வரைவு கடாதலில், வரைவு மலிவில், உடன்போக்கில் என, களவின் பல படிநிலைகளில் தலைவனிடம் உரையாடும் தோழி கருப்பொருட்களைக் கருத்துப் புலப்பாட்டுக் கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றாள்.

தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்கும்பொழுது தன்னை உயர்ந்தவனாகக் கருதி ஒழுகுகின்றான். இதைக்கண்ட தோழி தலைவியின் அருமையை உணர்த்த அவன் கையுறையாகக் கொடுத்த காந்தள் பூவையும், நெய்தல் தழையாடையையும் ஏற்க மறுக்கின்றாள். தலைவன் தன்னை உயர்ந்தவனாய் நினைத்தமையைச் சுட்டி, நீயோ கடுந்தேர்ச் செல்வன் மகன்; தலைவியோ புலால் நாளும் மீனெறி பரதவர் மகள். அதனால், உயர்ந்த குலத்துப் பிறந்த நீ தாழ்ந்த பரதவர் குலத்தானை மணப்பது பொருந்தாது' (நற்.45) எனத் தலைவனை இகழ்ந்துரைக்கின்றாள்.

இதில், காதல் குலப்பெருமை கருதாது என்பதையும், நீ குலப்பெருமையைக் கருதினால் தலைவியைக் களவில் பெறலாம் என்ற எண்ணத்தைக் கைவிட்டுவிடு என்பதையும் தோழி நெய்தல் கருப்பொருட்கள் கொண்டு புலப்படுத்தி விடுகின்றாள்.

'பால் கிண்ணத்தைக் குரங்கு கவர்ந்து சென்றதற்காக வருந்திய மிக்க அறியாமை உடையவள் தலைவி' (நற்.379) என்று அவளுடைய பேதைமையைக் கூறித் தலைவனை அகற்றுகின்றாள் தோழி. அதோடு, தலைவி சூடிக்கொள்ளும் பூவையும், சூடும் தகுதியற்ற பூவையும்

வேறுபடுத்திக் காணும் அறிவுத் தெளிவு இல்லாத இளம் பருவத்தை உடையவள் என்று கூறித் தோழி தலைவனை விலக்குதலை,

“நெறிமருப்பு எருமை நீலயிரும் போத்து
வெறிமலர்ப் பொய்கை ஆம்பல் மயக்கும்
கழனி ஊரன் மகளிவள்
பழன வெதிரின் கொடிப் பிணையலளே”

(ஐங்கு.91)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது. இவ்வாறு, தலைவிபால் தலைவனுக்குள்ள அன்பின் ஆழத்தைச் சோதிப்பதற்குத் தோழிக்கு குறிஞ்சி, நெய்தல், மருதநிலக் கருப்பொருட்கள் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

குறியிடம் சுட்டும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

தலைவனின் அன்பை ஆராய்ந்த பின்னர் வாக்களித்தபடி தலைவியைச் சந்திப்பதற்குக் குறியிடம் சுட்டுகின்றாள். அது பகற்குறி, இரவுக்குறி என இருவகைப்படும். இதனைத் தொல்காப்பியம்,

“குறியெனப் படுவது இரவினும் பகலினும்
அறியக் கிளந்த ஆற்ற தென்ப”¹⁴

எனச் சுட்டுகின்றது. குறியிடம் தலைவி அறிந்த இடமாக இருக்க வேண்டும். ஆகையால், தலைவியும் தோழியுமே குறியிடத்தைக் கூறுகின்றனர். பகற்குறி ஊரின் மதிப்புறமாய்த் தலைவி அறிந்து வந்து சேர்வதற்குரிய இடமாகவும், இரவுக்குறி தலைவியின் இல்லத்திற்கு அருகாமையில் வீட்டில் உள்ளோர் பேசுவது கேட்கும் அண்மையில் உள்ள இடமாகவும் சுட்டப்படுகின்றது.

தலைவன் தலைவியர் சந்திக்கும் குறியிடம் பெரும்பாலும் எழிலார்ந்த மலைச்சூழலாகவும், ஆறு ஓடைகள் நிறைந்த இடமாகவும் அமைகின்றன. ஏனெனில், பகற்குறியில், ‘பெரும்பாலும் தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்கும்

காலம் வெயிலுறைப் போகிய உச்சக் காலமாக இருக்கும். ஆகவே, அக்கூட்டத்திற்குக் குறிக்கப்பெறும் இடம் நீர்த்துறை அருகே இருக்குமாறு அமையும்'.¹⁵ எனவே, தோழியும் தலைவியும் எழிலார்ந்த சூழல்களைப் பகற்குறியாகச் சுட்டுகின்றனர்.

‘தேன் உண்ணும் வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் அருவிகள் வீழும், குவளை மலர்கள் மலர்ந்துள்ள இடமாகவும்’ (அகம்.228), ‘காந்தள் மலர்கள் நிறைந்த குரங்குகள் கூட ஏறிப் பழகாத மரங்கள் நிறைந்த இடமாகவும்’ (அகம்.368), ‘புன்னை மரங்கள் அடர்ந்த கடற்கரையும்’ (அகம்.80), ‘கான்யாறும் பொழிலும் செங்கழுநீர் ஓடையும் சூழ்ந்த ஆற்றங்கரைப் பொழிலும்’ (குறுந்.113) பகற்குறியிடமாகச் சுட்டப்படுகின்றது.

இங்ஙனம் பகற்குறியிடம் சுட்டப்பட்ட அளவிற்கு விரிவாக இரவுக்குறியிடம் குறிப்பிடப்படவில்லை. குறிஞ்சித்திணையில் வேங்கை மரத்தடியிலும், நெய்தல் திணையில் புன்னை மலர் உதிர்ந்து பரவிக் கிடக்கும் புன்னை மரத்தடியிலும் இரவுக்குறியில் காதலர்கள் சந்தித்ததைச் சங்கப் பாடல்கள் புனைந்துள்ளன.

‘தாழைகள் செறிந்த சுறாமீன்கள் இயங்கு கொடிய கழிசார்ந்த, இழும் என்ற ஓசையுடைய அலைகள் விளங்கும் கடற்பகுதி’ (குறுந்.345) என இரவுக்குறியிடம் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இங்ஙனம் காதலர்கள் சந்திப்பதற்கு ஏற்றதாக யாரும் வருவதற்குத் தயங்கும் இடமாக எழில்மிக்க சோலைகள் நிறைந்த இடமாக குறியிடம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதில் குறியிடம் சுட்ட குறிஞ்சி, நெய்தல், மருதநிலப் பின்னணிக்கேற்ப கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அல்லகுறியானதைச் சுட்டுவதில் கருப்பொருட்கள்

களவொழுக்கம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்காக தோழி குறியிடம் சுட்டுகின்றாள். சிலநேரம் அவர்கள் சுட்டிய குறிபிழையாகி விடுதலும் உண்டு. அந்நிலையில் தோழி குறிபிழையானது தங்கள் தவறல்ல என்று தலைவனுக்குக் கூறுகின்றாள். இதனை,

“கொன்ஊர் துஞ்சினும் யாம் துஞ்சலமே

எம்மில் அயலது ஏழில் உம்பர்

மயிலடி இலைய மாக்குரல் நொச்சி

அணிமிகு மென்கொம்பு ஊழ்த்த

மணிமருள் பூவின் பாடுநனி கேட்டே”

(குறுந்.138)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் காட்டுகின்றது. இதில், நொச்சிமலர் வீழும் ஒலியைக் கேட்டுத் தலைவி உறங்காமல் காத்திருந்ததைக் குறிப்பிட்டுக் குறிவாய்ப்புச் செய்யாதது தலைவன் தவறாகும் என்று கூறுகின்றாள். இதில் நொச்சி மலராகிய கருப்பொருள் தலைவி காத்திருந்த செயலைக் குறிக்க வந்துள்ளது.

தலைவனின் கலக்கத்தைக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

அல்ல குறியானதால் தலைவன் வருந்திச் சென்றதை அவன் வந்து சென்ற தேர் நசுக்கி, கூழையான நெய்தல் கொடியைக் காட்டிக் குறிப்பிடுகின்றாள் தோழி (குறுந்.227). இதில் தலைவியைச் சந்திக்க முடியாததால் கலக்கமும், குழப்பமும் அடைந்த தலைவன் நெய்தல் படர்ந்திருப்பதை கவனிக்காது விரைந்து தேரில் சென்றுவிட்டான் என்று முரண்பாட்டு நிலையில் தலைவனுடைய அன்பு சுட்டப்படுகின்றது.

பொதுவாக, அகத்திணைப் பாடல்களில் தலைவன் தலைவி மீது வைத்துள்ள அன்பு நிலையையும், அருள் உள்ளத்தையும் காட்ட, அவன் அன்புடன் மகிழ்ந்திருக்கும் உயிரினங்களுக்கு இடையூறு நேராத வண்ணம்

தேருர்ந்து வருபவன் என்று பின்னணியில் காட்டப்படுகின்றது. இப்பாடலில், தலைவி மீது தலைவன் கொண்ட அன்பை, நெய்தல் கொடி சிதையும்படி தேருர்ந்த சென்ற அவன் செயல் விளக்குகின்றது.

இவ்வாறு, மனநிலையில் ஏற்படும் நுண்ணிய உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப புறச்செயல்பாடுகள் அமைந்திருப்பதைக் கருப்பொருட்களால் சொல்லோவியமாக்கிக் காட்டியுள்ளனர் சங்கப்புலவர்கள்.

குறிமறுத்துக் குறிநேரும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

களவில் சந்திக்க வரும் தலைவனைத் தோழி, 'இரவில் வராதே, பகலில் வா' என்றும், 'பகலில் வராதே, இரவில் வா' என்றும் குறிமாறி அலைக்கழித்து வரைவுக்கு முடுக்குகின்றாள். இரவில் வரும் தலைவனிடம் வழியச்சம் கூறி, பகற்குறி நேர்வது போன்று சந்திப்பதற்குச் சாதகமில்லாத இடையூறுகள் சுட்டப்படுகின்றன. பகலில் வருபவனிடம் தேர்மணிக் குரலால் அலராகும் அச்சமும், பகற்குறியில் சந்திக்க வரும் தலைவி அடையும் துயரமும் கூறி, இரவுக்குறி நேர்வது போன்று வழியச்சம் கூறி இரவுக்குறி மறுக்கப்படுகின்றது. மேலும், பகற்குறியில் சந்தித்து மீளும் தலைவனிடம் மாலைப்பொழுதில் தலைவி அடையும் துன்பங்களைச் சுட்டி இரவில் தங்கும்படி வேண்டும் முறை வரைவுகடாவும் உத்தியாக அமைந்துள்ளது. இதில், கருப்பொருட்கள் தலைவன், தலைவியர் சந்திப்பதற்கேற்ற சாதகமான சூழலையும், சாதகமற்ற சூழலையும் குறிப்பாக தோழி உணர்த்துவதற்கேற்ற கருவியாக அமைந்துள்ளன.

இரவுக்குறி மறுத்துப் பகற்குறி நேர்வதில் கருப்பொருட்கள்

இரவுக்குறி மறுத்துப் பகற்குறி நேர்வதில் குறிஞ்சி, நெய்தல் ஆகிய இரு திணைகளிலும் தலைவன் வரும் வழியின் ஏதத்தைக் காரணம் காட்டி குறி மறுக்கப்படுகின்றது. பகற்குறி ஏதமில்லாத இடமாகச் சுட்டப்பட்டாலும் சந்திப்பு

இடையீடுகளைத் தலைவன் உணரும்வண்ணம் கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டி பகற்குறியும் மறுக்கப்படுகின்றது.

‘நீரின் நிறம் மறையுமாறு மலர்கள் உதிர்ந்து நிரம்பிய முதலைகள் விளங்கும், சுழிகளையுடைய காட்டாறு விரைந்தோடக்கூடிய, மதத்தினையுடைய களிற்றியானை இயங்கும் அச்சம் மிகுந்த வழி’ (அகம்.18) எனவும், ‘புலியுடன் போரிட்டு வருந்திய ஆணையானையின் புண்ணைக் கழுவும்படி மழைபெய்து அருவி பெருக்கெடுத்து ஓடும் வழி’ (அகம்.308) எனவும், ‘வேங்கை மரத்தின் ஒளிபொருந்திய பூக்கள் புலியின் உடல்மேல் உள்ள புள்ளிகள்போல் தோற்றம் தர, அதைக்கண்டு பெணையானை அஞ்சி ஒடுதற்கு இடனான வழி’ (அகம்.228) எனவும், ‘இரவுக்குறியில் தலைவன் வரும் வழியின் ஆபத்துக்கள் குறிஞ்சிக் கருப்பொருட்களால் சுட்டப்படுகின்றன. நெய்தல் திணையில் முதலையும், சுறாமீனும் திரியும் உப்பங்கழிகளைக் கொண்ட சிறிய சுரவழி’ என்று சுட்டப்படுகின்றது (அகம்.80).

இங்ஙனம் குறிஞ்சி, நெய்தல் கருப்பொருட்களால் வழியின் இடையூறுகள் சுட்டப்பட்டு இரவுக்குறி மறுக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு, இரவுக்குறி மறுக்கும் தோழி பகற்குறியில் தலைவன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்குக் குறியிடம் சுட்டும்போது, சந்திப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாத சூழலைக் கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் பெற வைக்கின்றாள்.

தேனடைகள் தொங்குகின்ற மலையில் பழங்கள் நிறைந்த மரஞ்செறிவுள்ள, காந்தள் மலர்ந்துள்ள சோலையிடத்துச் சந்திக்கலாம் என்று பகற்குறி சுட்டுவதுபோன்று, தேனெடுக்க வருவோராலும் பழங்களைப் பறிக்க வருவோராலும், காந்தள் மலரைப் பறிக்க வருவோராலும் களவு வெளிப்படக்கூடும் (அகம்.18, 228) என்று பகற்குறியில் சந்திக்க வாய்ப்பின்மையை மறைமுகமாகச் சுட்டுகின்றாள் தோழி.

இதில், களவு வேட்கை கொண்ட தலைவனின் மனம் புண்படாதபடி பகற்குறி மறுப்பதற்கேற்ற உத்தியாக கருப்பொருட் பின்னணிகள் அமைந்துள்ளன.

பகற்குறி மறுத்து இரவுக்குறி நேர்வதில் கருப்பொருட்கள்

பகற்குறி மறுத்து இரவுக்குறி நேரும் பாடல்கள் பெரும்பாலும் நெய்தல் திணையிலேயே பாடப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்களில் தலைவி அடையும் இன்னலும், அலரச்சமும் மாலைக்காலத்தில் பிரியும் தலைவனை இரவிலும் தங்கும்படி வேண்டும் முறையும் காணப்படுகின்றன.

பறவைகளின் காவலனாகிய ‘ஆய்எயினன்’ மிஞிலி என்பானோடு போரிட்டு இறந்துபடுகிறான். அவனைப் பறவைகள் எல்லாம் சென்று காண, பகற்குருடனாகிய ஆந்தையால் மட்டும் காணவியலவில்லை. அதனால், ஆந்தை துன்பம் அடைந்ததுபோலத் தலைவியும் தலைவனைக் காணப் பகற்குறியில் வந்து துன்பமடைகிறாள் என்று தோழி பகற்குறி மறுக்கின்றாள். இதனை,

“கடும்பரிக் குதிரை ஆஅய் எயினன்

நெடுந்தேர் ஞிமிலியொடு பொருதுகளம் பட்டென

காணிய செல்லாக் கூகை நாணி

கடும்பகல் வழங்கா தாஅங்கு இடும்பை

பெரிதால் அம்ம இவட்கே! அதனால்”

(அகம்.148:7-11)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இதில், தலைவியின் நிலையைக் காட்ட கூகையின் நிலை கருப்பொருட் பின்னணியில் கூறப்பட்டுள்ளன.

பகற்குறி மறுக்கும் தோழி இரவுக்குறியில் தலைவன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்குத் தலைவியின் இருப்பிடம் அமைந்துள்ள சூழலைக் குறிப்பிடுகின்றாள். அச்சசூழல் காதலர்கள் சந்திப்பதற்கு ஏற்றதாக இருந்தாலும், அச்சம் மிகுந்த கொடிய வழியாகவும், அலர் எழுவதற்கு ஏற்ற சூழலாகவும் இருப்பதைக் குறிப்பாகக் கருப்பொருட்கள் வழி உணர்த்துகின்றாள்.

‘மூங்கிலைத் தின்ற களிறு திரியும் மலைப்பக்கத்தே மாலையில் சந்திக்கலாம்’ என்று குறிநேர்வது போன்று யானைத் திரியும் மலைவழி என்று வழியேதத்தையும்’ (அகம்.148), ‘குதிரை பூட்டிய தேரில் வந்த தலைவனைப் புன்னை மரங்கள் கொண்ட சோலையில் சந்திக்கலாம் என்று குறி நேர்வது போன்று தேர்மணிக் குரல் கேட்டாலோ, குதிரை கனைத்தாலோ அலராகிவிடும் என்று அலரச்சத்தையும்’ (அகம்.360) குறிப்பாக உணர்த்தி இரவுக்குறி மறுக்கின்றாள் தோழி.

இப்பாடலில் வருகின்ற கருப்பொருட்கள் தலைவனின் களவைக் காட்டிக்கொடுத்து விடுவதாக அமைகின்றன. தலைவன், தலைவியின் களவு வாழ்க்கை இயற்சைச் சூழலில் அமைந்துள்ளதால் அவர்கள் வாழ்வில் கருப்பொருட்கள் பிரிக்கமுடியாத ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

இரவில் தங்கும்படி வேண்டுவதில் கருப்பொருட்கள்

பகலில் வரும் தலைவனிடம் தலைவி அடையும் துயரங்களைக் கூறி, துயரம் களைய இரவில் தங்கிச் செல்லுமாறு வேண்டுகின்றாள் தோழி. இதில், மாலை நேரத்துத் தலைவியின் ஆற்றாமையோடு தலைவன் செல்லக்கூடிய வழியில் இருக்கும் ஆபத்தையும் கூறிச் செலவைத் தடுக்கின்றாள்.

‘நெய்தல் நிலத்தில் தலைவன் செல்லக்கூடிய பாதையில் உப்பங்கழி இருக்கிறது. அந்த உப்பங்கழியில் நீர் பெருகியதால் கூரிய பற்களையுடைய

சுறாமீன்கள் திரிகின்றன' (அகம்.340) என்றும், 'நெய்தல் மலரும், நீலமலரும் குவியுமாறு கடலினின்று பேரலைகள் எழுந்துநிற்க, நண்டுகள் சேற்றைவிட்டு மேலே வெளிப்பட்டுத் திரிகின்றன' (அகம்.350) என்றும் தலைவன் செல்லக்கூடிய வழியின் ஆபத்துக்கள் நெய்தல் பின்னணியில் சுட்டப்பட்டுச் செலவு தடுக்கப்படுகின்றது.

இங்ஙனம் தலைவனின் செலவைத் தடுக்கும் தோழி இரவில் தங்கள் விருந்தினனாக வரும்படி வேண்டுகின்றாள். இதில், தலைவன் அஞ்சாமல் தங்குவதற்கேற்ற சூழல் உள்ளமையைக் குறிப்பிடுகின்றாள். தலைவன் புதியவன்போல வந்தால் தமர் வரவேற்று விருந்தோம்புவர் என்கூறி, தலைவனைத் தங்குவதற்கு ஊக்குவிக்கின்றாள் தோழி. இதனை,

“நின்திறத்து அவலம் வீடஇன்று இவண்
சேப்பின் எவனோ பூக்கேழ் புலம்ப!
பசுமீன் நொடுத்த வெண்ணெல் மாஅத்
தயிர்மிதி மிதவை ஆர்த்துவம் நினக்கே
வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்
குடபுல உறுப்பின் கூட்டுபு நிகழ்த்திய
வண்டிமிர் நறுஞ்சாந்து அணிகுவம்...” (அகம்.340:12-18)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

இதில் தலைவன் இரவில் விருந்தினனாக வந்தால் வெண்ணெல்லால் ஆக்கிய உணவில் தயிரிட்டுப் பிசைந்த உணவையும், வடவர் கொண்டு வந்து வட்டக்கல்லில், சந்தனக் கட்டையால் பிற மணப்பொருளையும் சேர்த்து அரைத்த சாந்தை அணிவித்து உபசரிப்போம் என்று கூறுகின்றாள் தோழி.

இங்ஙனம், தலைவனிடம் தங்குமிடம் வளமமாக விருந்தயர்வதற்கு ஏற்றதாக இருப்பதைச் சுட்டும் தோழி, மீன் பிடிக்கச் சென்ற தலைவியின்

தந்தை வரும்வரை இரவில் தங்கி இன்புறலாம் என்று கூறுகின்றாள்.
இதனைக் கீழ்வரும் பாடல்வழி அறியலாம்.

“இன்றுநீ இவணைஆகி எம்மொடு
தங்கின் எவனோ தெய்ய? செங்கோல்
கொடுமுடி அவ்வலை பரியப் போகிய
கோட்கறாக் குறித்த முன்பொடு
வேட்டம் வாயாது எமர்வா ரலரே”

(நற்.215)

இதில், மீன்பிடிக்கச் சென்ற தமர் சுறா அகப்படாமல் திரும்பமாட்டார் என்று குறிப்பிட்டாலும், தமர் வலிமையுடையவர் என்று சுட்டுவது கொண்டு வேட்டம் வாய்க்கப் பெற்று விரைவாகத் திரும்பி வந்துவிடுவர் என்ற குறிப்பையும் பெற வைக்கின்றாள் தோழி. இதன்மூலம், களவுக்காலத்தே வெளிப்படையாக தலைவியுடன் தங்குதல் இயலாது என்பதைச் சுட்டி, உரிமையோடு தலைவியுடன் பழகுவதற்கு மணம்புரிந்து கொள்ளுதலே சிறந்த வழியாகும் என்பதைத் தோழி கருப்பொருட் பின்னணிகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றாள்.

வரைவு நீட்டித்த தலைவனுக்குக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

மணம்புரியும் மனமில்லாமல் தலைவன் களவொழுக்கத்தை நீட்டித்து வந்தான். இதனால் மனம் வருந்தி மேனி வாட்டமுற்றாள் தலைவி. இதைக்கண்ட தோழி, அன்னையின் ஐயத்தைக் காரணம் காட்டி நுட்பமாகத் தலைவனுக்கு வரைவுச் சிந்தனையை ஊட்டுகின்றாள்.

களவொழுக்கத்தால் தலைவி உடல் வாட்டமுற்றாள். இதைக்கண்ட தாய், தலைவியின் நோய்க்கான காரணத்தை அறிந்தவள்போல, தலைவன் மலையிலிருந்து வரும் காட்டாற்றில் நீராடி வந்தால் தலைவியின் நோய் தீர்ந்துவிடும் என்கிறாள். அங்ஙனம், தாய் களவினை அறிந்து கூறினாளா?

அல்லது அருளினால் கூறினாளா? என்று காரணம் தெரியவில்லை என்று தலைவன் கேட்குமாறு கூறுகின்றாள் தோழி (நற்.53). இதன்மூலம் இனியும் களவொழுக்கத்தை நீட்டிப்பது சரியில்லை. வரைவுக்கு முயற்சி செய்வதே சிறந்தது என்பதை உணர்த்துகின்றாள் தோழி. இதில் தலைவன் மலையிலிருந்து வரும் காட்டாறான குறிஞ்சிக் கருப்பொருள் தலைவன் தலைவியின் களவினைக் குறிக்கின்றது.

ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலொன்றில் தலைவியின் சிறப்பினைக் கூறி, வரையத் தூண்டுகின்றாள் தோழி. அதில், 'குறமகளான தலைவி தனக்கு உரிமையுடைத்தாகிய தான் பாதுகாக்கும் தினையினது மாவை உண்பதோடு, தினையில் படியும் கிளியையும் ஒட்டுதல் போன்ற காட்சிகள் வருகின்றன'. இதைத் தலைவனிடம் எடுத்துக்கூறும் தோழி, களவு காலத்தில் உன்னோடு இன்பம் பெறுவதோடு, வரைந்துகொண்டு உன்னைப் பரத்தை போன்ற பிறரிடமிருந்து பாதுகாக்கும் சிறப்பையும் உடையவள் தலைவி. அத்தகைய தலைவியின் மேனி வாடும்படி செய்துவிட்டாய். விரைவில் வரைக' என்று குறிப்பாக உணர்த்துகின்றாள் (ஐங்கு.285). இதில், தலைவியின் சிறப்பினைக் கூறுவதற்குக் கருப்பொருட்கள் பின்னணியாக வந்துள்ளன.

பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனுக்குக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

களவொழுக்கத்தை நீட்டித்து வந்த தலைவன் திருமணத்திற்காக பொருளீட்டி வர பிரிந்து சென்றான். தலைவியோ ஆற்றாமல் வருந்துவாளானாள். இந்நிலையில் தலைவியின் நிலையை எடுத்துக்கூறி, 'பொருள் எப்போது வேண்டுமானாலும் ஈட்டிக் கொள்ளலாம். இளமை போனால் வராது. உன் பிரிவைத் தலைவி ஆற்றாள். அவள் இளமகள். ஆகவே, அவளையும் உடன்கொண்டு செல்க; அல்லது, வரைந்து கொள்க என்பதுபோல் தோழி கூறும் கூற்றுக்கள் இடம்பெறுகின்றன.

இதில் எத்தகைய காலத்திலும் துணையைப் பிரியாது இருந்து காக்கும் விலங்குகளின் வாழ்க்கையும், உரிய காலத்து தேவையை உணர்ந்து இன்புறும் விலங்குகளின் செயற்பாடுகளும், கார்காலத்துத் தலைவியின் ஆற்றாமையையும், பேதைமையையும் எடுத்துக்காட்டுவனவாகக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவன் நாட்டில் காணக்கூடிய விலங்கின் செயலைச் சுட்டித் தலைவனுடைய செயல் அவன் தகுதிக்கு ஒவ்வாத செயலாகும் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்தி வரைவுக்குத் தூண்டுகின்றாள் தோழி. இதனைக் கீழ்வரும் பாடல் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

**“தாஅய் இழந்த தழுவரிக் குருளையொடு
வளமலைச் சிறுதிணை உணீஇ கானவர்
வரைஓங்கு உயர்சிமைக் கேழல் உறங்கும்
நல்மலை நாடன் பிரிதல்
என்பயக் கும்மோ நம்விட்டுத் துறந்தே?”**

(ஐங்கு.268)

‘தாயை இழந்த குருளையை ஒருபொழுதும் பிரியாது அதனோடு உண்டு, உறங்கும் பேரன்பினையுடைய கேழலைக் கொண்ட நாட்டுத் தலைவனாக இருந்தும் தலைவியை விடுத்துப் பிரிந்துபோகக் கருதியது தகாது’ (ஐங்கு.268) என்றும், ‘மந்தியின் வன்பறழ் பருவமறிந்து அசோகின் தளிர்முற்றி நிறம் மாறும் முன்பே உண்டாற்போல, நீயும் தலைவியைப் பருவத்தே மணந்து இன்பமாய் வாழவேண்டும்’ (நற்.273) என்றும், விலங்குகளின் வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்டி வரைவுக்குத் தூண்டுகின்றாள் தோழி. தன்னாட்டு விலங்குகளுக்கு உள்ள அன்பு, பரிவு, பாசம்கூட இல்லாமல் இருப்பது சரியல்ல என்றுணர்ந்து தலைவன் வரைந்துகொள்ள வரவேண்டும் என்பது தோழியின் நோக்கம்.

இவ்வாறு, தலைவனின் பொருள்வயிற் பிரிவின்போதும் கருப்பொருட்களின் பங்கினைக் காணமுடிகிறது. தலைவனின் பிரிவையே தடுத்து நிறுத்துகின்ற அளவிற்கு வலிமைமிக்கதாகக் கருப்பொருட்கள் அமைகின்றன.

தலைவியின் ஆற்றாமையையும், மென்மைத் தன்மையையும் பொருள்வயிற் பிரியும் தலைவனிடம் எடுத்துக்கூறி, வரைவுக்குத் தூண்டுகின்றாள் தோழி.

‘மீனை உண்ட நாரை மிதித்த நெய்தல் மலரைப் போல, நீ பிரிந்தால் உயிர் வாழமாட்டாள்’ (நற்.183) என்று தலைவியின் ஆற்றாமையைக் கூறி, விரைவாக வரைந்து கொள்க என்று வேண்டுகின்றாள். மேலும், பனிப்பொழிவால் நெய்தல் மலர் உதிரும் தன்மையுடையது. அப்படிப் பனிப்பொழிவைத் தாங்கமுடியாத மென்மையான மலர் என்பதையறிந்து வாடைக்காற்றானது பனிப்பொழிவை விடுத்து, ஞாழல் பூக்களைத் தூவச்செய்கின்றது. அதுபோல, தலைவனும் தலைவியின் மென்மைத் தன்மையை அறிந்து ஒழுக வேண்டும் என்று குறிப்பாகச் சுட்டி வரைவு வேண்டுகின்றாள் தோழி (குறுந்.397).

இங்ஙனம், தோழிக்கூற்றில் இருவகைக் குறியிலும், வரைவு நீட்டிப்பிலும் பொருள்வயிற் பிரிவிலும் தலைவியின் உணர்வு நிலைகளைத் தலைவனுக்கு உணர்த்துவதற்கேற்ற கருவியாகக் கருப்பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வரைவுகடாவும் தோழி கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

‘தலைவியை மணம் புரிந்து கொள்ளுமாமறு தோழி தலைமகனை வற்புறுத்தும் அகத்துறை’¹⁶ என்று வரைவு கடாதலுக்கு, ‘Tamil Lexicon’ விளக்கம் தருகிறது. ‘வரைவு கடாதல் மணந்து கொள்ளுதலைப் பற்றி

உசாவுதல்'¹⁷ என வரைவு கடாதல் துறைக்கு விளக்கம் கூறுவார் பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார்.

களவில் தலைவி அடையும் இன்னல்களான ஊராரின் அலர் கேட்டுச் செவிலி தலைவியை இற்செறித்தல், அதன் காரணமாகத் தலைவி உடல் மெலிந்து வருந்துதல், அதனால் செவிலி வெறியாட்டு நிகழ்த்துதல் நொதுமலர் வரைவு இவற்றைக் கருப்பொருட்கள் மூலம் குறிப்பாகவும், வெளிப்படையாகவும் தலைவனுக்கு உணர்த்தித் தலைவியை விரைந்து மணம் செய்து கொள்ளுமாறு தலைவனைத் தோழி வலியுறுத்துவதே வரைவுகடாதலாகும்.

தோழியின் வரைவு கடாதற் கூற்றுக்கள் அவளின் மதிநுட்பத்தையும், நாநலனையும், சங்ககால சமுதாயத்தின் ஒழுக்க நிலைகளையும் காட்டும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன எனலாம். ஊரார் பழிக்கு இடமாகும் களவின்பம் தடுக்கப்படுவதாலும், தலைவனின் காலம் நீட்டிக்கும் தவறு தோழியால் இடித்துரைக்கப்படுவதாலும் களவு கற்பாக மாறுகிறது. களவு என்ற ஒன்று தோன்றாவண்ணம் மணத்தை முடித்து வைக்கத் தோழி செயல்படுகின்றாள்.

இவ்வாறாக, தோழி தலைவியைச் சந்திக்கும் செயலில் தலைவனுக்கு இடையூறு ஏற்படுத்தினால் தலைவன் தலைவியின் மீது கொண்டுள்ள அன்பு மிகுதியால் நிச்சயமாகத் தலைவியின் தந்தையிடம் திருமணம் பேசி வருவான் என்பதை உணர்ந்து செயலாற்றுகின்றாள். இதில், தோழி வரைவு கடாதற் பொருட்டுத் தலைவனிடம் கூறும் காரணங்களான வழியேதம், குறியிடையீடு, தலைவியின் ஆற்றாமை, அலர், இற்செறிப்பு, அன்னை அறிந்தமை, வெறியாட்டு, நொதுமலர் போன்றவை கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றன.

தலைவன் செல்லும் வழியைச் சுட்டுவதில் கருப்பொருட்கள்

தலைவனின் அன்பையும், அஞ்சாமையையும் வெளிக்காட்டும் வழியேதத்தைத் தோழி வரைவு கடாவும் உத்தியாகப் பயன்படுத்துகின்றாள். தலைவியின் மீது கொண்ட அன்பால் அரிய வழியை எளிதாக எண்ணிவரும் தலைவன் நிலையையும், அவன் வரவை எதிர்பாத்து இருந்தாலும், வரும் வழியில் ஊறு நேர்ந்துவிடுமோ என்று அஞ்சும் தலைவியின் நிலையையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக்கூறி வரைவு கடாவுகின்றாள் தோழி.

தலைவன் வரும் வழியில் அச்சுறுத்தும் அணங்குகளும், கொடிய விலங்குகளும் திடீரென வெள்ளப் பெருக்கெடுக்கும் காட்டாறுகளும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. பெரும்பான்மையான பாடல்களில் இரைதேடும் கொடிய விலங்குகள் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருது நிற்கும் காட்சிகள் பின்னணியாக அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்களில், குறிஞ்சி நிலப் பின்னணிக்கேற்ப மலைவழியில் காணக்கூடிய கொலைவல்ல புலியும், மதம்மிக்க யானையும் அதிகமாக இடம்பெறுகின்றன. இதனை, 'தலைவன் வரும் வழியருமை புலப்படுத்த யானையே அதிகமாகக் கூறப்படுகிறது. இரவுக்குறியில் புலிக்கும், யானைக்கும் நடக்கும் போராட்டமே அதிகமாகச் சுட்டப்படுகின்றது'¹⁸ என்று சரளா இராசகோபாலன் குறிப்பிடுவது கொண்டும் அறியமுடிகின்றது.

பெரிய புலியினைக் கொன்ற யானை புலால் நாளும் புள்ளியையுடைய நெற்றியை அருவி நீரில் கழுவும் மலைவழி (அகம்.168, 272) என்றும், களிற்று யானையை வலதுபுறமாக விழுமாறு அடித்து வீழ்த்திய புலி முழங்கும் வழி (நற்.154, அகம்.92) என்றும் குறிஞ்சித் திணையில் தலைவன் செல்லும் வழியின் ஆபத்துக்கள் சுட்டப்படுகின்றன.

நெய்தல் திணையில் தலைவன் வரும் வழி முதலைகள், சுறாமீன்கள் நிறைந்த கழியை உடையதாகக் காட்டப்படுகின்றது (குறுந்.324).

வழியச்சத்தைக் காட்டும் கருப்பொருட்களைப் பற்றிப் பேசும்போது முதற்பொருளான பொழுதைக் காட்டுகின்ற யாமப்பொழுதும் சுட்டப்படுகின்றது. 'மழைப்பொழியும் நள்ளிரவில் களிறறை அகப்படுத்திய மலைப்பாம்பு சந்தன மரத்தை புரட்டும் வழி (நற்.261) என்றும், இடியால் தாக்கப்பட்டு ஆணியானை கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட பெணியானை வருந்தவும், யானையின் கொம்பினையும், கால் நகங்களையும் பறித்துப் புலால் மணம் வீச, தெருக்கள் தோறும் எடுத்துச் சென்று சிறுகுடிகள் எழுப்பும் ஆரவாரமிக்க காட்டாறு மிகுந்த வழி (நற்.114) என்றும், குறிஞ்சித் திணையின் இரவு நேரத்து இடையூறுகளும், மலை நிலமாதலால் எந்நேரமும் மழைபொழிந்து காட்டாறு நிரம்பி வழிந்தோடக்கூடிய கொடிய சூழலும் தலைவன் செல்லக்கூடிய வழியின் ஆபத்தை அதிகப்படுத்திக் காட்டக்கூடிய பின்னணியாக அமைந்துள்ளன.

இங்ஙனம், வழியின் இடையூறுகளைக் கூறுவதன் மூலம் தலைவியின் அச்சத்தையும், ஆற்றாமையையும் வெளிப்படுத்தி வரைவு கடாவுகின்றாள் தோழி. இதில் தலைவிக்குத் துன்பம் ஏற்படுத்துவது தலைவன் செல்லும் இடத்தில் உள்ள கருப்பொருட்களால்தான் என்பதை உணர முடிகின்றது. இதுவே, வரைவு கடாவும் உத்தியாகவும் பயன்படுகின்றது.

தினை முற்றியது கூறி வரைவு கடாதலில் கருப்பொருட்கள்

தினை முற்றியது கூறிப் பகற்குறி மறுத்து வரைவு கடாவப்படுகின்றது. இதில், தலைவி இற்செறிக்கப்பட்டதால் தினைப்புனம் தனிமைப்பட்டுக் கிடப்பதும், தலைவனைச் சந்திக்க முடியாததால் தலைவி வருந்துவதும் போன்ற செய்திகள் பின்னணியில் கூறப்பட்டுள்ளன.

கிளிகள் தினைக்கதிரை விட்டு நீங்காது இருப்பதைக் கண்டு தலைவியைத் தினைப்புனக் காவலிலிருந்து விடுத்து வீட்டில் காவலில் வைத்திருப்பதால் அவளைச் சந்திக்க முடியாது (ஐங்கு. 289) என்றும், திணையின் தாள்களை அரிபவர் தொண்டகப் பறையினை முழக்கி இரவில்

உறங்காது காவல் புரிவதால் இரவுக்குறியில் சந்திப்பதும் இயலாது (குறுந்.375) என்றும் தினை முற்றியது கூறி பகல், இரவுக் குறிகள் மறுக்கப்படுகின்றன. மேலும், தினை முற்றியதால் தினைப்புனக் காவல் இல்லாததைக் குறிப்பிடும் தோழி, வேங்கை மலரைச் சூடி பார்க்கும் தங்கள் ஆசையைக் குறிப்பிட்டு வரைதல் வேட்கையைக் கூறி வரைவு கடாவுகின்றாள். இதனை,

“கருங்கால் வேங்கை நாள்உறு புதுப்பூ
பொன்செய் கம்மியன் கைவினை கடுப்ப
தகைவ னப்புற்ற கண்ணழி கட்டழித்து
ஒலிபல் கூந்தல் அணிபெறப் புனைஇ
காண்டற் காதல் கைம்மிகக் கடிஇயற்கு
யாங்கு ஆகுவன்கொல்? தோழி!...”

(நற்.313:1-6)

என்ற நற்றிணைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இதில், வேங்கை மலர் மலர்ந்து விளங்குதல் திருமண நாள் நெருங்கியதைக் காட்டும் குறியீடாக அமைந்துள்ளது.

அலர்கூறி வரைவு கடாவுதலில் கருப்பொருட்கள்

‘களவு வெளிப்பட்டு ஊரால் தூற்றும் பழிச்சொல் அம்பல், அலர், கௌவை என்று அகப்பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றதை இறையனார் அகப்பொருள் எடுத்துரைக்கின்றது.¹⁹ 1. அம்பல் - இது ஒருவருக்கொருவர் மறைமுகமாகக் சைகை வழி தூற்றும் பழி. 2. அலர் - இது ஒருவருக்கொருவர் சொல் வழியே மறைமுகமாகத் தூற்றும் பழிச்சொல். 3. கௌவை - இது ஒருவருக்கொருவர் வெளிப்படையாகத் தூற்றும் பழிச்சொல். அம்பல் என்பது அலரின் முகிழ்நிலை. கௌவை என்பது அலரின் முதிர்நிலை’²⁰ என்று இந்த மூவகை நிலையினைப் பற்றி வ.கப. மாணிக்கனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

களவில் தலைவன், தலைவி இருவருமே தொடர்புடையவராய் இருந்தாலும் அலரைப் பொறுத்தவரை தலைவியே தூற்றப்படுகின்றாள். தலைவனைச் சந்திக்கத் தடையாகவும், அன்னை அறிந்து இற்செறிப்பதற்குக் காரணமாகவும் அமையும் அலரால் உளவியல் ரீதியாக தலைவியே பாதிப்புக்குள்ளாகின்றாள். இந்நிலையில் தலைவியின் துன்பத்திற்குத் தீர்வாகத் தலைவன் வரைந்து கொள்ள வற்புறுத்தப்படுகின்றான்.

இப்பகுதியில் தலைவனின் வருகையும், செயலும் அலர் எழுவதற்குக் காரணமாக அமைந்ததும், அலரால் ஏற்பட்ட விளைவுகளும் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது.

‘அலவன் தாக்கிய அளவில் இறால்மீன் பிறழும் தலைவியும் ஊரார் அலர் தூற்ற நலனழிந்து உயிர் இழப்பான்’ (ஐங்கு.179) என்று அலரால் ஏற்படும் விளைவு சுட்டப்படுகின்றது. மேலும், அலர் பரவியதால் எழுந்த ஒலி, ‘சோழரின் புள்ளொளித்து ஒவாத் தேர் வழங்கும் தெருவில் எழும் ஆரவாரத்துடனும்’ (நற்.227), ‘நாரைக்கூட்டம் எழுப்பிய ஒலியுடனும்’ ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு புள் ஒலிப்பதும், நாரைக்கூட்டம் எழுப்பும் ஒலியும் தலைவன், தலைவியின் களவு வெளிப்பட்டதை அறிவிக்கின்றன. அலரால் தலைவி வருந்துவதைச் சுட்டுவதிலும், களவு வெளிப்பட்டுத் தலைவியின் நலன் அழிந்தமையைச் சுட்டுவதிலும் கருப்பொருட்கள் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன.

இற்செறிப்புக் கூறி வரைவுகடாதலில் கருப்பொருட்கள்

நெய்தல் திணையில் தலைவன் தேரில் வந்து கடற்கரைச் சோலையில் தலைவியைச் சந்தித்துச் செல்கின்றான். இதனையறிந்த ஊர்ப்பெண்டிர் அலர்கூற, தாய் தேர் ஒன்று கடற்கரையில் வந்து செல்வதை

உறுதிபடுத்திக்கொண்டு, தலைவியைக் காவலில் செறித்தமையைக் கூறி வரைவு கடைவுகின்றாள் தோழி. இதனை, அகநானூற்றுப் பாடல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது (அகம்.20).

இதில் வரும் கருப்பொருட் காட்சியில், தலைவி காயும் மீன் உணங்களில் படியும் பறவைகளைப் புன்னைமர நிழலில் நின்று ஓட்டியும், நண்டின் வளைகளை அகழ்ந்து எடுத்தும், தாழையின் விழுதுகளால் ஆன கயிற்றால் ஞாழல் மரத்தில் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடியும், கீழ்க்காற்று கொண்டு வந்து குவித்த மணலில் குரவைக் கூத்தாடியும், தோழியருடன் கடலில் விளையாடியும், தழையாடையை உடுத்தியும் பகற்பொழுதில் தலைவி, தலைவனுடன் விளையாடி மகிழ்ந்திருந்தது சுட்டப்படுகின்றது (அகம்.20). மேற்கூறிய இச்செய்கைகளால் ஊரில் உண்டான அலர் அன்னை தலைவியை வீட்டுக் காவலில் வைப்பதற்குக் காரணமாயிற்று என்று தோழி தலைவன் கேட்பத் தலைவிக்குக் கூறி வரைவு கடைவுகின்றாள்.

குறிஞ்சித் திணையில் தாயால் இற்செறிக்கப்பட்டுக் கடுமையான காவலில் இருக்கும் தலைவியின் நிலையைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகின்றது.

“கொடியோர் குறுகும் நெடியிருங் குன்றத்து

இட்டுஆறு இரங்கும் விட்டுஒளிர் அருவி

அருவரை இழிதரும் வெருவரு படாஅர்க்

கயந்தலை மந்தி உயங்குபசி களையியர்

பார்ப்பின் தந்தை பழச்சுளை தொடனும்

நனிநோய் ஏய்க்கும் பனிகூர் அடுக்கத்து

மகளிர் மாங்காட்டு அற்றே துகளறக்

கொந்தோடு உதிர்த்த கதுப்பின்

அம்தீம் கிளவித் தந்தை காப்பே”

(அகம்.288:9-17)

இதில் குட்டியை ஈன்ற மந்தியின் பசியைப் போக்க அதன் கணவனான கடுவன் தனக்கு இயல்பான உணவாகிய பலாப்பழத்தின் சுளையைத் தோண்டி எடுத்தாலும் அங்குள்ள தெய்வத்தால் அதற்குத் துன்பம் உண்டாகும் என மாங்காடு என்னும் ஊரின் காவல் மிகுதி சுட்டப்படுகின்றது. அத்தகைய காவலுடையது தலைவியின் மனை என்று தலைவி இற்செறிப்புற்றிருந்த நிலை கருப்பொருட் பின்னணியில் கூறப்படுகின்றது.

ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதலில் கருப்பொருட்கள்

தலைவனின் களவு நீட்டிப்பால் தலைவி ஆற்றாது வருந்துகின்றதைக் கூறி, இதற்குக் காரணம் தலைவன் வரைவு மேற்கொள்ளாமையே என்று அறிவுறுத்தி வரைவு கடாவும் பாடல்கள் அதிகமாக உள்ளன. இதில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி உறங்காதிருக்கின்ற நிலையும், இற்செறிக்கப்பட்டதால் ஆற்றாது உடல் மெலிந்திருக்கின்ற நிலையும், தாயின் அரவணைப்பை, தழுவலை வெறுத்திருக்கின்ற நிலையும், இனிய சுற்றுச்சூழலை வெறுக்கின்ற நிலையும், உயிர்கள் இணை வாழ்க்கையைக் கண்டு வருந்தும் நிலையும், உணவையும் விளையாட்டையும் வெறுத்திருக்கின்ற நிலையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

தலைவி பிரிவாற்றாமையால் உறங்காதிருந்தமையைக் கண்டு தாய் வினவுகின்றாள். அதற்குத் தலைவி, 'முல்லை அரும்புகள் மலர்ந்து விளங்கும் பரற்கற்கள் நிரம்பிய காடு சூழ்ந்த நாட்டையுடைய தலைவனுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களுக்குத் தூக்கமும் வருமோ?' எனத் தனக்குள் கூறி வருந்தியதைக் கூறி தோழி வரைவுகடாவுகின்றாள் (நற்.61).

தாயால் இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவி ஆற்றாது மெலிந்திருந்தாள். அவள் கையில் வளையல்கள் தங்காது கழன்றோடின. இதைக்கண்ட தோழி,

தலைவன் கேட்குமாறு, 'வயலில் உள்ள கோரைகளையும், நெய்தலையும் களையெனக் கருதித் தூக்கி எறிந்து விட வேண்டாம். அது அவளுக்கு வளையல்களாகவும், தழை ஆடையாகவும் பயன்படும் என்று உழவனுக்குக் கூறுவதுபோலத் தலைவியின் ஆற்றாமையைக் கூறி வரைவு கடைவுகின்றாள்.' (நற்.60). இப்பாடலில் கோரையும் நெய்தலும் தலைவியின் மெலிவினை உணர்த்தக்கூடிய கருப்பொருளாக அமைந்துள்ளன.

அன்னையின் கடுங்காவலுக்கு உள்ளான தலைவி அவள் அண்ணப்பிலிருந்து மீளமுடியாது வருந்துகின்ற நிலை, வலையில் சிக்கிய மயிலின் நிலையோடு ஒப்பிடப்படுகின்றது.

“ஓரி முருங்கப் பீலி சாய

நன்மயில் வலைப்பட்டாங்கு யாம்

உயங்கு தொறும் முயங்கும் அறனில் யாயே” (குறுந்.244:4-6)

என்ற பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. இதில் வலையில் சிக்கிய மயில் தலைவியின் ஆற்றாமையைக் குறிக்கும் கருப்பொருளாக அமைந்துள்ளது.

தலைவனைக் காணமுடியாது வருந்தும் தலைவியின் துயரைப் புறச்சூழல்கள் மேலும் வருத்துவதைக் கூறித் தோழி வரைவு கடைவுகின்றாள். இதில், தலைவி காணும் முதல், கரு, உரிப்பொருட்கள் தலைவியின் ஆற்றாமையைக் கிளறிவிடும் தன்மை கூறப்பட்டுள்ளது. ‘குறிஞ்சி நிலத்தைவிட நெய்தல் நிலத்தில் பொழுதும், கானல்கழி முதலிய இடங்களும் பிற சுற்றுப்புறச் சூழல்களும் தலைவியை அதிகமாக வருத்துகின்றன²¹ என்று புறச்சூழல்கள் தலைவியின் துயரை மிகுவிப்பது குறித்து சரளா இராசகோபாலன் குறிப்பிடுகின்றார். நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருளுக்கு ஏற்பத் தலைவியின் பிரிவுத்துயரம் நெய்தல் திணையில் புனையப்பட்டுள்ளது.

பலவித மலர்கள் மலர்ந்து விளங்கும் கடற்கரைக் கானலும், தனிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் கழியும், உயிர்களின் இணை வாழ்க்கையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் தலைவியின் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் சூழல்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. இதனால், தலைவி விளையாட்டையும், உணவையும் வெறுத்து ஒரு செயலும் செய்ய முடியாமல் வருந்துகின்றதைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.

‘உப்பங்கழியில் நீலமணிபோன்ற நெய்தல் மலர்கள் கூம்ப, வாடைக்காற்று பிரிந்திருப்பவருக்குத் துன்பத்தைத் தரும்’ (குறுந்.55) என்றும், ‘சுறாமீன் திரியும் சங்குகள் மேயும் துறைக்கண் நெய்தல் மலர் குவளை மலர்களோடு தானும் தண்ணென மலரும் கழியையும், கடற்கரையையும் காணும் போதெல்லாம் தலைவர் வரமாட்டாரோ (நற்.96, அகம்.150) என்றும், தலைவி வருந்துகின்றதைக் கூறி வரைவு கடாவுகின்றாள் தோழி. மேலும், ‘அன்றில் பேடை தன் ஆண் அன்றிலுடன் புணர்ந்து மகிழப் பெறாது துன்புற்று வருந்தும் இரவுப்பொழுது தலைவியை வருத்துவதாயிற்று (அகம்.270) என்றும் கூறி வரைவு கடாவுகின்றாள்.

மேற்கண்ட பாடல்களில் தலைவன் தலைவியின் பிரிவுணர்த்த நெய்தல் மலர், வாடைக்காற்று, சுறாமீன், சங்குகள், செருந்தி, புன்னை, அன்றில் பறவைகள் ஆகிய கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவி தலைவனுடன் பழகிய கழியையும், கானலையும் விட்டு நீங்காமல் இருக்கின்றாள். கொழுவிய மீனுணவினையுடைய வளமனைக்கு அழைத்தாலும் வர மறுக்கின்றாள் என்று தலைவியின் நிலையினை எடுத்துக்கூறி வரைவு வேண்டுகின்றாள் தோழி. இதனை,

“வளிசீத்து வரித்த புன்னை முன்றில்

கொழுமீன் ஆர்கைச் செழுநகர்ச் செலீஇய

எழுவெனின் அவளும் ஒல்லாள்; யாமும்

ஒழியென அல்லம் ஆயினம்; யாமத்து”

(நற்.159:6-9)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். மேலும், தலைவனைக் காணாது தலைவி, தழையை உடுத்தல், சிற்றில் புனைதல், நண்டை ஓட்டி விளையாடுதல் போன்ற வினைகளைச் செய்யாது வருந்துகின்றதைக் கூறி வரைவு வேண்டுகின்றாள் (நற்.123).

மேற்கண்ட நற்றிணைப் பாடல்களில் தலைவன் பிரிவால் தலைவி செய்யாமல் இருந்த செயல்கள் கருப்பொருட்கள் வழி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

வெறியாட்டிற்கு அஞ்சுவதைக் கூறி வரைவுகடாதலில் கருப்பொருட்கள்

சங்க காலத்தில் குறிஞ்சி நில மக்களிடையே வெறியாட்டு என்னும் வழிபாட்டுமுறை பரவியிருந்தது. இதில் வழிபடு தெய்வம் முருகன் ஆவான். வழிபாட்டில் வளநகரையும், முருகனின் புகழையும் பாடக்கூடியவன் வேலன். அவன்மீது அணங்கு ஏறிக் குறி சொல்வதாக நம்பியிருந்தனர் சங்க கால மக்கள். ‘வேலன் நடத்தும் வழிபாட்டு முறை இன்றைக்கு மலபாரில் நடத்தப்படும் ‘தெய்யாட்டம்’ என்னும் வழிபாட்டு முறைகளோடு ஒத்திருப்பதாக’²² பி.எல். சாமி கூறுகின்றார்.

சமுதாயத்தார் முன்னிலையில் நடத்தப்படும் இச்சடங்கு முறையில் தாய், தலைவியின் நோய்க்கான காரணத்தை வேலனிடம் குறிகேட்கின்றாள். இந்நிலை இழிவினைத் தரக்கூடியதால் தலைவியும், தோழியும் அஞ்சுகின்றனர். ஏனெனில், வெறியாட்டில் தலைவனால் நோயுற்ற தலைவி முருகனால் கொள்ளப்பட்டவளாகக் கருதப்படுவாள். இது இருவருக்கும் இழிவினைத் தரக்கூடியது. மேலும், வெறியாட்டால் தலைவியின் நோய் தீராதபோது அலர் பரவுவதற்கும், நொதுமலர் வரைவுக்கும் இடம்கொடுக்கும். இவற்றையெல்லாம் தலைவன் கேட்குமாறு எடுத்துக்கூறும் தோழி வெறியாடலை வரைவுகடாவும் உத்தியாகப் பயன்படுத்துகின்றாள். இதில், தலைவியின் மேனி வேறுபாடு

குறித்துத் தாய் ஐயறுவதிலும், வெறியாட்டு வழியாட்டு முறைகள் பற்றிய வருணனையிலும் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

தலைவனுடன் உண்டான களவால் தலைவி மேனியில் ஏற்பட்ட வேறுபாடு அன்னைக்கு அணங்கால் ஏற்பட்டதாகத் தோன்றுவது, காந்தளில் ஊதும் தும்பி, பாம்பு மணியை உமிழ்வதைப் போலத் தோன்றுவதுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றது (குறுந்.239). மேலும், தாய் வெறியாட்டெடுக்க இருக்கும் செயலும் கருப்பொருட் பின்னணியில் கூறப்படுகின்றது. இதில், வேலன் ஆட்டின் குட்டியை அறுத்து, தினை அரிசியை பலியாகத் தந்து, இசைக்கருவிகளை முழக்கி நடத்தும் வழிபாட்டு முறைக் கருப்பொருட் பின்னணியில் சிறப்பாகப் புனையப்பட்டுள்ளது (குறுந்.263). மேலும், அகநானூற்றுப் பாடலொன்றில் கடம்ப மரத்தில் கொடியினைக் கட்டி, மாலை சூட்டித் தாளங்களின் வழிவரும் செந்தூக்கு முதலாகிய எழுவகைத் தூக்கினுள் ஒன்றினைப் பொருந்திய இனிய வாத்தியங்கள் கொண்டு முருகனை வழிபட்டு வெறியாட்டு அயர்கின்ற களம் அழகுறுமாறு அன்னை வெறியாட்டெடுக்க விரும்பியுள்ளாள் என்று சிறைப்புறத் தலைவன் உணர்ந்து செயல்படுமாறு கூறி வரைவு கடாவுகின்றாள் தோழி (அகம்.382).

நொதாமலருக்கு அஞ்சுவதைக் கூறி வரைவு கடாதலில் கருப்பொருட்கள்

தலைவன் காலத்தில் திருமணம் செய்து கொள்ளாது காலம் நீட்டித்தால் அது வேறொருவர் தலைவியைத் திருமணம் பேசி வர வழிவகுக்கும் என்று தலைவனை எச்சரித்தும் தோழி வரைவு கடாவுகின்றாள். இதை,

“நிரைவளை முன்கை நேரிழை மகளிர்

இருங்கல் வியலறைச் செந்தினைப் பரப்பிச்

சுனைபாய் சோர்வு இடைநோக்கி சினைஇழிந்து

பைங்கண் மந்தி பார்ப்பொடு கவரும்

வெற்பயல் நண்ணியதுவே - வார்கோல்

வல்விற் கானவர் தங்கைப்

பெருந்தோட் கொடிச்சி இருந்த ஊரே”

(குறுந்.335)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் காட்டுகின்றது. பெண்கள் நீராடும் நேரம் பார்த்துக் காய வைத்த திணையை மந்தி தன் குட்டிகளோடு வந்து கவர்ந்து உண்ணுதலாகிய செயல், தலைவன் சோம்பி இருக்கும் சமயம் பார்த்து வேறு ஒருவர் தலைவியைப் பெண் கேட்டு வந்துவிடக்கூடிய சூழலைச் சுட்டுகின்றது. இதில் வரும் கருப்பொருளான ‘மந்தியின் செயல்’ நொதுமலர் வரைவினைச் சுட்டும் குறியீடாகும்.

தலைவன் செயல்களைச் சாடி வரைவு கடாதலில் கருப்பொருட்கள்

தலைவன் உயர்ந்தவனாகப் பண்புடையவனாக இருந்தாலும் களவு நாட்டத்துடன் வரைவுக்கு முயலாத அவன் செய்கைகள் தலைவியின் துன்பத்திற்குக் காரணமாக அமைகின்றன. இதனால் தோழி தலைவன் சிறைப்புறமாக நிற்க அவன் செய்கையைச் சாடி வரைவுகடாவுகின்றாள்.

களவு நாட்டத்துடன் வரைவு மேற்கொள்ளாமல் சோம்பியிருக்கும் தலைவனின் செயலை ‘வண்டின்’ செயலோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றாள். ‘வண்டானது சுனையிடத்துக் கூம்பின மொட்டுக்களை மலரச்செய்து, வேங்கை மலரின் தாதினை உண்டு தேனையுடைய காந்தள் மலரின் குவிந்த குலையில் துயில்கொண்டு யானையின் மதநீரைப் பருகுவதாகக் கனவு காண்கின்றது. அதுபோன்று தலைவனும் பகல், இரவுக்குறிகளில் தலைவியைப் புணர்ந்து தம் ஊரில் இனிதாக எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் உறங்கிக் கனவு காண்கின்றான்’ (அகம்.132) என்று தோழி தலைவனின் செயல்களைச் சாடி வரைவு கடாவுகின்றாள்.

விருந்தோம்ப விரும்புதலைக் கூறி வரைவு கடாதலில் கருப்பொருட்கள்

தோழி வரைவுகடாவும்போது தலைவனை விருந்து அயர வருமாறு வேண்டுவதை உத்தியாகக் கையாளுகின்றாள். தலைவனிடம் தலைவி கையால் விருந்துணவு உண்ணுவதற்கு வருக எனக் கூறி, குறிப்பாக வரைவு கடாவுகின்றாள் தோழி. இதனை,

“களவும் புளித்தன; விளவும் பழுநின;
சிறுதலைத் துருவின் பழுப்புஉறு விளைதயிர்
இதைப்புன வரகின் அவைப்புமாண் அரிசியொடு
கார்வாய்த்து ஒழிந்த ஈர்வாய்ப் புற்றத்து
ஈயல்பெய்து அட்ட இன்புளி வெஞ்சோறு
சேதான் வெண்ணெய் வெம்புறத்து உருக
இளையர் அருந்த பின்றை நீயும்
இடுமுள் வேலி முடக்கால் பந்தர்
புதுக்கலத்து அன்ன செவ்வாய்ச் சிற்றில்
புனையிருங் கதுப்பின்நின் மனையோள் அயர
பாலுடை அடிசில் தொடையு ஒருநாள்
மாவண் தோன்றல்! வந்தனை சென்மோ?” (அகம்.394:1-12)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில் தலைவனுக்கு அளிக்கக்கூடிய உணவு வகைகளான செம்மறியாட்டினது தயிர், குற்றிய வரகரசி, புற்றிலிருந்து வந்த ஈயல், பசுவின் வெண்ணெய், பால் இவையனைத்தும் முல்லை நிலத்திற்குரிய கருப்பொருட்கள். இவை, தோழி விருந்தோம்பலை வரைவு கடாவும் உத்தியாகப் பயன்படுத்துவதற்குக் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

இங்ஙனம், தோழி வரைவு கடாவும் கூற்றுக்களில் களவில் தொடர்ந்து சந்திப்பதால் தலைவனுக்கு நேரும் ஆபத்துக்களையும், அதனால் தலைவி ஆற்றாது வருந்துகின்றதையும், களவு வெளிப்பட்டால் நிகழப் போவும்

இழிவினையும், திருமணத்திற்குத் தாமதித்தால் தலைவி வேறொருவருக்கு சொந்தமாகிவிடும் நிலையையும், இதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாது களவினை நீட்டித்தொழுகும் தலைவனின் செயல்களால் வருந்துவதையும், தலைவியை மணந்தால் விருந்துணவை அவள் கையாலுண்டு மகிழப் போவதையும் கூறி வரைவு கடாவுகின்றாள். இதில் தோழி வரைவு கடாவும் உட்பொருளினை உணர்த்தும் கருத்துப் புலப்பாட்டுக் கருவியாகக் கருப்பொருட்கள் அமைந்துள்ளன.

உடன்போக்கினை வலியுறுத்திக் கூறும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

இற்செறிப்பு, அலர், தலைவனைச் சந்திக்க முடியாத சூழல், அறத்தொடு நின்றற்கு வாய்ப்பின்மை, நொதுமலர் வரைவச்சம் போன்ற சூழல்களில் தலைவியின் ஆற்றாமையை உணர்ந்து, தலைவன் உடன்போக்கு செல்ல துணிந்தபோது தோழி உடன்படுகின்றாள். இதில் புணர்ந்துடன் போக நினைத்த தலைவன் பாலைவழியின் கொடுமையை எண்ணி மறுக்கும் நிலையில் பிரிவைவிட தலைவியைப் பாலைவழித் துன்புறுத்திவிட முடியாது என்று கூறுமிடங்களிலும், இருவரும் செல்லும் பாலைவழி வளமுடன், பசுமையுடன் இருக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்தும் இடங்களிலும் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

“உமணர் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கின் அகன்தலை

ஊர்பாழ்த்தன்ன ஓமைஅம் பெருங்காடு

இன்னா என்றீர் ஆயின்

இனியவோ பெரும! தமிழோர்க்கு மனையே!”

(குறுந்.124)

இதில் உடன் அழைத்துச் சென்றால் காடுகள் கூட இனிமை தருவதாக அமையும். ஆனால், தனியாக விட்டுச் சென்றால் வீடுகளும் துன்பத்தைத் தருவதாகவே அமையும் என்று கூறுகின்றாள் தோழி. பாலை வழியின் கொடுமையைச் சுட்டுவதற்குக் கருப்பொருட்கள் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

இத்தகைய கொடிய வழியில் தலைவி செல்லத் துணிந்ததைத் தலைவனுக்கு எடுத்துக் கூறும் தோழி, இருவரும் செல்லக்கூடிய சுரவழி வெப்பம் தணிந்து பசுமையாக அமைய வேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றாள்.

தலைவன், தலைவி செல்லக்கூடிய சுரவழி கரிந்துபோன மரங்களின் கணுக்களினின்று தளிர்கள் தளிர்த்தும், வெப்பம் குறையுமாறு மேகம் இருண்டு மழையைப் பொழிந்தும், புற்கள் குருத்துவிட்டு எழுந்தும், மகளிர் பாதத்தில் தீட்டுகின்ற செம்பஞ்சிக் குழம்பின் சிதரல் போன்ற இந்திரகோபப் பூச்சிகள் சுரவழியை அழகு செய்வதாகவும் அமைய வேண்டும் என்று தோழி வாழ்த்துகின்றதை அகநானூற்றுப் பாடல் (283) மூலம் அறியமுடிகின்றது. இதில் பாலைநிலம், கார்காலத்து முல்லை நிலம்போலப் பொலிவுடன் விளங்க வேண்டும் என்று தோழி விரும்புவதற்கேற்ப முல்லைக்குரிய கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தோழி தலைவிக்குக் கூறும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

தோழி தலைவியிடம் கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவியின் களவினைத் தான் உணர்ந்து கொண்டதைக் கூறுமிடங்களிலும், தலைவனை ஏற்குமாறு கூறுமிடங்களிலும், தலைவியை ஆற்றுமாறு கூறுமிடங்களிலும், வரைவு மலிவு கூறி மகிழ்வித்தலிலும், பிரிவால் வருந்தும் தலைவியிடம் உடன்போக்கை வலியுறுத்துமிடங்களிலும் கருப்பொருட் பின்னணி இடம்பெறுகின்றது.

தலைவியின் களவினை உணர்ந்து கொண்ட தோழி, அதை தலைவிக்குக் குறிப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றாள். 'தினைக்கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போகும் கிளிகள் அருகில் மலர்கள் மலர்ந்து விளங்கும் வேங்கை மரத்தில் கூட்டிலிருக்கும் மயில் தான் கதிர்களைக் கொய்து கொண்டு போவதை அறியாது என்று கருதி கொய்து கொண்டு செல்வதுபோல, தலைவியும் களவொழுக்கத்தைத் தோழி அறிந்து கொண்டது

தெரியாமல் மறைத்து ஒழுகுகின்றாள்' (நற்.13) என்று குறிப்பாகக் கூறுகின்றாள். இதில், தோழியின் குறிப்பை உணர்த்த குறிஞ்சிக் கருப்பொருட்கள் வந்துள்ளன.

தலைவனை ஏற்குமாறு கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

தோழி தலைவியிடம் தலைவனை ஏற்குமாறு வேண்டும்போது, 'தலைவன் உயர்ந்தோனாயினும் தலைவி மீது கொண்ட காதலால் அவனுடைய பணிவு, அடக்கம், காதலை அடைய மேற்கொள்ளும் முயற்சி ஆகிய அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறித் தலைவியின் உள்ளத்தில் இரக்க உணர்வைத் தோற்றுவித்து அவள் தலைவனை ஏற்குமாறு செய்கிறாள்.²³ இதில் தலைவன் பணிந்து எளியவனாக ஒழுகுவது கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக்காட்டப் படுகின்றது.

தோழி, தலைவியிடம் தலைவனை ஏற்குமாறு வேண்டும் இக்கூற்றுக்கள், தலைவனின் பணியைக் கூறி ஏற்குமாறு வேண்டுவது, தலைவனை ஏற்காததால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைக் கூறுவது என இரண்டு முறைகளில் அமைந்துள்ளன.

தலைவனின் பணியைக் கூறி ஏற்குமாறு வேண்டுவதில், தினைக்கதிரின் கண்வீழும் கிளிகளை ஓட்டும் பொருட்டுத் தட்டைக் கருவியைக் கையில் ஏந்திய வண்ணம் நின்றமையும் (அகம்.32), உப்பங்கழியில் பூக்களைப் பறித்தும், கடற்கரைச் சோலையில் தங்கியும், மணலில் வண்டற்பாவை செய்து விளையாடியும் (அகம்.330), தம் பெருமைக்குச் சிறுமை தோன்றத் தலைவன் பணிந்து ஒழுகியது கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவனை ஏற்காததால் நிகழும் விளைவுகளை எடுத்துக்கூறி ஏற்குமாறு வேண்டுவதில், 'பல நாட்கள் வரை முதிர்ந்த தேனடையில் உள்ள

தேன் ஒருவராலும் கொள்ளப்படாது கழிவதுபோல, தலைவன் தன் மொழியை ஒருவரும் பொருட்படுத்தாமையால் வருத்தத்தோடு பிரிந்து சென்றான் (குறுந்.176) என்றும், அவன் நறுமலர் இன்னது என்று ஆராயாது விழும் வண்டினைப் போன்று தகுதியற்ற வேறு யாரேனும் விரும்பினால்கூட அவர்கள் வலையில் விழுந்துவிடும் தன்மையை உடையவன் (நற்.25) என்றும் எச்சரித்துத் தலைவியிடம் ஏற்குமாறு வேண்டுகின்றான்.

இங்ஙனம், மேற்கண்ட பாடல்களில் தலைவனின் பணிவையும், கலக்கத்தையும் எடுத்துக் கூறுவதற்குச் சிறுகிளி, தினைக்கதிர், நெய்தல் மலர், தேன் ஆகிய கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும், பல இன்னல்களைக் கடந்து வரும் தலைவனின் அன்பு நிலையை வெளிக்காட்ட, அவன் வரும் வழி களிறானது புலியைத் தாக்கித் தன் பழைய வலிமையை இழத்தற்குரிய மக்கள் செல்வதற்கு அஞ்சுகின்ற அரிய வழியாக கருப்பொருட் பின்னணியில் காட்டப்படுகின்றது (குறுந்.88).

இதில் உயர்ந்த மலைநாட்டுக்குரிய தலைவன் தலைவி மீதுள்ள அன்பின் பொருட்டு இன்னல்கள் நிறைந்த வழியில் வருகின்றான் என்பதை உணர்த்த யானை புலியுடன் பொருது நிற்கும் கருப்பொருட் காட்சி இடம் பெற்றுள்ளது.

தலைவியை ஆற்றுமாறு கூறும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

தலைவியை ஆற்றுமாறு வற்புறுத்தும் தோழிக்கூற்றுக்களில் தலைவி தலைவனைச் சந்திக்க முடியாமல் வருந்தும் பொழுதும், வரைவு நீட்டிப்பால் வருந்தும் பொழுதும், அலரால் வருந்தும் பொழுதும், பிரிவால் வருந்தும் பொழுதும் தோழி ஆறுதல் கூறி ஆற்றுவிக்கும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

தலைவனைத் தினைப்புனத்தில் சந்திக்கும் வாய்ப்பின்மையால் வருந்தும் தலைவியிடம், 'தலைவன் நாட்டு மலைமேல் சூழ்ந்துள்ள மழைமேகத்தைக் காட்டி, இனி மழைபெய்வது உறுதி; தினை தழைத்தலும் உறுதி. ஆகையால், தினைப்புனத்தில் தலைவனைச் சந்தித்து மகிழலாம்' என்று ஆறுதல் கூறுகின்றாள் (ஐங்கு.207).

வரைவு நீட்டிப்பால் ஆற்றாத தலைவியிடம் வரைவுக்குத் தமர் உடன்படுவர் என்றும் திருமண நாள் நெருங்கியது என்றும் ஆறுதல் கூறுகின்றாள் தோழி. 'பனை மரத்தின் அடிப்பகுதியில் மணல் மேடுகள் குவிந்ததால் நின்று பறிப்பதற்கேற்ப உயரம் குறைந்து கொண்டே வருதல் போல, செவிலி முதலானோரின் முயற்சியால் தலைவியின் திருமண நாளும் நெருங்கி வருவதைக் குறிப்பாகத் தோழி தலைவிக்கு உணர்த்துவதைக் குறுந்தொகைப் பாடல் சுட்டுகின்றது.

“அதுவரல் அன்மையோ அரிதே; அவன்மார்பு

உறுக என்ற நாளே குறுகி

ஈங்கு ஆகின்றே - தோழி! கானல்

ஆடுஅரை புதையக் கோடை யிட்ட

அடும்பு இவர் மணற்கோடு ஊர நெடும்பனை

குறிய ஆகும் துறைவனைப்

பெரிய கூறியாய் அறிந்தனளே”

(குறுந்.248)

இதேபோன்று அலரால் வருந்தும் தலைவியிடம் வரைவு மலிவினைக் கூறி ஆற்றும்படி வற்புறுத்துகின்றாள். 'பகைவர்களைக் கொன்ற போர்வீரர்களின் ஆர்ப்பொலியைக் கண்டு கடற்கரையில் உள்ள யானையங் குருகுகள் அஞ்சுவதுபோல, தலைவன் வரைவொடு வர, தமர் வரைவு மலிந்தமைக் கேட்டு ஊராரின் ஆர்ப்பொலியும் அடங்கும் என்று அலரால் வருந்திய தலைவியிடம் தோழி உரைப்பதைக் குறுந்தொகைப் பாடல் (34)

எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மேலும், தலைவன் நாட்டில் பெய்த மழையால் துறுகல்லில் உள்ள மாசு நீங்கி மணிபோல தோன்றும். அதுபோல, தமர் திருமணத்திற்கு உடன்பட்டமையால் களவொழுக்கம் என்னும் மாசு நீங்கப் பெற்றுக் கற்பறத்தில் சிறக்கும் என்று கூறுகின்றாள் தோழி (குறுந்.367). இங்ஙனம், அலரால் வருந்தும் தலைவியிடம் வரைவு மலிவினைக் கூறித் தேற்றுகின்றாள் தோழி.

பிரிவாற்றாது வருந்தும் தலைவியிடம் பிரிந்து வருந்துவதை விட கொடிய வழியாயினும், இணைந்து வாழ்வதே மகிழ்ச்சி நிறைந்தது என்பதைக் கருப்பொருட்கள் வழி எடுத்துக் காட்டுகின்றாள். 'பாலை வழியில் தலைவனுடன் மகிழ்ந்து நெல்லிக்காயைத் தின்று, கரும்பு நடுபாத்தியில் தேங்கிய நீர்போன்ற யானையின் பாதச்சுவடு பதிந்த இடத்தில் தேங்கிய நீரைப் பருகிச் செல்லுதலை நினைத்தேன்' (குறுந்.262) என்று துணையைப் பிரியாது உடனிருந்தால் துன்பச் சூழலும் இன்பமாகும் என்பதைத் தலைவிக்கு உணர்த்தி உடன்போக்கிற்கு ஊக்குவிக்கின்றாள்.

இங்ஙனம், தலைவனுடன் உடன்போக்கில் செல்வதே தக்கது என்று எடுத்துக்கூறும் தோழி, தலைவி செல்கின்ற ஊர் பறவைகள் அறியாத பலவகையான பழங்கள் நிறைந்த, மான்களும் கண்டறியாத குளிர்த் தினிய நீர்நிலைகள் நிறைந்த வளமிக்கதாக அமைய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கின்றதையும், கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன (ஐங்கு.398).

இவ்வாறு, தோழி தலைவிக்குக் கூறும் கூற்றுக்களில் அவள் தலைவியின் மீது வைத்துள்ள அன்பையும், அக்கறையையும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தோழி பிறரிடம் கூறும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

தோழி தலைவன் தலைவியல்லாத பிறரிடம் கூறும் கூற்றுக்களில் அறத்தொடு நிற்பல் துறையில் அமைந்துள்ள பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

இடம்பெறுகின்றன. 'அறத்தொடு நின்றல் என்ற துறை களவைக் கற்பாக மாற்றுவதற்கான முயற்சியாகும். களவு, கற்பு என்னும் இரு கரைகளுக்கிடையே ஒரு பாலம்போல விளங்கும் இத்துறை அகத்திணைத் துறைகள் அனைத்திலும் சிறப்புடையது'²⁴ என்று இராம. பெரியகருப்பன் கூறுகின்றார். 'தன் மனத்தால் விரும்பியவனையே மணம் புரிந்து கொள்வதுதான் அறவழியில் நிற்பதாகும். விவரம் அறியாத பெற்றோர் வேறு எவனுக்கும் திருமணம் பேசிவிடாமல் தடுத்துத் தலைவியின் காதல் உண்மையை அறிவித்து, முதலில் சினம் கொண்டாலும் பிறகு பெற்றோரையும் ஒப்புக் கொள்ள வைத்து, மனத்தால் ஏற்றுக் கொண்டவனைப் பாரறிய மணமேடையில் ஏற்றுக் கொள்ள வாழ்வியல் அறத்தில் நின்றலால் - வழி செய்வதால்தான் - இதற்கு அறத்தொடு நின்றல் என்று பெயர்'²⁵ என்று தமிழண்ணல் விளக்கம் கூறுகிறார்.

இத்தகைய சிறப்புடைய துறையான அறத்தொடு நின்றல் துறைமூலமே தோழி தலைவன் தலைவியின் களவு வாழ்விற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, கற்பு வாழ்வு சிறப்பதற்குத் துணைநிற்கிறாள். 'தோழி தன்னுடைய அறிவுத்திறன் முழுவதையும் பயன்படுத்திச் செயல்படுவதற்குரிய பருவம் இது. அறத்தொடு நின்றல் பயன்தருமா? உடன்போக்கே வேண்டப்படுவதா? எனத் தலைவியின் தாய், தந்தையர் மனப்பாங்கையும் தலைவன் எண்ணத்தையும் பிறவற்றையும் செவ்வனே சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் திறன் தோழிக்கு வேண்டப்படுவது இந்நிலையிலேயே' என்று சரளா இராசகோபாலன் அறத்தொடு நின்றல் துறையில் தோழி செயலாற்றும் திறன் குறித்துக் கூறுகின்றார். இங்ஙனம், தோழி அறத்தொடு நிற்கும் பாடல்களில் செவிலி வெறியாட்டெடுக்கும் போதும், நொதுமலர் வரைவின்போதும், தமர் வரைவு மறுத்தபோதும் குறிப்பாகவும், வெளிப்படையாகவும் களவினை வெளிப்படுத்தும் உத்தியாகக் கருப்பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வெறியாட்டெடுக்கும் தாய்க்குக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

தலைவியின் மேனி வேறுபாட்டினைக் கண்டு தாய் கட்டு, கழங்கு, வெறியாட்டு ஆகிய சமுதாயச் சடங்குகளை மேற்கொள்ள துணியும்போதும், வெறி எடுத்தும் தலைவியின் நோய் தணியாதபோது காரணம் புரியாது மயங்கும்போதும், தாயின் கொடிய கண்காணிப்புப் பார்வைக்கும், இற்செறிப்பு உணர்வுக்கும் தன்னுடைய காம உணர்வுக்கும் இடையே சிக்கித் தவிக்கின்றாள் தலைவி. அந்நிலையிலிருந்து தலைவியை விடுவிக்கத் தோழி அறத்தொடு நிறைவைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றாள். அதனை, 'சமுதாயச் சடங்கிற்கும் கற்பொழுக்கத்திற்கும் இடையே ஒரு போராட்டத்தை வெறியாட்டில் காணலாம்'²⁷ என்ற வ.சுப. மாணிக்கனாரின் கூற்றாலும் அறியலாம்.

வெறியாட்டெடுக்கும் தாயிடம், 'வெறியாட்டில் முருகனுக்கு அளிக்கப்படும் பலி உணவைத் தலைவன் மார்பு உண்ணுமோ? வேலன் வெறியாடி தலைவியின் நோய்க்குக் கரணம், 'முருகன்' என்று கூறினால் அப்பெயர் தலைவனுடைய பெயராகுமோ? என்று கேள்வி கேட்டும்' (குறுந்.362), 'கட்டுவிச்சியிடம் தலைவனுடைய நாட்டைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் பாடுக' (குறுந்.23) என்று கூறுவதன் மூலமாகவும் தலைவியின் களவினை அறிவிக்கின்றாள் தோழி.

முருகனுக்கு அரலை மாலையைச் சூட்டி வெறியெடுக்க நினைக்கும் தமர் அரலை மரத்திற்கு அருகில் உள்ள அசோகமரம் தழையின்றி நிற்பதன் காரணத்தை அறியவில்லை என்று தலைவன் கையுறையாக அசோகமரத்தின் தழையாடையைத் தந்ததைக் குறிப்பாகக் கூறுகின்றாள் தோழி (குறுந்.214). இதனால், தலைவிக்குத் தலைவனுடன் களவு தொடர்பு உண்டென்பதைச் செவிலிக்கு உணர்த்துகின்றாள். மேலும், அணங்கு தாக்கியதோ என்று ஐயம் கொள்ளும் செவிலியிடம், நண்டு குளிர்ச்சியான சேற்றிலே ஊர்ந்து தன் உகிரினால் கோலமிடுதற்கு இடமாக அமைந்த ஊரன் பொருட்டு இவள் தன்

ஒளிமிக்க வளையல்கள் கழன்று ஓட, பசலையுற்று வருந்துவது எதன் காரணமாக என்று கேள்வி கேட்கின்றாள் (ஐங்கு.28).

இதனால் தலைவியின் உடல் மெலிவிற்கு, 'முருகணங்கு' காரணமன்று; தலைவனுடன் கொண்ட நட்பே என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றாள். இதில், 'நண்டு உகிரால் கோலம் செய்யும் ஊரன் எனத் தலைவனை அறிமுகப்படுத்தும் உள்நுழையால் அவன் செய்த களவொழுக்கக் குறிகளைச் சாடி உள்ளமேயன்றி உடலும் கொண்ட உறவை உணர்த்துகின்றாள்'.²⁸ மருதத்திணைக்கேற்ப மருதநிலக் கருப்பொருட்கள் தோழியின் கருத்தை வலியுறுத்தி இடம்பெற்றுள்ளன.

மேற்கண்ட வெறியாட்டுப் பாடல்களில் அரலைமரம், அசோகமரம், அணங்கு, முருகக் கடவுள், நண்டு ஆகிய கருப்பொருட்கள் புலப்பாட்டுக் கருவியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

நொதுமலர் வரைவில் செவிலிக்குக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

'நொதுமலர் வரைவு, வெறியாட்டு ஆகிய இரண்டும் பலரும் கூடநேரும் சமுதாயச் சடங்குகள். அங்கு, சமுதாயத்தின் சிந்தனைப் பொருளாகவும், பேசுபொருளாகவும் விளங்குபவள் தலைவி. ஆதலின், தலைவியின் நாணழிவதற்கு இக்களங்கள் காரணமாக விளங்குதல் இயல்பாகி விடுகிறது. நொதுமலர்க்கே அன்றி வெறியாட்டிற்கும் தலைவியும், தோழியும் அஞ்சுதற்கு இதுவே காரணமாதல் வேண்டும். தலைவியின் களவு அலராகி தலைவியால் காக்கப்பட வேண்டியது நாணமா? கற்பா எனக் கேள்விக்குறி எழும்போதெல்லாம் நாணைத் துறந்து, கற்பநெறியை வெளிப்படப் புலப்படுத்தும் திட மனநிலைக்குத் தலைவியும் தோழியும் தம்மை உட்படுத்துதல் இலக்கிய மரபு'²⁹ என்று நொதுமலர் வரைவு, வெறியாட்டு நேர்ந்தபொழுது தலைவியும், தோழியும் அறத்தொடு நின்றலின் நோக்கம் குறித்து இராமகிருட்டிணன் கூறுகின்றார்.

இங்ஙனம், தலைவியின் கற்புநெறியைக் காக்கும் பொருட்டு நொதுமலர் வரைவு நேர்ந்தபொழுது தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்பதில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

‘பரதவர் கையிலிருக்கும் வலையை, வலிய சுறாமீன் கிழித்த நரம்பினையுடைய வலை’ என்கிறாள் தோழி. சுறாவினால் சிதைந்த வலையைப்போலத் தலைவியும் வேற்று வரைவினால் அழிவாள் என்ற செய்தி தோழியின் குறிப்பில் புலப்படுமாறு அமைந்துள்ளது (நற்.207).

செவிலியின் ஐயத்தைப் போக்கக் கூறும் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

அறத்தொடு நின்ற பின்பும் தலைவன் திருமணம் புரிந்து கொள்ள காலம் தாழ்த்துகின்றமையைக் கூறி, தலைவன் வேறொருத்தியை மணப்பானோ என்று செவிலி ஐயறுகின்றாள். அதற்கு, தோழி தலைவன் வரைய தாழ்த்தினாலும், தலைவிபால் அன்புடையவன் என்றும், அவன் தாமதிப்பதற்கு வரைபொருளே காரணம் என்றும் உள்ளுறையில் குறிப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

‘முண்டகம்’ முள்ளுடையதாக இருந்தாலும் தேனையும் கொண்டுள்ளது போல’ தலைவன் வரையக் காலம் தாழ்த்தினாலும் அவன் தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்வது உறுதி (ஐங்கு.108) என்றும், நீரோடும் வழியை அதன்கண் தோன்றிய மலரே மறைக்குமாறு போல, தலைவனது விரைந்த வருகையை திருமணத்திற்கான பொருள்தேடலே தடை செய்கிறது (ஐங்கு.109) என்றும் கூறும் தோழி, பொருளீட்டியவுடன் தலைவன் விரைந்து வந்து வரைந்து கொள்வான் என்று தலைவனின் அன்பையும் அவன்மேல் உள்ள நம்பிக்கையையும் குறிப்பாக செவிலிக்கு எடுத்துரைக்கின்றாள்.

இங்ஙனம், தலைவன் மீது செவிலிக்குள்ள ஐயத்தைப் போக்குமாறு தலைவனின் அன்பை எடுத்துக்கூறி அறத்தொடு நிற்க கருப்பொருட்கள் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

தமரின் இசைவினைப் பெறுவதற்காகக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

தலைவனின் பெருமையை உணராது, தலைவிக்குத் தலைவன் ஏற்றவன் இல்லை என்று வரைவு மறுத்துவிட்டனர் தலைவியின் தமர். அதனால், தலைவியின் பெருமையை நன்கறிந்த தோழி தமருக்கு உண்மை நிலையைத் தெளிவாக்கி அறத்தொடு நிற்கின்றாள். தலைவனின் தகுதியையும், அவனில்லாமல் தலைவி வாழாமையையும் எடுத்துக்கூறி தமரின் இசைவினைப் பெறுகின்றாள்.

ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலொன்றில் இடைவிடாது அருவிகள் வீழும் செல்வ வளமிக்க மலைநாட்டிற்குரியவன் என்றும் (ஐங்கு.228), சந்தன மரங்களிடையே உள்ள நிலப்பரப்பில் வாழும் தலைவன் நாட்டினர் உணவு சமைப்பதற்கு அகிற்கட்டையை விறகாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு செல்வ வளமிக்கவர்கள் என்றும், அகிலின் மணம் சந்தனப் பூவின் மணத்தோடு கலந்து மணக்கும் என்றும் (ஐங்கு.212) கூறுவதன் மூலம் செல்வ வளத்தோடு, பண்பு நலன்களும் நிறைந்தவன் தலைவன் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றாள். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்தவனை மருமகனாக ஏற்பது நம் குடிக்குப் பெருமை சேர்க்கும் என்று கூறி அறத்தொடு நிற்கின்றாள். இதில், குறிஞ்சிக் கருப்பொருளான அருவி, சந்தனம், அகில் போன்றவை இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவன், தலைவி, தோழியரல்லாத பிற கூற்றுக்களின் மனநிலையைக் காட்டும் கருப்பொருட் பின்னணிகள்

களவுப் பாடல்களில் தலைவன், தலைவி, தோழி, பாங்கன், செவிலி, நற்றாய் போன்ற அகமாந்தர்களைத் தவிர கண்டோர், அயலோர், முக்கோல்

பகவர், உழையர் போன்ற பொது மாந்தர்களின் கூற்றுக்களும் இடம்பெறுகின்றன. இதில் கருப்பொருட் புனைவு வரும் பாடல்கள் தலைவன், தலைவி, தோழி கூற்றக்களில் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன. அதற்கடுத்தபடியாக செவிலி, நற்றாய் கூற்றுக்களில் உடன்போக்குத் துறையிலும், அறத்தொடு நின்றல் துறையிலும் கருப்பொருட் புனைவுகள் அமைந்துள்ளன. சிறுபான்மை கண்டோர், அயலோர் கூற்றுக்களில் உடன்போக்குத் துறையில் மட்டும் கருப்பொருட் புனைவுகள் வந்துள்ளன. களவுக் கூற்றக்குரிய அனைத்து அகமாந்தரும் கூற்று நிகழ்த்தக்கூடிய துறையாக உடன்போக்குத்துறை அமைந்துள்ளது. இத்துறை தலைவன், தலைவி களவொழுக்கத்தின் கடைசிநிலை. வரைவுக்கு உடன்பட தமர் மறுக்கும்பொழுது தலைவன், தலைவி, தோழி ஆகியோர் இணைந்து எடுக்கும் ஒரு முடிவு உடன்போக்காகும்.

தலைவன், தலைவியின் உறவுநிலைகளையும், உணர்வு நிலைகளையும் காட்டும் அகப்பாடல்கள் பிற மாந்தர்களின் உணர்வுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளமையை உடன்போக்குத் துறைப்பாடல்கள் வழி உணரமுடிகின்றது. இதனை, 'அக இலக்கியங்கள் களவிலும், கற்பிலும் அகமாந்தர்களிடையே காணப்படும் உறவுகளையும் அவற்றால் ஏற்படும் உணர்வுகளையும் வெளிக்காட்டும் நிலையில் அமைந்துள்ளவை. இவ்வறவுகளில் மிக முக்கியமான உறவு தலைவன் - தலைவி உறவாகும். இதுவே, அக இலக்கியங்களின் நடுநிலைக்கரு. அகப்பாடல்கள் இவ்வறவுக்கும் இவர்களிடையே காணப்படும் பல்வேறு உணர்வுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தாலும் பிற மாந்தர்களிடையே காணப்படும் உணர்வுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளமையும் காணலாம். இந்நிலையில் தாய்க்கும், தலைவிக்கும் இடையே காணப்படும் உணர்வுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ள பாடல்களே சிலபல உடன்போக்குப் பாடல்கள். இத்தகைய உணர்வை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களே தாய், செவிலி போன்றோர்

கூற்றாக வரும் பாடல்கள்³⁰ என்ற ச. அகத்தியலிங்கனாரின் கூற்றாலும் அறியலாம்.

தாய்ப்பாசத்தைக் காட்டும் பின்னணிகள்

உடன்போக்குத் துறையில் நற்றாற், செவிலி கூற்றுக்களில் தாய் - மகள் பாசத்தால் ஏற்படும் அவலமும், ஆற்றாமையும் வெளிப்படுகின்றன. உலக வழக்கில் உயரிய உணர்ச்சிகளாக அல்லது பாசமாக உள்ளது தாய்ப்பாசம் என்பதைக் காட்டும் வகையில் உடன்போக்குத் துறையில் நற்றாய், செவிலி பாடல்களில் கருப்பொருட் புனைவுகள் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

செவிலி, நற்றாய் கூற்றாக வரும் பாடல்களில் தாய்க்கும் செவிலிக்கும், தலைவிக்கும் இடையே காணப்படும் பாச உணர்வை இக்கருப்பொருட் பின்னணிகள் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. செல்வ மனையில் சீரும் சிறப்புமாக தேனும் பாலும் ஊற்றி வளர்த்த மென்மையான தன்மை படைத்த தலைவி கொடிய பாலை வழியில் பரற்கற்கள் நிரம்பிய அரிய வழியில், நீரற்ற, நிழலுற்ற இடத்தில் எந்த வகையான உணவினை உண்டு எவ்வாறு இருப்பாளோ என்று புலம்புகின்ற செய்திகள் எல்லாம் கருப்பொருட் பின்னணியில் கூறப்பட்டுள்ளன. தலைவி சென்ற பாலை வழியின் கொடுமை ஒருபக்கம், பிள்ளைப் பருவத்துத் தலைவியின் நினைவுகள் ஒருபக்கம் என்று தாயுள்ளம் மகளைப் பிரிந்து படுகின்ற துயரை வெளிக்காட்டுகின்ற வகையில் கருப்பொருளாட்சிகள் அமைந்துள்ளன.

பாலை வழியின் கொடுமையும் தாயின் கலக்கமும்

பாலைப்பகுதியின் வெம்மை, பாதைகளின் நிலை, தண்ணீர் இல்லாத நிலை, தலைவி படும் துன்பநிலை என்று பாலை வழியில் தலைவனுடன் சென்ற தலைவியை நினைத்துச் செவிலியும் நற்றாயும் கலங்குகின்றனர்.

மலையும் பிளக்குமாறு வெயில் உறைப்பேறிய காட்டில் ஈந்து மரத்தின் மீதிருந்து குருகு வெப்பம் காரணமாக வருந்தவும், உளி போன்ற முனையையுடைய கொடிய பரற்கர்கள் வழிச் செல்வாரை வருத்தும், இன்னவிடத்தில் இன்னகேடு நேரும் என்பதை அறிய முடியாத மூங்கில் கரிந்திருக்கும் காடு என்றும் (அகம்.55), வேனில் பருவம் ஒன்றையே அறந்த காட்டில் நிற்கவும் நிழலில்லாது ஈன்ற குட்டிகளுடன் பெண்புலி பசித்திருக்க, பசியைப் போக்குவதற்கு ஆண்புலி வழிச்செல்வாரைக் கொல்லும் பொருட்டு நோக்கியிருக்கும் வழி என்றும் (நற்.29), வான் பொய்த்தமையால் மேகத்தை வெறுத்த மான் கூட்டம் உலர்ந்த மரற்செடியைச் சுவைத்துப் பார்க்கும் தன்மையுடைய காடு என்றும் (அகம்.49), பிடியும் களிறும் கன்றோடு சுழன்று திரியும் பாலைவழி என்றும் (ஐங்கு.379), தலைவி தலைவனுடன் சென்ற பாலைவழியின் கொடுமை செவிலி, நற்றாய் பாடல்களில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

தலைவியின் மென்மைத் தன்மையும், பாலையின் கொடிய தன்மையும்

தாய் - மகள் உறவுகளுக்கிடையே காணப்படும் பாச உணர்வை வெளிக்காட்டும் பாடல்களில் தலைவியின் மென்மைத் தன்மையைக் காட்டக்கூடிய காட்சிகள் அதிகம் இடம் பெறுகின்றன. மென்மையான தலைவி, வன்மையான கொடிய சுரவழியில் தலைவனுடன் சென்றது முரண்பாட்டு நிலையில் விளக்கப்படுகின்றது.

தோழியருடன் சேர்ந்து சிறிதுநேரம் பந்தாடினாலும், கழங்கு விளையாடினாலும் உடம்பு நோகின்றது என்று களைப்படைந்து விடும் மென்மைத் தன்மை வாய்ந்தவள், காற்று மோதுதலால் மூங்கில் நெற்றுக்கள் ஒன்றோடொன்று உரசி உண்டான நெருப்பால் பசுமை இழந்த சுரவழியில் நடக்கத் தகுந்தவளோ? (அகம்.153) என்று கலங்கி உரைக்கும் செவிலித்தாயின் நிலையைப் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.

இப்பின்னணிகளில் தலைவி சென்ற சுரவழியின் கொடுமை காட்டப்படுகின்றது.

“சிறுமுதுக் குறைவி சிலம்பார் சீறடி
வல்லகொல் செல்லத் தாமே - கல்லென்
ஊர்எழுந் தன்ன உருகெழு செலவின்
நீரில் அத்தத்து ஆரிடை மடுத்த
கொடுங்கோல் உமணர் பகடுதெழி தெள்விளி
நெடும்பெருங் குன்றத்து இமிழ்கொள இயம்பும்
கடுங்கதிர் திருகிய வேப்பயில் பிறங்கல்
பெருங்களிறு உரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத்து
அருஞ்சுரக் கவலைய அதர்படு மருங்கின்
நீளிரை இலவத்து ஊழ்கழி பல்மலர்
விழவுத் தலைக்கொண்ட பழவிறல் மூதூர்
நெய்யுமிழ் சுடரின் கால்பொரச் சில்கி
வைகுறு மீனின் தோன்றும்
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே?” (அகம்.17:9-22)

இளம்பருவமும் துணைவும்

தலைவியின் இளம் பருவத்தையும், அரிய கொடிய வழியில் செல்வ செழிப்பை விட்டுச் செல்லத் துணிந்த செயலையும் கண்டு, செவிலியும் நற்றாயும் புலம்பும்படிப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

தேன்கலந்த பாலைக் கொடுத்தாலும் உண்ணாது மறுக்கும் இளமகளான தலைவி காளையொருவனுடன் அரிய காட்டு வழியில் செல்லத் துணிந்தாள் என்றும் (நற்.179), பிறந்த வீட்டில் செல்வச் செழிப்பில் பாலை ஊட்டி வளர்க்க வளர்ந்த தலைவி, வெயிலினைப் பொறுக்காது வருந்திய யானை நீர்ற்ற வெற்றுக் கிணற்றைத் துழாவிப் பார்த்த கிணற்றில் தலைவன்

கையால் தோண்டிப் பெற்ற கலங்கிய சிறிய அளவினதான உப்புநீரை உண்பாளே என்றும் மென்மையான தலைவி கொடிய பாலவழியின் தன்மைகளை ஏற்றுத் தலைவனுடன் சென்ற துணியைக் கண்டு, செவிலியும் நற்றாயும் வியந்து வருந்திக் கூறுகின்றனர் (அகம்.207).

கன்றினை ஈன்ற பசு தலைவி வளர்த்த வயலைக் கொடியை மேய்ந்ததற்காக வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு அழும் இயல்புடைய இளைய மகள் என்றும் (நற்.179), வேட்டுவன் ஏறுகளைக் கொள்ளுதற் பொருட்டு அடிக்கும் பறையின் ஒலியினைக் கேட்டு அஞ்சி அழும் தன்மையுடையவள் என்றும் (அகம்.63) சங்க அகப்பாடல்களில் செவிலி, நற்றாய் கூற்றுக்களில் தலைவி காட்டப்படுகின்றாள்.

தலைவியின் பிரிவால் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகள்

தாயின் பாசத்தைவிட தலைவனிடம் கொண்ட காதலே பெரிதென தலைவி பிரிந்து சென்றதை எண்ணி செவிலியும், நற்றாயும் வருந்துகின்றனர். தலைவியைப் பிரிந்ததால் தானுற்ற அவல நிலையைப் போன்றே, தலைவி வளர்த்த செடி, கொடிகளும் துயரநிலையை அடைந்தமையும், தோழியர் கூட்டம் வருந்தியிருக்கிற நிலையும், கடவுள் வழிபாடு மறுத்த நிலையும் பின்னணியில் காட்டப்படுகின்றன.

தலைவி பிரிந்ததால் பொலிவற்று காட்சியளிக்கும் மனையும், அவள் ஓடி ஆடி விளையாண்ட இடங்களும், அவள் இனிதாக வளர்த்த கிளி பால் உண்ணாத நிலையும், தோழிகள் விளையாட்டை வெறுத்திருந்த நிலையும், அவள் அன்பாக வளர்த்த பூச்செடிகள் மலராமல் காட்சியளிப்பதும், வயலைக்கொடி நீர் ஊற்றப் பெறாமையால் வாடியிருக்கும் நிலையும், தோழியரோடு தலைவி தோன்றும் நொச்சிமரம் தற்போது வெறுமையுடன் காணப்படுவதும், பிரிவு துயரத்தால் கடவுளை வழிபட மறந்திருந்த நிலையும் எனத் தலைவியின் பிரிவால் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகள் எல்லாம் செவிலி நற்றாயின்

வருத்தத்தை மிகுவிக்கின்ற காரணகிளாக அமைந்துள்ளன (நற்.305, அகம்.369).

தாய்ப்பாசத்தைக் காட்டுவன

பாலை வழியின் கொடுமையை எண்ணிப்பாராமல் அவ்வழியில் உறவையும், சுற்றத்தையும் பிரிந்து சென்று விட்டாளே என்று வருந்தினாலும், தலைவி சென்ற ஊர் பல வளங்களையுடையதாக அமைய வேண்டும் என்றும், மழைவளம் சிறக்க வேண்டும் என்றும், தலைவன் அன்பு பாராட்ட இனிதாக இல்லறம் நடத்த வேண்டும் என்றும் விரும்புகின்ற தாய் உள்ளத்தைக் காட்டுவனவாகச் சில பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

“மள்ளர் கொட்டின் மஞ்ஞை ஆலும்
உயர்நெடுங் குன்றம் படுமழை தலைஇச்
சுரம்நனி இனிய ஆகுக தில்ல
'அறநெறி இது'வெனத் தெளிந்த என்
பிறைநுதற் குறுமகள் போகிய சுரனே!” (ஐங்கு.371)

“எம்வெங் காமம் இயைவது ஆயின்
மெய்ம்மலி பெரும்பூண் செம்மற் கோசர்
கொம்மையம் பசங்காய்க் குடுமி விளைந்த
பாகல் ஆர்கைப் பறைக்கட் பீலித்
தோகைக் காவின் துளுநாட்டு அன்ன
வறுங்கை வம்பலர்த் தாங்கும் பண்பின்
செறிந்த சேரிச் செம்மல் மூதூர்
அறிந்த மாக்கட்கு ஆகுக தில்ல” (அகம்.15:1-8)

என்ற இப்பாடல்களில் தலைவி பிரிந்ததை நினைத்துத் தாய் வருந்தினாலும், தாய்ப்பாசத்தைக் காட்டிலும் கற்பே சிறந்தது என்ற தலைவியின் உணர்வும்

உறுதியும் தாய்க்கு மகிழ்வைத் தருகின்றது. எனவே, அவள் சென்ற இடம் வளம் நிறைந்ததாக அமைய வேண்டும். அன்புணர்வுடன் தலைவன் அவளைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற தாய் உள்ளத்தைப் பின்னணிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தாய்ப்பாசத்தை விஞ்சிய பாசம்

உடன்போக்கில் மகளைப் பிரிந்த தாய் கூற்றுக்களில் மென்மையான தலைவி, வன்மையான கொடிய வழியைக் கடந்து சென்றாள் என்றும், செல்வச்செழிப்பில் வளமான மனையில் வளர்க்கப்பட்டவள் அதையெல்லாம் உதறிவிட்டுக் கொடிய பொலிவற்ற உணவும் நீருமற்ற வறண்ட வழியில் தலைவனுடன் செல்லத் துணிந்தாள் என்றும், வளர்ந்த வீட்டை மறந்து உறவினர், தோழியர் உடனான பாசத்தையும் துறந்து, காதலன் பொருட்டு அவன்மேல் வைத்த அன்பின் பொருட்டு அனைத்தையும் துறந்து சென்றாள் என்றும், முன்பில்லாத அளவிற்குத் தலைவியின் தன்மைகளில், செயல்பாடுகளில் உள்ள முரண்பாடுகள் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றன. இத்தகைய முரண்பாடுகளுக்குக் காரணம் தலைவன் மீது கொண்ட உறுதியான காதல். எனவே, உடன்போக்குத் துறையில் மகளைப் பிரிந்த தாயின் பாசத்தைவிடவும், எத்தகைய இடையூறுகளையும், தடைகளையும், துன்பங்களையும் ஏற்கக்கூடிய அளவிற்குத் தலைவி தலைவன் மீது கொண்ட பாசம் பெரியது என்பதை முரண்பாட்டுப் பின்னணிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இதனை, 'தாய்ப்பாசமோ, அல்லது செல்வச் செழிப்போ அல்லது தோழியர் ஆயமோ அல்லது வயலைக் கொடிகளின் வலிமையோ அல்லது வீட்டுக் காவலோ, நகரக் காவலோ அல்லது பாலை வழிகளின் பயங்கரங்களோ, கூவல் தண்ணீரின் குறைபாடோ இல்லை. இவைபோன்ற பிற எதுவுமே காதல் என்பதன் முன்னால் நிற்காது என்பதை நேரடியாகக் கூறாமல் மறைமுகமாக உணர வைப்பதுவும் இத்துறையின் நோக்கம்'³¹ என்று உடன்போக்குத்

துறைப்பாடல்களின் நோக்கம் குறித்து ச. அகத்தியலிங்கனார் கூறுவது கொண்டும் அறிய முடிகின்றது.

கண்டோர், அயலோர் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட் பின்னணிகள்

உடன்போக்குத் துறையில் கண்டோர், அயலோர் கூற்றுக்களும் இடம்பெறுகின்றன. உடன்போகும் தலைவன், தலைவியின் நிலையைக் கூறுதல், உள்ளம் ஒத்து உணர்வொத்தவராய்க் காட்சியளிக்கும் இருவரும் உடன்போக்கிற்குத் துணிந்தது இழிசெயல் அல்ல அறம் வழிப்பட்டதே என்று தாய்க்கு எடுத்துக் கூறுதல் போன்ற செய்திகள் கண்டோர், அயலோர் கூற்றுப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

பாலைவழியில் சென்ற தலைவன், தலைவி நிலை

மேல்காற்று வீசுவதினால் வாகை மரத்தின் வெண்ணெற்றுக்கள் ஒலியெழுப்பும் மூங்கில் செறிந்த பாலை வாழியில் வீரக்கழலினை அணிந்த வில்லேந்திய தலைவனும், வளையணிந்த கைகளையும், சிலம்பணிந்த மெல்லிய அடிகளையுமுடைய தலைவியுமாகிய இவர்கள் அளியத்தக்கவர்கள் என்றும் (குறுந்.7), பாலைவழியில் உண்ண வேறு எதுவும் இல்லாததால் நெல்லிக்காய்களை உண்டு இலை உதிர்ந்த வெண்கடம்ப மரத்தின் வரிநிழலில் அமர்ந்திருக்கின்ற தலைவன், தலைவியின் நிலையைக் கண்டு, மகன்றில் பறவையைப் போன்று இணைபிரியாத காதல் உள்ளம் உடையவராகக் காணப்படுகின்றனர் என்றும் (ஐங்கு.381) அன்புவயப்பட்டு உறவினரைப் பிரிந்து வந்து பாலை வழியில் துன்பப்படும் தலைவன், தலைவியின் நிலையைக் கண்டு கண்டோர் இரங்குகின்றதைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன. இவர்கள் கூற்றுக்களில் துன்ப நிலையிலும் இணைபிரியாது இன்பமாகக் காட்சியளிக்கும் தலைவன், தலைவியின் நிலை கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றது.

“கோட்கும்பு அரற்றும் நாட்கரத்து அமன்ற
 நெடுங்கால் மராஅத்துக் குறுஞ்சினை பற்றி
 வலம்கரி வாலிணர் கொய்தற்கு நின்ற
 மள்ளன் உள்ளம் மகிழ்கூர்ந் தன்றே
 பைஞ்சாய்ப் பாவைக்கும் தனக்கும்
 அம்சாய் கூந்தல் ஆய்வது கண்டே”

(ஐங்கு.383)

இப்பாடலில் துன்பநிலையிலும் தலைவன், தலைவி கூந்தலில் சூடுவதற்கு மலரைப் பறிக்குமாறு வெண்கடம்ப மரத்தை வளைத்து நின்ற செயல் தலைவனின் அன்பைக் காட்டும் பின்னணியாக அமைந்துள்ளது.

மகட்போக்கிய தாயின் நிலைமை

தலைவியைப் பிரிந்ததால் தாய் உற்ற நிலையும் கண்டோர் கூற்றுக்களில் வெளிப்படுகின்றன. தலைவி விளையாடிய பாவையை எடுத்து அதற்குத் தாழியில் தலைவி வளர்த்த நீர் ஊற்ற பெறாததால் வாடிய குவளை மலரைச் சூட்டி அப்பாவையைத் தலைவியின் நினைவாக ஆரத்தழுவி அழுது நிற்கும் தாயின் அவல நிலையைப் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.

“இன்தோள் தாராய் இறியிர் என் உயிர்! என
 கண்ணும் நுதலும் நீவி தண்ணென
 தடவுநிலை நொச்சி வரிநிழல் அசைஇ
 தாழிக்குவளை வாடுமலர் சூட்டி
 தருமணற் கிடந்த பாவையென்
 ‘மருமகளே’ என முயங்கினள் அழுமே”

(அகம்.165:8-13)

யானை நிரையையுடைய செல்வத் தந்தையின் மகளானவள் பந்தினை மெல்லிய காலால் உருட்டி, ஓடியாடி விளையாடும் பஞ்சுபோன்ற மெல்லிய அடிகளால் நடந்து வரும் அழகைக் கண்ட தாயின் உள்ளம் பரற்கற்கள்

நிரம்பிய பாதையில் நடந்து செல்வதைக் கண்டால் தாங்குமோ? (நற்.324)
என்று மென்மையான தலைவி பாலை வழியில் நடந்து செல்வதைக் கண்டு
பொறுக்காத கண்டோர் பரிவுகொண்டு கூறுகின்றதை முரண்பாட்டுப்
பின்னணிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இங்ஙனம், தாயின் நிலையைக் கண்டு இரங்கினாலும், தலைவியின்
செயல் அறத்தின் வழிபட்டது. அவர்களைப் பார்க்க வேண்டாம் என்று
தாய்க்கு அறிவுரை கூறுகின்ற போக்கும் கண்டோர் கூற்றுப் பாடல்களில்
காணப்படுகின்றது.

முதற்கூலில் பிறந்த உன்னுடைய மகளானவள் யானையும், புலியும்
திரியும் காட்டில் தலைவனுடன் செல்வதால் அச்சமின்றி, மயக்கமின்றித்
தெளிவோடு சென்று விட்டாள். நீயோ, மதிமயங்கி அழகிய இல்லத்தில்
இருந்து வருந்துகின்றாய். அஞ்சத்தகுந்த வழியானாலும், புணர்ந்த
தலைவனுடன் வாழ்வதே அறம் எனக் கருதி சென்று விட்டாள். அதை
உணராமல் மகள் பாசத்தால் வருந்துவதில் பயனில்லை என்று தாய்க்கு
உணர்த்துகின்றனர்.

“புன்கண் யானையொடு புலிவழங்கு அத்தம்

நயந்த காதலற் புணர்ந்து சென்றனளே

நெடுஞ்சுவர் நல்லில் மருண்ட

இடும்பை உறுவி! நின் கடுஞ்சூல் மகளே” (ஐங்கு.386)

மேலும், தலைவி தகுதியுடைய ஒருவனுடன் தான் சென்றுள்ளாள்.
அவர்களைப் பிரிக்க வேண்டாம் என்று தாய்க்கு அறிவுறுத்துகின்றதையும்
(ஐங்கு.390) கண்டோர் கூற்றுப் பாடல்களின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

இங்ஙனம் பிற அகமாந்தர்களின் உணர்வு நிலைகளை
வெளிக்காட்டுவதாக உடன்போக்குத்துறை அமைந்துள்ளது. ‘உடன்போக்கால்

பெற்றோர் தலைவியிடத்துக் கொண்ட ஆழ்ந்த அன்பினை அறிகிறோம். உடன்போக்கினை அறிந்த செவிலியின் புலம்பல் வழியே தலைவியின் குழந்தைப் பருவ நிகழ்ச்சிகள் புலப்படுகின்றன. உடன்போக்கினுக்கு உதவும் தோழியின் கூர்ந்த மதிச்சிறப்பை உணரலாம். எந்த இடுக்கண் நேரினும் தலைவனுடன் செல்லும் தலைவியின் உள்ளத்து உறுதியை உடன்போக்கு அறிய உதவுகிறது³² என்ற ஈ.கோ.பாஸ்கரதாஸ் கூற்றிலிருந்து பலவித உணர்வுநிலைகள் உடன்போக்குத் துறையில் வெளிப்படுகின்றன என்பதை அறிய முடிகின்றது. அந்த உணர்வுகளை வெளியிடுவதற்கேற்ற கருவியாக கருப்பொருட்கள் அமைந்துள்ளன என்பதும் தெளிவாகின்றது.

தொகுப்புரை

- ❖ அகப்பாடல்களில் இடம்பெறும் காட்சிகள் அதாவது, முதல் கருப்பொருட்கள் வெறும் இயற்கைப் புனைந்துரைகளாக இலக்கியத்தில் இடம் பெறாமல் அகமாந்தரின் மனவுணர்வுகளைத் துலக்கி நிற்கும் பின்புலங்களாகவே பாடல்களில் அமைந்துள்ளன.
- ❖ இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டத் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள் உவமையாகவும், வருணனையாகவும் இடம்பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.
- ❖ பாங்கியற் கூட்டத் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் இடம்பெறும் கருப்பொருட்கள் தலைவனின் பண்பு, பணிவு, தலைவியைக் காணாதபோது ஆற்றாது வருந்துகின்ற நிலை, தலைவியைப் பெறுவதற்காக ஏவல் செய்து நிற்கின்ற தன்மை ஆகியவற்றை விளக்கும் கருத்து விளக்கப் பின்னணியாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றனது.

- ❖ தலைவியைப் பெற தலைவன் பணிந்து ஒழுகுதலை, தலைவியுடன் தினைப்புனத்தில் கிளி கடிந்ததும், தலைவியின் தமருடன் சேர்ந்து உப்பு விற்பதும் ஆகிய கருப்பொருட் காட்சிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.
- ❖ உடன்போக்குத்துறை தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் தலைவியுடன் செல்லும் தலைவனுக்குத் தன்னை நம்பி வந்தவளை எவ்வித குறையுமின்றிக் காப்பாற்றும் பொறுப்புணர்வு மேலிடுவதால் அதற்கேற்ற இனிய காட்சிகள் நிறைந்த பின்புலமும், உடன்போக்கை மறுக்கும் தலைவனுக்குத் தலைவி வருந்த நேரிடுவது குறித்து தயக்கம் மேலிடுவதால் அதற்கேற்ற கொடிய சூழல்கள் நிறைந்த பின்புலம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உடன்போய் மீண்ட காலத்துத் தலைவி தலைவனுடன் கொடிய சுரவழியில் எவ்வாறு சென்றிருப்பாள் என்பதைக் கேட்டறியும் ஆர்வமும், அக்கறையும் தோழிக்கு இருப்பதால் அதற்கேற்ப இருவரும் மகிழ்ந்திருந்த பின்புலமும் கருப்பொருட் பின்னணியில் கேட்கும் அகமாந்தரின் உணர்விற்கேற்ப புனையப்பட்டுள்ளது தெளிவாகின்றது.
- ❖ களவில் தலைவி தோழியிடம் கூறும் பாடல்களே அதிகமாக உள்ளன. தலைவி தலைவனுக்கு உணர்த்த விரும்பும் செய்திகளைத் தோழிக்குக் கூறும்போது அமைக்கும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் மூலம் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் உணர்த்துகின்றதை அறிய முடிகின்றது.
- ❖ தலைவி கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் வழியச்சம், இரவுக்குறி இடையூறு, இற்செறிப்பு, அலர், நலனழிவு, அன்னை ஐயறுதல், வெறியாட்டு நிகழும் அச்சம், நொதுமலர் அச்சம் எனத் தலைவி பல வகையான இன்னல்களுக்கு ஆளாகி வருந்துகின்றதைக் காட்டுகின்றன.

- ❖ வழியச்சத்தைச் சுட்ட குறிஞ்சித்திணையில் யானை புலியுடனும், புலியானையுடனும் போரிடும் வழியாகவும், நெய்தல் திணையில் முதலைகள், சுறாமீன்கள் நிறைந்த கழியினையுடைய வழியாகவும் தலைவன் வரும் வழி பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றதை அறிய முடிகின்றது.
- ❖ வரைவிடைத் தலைவன் பிரிய பிரிவாற்றாது தலைவி வருந்தும் பாடல்கள் இரங்கல் உரிப்பொருளுக்கேற்ப நெய்தல் பின்னணியில் அமைந்துள்ளன.
- ❖ தலைவனைச் சந்திக் முடியாமல் பிரிந்து தனித்திருக்கும் தலைவியின் துயரைக் கூதிர்காலத்து வாடையும், மாலைப்பொழுதும், மலர்ந்து பூத்துக் குலுங்கும் கழிகானலும், கானலிடை முயங்கும் உயிர்களின் ஒலியும், துணையைப் பிரிந்து வருந்தும் உயிர்கள் எழுப்பும் ஒலியும் மிகுவிக்கின்றதைக் குறிஞ்சி, நெய்தல் நிலக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றதை அறியமுடிகின்றது.
- ❖ காமம்மிக்க கழிபடர் கிளவி பாடல்களில் தலைவி வரைதல் வேட்கையுற்று நாரையையும், வண்டையும், ஆற்றையும் நோக்கிக் கூறுகின்றதைப் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.
- ❖ தோழி, தலைவன், தலைவி, செவிலி, நற்றாய் என உரையாடும் ஒவ்வொரு அகமாந்தரின் மனநிலையையும் உணர்ந்து நுட்பமாகக் கருப்பொருட் பின்னணியின் மூலம் கருத்தினைப் புலப்படுத்துகின்றதை அறிய முடிகின்றது.

- ❖ இருவகைக் குறியில், வரைவு நீட்டிப்பில், வரைவிடைப் பிரிவில், வரைவு கடாதலில், வரைவு மலிவில், உடன்போக்கில் என களவில் பல படிநிலைகளில் தலைவனிடம் உரையாடுகின்றாள் தோழி.
- ❖ பகற்குறியில் காதலர்கள் சந்தித்த இடம் குறிஞ்சியில், தேன் உண்ணும் வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும், அருவிகள், குவளை, காந்தள் மலர்கள் நிறைந்த இடமாகவும், நெய்தலில் புன்னை மரங்கள் அடர்ந்த கடற்கரையும், கான்யாறும், பொழிலும், ஓடையும் சூழ்ந்த ஆற்றங்கரைப் பொழிலும் எனப் பகற்குறியிடம் கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றது.
- ❖ குறிஞ்சித்திணையில் வேங்கை மரத்தடியிலும், நெய்தல் திணையில் புன்னை மரத்தடியிலும், இரவுக்குறியில் காதலர்கள் சந்தித்ததைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன.
- ❖ அல்லகுறியாகித் தலைவன் வருந்திச் சென்றதை அவன் வந்த தேர் நசுக்கிக் கூழையான நெய்தல் கொடியினைக் காட்டுவதன் மூலம் சுட்டப்படுகின்றது.
- ❖ குறிமறுத்துக் குறிநேரும் தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் வழியச்சமும், அலர் பரவும் சூழலும் கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.
- ❖ வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரியும் தலைவனிடம் தோழி கூறும் கூற்றுக்களில் எத்தகைய காலத்தலும் துணையைப் பிரியாது இருந்து காக்கும் விலங்குகளின் வாழ்க்கையும் உரிய காலத்துத் தேவையை உணர்ந்து இன்பறும் விலங்குகளின் செயல்பாடுகளும், கார்காலத்துத் தலைவியின் ஆற்றாமையும், பேதைமையையும் எடுத்துக்காட்டுவனவாக கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடம்பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

- ❖ தோழி வரைவுகடாவும் கூற்றுக்களில் வரைவுகடாதற் பொருட்டுத் தலைவனிடம் கூறும் காரணங்களான வழியேதம், குறியிடையீடு, தலைவியின் ஆற்றாமை, அலர், இற்செறிப்பு, அன்னை அறிந்தமை, வெறியாட்டு, நொதுமலர் போன்றவை கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.
- ❖ புள் ஒலிப்பதும், நாரைக்கூட்டம் எழுப்பும் ஒலியும், தலைவன் தலைவியின் களவு வெளிப்பட்டு அலரானதைக் குறிக்க வந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.
- ❖ தலைவனைக் காணமுடியாது வருந்தும் தலைவியின் துயரைப் புறச்சூழல்கள் மேலும் வருத்துவதைக் கூறித் தோழி வரைவு கடாவுகின்றாள். இதில் தலைவி காணும் முதல், கருப்பொருட்கள் தலைவியின் ஆற்றாமையைக் கிளறிவிடும் தன்மை கூறப்பட்டள்ளது.
- ❖ தோழி தலைவிக்குக் கூறும் கூற்றுக்களில் அவள் தலைவியின் மீது வைத்துள்ள அன்பையும், அக்கறையையும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.
- ❖ தோழி பிறரிடம் கூறும் கூற்றுக்களில் அறத்தொடு நின்றல் துறையில் அமைந்துள்ள பாடல்களில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் செவிலி வெறியாட்டெடுக்கும்போதும், நொதுமலர் வரைவின்போதும், தமர் வரைவு மறுத்தபோதும், குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாவும் களவினை வெளிப்படுத்தும் உத்தியாகக் கருப்பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது.
- ❖ தலைவன், தலைவி, தோழியரல்லாத பிற கூற்றுக்கள் உடன்போக்குத் துறையில் அமைந்துள்ளன. தலைவன் தலைவியின் உணர்வு

நிலைகளை மட்டுமின்றிப் பிற அகமாமந்தரின் உணர்வு நிலைகளையும் வெளிக்காட்டுவனவாக உடன்போக்குத்துறை அமைந்துள்ளது.

- ❖ உடன்போக்குத்துறையில் இடம்பெறும் கருப்பொருட் பின்னணிகள், தாய்ப்பாசத்தைக் காட்டுவனவாகவும், தலைவியின் குழந்தைப்பருவ நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டுவனவாகவும், தோழியின் கூர்ந்த அறிவுத்திறனைக் காட்டுவனவாகவும், தலைவியின் உள்ளத்து உறுதியைக் காட்டுவனவாகவும், கண்டோர் உழையரின் பரிவினைக் காட்டுவனவாகவும் அமைந்துள்ளது.

சான்றெண் விளக்கங்கள்

1. கு. முத்துராசன், சங்ககாலம், ப.366
2. சு. வித்தியானந்தன், தமிழர் சால்பு, ப.277
3. சரளா. இராசகோபாலன், இலக்கியச் சிந்தனைகள் (கட்டுரைத் தொகுதி) , ப.55
4. தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூ.178
5. வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.45
6. தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், நூ.54
7. காளிமுத்து, தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வழி குறுந்தொகை - ஓர் ஆய்வு, ப.75
8. தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூ.186
9. இராம கிருட்டிணன், அகத்திணை மாந்தர், ப.109
10. இரா. மாயாண்டி, சங்க இலக்கியத்தில் கற்பனை, ப.104
11. மு. வரதராசனார், குறுந்தொகைச் செல்வம், ப.89
12. இராம கிருட்டிணன், அகத்திணை மாந்தர், ப.133
13. மேலது, ப.39
14. தொல்காப்பியம், களவியல், நூ.40
15. ந. சுப்புரெட்டியார், அகத்திணைக் கொள்கைகள், ப.88
16. Tamil Lexicon, Vol. VI - Part - II
17. மு. இராகவையங்கார், தொல்காப்பியம் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி, ப.71

18. சரளா. இராசகோபலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.172
19. நக்கீரர், இறையனார் அகப்பொருள் உரை, நூ.22
20. வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.71
21. சரளா இராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.165
22. பி.எல். சாமி, 'வேலன் வழிபாடு' (கட்டுரைத் தொகுப்பு), ப.20
23. சரளா. இராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.158
24. இராம. பெரிய கருப்பன், The Tradition and Talent in Sankam Literature, ப.136
25. தமிழண்ணல், குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப.45
26. சரளா. இராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.200
27. வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.61
28. இராம கிருட்டினன், அகத்திணை மாந்தர், ப.75
29. மேலது, ப.81
30. ச. அகத்தியலிங்கம், சங்க இலக்கியத்தில் உடன்போக்கு - புதிய பார்வை, ப.13
31. மேலது, ப.25
32. ஈகோ. பாஸ்கரதாஸ், அகப்பொருள் பாடல்களில் தலைவி, ப.38

இயல் மூன்று கற்பும் பாடல்களில் கருப்பொருளாட்சி

சங்க அகப்பாடல்களில் கற்புக் கைகோளில் தலைவன், தலைவியரின் இல்லறக் காதல் வாழ்க்கையும், பொருள்வயிற் பிரிவு, பகைவயிற் பிரிவு, பரத்தையிற் பிரிவு முதலான பிரிவு வாழ்க்கையும் பாடப்பட்டுள்ளன. பெரும்பான்மையான பாடல்கள் தலைவன், தலைவியரின் பிரிவி வாழ்வை புனைபவையாக அமைந்துள்ளன. களவுப் பாடல்களில் களவுப் பொருண்மைகள் குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலை பின்னணிகளில் பாடப்பட்டுள்ளன. ஆனால், கற்புப் பாடல்களில் ஒவ்வொரு திணையிலும் வெவ்வேறு வகையான பிரிவுகள் பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளன. 'ஐந்திணைப் பொருட்களில் குறிஞ்சி ஒன்றே கூடுதற் பொருளைப் பற்றி வருவதாகும். இதுதானும் கூடலும் கூடல் நிமித்தமும் என இரு கூறுபடும். இங்கு கூடல் நிமித்தம் என்பதும் ஒருவகையிற் பிரிந்து நிற்கும் நிலையினைக் கூறுவதேயாகும். இக்குறிஞ்சி ஒழிந்த ஏனைய திணைகளெல்லாம் முற்றும் பிரிந்த நிலையினைக் கொண்டு வருவனவேயாகும். இப்பிரிவுகள் வெவ்வேறு வகையின. பொருள்தேடல் முதலாய காரணங்களால் ஒரு தலைவன் தன் தலைவியிடமோ அவள் தோழியிடமோ கூறி விடைபெற்று ஆற்றொணா வெப்பம் மிக்க காலத்து, செலற்கரிய அருஞ்சுரமாகிய பாலை வழியே நாளும் தொலைவிற்கேக, அவன் தலைவியும் இல்லிருந்து வருந்தல் பாலையாகும். அங்ஙனம் சென்றவன், சென்ற வினை முற்றி மீளத் தொடங்கி நாளுக்குநாள் அண்மையில் வாராநிற்க தலைவி எதிர்நோக்கி ஆற்றியிருக்க முல்லை. பன்னாடுகள் கடந்தோ, கடல் கடந்தோ சென்ற தலைவன் குறித்த காலத்தும் வாராதொழிய, தலைவி ஆற்றாமை கைமிக்கு வாய்விட்டுப் புலம்பும் அளவிற்கு வந்து இரங்குதல் நெய்தல். இங்ஙனமெல்லாம் அன்றித் தலைவன் பரத்தையர் இன்பங்

காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்தொழுகும் வழி அத்தலைவிக்குப் புலவி, ஊடல் முதலிய நிகழ்வது மருதம்¹ என்று அகத்திணைப் பாடல்களில் இடம்பெறும் பிரிவுகள் பற்றி ஆர். வேங்கடாசலம் பிள்ளை விளக்கியுள்ளார்.

இதனை, 'இன்று கிடைக்கும் சங்க அகப்பாடல்களில் பகைவயிற்பிரிவு முல்லைத் திணையிலும், பொருள்வயிற் பிரிவு பாலைத்திணையிலும், பரத்தையிற் பிரிவு மருதத் திணையிலும் சிறப்பாகப் புனையப்பட்டுள்ளன. ஏனைய பிரிவுகள் உய்த்துணருமாறே அமைந்துள்ளன'² என்ற இராம. பெரிய கருப்பன் (பிரிவுகள் குறித்து) கூறுவது கொண்டும் அறியலாம். எனவே, அகமாந்தர்களின் உணர்வோட்டங்களும் பாடற்பொருண்மைக்கு ஏற்ப திணைவாரியாக வேறுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு திணையிலும் அகமாந்தரின் உளநிலை வெளிப்பாட்டிகேற்ப கருப்பொருட் பின்னணியும் அமைந்துள்ளது. ஆதலால், அகமாந்தரின் உளநிலை வெளிப்பாட்டில் கருப்பொருட் பின்னணியின் பங்கைக் கீழ்க்கண்டவாறு,

1. தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்
2. தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்
3. தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்
4. பிறர் கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

என பகுத்துக் காணலாம்.

கற்புப் பாடல்களில் திணைக்கேற்ப பாடற் பொருண்மைகளில் நுட்பமான வேறுபாடு உள்ளதால் முல்லை, பாலை, நெய்தல், மருதம், குறிஞ்சி என திணைவாரியாகத் தலைவன், தலைவி, தோழி, பிறர் கூற்றுக்களில் அகமாந்தர் மனநிலையைக் காட்டக்கூடிய கருப்பொருட் பின்னணியின் பங்கினைப் பகுத்து ஆராயலாம்.

1. தலைவன் கூற்றும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

முல்லைத்திணையில் தலைவன் மனநிலையைக் காட்டக்கூடிய கருப்பொருட் பின்னணி

சங்க காலத்தில் முல்லை நிலத்தில் ஆயர்கள் வேடர்களாகிய எயினர், எயிற்றியர்கள், உழவர்கள் என்னும் மூவகைப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்ததை பெரும்பாணாற்றுப்படை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இம்மூவருமே முல்லைப் பாடல்களின் தலைமக்களாக அமையவில்லை. தொல்காப்பியர் நிலத் தலைமக்களையும் தலைவர்களாகக் கொண்டு பாடலாம். நிலத்துப் பொதுமக்களையும் தலைவர்களாகக் கொண்டு பாடலாம் என்பார் (தொல்.967, 968). 'முல்லைப் பாடல்களில் தலைமக்களே தலைவர்களாக உள்ளனர். நிலமக்களாகிய ஆயர் முல்லைக்கலியில் மட்டுமே தலைவர்களாக உள்ளனர் என்று கூறும் தமிழண்ணல் கருத்தை எடுத்தாளும் 'செயராமன்' முல்லைப் பாடல்களில் (முல்லைக்கலி தவிர) போர்வீரனே தலைவனாக்கப்படுகிறான்'³ என்கிறார். எனவே, முல்லைத்திணையில் போர் காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லும் தலைவனின் மனநிலைகள் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

போர் காரணமாக கடமையாற்ற பிரிந்து செல்லும் தலைவன் பிரிவுத் துயருக்கு வருந்துவதில்லை. 'தலைவன் தலைவி இருவரிடையே பிரிவு ஏற்படும்போது பெரும்பாலும் தலைவி வருந்துவதாகவே செய்யுட்கள் அமைந்துள்ளன. அறமும், பொருளும் நோக்கித் தலைவன் பிரிந்துபோவான். ஆதலின் அவனிடத்துப் பிரிவுத்துயர் இல்லை. எனவே, அவன் வருந்துவதாகப் பெரும்பாலான செய்யுட்கள் கூறுவதில்லை என்பர் புலவர் என்றாலும் ஆங்காங்கு சிற்சில பாக்கள் தலைவனும் வருந்திக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளன'⁴ என்று சா. சாம்பசிவன் கூறுவது கொண்டு பிரிந்த இடத்து தலைவியை நினைத்துத் தலைவனும் வருந்துவான் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

தலைவன் போர் வீரனாக இருந்தாலும் தலைவிபால் அவனது அன்பும் அருளுமே பாடல்களில் புனையப்பட்டுள்ளன. இதில் தலைவன், தலைவிமேல் கொண்டுள்ள அன்பு பாசறையிலிருந்து அவளைப் பற்றி எண்ணுகின்ற நிலை, வினைமுற்றி மீளும்போது அவளது நிலையை எண்ணிப் பாகனை விரைந்து போகும்படி வேண்டும் ஆர்வம், வினைமுற்றி மீண்டு வந்து தலைவியுடன் மகிழ்ந்திருக்கும் நிலை போன்ற பொருண்மைகளில் கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடம்பெறுகின்றன.

பாசறையிலிருக்கும் தலைவன் மனநிலையைக் காட்டும் பின்னணிகள்

‘தலைவியைப் பிரிந்த தலைவன் கார்காலத்திற்கு முன்னரே மீண்டு அவளையடைவான். அவ்வாறு அடையவியலாத நிலையில் அவன்தான் இருக்குமிடத்திலேயே அப்பருவத்திற்கு ஆற்றாது தலைவியை நினைந்து வருந்துவதுமுண்டு. பகைவயிற் பரிவில் தலைவனின் பாசறைப் புலம்பல் இவ்வகைப்பட்டதேயாம்’⁵ என்று பாசறையிலிருக்கும் தலைவனின் நிலையை வ. குருநாதன் கூறுகின்றார். எனவே, தலைவன் பாசறையிலிருந்து தலைவியை நினைத்துப் புலம்புதல் உண்டு. வினை முடியாமல் வினையிடத்தில் தலைவன் தலைவியை நினைப்பதாகப் பாடுதல் மரபன்று. ஆயினும், வினை முடியும் முன்பே பாசறையிலிருக்கும் தலைவன், தலைவியை எண்ணுவதாக அகநானூற்றிலும், ஐங்குறுநூற்றிலும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்களைப் பற்றி நா. செயராமன் குறிப்பிடுகையில், ‘இது தொல்காப்பியர் கருத்துக்கு மாறாக இருந்தபோதிலும் வினைமேற்கொண்டு போர் செய்யும்போது நினைத்துக் கொண்டதாகப் பாடப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது’⁶ என்கிறார். எனவே, இப்பாடல்கள் தலைவன் மதிப்பைக் குறைத்துவிடவில்லை. மாறாக, அவன் அன்பை வெளிக்காட்டும் விதமாக அமைந்துள்ளன எனலாம்.

இங்ஙனம் பாசறையிலிருந்து தலைவன் தலைவியை நினைத்துப் புலம்பும் பாடல்களில் மழைபொழிந்து முல்லைநிலம் பொலிவு பெற்றிருக்கும் கார் காலத்தில் தனியே பிரிந்திருக்க வேண்டிய நிலையை எண்ணித் தலைவன் வருந்துவதும், வேந்தன் போரினை முடித்துக் கொண்டால் தலைவியைச் சென்று காணலாமே என்று ஏங்குவதும், தன் துயரை எண்ணாமல் தலைவி பிரிவாற்றாது வருந்துவாளோ என்று புலம்புவதும், தலைவியின் உருவ வெளிப்பாடு கண்டு பேசுவதும் அறனில்லாதவன், அருளாதவன் என்று தலைவி ஊடல் கொள்ளும் நிலையைக் கற்பனை செய்து பார்ப்பதும் போன்ற தலைவனின் மனநிலைகள் முதற்பொருட், கருப்பொருட் பின்னணிகள் மூலம் வெளிக்காட்டப்படுகின்றன.

காட்டின் பொலிவும், தலைவியின் நினைவும்

பருவம் குறித்துச் சென்ற தலைவன், குறித்த பருவம் வந்தும் வினை முடியாததால் தலைவியை நினைத்து ஏங்கி வருந்துகின்றான். குறித்த பருவத்து செல்ல முடியாத தலைவனின் நிலையையும், தலைவி ஆற்றாது வருந்துவாளே என்ற கலக்கத்தையும் கார்காலக் காட்சிகள் தூண்டும் விதம் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றது.

மழைபொழிந்து முல்லைநிலம் அழகுறக் காட்சியளிக்கும்படி கார்காலம் தொடங்கியது. நெருப்பினைப் போன்ற பன்றி மணலின் கண்ணுள்ள தூறிடத்தே இனிதாகப் படுத்துறங்கவும் அதன் முதுகுப்புறம் மறையுமாறு புதர்தோறும் முல்லை மலர்ந்து உதிர்ந்து கிடக்குமாறு தோன்றும் காட்டிடத்தே அமைந்துள்ள சிறிய ஊரில் தலைவி பிரிவாற்றாது வருந்தியிருப்பாள் என்றும் (அகம்.84), பொலிவற்ற காடு அழகுறுமாறு மழைபெய்து வண்டின் கூட்டம் ஆரவாரம் செய்ய, மணங்கமழும் முல்லைப்பூவுடன், செங்காந்தள் பூவும், வேறுபல பூக்களும் ஒருசேர மலர்ந்து காடு மணம் வீசுவதாயிற்று. வேந்தன் பகை முடிந்ததால் தலைவியும் இக்காலத்தில் இழந்த பழைய பெண்மை

நலத்தைப் பெறுவாள் என்றும் (அகம்.164), மழைபொழியும் கார்காலத்தில் காளையின் பிடரியில் கட்டிய மணியின் ஓசையையும், பசுக்களோடு வரும் கோவலர் ஊதுகின்ற குழல் ஓசையுடன், பிரிந்தார்க்குத் துன்பத்தைத் தரும் யாழின் ஓசையும் கேட்டு மழைக்காலத்து மாலைப்பொழுதில் தலைவி என்ன நிலைக்கு ஆளாவாளோ என்றும் (அகம்.214) தலைவியின் நிலையை நினைத்து வருந்தும் தலைவனின் நிலையை முல்லைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன.

அகநானூறு 304 - ஆம் பாடலில் தலைவி நம்மை அருளாதவர், அறவோர் அல்லர் எனக் கருதி வெறுப்பாளோ என்று எண்ணி வருந்தும் தலைவன்நிலை கார்கால வருணனைகளோடு காட்டப்படுகின்றது.

செம்மண் நிலத்தில் சிறுகுட்டியைத் தழுவிய வண்ணம் இருக்கும் பெண்மான் ஆண்மானுடன் குருந்த மரத்தின் நிழலிலே தங்கும் காட்சியும் வண்டுகள் மொய்க்க பிடாஅரும்பு மலர்ந்து விளங்கும் காட்சியும், மயில்கள் ஆடும் காட்சியும், நீலமணியுடன் செம்பவளம் கலந்து கிடந்தாற் போல, காயாவின் மலருடன் இந்திரக் கோபப் பூச்சிகள் பரவி நிலப்பரப்பினைக் கோலம் செய்யும் காட்சியும் என கார்காலத்தின் இனிய காட்சிகள் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. இவையனைத்தும் தலைவியின் நிலைகுறித்துத் தலைவனைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் காரணிகளாக அமைந்துள்ளன.

இங்ஙனம் கவினுற அமைந்த புறச்சூழல்கள் கவினழிந்த தலைவியின் நிலையைத் தலைவனுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதை பாசறைக் கூற்றுக்கள் மூலம் சொல்லோவியமாக்கிக் காட்டியுள்ளனர் சங்கப் புலவர்கள்.

வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் மனநிலையைக் காட்டும் பின்னணிகள்

போர் காரணமாகப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் வினைமுடித்து திரும்பும்போது கார்காலத்தில் பசுமையாகத் தோன்றும் கானகத்தின் அழகைப்

பாகனிடம் பேசுவதாகவும், தன்னை எதிர்நோக்கியிருக்கும் தலைவியை நினைத்துப் பேசுவதாகவும், தேர்ப்பாகனுக்கு உயிர்களின் இணைவாழ்க்கையைக் காட்டித் தானும் அவ்வாறு வாழ விரும்பும் வேட்கையைக் குறிப்பதாகச் சுட்டுவதாகவும் விரைவாகத் தேரை ஓட்டியதற்காகப் பாகனை வாழ்த்துவதாகவும் அமைந்த கூற்றுக்களில் கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடம்பெறுகின்றன.

வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் மனநிலையைக் காட்டும் பாடல்களில் முல்லைநில வருணனை சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

முல்லைநில வருணனையும் தலைவனின் விழைவும்

வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் குறித்த பருவம் வந்ததையும் ஆற்றாத தலைவியின் துயரைப் போக்க வேண்டும் என்றும், உயிரினங்கள் தம் குட்டிகளோடு மகிழ்ந்திருக்கும் காட்சிகளைக் காட்டித் தன் விழைவை குறிப்பாகவும், வெளிப்படையாகவும் தேர்ப்பாகனுக்கு உணர்த்துகின்றாள்.

கார்காலப் பொலிவும், தலைவியின் நிலையும்

கார்காலப் பொலிவினைக் கண்டு தனிமையில் இருக்கும் தலைவியின் வருத்தத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று கூறி, தேரை விரைவாகச் செலுத்துமாறு வேண்டுகின்றான் தலைவன்.

கார்காலத்தில் மழைபெய்வதால் பூத்துக் குலுங்கும் பல்வகை மரங்களும், பசுக்கூட்டங்களும் கன்றுகளை நினைந்து தத்தம் வீடுகளை நோக்கி வர, கோவலர் குழல் ஊதிக்கொண்டு வருவதும், மாலையில் ஆனேறு பசவுடனும் கன்றுடனும் தொழுவத்தில் தங்கவும், உயிர்கள் இன்புறும் பொழுதில் தனிமைத் துயரில் தலைவி வாடியிருப்பாள். ஆதலால், விரைந்து

செல்ல வேண்டும் என்று தேர்ப்பாகனிடம் தலைவன் கூறுகின்றதை முல்லைத் திணைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

“காயாங் குன்றத்துக் கொன்றை போல
மாமலை விடரகம் விளங்க மின்னி
மாயோள் இருந்த தேளம் நோக்கி
வியலிரு விசம்பு அகம்புதையப் பாஅய்
பெயல் தொடங்கினவே பெய்யா வானம்
நிழல்திகழ் சுடர்த்தொடி நெகிழ ஏங்கி
அழல் தொடங்கினளே ஆயிழை அதனெதிர்
குழல் தொடங்கினரே கோவலர்
தழங்கு குரல் உருமின் கங்குலானே”

(நற்.371)

என்று மாலையில் கோவலர் குழலூதி வருவதாகிய முல்லைக் கருப்பொருள் தலைவியின் துயரை மிகுவிப்பதையும்,

“மண்ணுடைக் கோட்ட அண்ணல் ஏறு
உடன்நிலை வேட்கையின் மடநாகு தழீஇ
ஊர்வயின் பெயரும் பொழுதில் சேர்புடன்
கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரும்
ஆபூண் தெண்மணி ஐதுஇயம்பு இன்னிசை
புலம்பு கொள் மாலை கேட்டொறும்
கலங்கினள் உறைவோள் கையறு நிலையே”

(அகம்.64:11-17)

என்று கன்றுகளுடன் பசு தொழுவத்திலிருக்கும் நிலை தலைவியின் துயரை மிகுவிப்பதையும், மேலும், பெண்மான் ஆண்மானுடன் கூடியிருந்து இன்பம் துய்த்து மகிழும் காட்சியும், முல்லை நிலத்து வண்டினங்கள் பூக்களிலுள்ள தேனை உண்டு மகிழும் காட்சியும் (அகம்.234) தலைவியின் பிரிவுத்துயரை மிகுவிப்பதையும் சங்கப் பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஊரின் களிப்பும், தலைவியின் தவிப்பும்

வினைமுற்றி மீண்டுவரும் தலைவனிடம் பாகன் தலைவியின் ஊர்பற்றி வினவுகின்றான். பாகனிடம் தலைவியின் ஊரைப்பற்றி வருணிக்கும் தலைவன் கார்காலத்தில் பொலிவற்றிருக்கும் தலைவியின் நிலையையும் எடுத்துக் கூறுகின்றான்.

கார்காலத்தில் பசுமையாக வளர்ந்திருக்கும் வரகினது இளந்தளிர்களைக் குறுமுயல்கள் தின்று துணையோடு தங்கியிருக்கும் முல்லைநிலத்தில் வேட்டை மேற்சென்ற மறவர்கள் தினைகொண்டு சமைத்த கள்ளினை உண்டு மானை அறுத்துத் தின்பர். இவ்வாறு, உயிர்கள் அனைத்தும் இனிதாக உண்டு, உறங்கி மகிழ்ந்திருக்கும் கார்காலத்தில் பொலிவுடன் விளங்கும் காட்டில், தலைவியின் ஊர் உள்ளது என்று கூறும் தலைவன், பாகனிடம் காமநோயால் வருந்தியிருக்கும் தலைவியின் துயரைப் போக்க விரைவாகத் தேரைச் செலுத்துமாறு வேண்டுகின்றான் (அகம்.284).

இங்ஙனம், முல்லை நிலத்துப் பொலிவினைக் கூறும் தலைவன் இன்பமூட்டும் சூழல்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தலைவியின் துயரை அதிகப்படுத்துவதைப் பாகனுக்கு உணர்த்துகின்றான்.

உயிர்களின் இணைவாழ்வும், தலைவனின் விழைவும்

வினைமுடித்து மீண்டுவரும் தலைவன் மனத்தில் தலைவியின் நினைவுகளே மேலோங்குகின்றன. வரும் வழியில் அவன் உயிர்கள் தன் துணையுடனும், குட்டிகளுடனும் அன்பு பாராட்டி வாழும் காட்சியைக் காணுகின்றான். அக்காட்சி புதல்வனோடு இருக்கும் தலைவிக்கு அவன் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நினைவுபடுத்துகின்றன. உடனே சென்று தலைவியைக் காண வேண்டும் என்ற தலைவனின் விழைவும் ஆர்வமும்

தேர்ப்பாகனிடம் விரைவாகச் செல்லுமாறு உரைக்கும் அவன் சொற்களில் வெளிப்படுகின்றன.

“இலையில பிடவம் ஈர்மலர் அரும்ப
புதல்இவர் தளவம் பூங்கொடி அவிழ
பொன்னெக் கொன்றை மலர் மணியெனப்
பல்மலர் காயாங் குறுஞ்சினை கஞல
கார் தொடங்கின்றே காலைவல் விரைந்து
செல்க பாக!நின் தேரே உவக்காண்
கழிப்பெயர் களரில் போகிய மடமான்
விழிக்கட் பேதையொடு இனன் இரிந்துஓட
காமர் நெஞ்சமொடு அகலா
தேடே நின்ற இரலை ஏறே”

(நற்.242)

இப்பாடலில் தலைவன் கார்காலம் தொடங்கியதை பலவிதமான மலர்கள் மலர்ந்து அறிவிப்பதையும், பெண்மானையும் கூட்டத்திலிருந்து விலகிஓடும் குட்டியையும், தேடுகின்ற ஆண்மானையும் தேர்ப்பாகனிடம் காட்டித் தானும் தலைவியையும், புதல்வனையும் காணும் வேட்கையோடு இருப்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றான்.

இதேபோன்று கடமையாற்ற துடிக்கும் தலைவனின் மனநிலையை அகநானூற்றுப் பாடலிலும் காணலாம். ‘பிடவம் மலர்ந்து விளங்கக்கூடிய முல்லை நிலத்தில் ஆண் மான்கள் அறுகம்புல்லின் கொத்துக்களைக் குட்டியோடு விளையாடும் பெண்மானை அருந்தச் செய்து, உறங்கும் தன் துணைக்குப் பாதுகாவலாக காவல் காத்திருக்கும் (அகம்.34). இக்காட்சியைக் காணும் தலைவன் மனத்தில் தலைவிக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைத் தாமதிக்காமல் விரைவாகச் சென்று செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மேலிடுவதைப் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.

பொருளீட்டி வந்த மகிழ்வைத் தலைவியுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்பும் தலைவனின் மனநிலையும் பின்னணிகள் மூலம் குறிப்பாகவும், வெளிப்படையாகவும் சுட்டப்படுகின்றன.

காணங்கோழி நாங்கூழ் புழுவைத் தன் பெடைக்கு ஊட்டும் காட்சியையும் (நற்.21), வேட்டுவர் இரையைக் கொண்டுவந்து வீட்டில் குவித்த மனநிறைவில் கள்ளுண்டு மயங்கிக் கிடப்பதையும் (நற்.59) கூறும் தலைவன் பொருளீட்டி வந்த மனநிறைவோடு தலைவியுடன் இன்பம் துய்க்க விரும்பும் தன் வேட்கையைக் குறிப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றான்.

இங்ஙனம், மேலே கூறப்பட்டுள்ள கருப்பொருட்களான ஆண்மான் பெண்மானுக்குக் கடமையாற்றுகின்ற காட்சியும், காணங்கோழி தன் பெடைக்கு உணவு ஊட்டும் காட்சியும், வேட்டுவர் இரையைக் கொண்டுவந்து மயங்கிக் கிடக்கும் காட்சியும், தலைவியுடன் அன்பு பாராட்டி வாழ விரும்பும் தலைவனின் வேட்கையையும் விழைவையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தலைவனின் அன்பும் அருளும்

பொதுவாக, கற்புப் பாடல்களில் அமைந்துள்ள தலைவன் கூற்றுக்கள் அவனது அன்பையும், அருளையும் வெளிக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. முல்லைத் திணையில் வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் கூற்றுக்களிலும் அவனது அன்பும் அருளும் பண்பும் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

வினைமுடித்து வரும் தலைவன் தலைவியைக் காணவேண்டும். அவளுடன் இன்பம் துய்த்து வாழ வேண்டும் என்றெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டு தேரில் விரைந்து வருகின்றான். வரும் வழியில் மானினங்கள் கூடி இன்புறும் காட்சியைக் காணும் தலைவன் அவற்றிற்கு இடையூறு நேராத வண்ணம் ஒலியின்றித் தேரினை மெல்லச் செலுத்துமாறு பாகனிடம் வேண்டுகின்றான்

(அகம்.134). இச்செயல் தலைவனின் அன்பையும், அருளையும் வெளிக்காட்டுவனாக அமைந்துள்ளது.

இங்ஙனம் வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் கூற்றுக்களில் வரும் பின்னணிகள் தலைவியுடன் இன்பம் துய்க்க விரும்பும் அவன் வேட்கையையும், அவ்வுணர்வுடன் ஒத்த உணர்வுடைய அஃறிணை உயிர்களைக் காணும்போது அவற்றிற்காக அவன் பரிவு கொள்கின்றதையும் காட்டுகின்றன.

உயிர்களுக்கு இடையூறு நேராதவண்ணம் தேரூர்ந்து வரும் தலைவனின் அருளுள்ளம் தலைவியைப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தும் தோழி கூற்றுக்களிலும் இடம் பெறுகின்றது. இப்பாடல்களில் துணையோடு இன்புற்றிருக்கும் உயிர்கள் பிரிவதற்கு அஞ்சக்கூடியவன், தலைவியைப் பிரிந்திருக்க நினைக்க மாட்டான் என்ற பொருளில் அவனுடைய அருளுள்ளமும், பண்பு நிலையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் பேசப்படுகின்றன.

இங்ஙனம், தேர்ப்பாகனிடம் தலைவன் கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவியின் நிலைகருதி வருந்து அவன் அன்பையும், அருளையும் தலைவிக்குக் கடமையாற்ற விழையும் மனத்தையும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

வினைமுற்றிப் புகுந்த தலைவனின் மனநிலையைக் காட்டும் பின்னணிகள்

வினைமுற்றித் தலைவியின் ஊருக்குச் சென்ற தலைவன் அவளுடன் உடனிருந்து மகிழ்ந்து கூறும் கூற்றுக்கள் சங்க அகப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கூற்றுக்கள் குறித்த பருவத்திற்கு முன்பே வந்த தலைவன் கூற்றுக்கள், குறித்த பருவத்தில் வந்த தலைவனின் கூற்றுக்கள் என இருவகையாக அமைந்துள்ளன. இதில், தலைவியோடு இன்பம் துய்க்க

விரும்பும் தலைவனின் ஆர்வ மனநிலை கருப்பொருட் பின்னணியில் காட்டப்படுகின்றது.

ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் தான் திரும்பி வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற பருவத்திற்கு முன்பாகவே வந்த தலைவன் கார்காலத்தில் காயா, கொன்றை, நெய்தல், முல்லை, செம்முல்லை, பிடவம் போன்ற பல பூக்களும் மலர்ந்து பொலிவாக விளங்கும் புறவின் அழகைப் பார்த்து இன்புறுவதற்கு விரைவாக வரும்படி தலைவியை அழைக்கின்றான் (ஐங்கு.412).

வினைமுடித்துத் தலைவியின் நினைவாக வரும் தலைவனின் ஆர்வ மனநிலை புறவின் அழகைத் துய்க்க விரைவாக வரும்படிக் கூறும் அவன் சொற்களில் வெளிப்படுகின்றது.

இன்பம் நுகர்தலில் தனக்குள்ள ஆர்வமேலிட்டாலும், தலைவிக்கும் ஆர்வம் மிகுதி என்பதை உணர்ந்தமையாலும், பூக்களோடு பொலிவாக விளங்கும் புறவின் புத்தழகு மாறுவதற்கு முன்பே அதை நுகர வேண்டும் என்று தலைவியை விரைவாக அழைக்கின்றான் தலைவன். இதில் முல்லைப் புறவின் இனிய காட்சிகள் தலைவனின் இன்பம் நுகரும் மனநிலைக்கு ஏற்ற பின்னணியாக அமைந்துள்ளன.

குறித்த பருவத்து வந்த தலைவன் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட் பின்னணி

வினைமுடித்து வரும் தலைவன் கூற்றுக்கள் தலைவியின் நலனழிவதற்கு முன்பு அவளைக் காக்க வேண்டும் என்ற கடமை உணர்வு மிக்கவன் தலைவன் என்பதைக் காட்டுகின்றன. தலைவன் திரும்பி வருவதாகச் சென்ற கார்காலத்தில் முல்லைப்புறவு, காயா, கொன்றை, பிடவு எல்லாம் மலர்ந்து பொலிவுடன் விளங்கும். இக்காட்சிகளைக் கண்டால் இதுவரை பிரிந்திருந்த தலைவி தலைவனுடன் இன்புற முடியவில்லையே என்று வருந்துவாள். எனவே, தலைவியின் நலனைக் காக்க, கார்காலப் புறவின்

அழகைக் காண விரைவாக வந்தேன் என்று தலைவன் கூறுகின்றதை ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் (420) காட்டுகின்றது. மேலும், கார்காலத்தில் தலைவியைக் கூடி மகிழ்ந்த தலைவன் அதுபற்றித் தன்னெஞ்சிற்குக் கூறுவான்போலத் தலைவி கேட்கும்படி கூறுகின்றான். 'தேன்நிறைந்த மலர்களில் தேனை உண்டு களித்து வண்டுகள் ஆரவாரம் செய்யும் புதர்கள் நிறைந்த இடத்தில் களிறுகள் தம் இளம்பிடிகளைத் தழுவி இருப்பதுபோல, நானும் தலைவியைத் தழுவி இன்புற்றேன்' என்று கூறுகின்றான். இதனை,

“போதார் நறுந்துகள் கவினிப் புறவில்

தாதார்ந்து

களிச்சுரும்பு அரற்றும் காமர் புதலின்

மடப்பிடி தழீஇய மாவே

சுடர்த்தொடி மடவரற் புணர்ந்தனம் யாமே!”

(ஐங்கு.416)

என்ற பாடல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதில் தலைவன், தலைவியைப் புணர்ந்து மகிழ்ந்த செய்தி கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

இங்ஙனம், முல்லைத் திணையிலமைந்த தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் அவன் தலைவி மீது கொண்டுள்ள அன்புநிலை, கருப்பொருட் பின்னணியில் வெளிக்கொணரப் பட்டுள்ளது.

பாலைத்திணை தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருள் பின்னணி

களவில் திருமணத்திற்காக வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரியும் தலைவன் கற்பில் இல்லறக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பொருள்வயிற் பிரிகின்றான். அங்ஙனம் பிரியும் தலைவனின் மனம் கடமையுணர்விற்கும், காதல் உணர்விற்கும் இடையில் சிக்கித் தடுமாறுவதையும், 'பெருமையும் உரனும் ஆடீஉ மேன' (தொல்.1043) என்பதற்கிணங்க கடமையாற்றுவதையும், பாலைத்திணைப் பாடல்கள்

காட்டுகின்றன. பிரிவுப் பொருண்மையில் அமைந்த பாலைத்திணைப் பாடல்களில் காணப்படும் உணர்ச்சி மோதல்கள் குறித்து வ.சுப. மாணிக்கானார் குறிப்பிடுகையில், 'இன்பமும் கடமையும் போராடும் இடமாக, நல்ல உணர்ச்சிகள் மோதிக்கொள்ளும் இடமாக இத்துறை அமைந்திருக்கக் காணலாம்'⁷ என்கிறார்.

இப்பாலைத்திணைப் பாடல்களில் அமைந்துள்ள கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடைச்சுரத்து நின்று தடுமாறும் தலைவனின் மனநிலை, செலவழங்கும் தலைவனின் மனநிலை, நெஞ்சிற்குக் கூறும் கூற்றில் தலைவனின் மனநிலை, தலைவிக்குக் கூறும் கூற்றில் தலைவனின் மனநிலை, தோழிக்குக் கூறும் கூற்றில் தலைவனின் மனநிலை, தேர்ப்பாகற்குக் கூறும் கூற்றில் தலைவனின் மனநிலை, உழையர்க்குக் கூறும் கூற்றில் தலைவனின் மனநிலை, கனாகண்டு கூறும் கூற்றில் தலைவனின் மனநிலை எனத் தலைவனின் மனநிலைகளை எடுத்துக்காட்டக்கூடிய கருத்து விளக்கப் பின்னணியாக அமைந்துள்ளன.

இடைச்சுரத்து நின்று தடுமாறும் தலைவனின் மனநிலையைக் காட்டும் பின்னணி

'இடைச்சுரத்து நின்ற தலைவனின் உணர்வுகள் அவன் புற வாழ்வில் கொள்ள விரும்பிய செம்மாப்பிற்கும், அக வாழ்வில் தலைவியோடு கொண்ட மன ஒன்றிப்பிற்கும் இடையே நடைபெறும் மனப்போராட்டத்தை விளக்கி நிற்கின்றன. பொருள்தேட விரைந்த தலைவனின் நெஞ்சம் தலைவியின் நினைவால் மனம் மாறுபட்டு, பிரிந்து வந்தமைக்காக அழுங்கி நிற்கும் மன ஊசலை இவை எடுத்தியம்புகின்றன.'⁸

தலைவியுடன் இனிமையாக வாழ்ந்த தலைவனைப் பொருள்தேடிப் பிரிவதற்குத் தூண்டிய மனம் இடைச்சுரத்தில் தலைவியின் பொருட்டு மீள்வதற்கும் தூண்டுகின்றது. புறவாழ்க்கையில் சிறப்பாக

கடமையாற்றுவதற்காகப் பொருள்தேடி பிரிந்த தலைவன் இடைச்சுரத்தில் தன்னைப் பிரிந்து தலைவி எவ்வாறெல்லாம் வருந்துகின்றாளோ? என்று நினைத்துச் செலவினை மேற்கொள்ள முடியாமல் தடுமாறுகின்றான்.

இங்ஙனம், தடுமாறுகின்ற தலைவனின் மனத்தைச் சங்கப் புலவர்கள் உவமையில் வந்த கருப்பொருட்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். 'தலைவனுடைய நெஞ்சம் போதல் தவிர்த்தல் என்னும் இரண்டனுள் ஒன்றினைக் கைக்கொள்ளத் துணியாது, முதலில் பொருளை நினைத்துப் போதலை விரும்பியும், பின்னர் அதனை விடுத்துத் தலைவியது ஆகத்தை நினைத்துப் போதல் தவிர்த்தலை விரும்பியும் உழலுதற்கு இறவோடு வந்து பின்னர் அதனை விடுத்துக் கோதையோடு பெயரும் ஓதத்தின் செயல் உவமையாகக் கூறப்படுகின்றது.'⁹ இதனைப் பின்வரும் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

“இறவோடு வந்து கோதையோடு பெயரும்

பெருங்கடல் ஓதம் போல,

ஒன்றில் கொள்ளாய் சென்றுதரு பொருட்கே” (அகம்.123:12-14)

நற்றிணைப் பாடலில் இருவேறு கருத்துக்களால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு வருந்தும் தலைவனின் நிலை, யானைகள் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டுத் தேய்ந்த கயிற்றைப் பற்றி இழுப்பதால் அறுந்துபோகும் கயிற்றுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றது. இதனை,

“ஒளிநேந்து மருப்பிற் களிறு மாறுபற்றிய

தேய்புரிப் பழங்கயிறு போல

வீவது கொல்லென வருந்திய உடம்பே?”

(நற்.284:9-11)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

இங்ஙனம், தடுமாறுகின்ற தலைவனின் மனநிலையை சங்கப் புலவர்கள் கருப்பொருட்கள் மூலம் புனைந்துள்ளனர்.

பாலை வழியும், தலைவனின் தடுமாற்றமும்

இடைச்சுரத்தில் தலைவியை நினைத்துத் தடுமாறும் தலைவனின் மனநிலைக்கு ஏற்ப, அவன் செல்கின்ற நிலப்பின்னணியும் செல்வதற்குக் கடினமான கொடிய பாலை வழியாகக் காட்டப்படுகின்றது. ஆறலைக் கள்வர் கொன்றுபோட்ட பிணங்களைக் கழுகு திண்ணாதபடி அலைக்கழித்து உண்ட நரி உண்ண நிர் பெறாது, ஒதுங்க நிழலின்றி வருந்தும் காடு (நற்.352) என்றும், வழிச்சொல்வோர் வருந்தும்படி பருந்துகளும், ஆந்தைகளும் குரல் எழுப்பும் கானம் (அகம்.19) என்றும், வெம்மைமிக்க காட்டு வழியில் வழிச்சொல்வோர் தலைமீது மாமரப் பூக்கள் மரக்கொம்பால் அடிப்பதுபோல, உதிர்ந்து வருத்துகின்றதும், குஞ்சுகளை ஈன்ற பருந்து தங்கியிருக்கும் ஓமை மரங்கள் மிகுந்த மலைப் பிளவுகளும், குட்டியை ஈன்ற பெண் நாயின் பசியைப் போக்க ஆண்நாய், ஆண் பன்றியைத் தாக்கியது கண்டு பயந்தோடும் பெண் பன்றியும், அது மோதியதால் ஈச்ச மரத்திலிருந்து உதிர்ந்த செங்காய் வழிச்சொல்வோரை வருத்துகின்றதும், தண்ணீருக்காக வழிச்செல்வோர் தோண்டிய பள்ளங்களைத் தம்மைப் பிடிக்க வேடர்கள் வெட்டிய குழியென எண்ணிக் கொண்டு அவற்றைக் கற்களைப் போட்டுத் தூர்க்கும் யானைகள் நிறைந்த கொடிய காடு (அகம்.20) என்றும், பாலைவழியின் கொடிய தன்மை சுட்டப்படுகின்றது. மேலும், தலைவன் கருதிய வினையை முடிக்கவிடாமல் தலைவியின் நினைவு தடுப்பதையும், தலைவியுடன் சேர விரும்பும் மனநிலையைக் காட்டின் சூழல் தடுப்பதையும்,

“முளிகொடி வலந்த முள்ளரை இலவத்து

ஒளிர்சினை அதிரவீசி விளிபட

வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயில் மருங்கில்

கடுநடை யானை கன்றொடு வருந்த
 நெடுநீர் அற்ற நிழலில் ஆங்கண்
 அருஞ்சுரக் கவலைய என்னாய் நெடுஞ்சேண்
 பட்டனை வாழிய நெஞ்சே! குட்டுவன்
 குடவரைச் சுணைய மாலிதழ்க் குவளை
 வண்டுபடு வான்போது கமழும்
 அம்சில் ஒதி அரும்படர் உறவே”

(நற்.105)

என்ற நற்றிணைப் பாடல் காட்டுகின்றது. இதில் விலங்குகள் தன் துணையோடும், கன்றோடும் சேர்ந்திருந்தும் வருந்தக்கூடிய அளவிற்குக் கொடியத் தன்மையுடைய காட்டில் தலைவியைப் பிரிந்து வந்த தலைவனின் துயரம் மிகுதியாகின்றதைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன.

உயிர் இணை காட்சியும், தனிமைத் துயரமும்

கொடிய பாலை வழியில் ஆண் உயிர்கள் பெண் உயிர்களைப் பேணிக்காக்கும் காட்சி, தலைவனுக்குத் தலைவியை நினைவுபடுத்தும். தலைவிக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைச் செய்வதில் தவறிவிட்டோமோ? என்ற குற்ற உணர்வு அலைக்கழிக்கும். கடமையுணர்வோ மீளவிடாமல் தடுக்கும். தலைவியைப் பிரிந்து தனிமைப்பட்ட அவன் தன் மனமும் தனக்குத் துணை இல்லாமல் போக தனிமைத் துயரால் வருந்துகின்றதை இடைச்சுரத்துப் பாடல்களில் காணமுடிகின்றது.

மழைபெய்யாது பொய்த்தமையால் வறண்ட நீண்ட பாலை வழியில் பெண்மானின் வெப்பத்தைத் தணிப்பதற்காக ஆண்மான் அதன் முதுகை நக்கும் காட்சியும் (அகம்.281), பால் வற்றிப்போன செந்நாய் பசியால் வருந்த வேட்டைமேற் சென்ற செந்நாய் ஏற்றை எதிர்பார்த்து வருந்தியிருக்கும் காட்சியும் (நற்.103), கருவுற்ற பெண் நாய்க்காக அன்பு மிகுதியால் அதற்குப் பிடித்தமான பன்றியின் இறைச்சிக்காக செந்நாய் காத்திருக்கும் காட்சியும்

(ஐங்கு.323), யாமரக் கிளையில் இருந்த சில்வண்டுகளை உணவாகக் கொள்ளும் பருந்து சேவல் பெடையைத் தன்னிடம் வருமாறு அழைக்கும் காட்சியும் (அகம்.33) என கருப்பொருட் பின்னணியில் பெண் உயிரினங்களையும், குட்டிகளையும் காக்கத் துடிக்கும் ஆண் உயிர்களின் கடமையுணர்ச்சி காட்டப்படுகின்றது.

இங்ஙனம், கொடிய பாலைவழியும், உயிர்கள் துணையுடன் இணைந்து வாழும் இனிய காட்சியும், தலைவன் கருதிய வினையைச் செய்யவிடாமல் தடுப்பதுடன், தனிமைத் துயரத்தையும் அதிகப்படுத்துகின்றன. இதை, 'மழையின்மையால் வறண்ட நெறிகள், புலியும் களிறும் பொருது நிற்கும் வழிகள் ஆறலைக் கள்வரின் கொடுமைகள் எனப் பொருள் தேடும் நாட்டத்தை வீறிழக்கச் செய்யும் சுரத்தின் இன்னாக் காட்சிகள், ஆண் உயிர்கள் பெண் உயிர்களைப் பரிவுடன் பேணிநிற்கும் நிகழ்ச்சிகள் அல்லது இணைந்து இன்புறும் இன்பச் செயல்கள் எனத் தலைவியை நினைவூட்டித் திரும்புவதில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் இனிய காட்சிகள் ஆகிய இவ்விருவகை முரண்பட்ட காட்சிகளும் இடைச்சுரத் தலைவனைப் பின்வாங்கத் தூண்டுகின்றன. இன்னாக் காட்சிகள் ஊக்கத்தைக் கெடுக்கின்றன. இனிய காட்சிகள் மனக்கிளர்ச்சியை உண்டாக்கி வினைத்தளர்ச்சியை உருவாக்குகின்றன'¹⁰ என்ற இராமகிருட்டிணன் கூற்றாலும் அறியலாம்.

பொருள்தேடும் தலைவனின் மனஈடுபாட்டைக் குறைக்கும் பின்னணி

இடைச்சுரத்து நின்று வருந்தும் தலைவன் கூற்றுக்களில் தலைவியின் துயரமும், தன் துயரைப் பெரிதுபடுத்தாமல் தலைவனையே நினைந்து வருந்தும் அவள் குணநலனும் இணைத்துப் பேசப்படுகின்றதைக் காணமுடிகின்றது. இடைச்சுரத்தில் தலைவன் காணும் உயிரினங்கள் துணையைப் பிரிந்து துன்புறும் காட்சிகள் தலைவியின் துயரை அவனுக்கு நினைவுபடுத்துகின்றன.

இதை, பாலைநிலத்துக் கருப்பொருட்கள் மூலமாக காட்சிப்படுத்தியுள்ளனர் சங்கப் புலவர்கள்.

தலைவனுடைய பிரிவினைத் தாங்கமுடியாத தலைவி மாலைப்பொழுதில் வீட்டில் வளரும் ஆண்புறா, பெண்புறாவை அன்புடன் அழைக்கும் ஒலியைக் கேட்டு ஆற்றாமை மிகுதியாகித் துன்புறுவாள் என்றும் (அகம்.47), இளவேனில் காலத்தில் மாமரத்தில் வாழும் குயில் பெடையோடு கூடிகூவும் போதெல்லாம் வேங்கை மரத்தின் அழகிய பூந்தாது உதிர்ந்ததைப் போல, தேமல் படர்ந்த மாமை நிறத்தையுடைய தலைவி காமம் மிகுதியாகி அழுது துன்புறுவாள்' என்றும் (நற்.157), தனிமைத் துயரை வெல்ல முடியாமல் தவிக்கும் தலைவியின் நிலையை எண்ணி வருந்துகின்றான் தலைவன். பாலை நிலத்தின் கோடை வெப்பம் தாங்காமல் பெண் பருந்தானது ஓமை மரத்தின் மீதமர்ந்து புலம்பிக் கூவுகின்ற தனிமையொலி இடைச்சுரத்துத் தலைவனுக்குத் தலைவியின் தனிமைத் துயரை நினைவுபடுத்துகின்றன.

இங்ஙனம், வறண்ட பாலை வழியில் தலைவனுக்குத் தான் அடைகின்ற இன்னல்களைக் காட்டிலும், தலைவியின் வருத்தம் குறித்த நினைவுகளே பொருள்தேடும் மனநடுபாட்டைக் குறைக்கின்றதைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன. எனினும், தலைவன் தான் மேற்கொண்ட வினையை முடிக்காமல் திரும்புவதில்லை. தலைவியை நினைத்து மனம் தடுமாறுவதும் மீளக் கருதுவதும் அவனுடைய நெஞ்சம். இதனை, 'வினையாற்றும் தலைவன் இல்லின்கண் செலவு தவிர்ப்பானே தவிர இடைச்சுரத்தினின்று செலவு தவிர்த்தலில்லை. இடைச்சுரத்தினின்று செலவு தவிர்க்கக் கூறுவதெல்லாம் தலைவனின் நெஞ்சமேயாகும். இதனை, நெஞ்சுக்குக் கூறும் சில பாடல்கள் காட்டுகின்றன. தலைவியை இல்லின்கண்விட்டு, வினைமுடிக்கப் புறப்படும் தலைவன் தான் எண்ணிய வினையினை எண்ணியாங்கு முடித்தபின் திரும்புவானேயன்றி இடையில் இல்லம் திரும்புவதில்லை; திரும்புவதாகக் காட்டுவதுமில்லை. எனினும்,

எல்லாப்போதும் தலைவியின் அழகும், இளமையும், குணமும் தலைவனுக்கு நினைவில்லாது போகாது. எனவே, தலைவனின் நெஞ்சைத் தனியொரு பொருளாகப் பிரித்துக்காட்டி, அது தலைவியை நினைத்ததாயும் தலைவியின்பால் மீளக் கருதுவதாயும் புலவர் பாடுவர்¹¹ என்ற மு.மணியேல் கூற்றாலும் அறியலாம்.

தன்னுடன் முரண்படும் நெஞ்சைக் கழறிக் கூறும் தலைவன் கூற்றுக்களில் பொருள்தேடாது போகம் வேண்டிப் பெண்டிரைத் தழுவிக்கிடப்போரின் இகழ்ச்சி சுட்டப்பட்டுள்ளது' (அகம்.279). இதில், தன்னுடன் முரண்படும் மனத்தைத் தலைவன் வினைமுடித்தலின் இன்றியமையாமையை எடுத்துக்கூறி அன்புநிலையில் வழிப்படுத்துகின்றான்.

செலவழுங்கும் தலைவன் மனநிலையைக் காட்டுவன

கற்புப் பாடல்களில் பல பிரிவுப் பொருண்மைகளில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. எனினும், செலவழுங்கும் துறை பொருள்வயிற் பிரிவிலேயே இடம்பெறுகின்றது. இதற்கான காரணம் குறித்து நா. பாலகிருட்டிணன் குறிப்பிடுகையில், 'இத்துறை தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து சென்று பொருள் ஈட்டக்கருதிய நெஞ்சினைத் தலைவன், அவள் அருமையைக் கூறியது, 'இல்லத் தழுங்குதல்' என்னும் பொருளுடையது. ஏனைத்தூது காவல் மற்றும் வேந்தற்குற்றுழி ஆகிய பிரிவுகளில் வேந்தன் பொருட்டுப் பிரிவதால் அவற்றில் செலவழுங்கினான் என்று கூறுவது தலைவனுடைய உரனுக்கும், பெருமைக்கும் இழுக்காகும். அதனால்தான், சங்கச் சான்றோர் செலவழுங்கு கிளவிகளைப் பெரிதும் பொருள்வயிற் பிரிவிலேயே பாடினர்¹² என்று கூறுகின்றார். இதனால், செலவழுங்கும்துறை பொருள்வயிற் பிரிவிற்குரியது என்பது புலனாகின்றது.

செலவழுங்குதல் என்பது செலவைத் தவிர்த்தலாகும். இதை இரு வகையாக நம்பியகப்பொருள் குறிப்பிடுகின்றது.

“இல்லத் தழுங்கலும் இடைச்சுரத் தழுங்கலும்

ஒல்லும் அவற்கென உரைத்திசி னோரே”

(நம்பி.87)

வினையை உயிராகப் போற்ற வேண்டிய தலைவன் செலவழுங்குதல் என்பது அவனுடைய வீரத்திற்கும், பெருமைக்கும் பொருந்தாது. எனவே, தலைவன் செலவழுங்குதல் என்பது செலவினைத் தள்ளிப் போடுவதைக் குறிக்குமேயன்றி, செலவு தவிர்த்தலாக அமையாது. தன்னிடம் மிக்க அன்புடைய தலைவியைப் பிரிவதால் அவள் அடையும் துன்பங்களையெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்து, அவளை ஆற்றாவித்துப் பின் செலவினைத் தொடர்வான். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே

வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சி யாகும்”

(தொல்.பொருள்.185)

என்பார். நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியரும்,

“தலைவி தன்னையும் தன்மனந் தன்னையும்

அலமர லொழித்தற் கழுங்குவ தல்லது

செல்வத் தோன்றல் செல்லா னல்லன்”

(நம்பி.88)

என்று இதனைக் குறிப்பார்.

செலவழுங்குதற்குக் காரணங்கள்

பொருள்வயிற் பிரிவதற்குக் கருதிய நெஞ்சினைத் தலைவன் பொருளின் நிலையாமை, தலைவி தரும் இன்பம், அவளைப் பிரிவதற்கு அஞ்சுகின்ற தன் நிலைமை போன்ற காரணங்களை எடுத்துக்கூறி, செலவழுங்குமாறு கழறுகின்றான். பிரியக் கருதிய நெஞ்சிடம் இளமையில் தலைவியைப் பிரிந்து சேர்த்த செல்வத்தை வைத்து, முதுமையில் இன்பம் பெற முடியாது என்பதையும், இனிமையான தலைவியைப் பிரிந்து செல்லக்கூடிய வழி

கொடிய பாலை வழி என்பதையும், இளமை கழிவுடன் இன்பமும் போய்விடும். ஆதலால், இருக்கும்போதே அதை நுகரவேண்டும் என்பதையும் அறிவுறுத்துகின்றான்.

செலவழங்கும் தலைவன் கூற்றுக்களில் தலைவியின் நினைவை மறக்க முடியாதநிலை, பிரிவால் தலைவியின் நலன் அழியும் என அஞ்சுகின்ற நிலை, தலைவியின் ஆற்றாமை கண்டு வருந்தும் நிலை, இன்பம் கருதி அலைப்பறும் நெஞ்சின் நிலை போன்ற உணர்வு நிலைகள் பாலை வழியின் கொடிய சூழலுடன் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ளன.

கொடிய பாலை வழியும், தலைவியின் நலனழிவும்

தலைவி பிரிவென்ற ஒருநிலையுண்டு என்பதை அறியாதவள். அத்தகையவளை அவள் ஒப்புதலின்றி பிரிந்து செல்ல தலைவனால் இயலாது. எனவே, மென்மயான தலைவியால் திடீர் பிரிவினைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது அவள் நலனழியும் என்பதை உணர்ந்து தலைவன் சிறுது காலம் செலவினைத் தள்ளிப் போடுகின்றான். இப்பாடல்களில் கொடிய பாலைவழிச் சூழலும் தலைவியின் நலனழிவும் கருப்பொருட் பின்னணியில் காட்டப்படுகின்றன.

தலைவியின் நலனழிவிற்கு அஞ்சுகின்ற தலைவனின் நிலையை நற்றிணைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. பொருளின் பொருட்டுத் தலைவன் பிரிந்து சென்றால் களிறால் முறிக்கப்பட்டு ஓமை மரம் வாடுவதுபோல, தலைவி வாடி வருந்தி நிற்பாள் என்பதும் (நற்.137), பலிகொன்று வீழ்த்திய யானையின் ஊளை ஆளி உணவாக உண்ணக் கருதி இழுக்கின்றது. இது தலைவன் துய்த்து மகிழ்ந்த தலைவியின் நலனைப் பசலை பரந்து அழிக்க நலனழிந்து நிற்பாள் என்பதும் (நற்.205), கார்காலத்தில் தழைத்திருக்கும் இண்டங்கொடியின் தளிர்கள் வருடுவதால் குளிரால் நடுங்கி வருந்தியிருக்கும் கொக்கின் கால்கட்டை வேட்டுவன் அவிழ்த்து விடுகின்றான். இதில்

கார்காலத்தில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தனிமைத் துயரைத் தாங்க மாட்டாமல் தோழி ஆற்றுவிக்க வருந்தியிருப்பாள் என்பதும் (நற்.312) குறிப்பாகக் கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

இதில் களிறால் முறிக்கப்பட்டு வாடியிருக்கும் ஓமை மரமும், புலியால் கொன்று வீழ்த்திய யானையின் ஊனை ஆளி இழுத்துச் செல்வதும், இண்டங்கொடி வருடுவதால் கொக்கு குளிரால் நடுங்கி வருந்துவதும், தலைவன் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்படும் நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கருப்பொருட் காட்சிகளாக அமைந்துள்ளன.

தலைவியின் நினைவை மறக்கமாட்டாமை

தலைவன் கடமையுணர்வு மிக்கவனாக இருந்தாலும், தலைவியைப் பிரிந்து செல்வதற்கு அஞ்சக்கூடியவனாகவும், தலைவியின் நினைவால் வாடுபவனாகவும் இருப்பதைச் செலவழுங்கும் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. எனவேதான், தலைவன் பொருளீட்ட வற்புறுத்தும் நெஞ்சினைத் தன்னின் வேறாக நிறுத்திக் கழறுகின்றான். தன் மனம் தலைவியை நாடுவதாகவும், தன் நெஞ்சு பொருளை விரும்புவதாகவும் தலைவன் கூறுகின்றான். இதனை,

“ஈன்பருந்து உயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்

பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழல்

கட்டளை அன்னஇட்டு அரங்கு இழைத்து

கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட்டு ஆடும்

வில்லேர் உழவர் வெம்முனைச் சீறார்ச்

சுரன்முதல் வந்த உரன்மாய் மாலை

உள்ளினென் அல்லெனோ யானே - உள்ளிய

வினைமுடித் தன்ன இனியோள்

மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழுது எனவே?”

(நற்.3)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. காட்டில் வெம்மையால் வருந்தும் பருந்து தங்கியிருக்கின்ற வேப்பமரத்தின் அடியில் அதன் வருத்தத்தைப் பாராமல் சிறுவர்கள் வட்டாடி மகிழ்வது போல, தலைவியைப் பிரிவதற்கு அஞ்சுகின்ற தலைவனின் வருத்தத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் அவனுடைய நெஞ்சம் பொருள் தேடும் ஆசையில் ஈடுபடுகின்றது என்பதைக் குறிப்புப் பொருளில் வந்த கருப்பொருட்கள் உணர்த்துகின்றன.

தலைவியின் ஆற்றாமை

பொருள்தேடி செல்ல விரும்பிய தலைவன், தன்னுடைய செலவு குறித்துத் தலைவியிடம் கூறும்போது அதற்கு உடன்படாமல் தலைவி அழுதமை கண்டு செலவழுங்குகின்றதைச் சங்க அகப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. முன்பு பொருள்தேடி பிரிந்துசென்ற தலைவன் வழியில் கண்ட காட்சியை நினைத்துப் பின்னும் பொருள்தேட விரும்பும் நெஞ்சினை முன்னிலைப்படுத்தித் தலைவியின் ஆற்றாமையைக் கூறுகின்றான். இதனை,

“வங்காக் கடந்த செங்காற் பேடை

எழாலுற வீழ்ந்தென கணவற் காணாது

குழல் இசைக்குரல குறும்பல அகவும்

குன்றுறு சிறுநெறி அரிய என்னாது

‘மறப்ப ருங்காதலி ஒழிய

இறப்பல்’ என்பது ஈண்டு இளமைக்கு முடிவே” (குறுந்.151)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் காட்டுகின்றது. இதில் வரும் கருப்பொருட் காட்சியான வங்காப் பறவையின் பெண்ணினம் தன்னுடைய ஆண் பறவையைச் சிறிது பொழுது காணாததால் புல்லாறு என்னும் பறவையால் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு இறந்ததோ என்று கருதி வருந்தும் என்பது கொடிய பாலை வழியில் தலைவன் பிரிந்து சென்றால் தலைவியும் அவ்வாறு வருந்துவாள் என்பதைத் தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தும்படி அமைந்துள்ளது.

இங்ஙனம், தலைவியின் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துகின்ற பாலைக் கருப்பொருட்கள் தலைவனின் செலவினைத் தடுக்கின்ற வலிமைமிக்க காரணியாக அமைந்துள்ளன.

காட்டின் கொடுமையும், தலைவியின் இனிமையும்

முன்னொரு காலத்துப் பொருள்தேடி பிரிந்து சென்று மீண்டு வந்த தலைவன் பின்னும் பொருள்தேடி வற்புறுத்தும் நெஞ்சிற்குக் காட்டின் கொடுமையையும், தலைவியின் இனிமையையும் கூறிச் செலவழங்குகின்றான். இதில், கருப்பொருட்கள் காட்டின் கொடுமையை விளக்கப் பின்னணியாகவும், தலைவியின் இனிமையைத் தலைவன் வருணிக்கும்போது உவமையாகவும் வந்துள்ளன.

அகநானூற்றுப் பாடலில் தலைவன் பொருள்தேடி பிரிந்து செல்லக்கூடிய வழி, கரிய அடிப்பகுதியையுடைய ஓமை மரத்தின் கிளையில் சிவந்த செவியையுடைய எருவைச்சேவல் ஈன்ற தன் பேடைக்கு இரையாக, புலிகொன்று உண்டுபோட்ட மானின் புலால் நாளும் உணவைக் கவர்ந்து கொண்டு செல்லக்கூடிய வழியாகவும் (அகம்.3), காற்று மோதுவதால் வெண்கடம்ப மரத்தின் மலர்கள் பலவும் ஒருசேர பாறையின் மேல் உதிர, நீர் வேட்கையால் வருந்திய யானை அவ்வேட்கையைத் தனித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு அம்மலர்களை மழை எனக் கருதி மலர்களினுடே அங்கும், இங்கும் சுற்றிச் சுழல, தழையற்ற கிளைகளில் சிலந்திகள் வலைபின்ன, அசைகின்ற காய்ந்த கிளைகளின் அறல்பட்ட நிழலில் பெண்மான் கூட்டம் வாடிய மரலை வாயில் கவ்விய நிலையில் தங்க, வலிமைமிக்க பற்களைக் கொண்ட செந்நாய் அம்மான் கூட்த்துள் புகுந்து தாக்க, மன்கூட்டம் பூளைப்பூவைப்போல ஓய் என ஆரவாரம் எழுப்பிக் கொண்டு ஓட, மாலைப்பொழுதில் அம்மான் கூட்டத்தை மீண்டும் அழைப்பதற்காக கலைமான் தன் ஆண்மைக்குரல் எழுப்புகின்ற அரிய

வழியாகவும் (அகம்.199) தலைவன் செல்லக்கூடிய பாலைவழி கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றது.

கொடிய பாலைவழியைப் பொருட்படுத்தாது பொருளீட்டத் தூண்டும் நெஞ்சிடம் தலைவன் தலைவியின் இனிமையும், பிரிவைத் தாங்காத மெல்லிய இயல்பும் செலவினைத் தடுப்பதாகக் கூறுகின்றான். இதில், கருப்பொருட்கள் உவமையாக வந்துள்ளன.

முள்முருங்கை மலரைப் போன்று காண்பதற்கு இனிய சிவந்த வாயினையும், இனிமையான மொழியினையும் அழகிய அணிகளையும் அணிந்த தலைவியது வளைந்த மகரக் குழையொடு மாறுபட்ட பார்வை செலவினைத் தடுத்தது என்றும் (அகம்.3), பிரிவைக் குறிப்பால் உணர்ந்து கொண்ட தலைவி நடுக்கத்தைச் செய்யும் நீரையுடைய பார்வையோடு தன் மார்பில் அணைந்த புதல்வனது சிறிய அழகி தலையில் அணிந்திருந்த செங்கழுநீர் மாலையை மோந்தனளாய்ப் பெருமூச்சு விட்டாள். அக்கணத்தில் செங்கழுநீர் மாலை பவளம் போன்ற தம் நிறத்தினை இழந்த பொலிவற்ற காட்சியைக் கண்டு பிரிந்து போவதைத் தவிர்த்தேன் என்றும் (அகம்.5) கூறுகின்றான்.

இதில் பிரிவினைக் குறிப்பால் உணர்ந்த அளவிலேயே தலைவிக்குள்ளே ஏற்பட்ட மாற்றத்தை அவள் மூச்சுக்காற்று பட்டு நிறம் மாறிய செங்கழுநீர் மலர் புலப்படுத்துகின்றது. இங்ஙனம், உவமையாகவும் வருணனையாகவும் வந்த கருப்பொருட்கள் தலைவியின் மென்மையான இயல்பினை எடுத்துக்காட்டுகின்றதை அறியலாம்.

பொருளின் நிலையாமையும் இளமையின் சிறப்பும்

பொருள்தேடி பிரிய வற்புறுத்தும் நெஞ்சிற்குத் தலைவன் பொருளின் நிலையாமையையும், பொருளால் இளமை இன்பத்தை முதுமையில் அடைய முடியாது என்பதையும் எடுத்துக் கூறுகின்றான். இதனை,

“மாதர் வண்டொடு சுரும்புட முடித்த
 இரும்பல் மெல்லணை ஒழிய கரும்பின்
 வேல்போல் வெண்முகை விரியத் தீண்டி
 முதுக்குறைக் குரீஇ முயன்று செய்குடம்பை
 மூங்கிலம் கழைத்தூங்க ஒற்றும்
 வடபுல வாடைக்குப் பிரிவோர்
 மடவர் வாழி இவ்வுலகத் தானே!”

(நற்.366:6-12)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இதில், மணமற்ற கரும்பின் முகையை வாடை தீண்டும் என்ற கருப்பொருட் செய்தி தலைவன் நிலையில்லாத பொருளை விரும்பிப் பெற முயலும் செயலைக் குறிக்கின்றது. மேலும், தூக்கணாங்குருவிக் கூட்டை வாடை மூங்கிலால் மோதச் செய்யும் என்றது பொருள் விருப்பமும், இன்ப விழைவும் தலைவனை அலைக்கழிப்பதைக் குறிக்கின்றது. இங்ஙனம் தலைவனுடைய மனம் ஒரே நேரத்தில் இருவேறுபட்ட முரண்பட்ட உணர்வுகளால் தாக்குற்று நிற்கின்றதைக் கருப்பொருட்கள் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன.

இங்ஙனம் செலவழுங்கும் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் தலைவியின் அன்பையும், மென்மையையும் பிரிவால் அவள் அடையும் துயரத்தையும் நினைத்துத் தலைவன் செலவழுங்குகின்றதைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

**தலைவிக்குக் கூறும் கூற்றில் தலைவன் மனநிலையைக்
 காட்டும் மின்னணி**

வினைமுடித்து மீண்டு வந்த தலைவன் தலைவியை நினைத்துக் கொண்டு வந்ததால் அரிய வழிகளை எளிதாக கடந்து வந்ததாகக் கூறும் கூற்றிலும், உடன் வருவேன் என்று தலைவி கூறும்போது அரிய பாலை

வழியைக் கடந்து வர உன்னால் இயலாது என்று கூறும் கூற்றிலும் வரும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் தலைவி மீது தலைவனுக்குள்ள அன்புணர்வை வெளிக்காட்டும் விதமாக அமைந்துள்ளன.

தலைவன் பொருளை விரும்பிச் சென்றபோது பலவற்றை எண்ணிக்கொண்டு மெல்ல நடந்து சென்றமையால் வழி நெடியதாகவும், வழியின் கொடிய தன்மை பெரியதாகவும் தோன்றின. பொருளீட்டி மீண்டு வரும்போது தலைவன் தலைவியைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் விரைந்து வந்ததால் அவனுக்கு நெடிய வழிகள் யாவும் குறியதாகத் தோன்றின. இதனை,

“கரந்தலைப் பட்ட நெல்லியம் பசங்காய்
மறப்புலிக் குருளை கோளிடம் கரக்கும்
இறப்பருங் குன்றம் இறந்த யாமே
குறுநடைப் புள் உள்ளலமே நெறிமுதல்
கடற்றில் கலித்த முடச்சினை வெட்சித்
தளையவிழ் பல்போது கமழும்
மையிருங் கூந்தல் மடந்தை நட்பே”

(குறுந்.209)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில், தலைவன் சென்ற வழி நீரல்லாத, நீர் வேட்கையைத் தணிக்கக் கூடிய நெல்லிக்காய்கள் வலிய புலிக்குட்டிகள் விளையாடும் இடத்தில் உருண்டு கிடக்கின்ற அரிய கடத்தற்கரிய பாலை வழியாகக் காட்டப்படுகின்றது. இதில் தலைவன் மீண்டு வரும்போது வழியின் இடர்ப்பாடுகளை நினைக்காமல் தலைவியை நினைத்து வந்ததாகக் கூறுகின்றான்.

தலைவன் பிரிந்து செல்வதற்கு ஆற்றாத தலைவி தானும் உடன் வருவதாகக் கூறுகின்றாள். அவளிடம் மாலையில் வீட்டில் வளரும் பேடைப்புறா ஆண்புறாவோடு கூடி மகிழ்வதைக் கண்டு தனித்திருக்க ஆற்றாமல் வருந்தும்

நீ, கோடைக்காற்று வீசும்போதெல்லாம் இற்றியின் விழுது பிடியை வருடும் தன்மை வாய்ந்த கொடிய பாலைவழியில் வரவியலாது என்கிறான். இதில் வரும் கருப்பொருட் காட்சியான காற்று வீச இற்றியின் விழுது பிடியை வருடுவது, தலைவன் வரும்வரை தோழி தலைவியை ஆற்றுவாள் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (நற்.162).

மேலே கூறப்பட்டுள்ள தலைவன் தலைவிக்குக் கூறும் பாடல்களில் அவன் தலைவி மீது வைத்துள்ள அன்பும், தலைவியின் மென்மைத் தன்மையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தலைவன் தோழிக்குக் கூறும் கூற்றில் கருப்பொருட் பின்னணி

வினைமுற்றி மீண்டு வந்த தலைவனிடம் தோழி பாலை வழியின் வெம்மையை பொருட்படுத்தாமல் செலவு மேற்கொண்டது குறித்து கேட்கின்றாள். தலைவன் தலைவியின் நினைவு அவள் உடன்வருவது போன்று இனிமையைத் தந்தமையால் வெம்மையை உணரவில்லை என்கின்றான். இதில் உலகியல் வாழ்க்கையைத் தலைவி தரும் இன்பத்தை விடுத்துப் பொருள்தேடச் சென்றதை நினைத்து வருந்துவதைத் தோழியிடம் கூறுகின்றான். இதனை,

“வேனில் அரையத்து இலையொலி வெரீஇ

போகில் புகா உண்ணாது பிறிது புலம்படரும்

வெம்புஅலை அருஞ்சுரம் நலியாது

எம்வெங் காதலி பண்பதுணைப் பெற்றே”

(ஐங்கு.325)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது. இதில் வரும் கருப்பொருட் காட்சியான அரசமரத்தின் இலையொலிக்கு அஞ்சி, போகில் பறவை வேற்று நாடு செல்லும் என்பது தலைவன் உலகியலுக்கு அஞ்சி, தலைவி தரும் இன்பத்தை விடுத்துப் பொருள் தேடச் சென்றதைக் குறிக்கின்றது. இங்ஙனம்,

கருப்பொருட்கள் மூலம் தலைவன் தன் கருத்தைக் குறிப்பாகத் தோழிக்கு உணர்த்துகின்றான்.

தலைவன் பிறரிடம் கூறும் கூற்றில் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவன் தலைவி, தோழியல்லாமல் இடைச்சுரத்தில் தேர்ப்பாகனிடமும், உழையரிடமும் பேசுகின்றான். இதில் தேர்ப்பாகனிடம் முல்லை நிலத்தில் மான்கள் நீரைப் பருகி தம் துணையோடு மகிழ்ந்திருக்கும் உயிரிணைக் காட்சியைக் காட்டித் தானும் தலைவியுடன் இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்ற வேட்கையைப் புலப்படுத்துகின்றான் (குறுந்.250). மேலும், தலைவன் கனாகண்டு கூறும் கூற்றில் கருப்பொருட்கள் உவமையில் வந்துள்ளன. இதனை,

“வேனிற் பாதிரிக் கூன்மலர் அன்ன
மயிர்ஏர்பு ஒழுகிய அம்கலுழ் மாமை
நுண்பூண் மடந்தையைத் தந்தோய் போல”

என்ற சங்கப் பாடல்கள் மூலம் அறியலாம். இதில்வரும் கருப்பொருளான பாதிரிமலர் தலைவியின் மாமை நிறத்திற்கு உவமையாக வந்துள்ளது.

மருதத்திணைப் பாடல்களில் கருப்பொருட் பின்னணி

சங்க அகப்பாடல்களில் மருதத்திணையில் தலைவன் கூற்றுக்கள் அதிகம் இடம்பெறவில்லை. மருதத்திணையில் தலைவன் தன்னுடைய புறத்தொழுக்கத்தால் தலைவி, தோழியரால் கடிந்து கொள்ளப்படுபவனாகவே காட்டப்படுகின்றான். இதுவே, மருதத்திணையில் தலைவன் கூற்று அதிகமின்மைக்குக் காரணம் எனலாம். இதனை, ‘பொதுவாக மருதத்தில் தலைவன் பிறரால் ஏற்கவும், மறுக்கப்படுபவனாகவும் பிறர் கூறும் அம்பல் அலருக்குக் காரணமானவனாகவும் காட்டப்படுவான். அவனே கூறுவன

அதிகமின்மைக்கு இதுவே காரணமாகும்'¹³ என்ற கா. காளிமுத்தின் கருத்தாலும் அறியலாம். இதிலிருந்து மருதத்திணையில் தலைவன் கூறும் கூற்றுக்கள் மிகக்குறைவு என்பதை அறிய முடிகின்றது. எனவே, கருப்பொருட் புனைவுகளும் இப்பாடல்களில் மிகக்குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளன.

ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் ஊடல்கொண்ட தலைவி ஊடல் தீர்ந்து மகிழ்ந்து தன்னுள்ளே சொல்லியதும், தலைவி வாயில் நேர்ந்தவுடன் மகிழ்ந்து சொல்லியதும் ஆகிய இரு பாடல்களில் கருப்பொருட்கள் தலைவியின் மென்மையை உணர்த்தும் உவமையாக வந்துள்ளன. இதில் தலைவனுக்குப் புறத்தொழுக்கம் உள்ளது என்று ஊடல்கொண்ட தலைவியின் நிலை உள்ளுறையில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதனை,

“பகன்றை வால்மலர் மிடைந்த கோட்டைக்

கருந்தாள் எருமைக் கன்று வெருஉம்

பொய்கை ஊரன்மகள் இவள்

பொய்கைப் பூவினும் நறுந்தண் ணியளே”

(ஐங்கு.97)

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம். இதில் தாய் எருமையின் கொம்பில் கிடந்த மாலையைக் கண்டு அதன் கன்று தன் தாய்தானா என்று ஐயுற்றது. தலைவன் மார்பில் கிடந்த மாலையைக் கண்டு வேறொருவர் அணிவித்த மாலையோ என்று தலைவி பிழையாக உணர்ந்து ஊடல் கொண்டதைக் குறிப்பாகக் காட்டுகின்றது.

தோழியர் மறுக்கவும் தலைவி தனக்கு வாயில் நேர்ந்தது கண்டு மகிழும் தலைவன் தலைவி அருளியதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றான். இதனை, ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் வரும் கருப்பொருட் காட்சியான, ‘பழனங்களில் வளரும் பாகற் கொடியிடையே அமைந்த முயிறு ஏறும்புகள் கட்டிய கூடுகளை, கழனிகளில் மேயும் எருமைகள் நெற்கதிரோடு சேர்த்து, சிதைத்து உண்ணும்

என்று தலைவன் செய்த கொடுமையும், தோழியர் கூட்டம் தலைவி மீது காட்டிய அன்பினையும் பொருட்படுத்தாமல் தோழியர் வாயில் மறுக்கவும், தலைவி தலைவனை ஏற்று அருள் புரிந்தாள் என்பதைக் குறிப்பாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது' (ஐங்கு.99).

இங்ஙனம் மருதத்தினையில் தலைவன் கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் தலைவியின் அன்பினையும், அவனுக்கு அருள் புரியும் தன்மையினையும் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

நெய்தல் திணை தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட் பின்னணி

நெய்தல் திணைத் தலைவன் கூற்றுக்களில் விருந்து வாயிலாகப் புகுந்த தலைவன், தலைவியின் சிறப்பினைக் கூறுமிடங்களிலும் வினைமுடித்து மீளும்போது தேர்ப்பாகனுக்குக் கூறுமிடங்களிலும் கருப்பொருட் பின்னணி இடம்பெறுகின்றது.

பரத்தையிற் பிரிந்து சென்ற தலைவன் தான் இல்லாத நிலையிலும் தலைவி விருந்தினர்க்கு விருந்தளித்து இல்லறத்தைச் சிறப்பாக நடத்தியதைக் கண்டு மகிழ்ந்து கூறுகின்றான். இதனை,

“இருங்கழிச் சேயிறா இனப்புள் ஆரும்

கொற்கைக் கோமான் கொற்கையம் பெருந்துறை

வைகறை மலரும் நெய்தல் போலத்

தகைபெரி துடைய காதலி கண்ணே!”

(ஐங்கு.188)

என்ற பாடல் காட்டுகின்றது. இதில் வரும் கருப்பொருட் காட்சியான கழிகளில் பறவையினம் கூட்டமாக இறாமீனைக் கவர்ந்து உண்ணும் என்றது, தலைவியின் இல்லில் விருந்தினர் தடையின்றி உணவுண்டு மகிழ்ந்தனர் என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

தலைவன் தான் மேற்கொண்ட வினையை முடித்துத் திரும்பும்போது விரைவாகச் சென்று தலைவியின் வருத்தத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று கருதினான். அதனைத் தேர்ப்பாகனுக்கு உணர்த்துவதற்கு முன்பு நடந்த நிகழ்வினைக் கூறித் தலைவியின் வருத்தம் தீர விரைவாகத் தேரை ஓட்டிச் செல்க என்று கூறுகின்றான். இதனை,

“உயவினென் சென்றுயான் உள்நோய் உரைப்ப

மறுமொழி பெயர்த்தல் ஆற்றாள் நறுமலர்

ஞாழல் அம்சினைத் தாழ்இணர் கொழுதி

முறிதிமிர்ந்து உதிர்த்த கையள்

அறிவுஅஞர் உறுவி ஆய்மட நிலையே?” (நற்.106:5-9)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். இதில்வரும் கருப்பொருட் காட்சியில் தலைவன் பிரிவினை அறிந்த அளவில் தலைவி ஞாழல் மலரின் இளந்தளிர்களைப் பிய்த்து உதிர்த்த செயல், தலைவி தன் மனத்துயரைச் சொல்லால் வெளிப்படுத்த முடியாமல் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியதைக் குறிக்கின்றது.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் தலைவனின் கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

**குறிஞ்சித் திணைத் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில்
கருப்பொருட் பின்னணி**

குறிஞ்சித் திணையில் வினைவயிற் பிரிந்து சென்ற தலைவன் பாசறையிலிருந்து குறவர் மகள் தன் காதலனுடன் இன்பமாக இருக்கின்ற காட்சியைக் கண்டு தனிமைத் தயரால் ஆற்றாது புலம்புகின்றான்.

‘வானத்தில் வங்காக் கூட்டம் பறந்து செல்வதைக் கண்டு மகிழ்ந்து இனிய மயக்கம் தரும் கள்ளினை உண்டு, கிளையை ஒடித்துத் தன் காதலன் மீது வீசி எறிந்து, சிறுநொடி பயிற்றிக் குறமகள் தான் நினைத்தவாறு இன்பமுடன் வாழ்கின்றாள்’ (நற்.341). இக்காட்சி தலைவனின் தனிமைத் துயரைத் தூண்டுகின்றது. அவன் நாமோ தலைவியைப் பிரிந்து தனித்திருக்க, நம் தலைவி கூதிரும், வாடையும் வருத்தும் காலத்தில் தனிமைத் துயரால் வருந்துவாள் என்று நினைத்துக் கவலையடைகின்றான்.

இங்ஙனம் தலைவன் தலைவியையும் தன் தனிமைத் துயரத்தையும் நினைத்து வருந்துகின்றதைக் குறமகள் இன்பமாக வாழ்கின்ற கருப்பொருட் காட்சி வெளிக்காட்டுகின்றது.

2. தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

முல்லைத்திணையும் கற்பும்

‘கற்பு’ என்பது கல்போன்ற திண்மை என்றும் இல்வாழ்க்கைக்கு உரியன கற்றுக் கற்ற நெறியில் நிற்பல் என்றும், பலவாறு பொருள் கூறப்படும். ஆயினும், ‘கற்பெனப் படுவது சொல்திறம் பாமை’ என்ற அவ்வையாரின் விளக்கம் உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.¹⁴

கற்பு என்பதற்கு ஆதாரமாக உள்ள திணை முல்லைத்திணையாகும். சொல் திறம்பாத தலைவனும் தலைவியும் தங்கள் சொற்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுப் பிரிந்து வாழ்கின்றனர். பிரிந்து வாழ்கின்ற காலத்தில் இருவரும் தம் கடமையை மறவாமல் நிறைவேற்றுகின்றனர்.

முல்லைத்திணையில் கருப்பொருட் மின்னணி

தலைவன் நாட்டுப்பற்று மிக்கவனாகவும், மன்னன் மேற்கொண்ட பணியினை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் துடிப்பும் மிக்கவனாகவும்

பாசறையில் விளங்குகின்றான். இல்லத்தில் பகற்பொழுதில் தன் கடமைகளை எல்லாம் முடித்துவிட்டு அமர்ந்திருக்கும் தலைவி மாலைக்காலம் வந்தபின், அவர் வாராரோ என்ற ஏக்கத்தில் தவிக்கிறாள். உண்மையில் அவள் தவிக்கவில்லை. கருப்பொருட்கள் அவளைத் துடிக்க வைக்கின்றன. தலைவன் சொன்ன கார்காலப் பருவம்வரை அவள் அமைதியாகத்தான் இருந்தாள். மழையும் வந்தது; முல்லையும் பூத்தது. கார்காலம் தன் பொலிவினைக் காட்டித் தலைவியை வேதனைக்குள் ஆழ்த்தியது. கார்கலத்தின் வரவைக் கண்ட தலைவியின் நிலை பல்வேறு வகையில் தடுமாறினாலும் அவளுடைய விருப்பம் தலைவனின் வரவாகும். தலைவனின் வருகையை எண்ணி வருந்தித் துடிக்கும் அவளது மனநிலையே ஆற்றாமை எனப்படும். அவ்வாற்றாமை இயற்கை சூழலுக்குத் தக்கவாறு அமைந்திருப்பதை முல்லைத்திணைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன.

இங்ஙனம், முல்லைத்திணையில் தலைவியின் மனநிலையை வெளிக்காட்டும் கருப்பொருட் பின்னணியைப் பருவம் கண்டு அழிந்த தலைவியின் நிலையைக் காட்டுவன, கவன்ற தோழியிடம் தலைவி வெளிப்படுத்தும் மனநிலையைக் காட்டுவன, வற்புறுத்தும் தோழியிடம் தலைவி வெளிப்படுத்தும் மனநிலையைக் காட்டுவன, தலைவி பாணனிடம் வெளிப்படுத்தும் மனநிலையைக் காட்டுவன எனப் பகுத்து ஆராயலாம்.

பருவம் கண்டு அழிந்த தலைவியின் நிலையைக் காட்டும்

கருப்பொருட் பின்னணி

களவில் தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்து செல்லும்போது ஆற்றாது புலம்புவது போலவே கற்பிலும் பிரிந்து செல்லும்போது தலைவி ஆற்றாது புலம்புகிறாள். முல்லைப் பாடல்களில் தலைவனின் வரவை எதிர்நோக்கும் தலைவி அவன் குறித்துச் சென்ற காலம் வந்தபோது பருவம் கண்டு நெஞ்சுழிந்து நிற்கிறாள். இடியிடித்து மழைபொழியும் கார்காலத்தில்

மலர்கள் மலர்ந்து விளங்குவதும், குயிலின் ஓசையும் வாடைக்காற்றும் மாலைநேரத்து இனிய காட்சிகளும், ஆற்றியிருக்க வேண்டும் என்ற தலைவியின் மனவறுதியைத் தளர்த்தி விடுகின்றன. தலைவனை வரவேற்க காத்திருக்கும் எதிர்பார்ப்பிற்கும் வராததால் எற்பட்ட ஏமாற்றத்திற்கும் இடையில் தலைவி ஆற்றியிருத்தல் என்ற முல்லைத்திணையின் உரிப்பொருள் ஊசலாடுகின்றதைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.

தலைவன் சென்ற காட்டின் இனிய காட்சிகளை நினைவும் தலைவி அவற்றைக் கண்டும், தன் நினைவு வந்து திரும்ப நினைக்காத அவனுடைய அன்பின்மையை நினைத்து வருந்துகிறாள். இதனைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

சூரியன் மறையும் பொழுதில் பறவைகள் தங்கள் குஞ்சுகளை நினைந்து கூட்டிற்குச் சென்றன. கலைமான் தன் பிணைமானைத் தழுவியிருந்தது. முல்லை மலர்கள் மலர்ந்து புதர்களிலெல்லாம் காந்தள் தழைத்து எங்கும் பசுமையாகியிருந்தது. அத்தகைய அழகிய மாலைப்பொழுதில் கோவலர் குழல் ஊத பசுக்கள் கன்றுகளை நினைத்து மணிகள் ஒலிக்கத் துணையைப் பிரிந்தவர்கள் வருந்துமாறு ஆர்வமுடன் வருகின்றன. இத்தகைய மாலைக்காலம் பிரிந்து சென்ற தலைவன் நாட்டில் இல்லைபோலும் என்று தலைவியின் மனம் வருந்துகின்றதை முல்லைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன. அஃறிணை உயிர்களுக்கு இருக்கின்ற உணர்ச்சிகள்கூட தலைவனுக்கு இல்லையே என்று வருந்துகின்றாள் தலைவி. இதே மாலைக்கால காட்சிகள் குறிஞ்சிப் பாட்டிலும் காணப்படுகின்றன.

“பல்கதிர் மண்டிலம் கல்சேர்பு மறைய
மான்கணம் மரமுதல் தெவிட்ட ஆண்கணம்
கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர
ஏங்குவயிர் இசைய கொடுவாய் அன்றில்

**ஒங்கிரும் பெண்ணை அகமடல் அகவப்
பாம்புமணி உமிழ்ப் பல்வயின் கோவலர்
ஆம்பலம் தீங்குழல் தெள்விளி பயிற்ற” (குறிஞ்சிப்.216-222)**

குறித்த பருவம் வந்தும் கடமையைக் கருதியவனாய்க் கொடும் பணிக்காலத்தில் தனியாய் தலைவி எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பாள்? என்று நினையாமல் பாசறையில் தங்கியிருக்கின்ற தலைவனைக் கொடிய உள்ளம் கொண்டவனாகத் தலைவி கருதுகின்றாள். நம்மைக் காக்க வேண்டிய பொறுப்புடையவன் வேந்தனுடைய சொல்லைக் கேட்டுப் பாசறையிலேயே இருக்கின்றான் என்பதைப் பகன்றை மலர் மலர்ந்து தனக்குத்தானே அணியாகாமல் முட்புதராகிய ஈங்கை மேல் மலர்ந்து அதற்கு அணியாகியது என்ற முல்லை கருப்பொருட்கள் மூலம் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றாள் (ஐங்கு.456).

தனிமைத் துயரை மிகுவிக்கும் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவியின் மனநிலையில் இயற்கைச் சூழல்கள் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன. இன்பத்தைத் தூண்டும் புறக் காட்சிகளால் கவரப்பட்டு அதனைத் துணையோடு சேர்ந்து அனுபவிக்க விழையும் மனநிலையும், அதற்கு மாறாக பிரிந்துசென்ற துணைவன் வாராததால் ஏற்பட்ட அவநம்பிக்கை மனநிலையும் சேர்ந்து தலைவியை உருக்குலைய வைக்கின்றன. இதனால் உடல்மெலிவு, அழகு கெடுதல், பசலை பாய்தல், மனமுறிவு என அவல நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றாள் தலைவி. இந்நிலையில் தலைவனின் வரவை எதிர்பார்த்து எதிர்காலம் குறித்த கனவில் இருக்கும் தலைவி, தலைவனின் வரவை அறிவிக்கும் தூது வராதா? என்று கலங்கித் தவிக்கின்றாள். எனவே, மாலைக்காலம் மட்டுமல்ல; எல்லாக் காலமும் மாலைக்காலத்தைப் பேலவே தலைவியின் ஆற்றியிருக்க நினைக்கும் மனவறுதியை நெகிழ்ச் செய்து

விடுகின்றன. எனவே, இனிய காட்சிகளையும் இணைந்து இன்புறும் புள் விலங்குகளின் புணர்ச்சிகளையும் கண்ட தலைவியின் மனம் செயலற்றதாகிப் புலம்பத் தொடங்குகின்றது. இதையெல்லாம் உணர்ந்தும் தலைவன் திரும்பி வராமல் கடமையுணர்வும், மனவறுதியும் மிக்கவனாக இருப்பது தலைவியின் புலம்பலை அழகையாக மாற்றிவிடுகின்றது. இங்கு, 'வாழ்க்கைச் சூழலைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாதபோதும், அச்சூழலைத் தான் விரும்பும் வழியில் கையாள முடியாதபோதும், தன் துணையின் மீது ஏற்பட்ட நல்லெண்ணம் தளரும்போதும், துயர உணர்வுகள் தோன்றுவதாக'ப் பிராசர் குறிப்பிடுவதாக¹⁵ இராமகிருட்டிணன் கூறுவது தலைவியின் துயர நிலையை விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

உடல்மெலிவுற்ற தலைவியின் நிலை

வேம்பு மலர்ந்து விளங்கும் இளவேனில் பருவத்தில் தலைவன் வருவதாகக் குறித்துச் சென்றான். ஆனால், பருவம் வந்தும் அவன் வரவில்லை. இதனால், தலைவி பிரிவுத்துயரம் தாங்க மாட்டாமல் வருந்துகின்றாள். இதைக்கண்டு பரவிய அலரால் தலைவி உடல் மெலிந்தாள். இதனை, குறுந்தொகைப் பாடலில் வரும் உவமை அழகாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

“எழுகுளிறு மிதித்த ஒருபழம் போலக்

குழைய கொடியோர் நாவே

காதலர் அகல கல்லென் றவ்வே”

(குறுந்.24:4-6)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

பசலை கொண்ட தலைவியின் நிலை

தலைவனை எண்ணி வருந்திய தலைவி தன் மேனியை அலங்கரிக்கவில்லை. தன்னை அழகுபடுத்திக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

இதனால், அவன்மீது பீர்க்கம் பூவின் நிறம் போன்ற பசலை படருகிறது. அவன் மேனி சுருங்குகிறது. கவலையால் அவன் இளைக்கிறான். பசலைநோய் அவனைத் தொடர்கிறது. தன்மீது உற்ற பசலையை யாராவது தலைவனுக்குச் சொன்னால் உடனே அவன் விரைந்து வருவானே என்று எண்ணுகிறான். அதனால், தனக்கு நன்மை உண்டாகும் என்று கருதுகின்றான்.

“நன்றுமன் வாழிதோழி நம் படப்பை

நீர்வார் பைப்புதற் கலித்த

மாரிப் பீரத் தலர்சில கொண்டே”

(குறுந்.98)

என்று கூறுகின்றான். இதில் பீர்க்கம் பூ தலைவியுற்ற பசலைநோயைக் குறித்து வந்துள்ளது.

பொதுவாக, தலைவி தனக்குற்ற துன்பத்தைத் தலைவனிடம் மறைப்பது வழக்கம். அவ்வாறு, மறைப்பது தலைவன் அருகிலிருக்கும்போதே ஆகும். இங்கு, தலைவன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதைத் தாளாத தலைவி தன் நோயைக் கூற விழைகிறாள். காரணம், அப்போதாவது தலைவன் தன் வினையை முடித்து மீள்வானே என்ற ஏக்கம்தான் என்பது தெளிவாகிறது.

மனமுறிவுற்ற தலைவியின் நிலை

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் மனம் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையற்றுக் கலங்குகின்றது. தான் உயிருடன் இருப்பதற்குப் பற்றுக்கோடாக இருப்பவர் தன்னைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லையே என்ற உணர்வு மனமுறிவிற்குக் காரணமாகின்றது. இதனை, ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது. ‘வாழையின் அடிப்பகுதி அசைவது அதன் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாவதுபோல, வாடையின் குளிர்த் காற்று வீச்சம், தலைவன் வராததால் உண்டான துயரமும் தலைவியின் வாழ்வு முடிவடைவதற்குக் காரணமாகும். இதனால், தலைவன் வரும் வரையிலும் தான் உயிருடன்

இருப்பது சாலுமோ? என்று வினவுகின்றாள் தலைவி' (ஐங்கு.460). இதேபோல், குறுந்தொகைத் தலைவியும் வருந்துகின்றாள். நீரநீலம், புதல, கருவிளை நுண்முள் ஈங்கை என இம்மூன்றின் பாதுகாப்பையும் பற்றுக்கோடையும் குறிப்பிட்டுத் தனக்குப் பற்றுக்கோடான தலைவர் தன் அருகில் இல்லாமையால் பாதுகாப்பற்று இருப்பதாக உணர்கின்றாள். இதனை, முல்லைக் கருப்பொருட்களான நீலம், கருவிளை, ஈங்கை ஆகியவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஏக்கவுணர்வும் தலைவியும்

தலைவனின் வரவுக்குக் காத்திருக்கும் தலைவி அவன் வந்தவுடன், கார்கால மாலையில் எவ்வாறெல்லாம் மகிழலாம் என்று எதிர்பார்த்து ஆவலோடு காத்திருக்கின்றாள். இந்நிலையில் பருவம் வந்தும் தலைவன் வரத் தாமதமாவது குறித்து வருந்துகின்றாள். அவளுடைய மனம் தலைவன் வருகையை அறிவிக்கும் தூது வராதா? என்று ஏங்குகின்றது.

உழுது மாலையில் வீடு திரும்பும் உழவர்கள் தங்கள் கூடை நிறைய போதொடு வருவர். இது தலைவன் காதல் உரையுடன் வருவதைக் குறிக்கின்றது. ஆனால், தலைவனின் தேர் வருவது குறித்த தூது உரை வரவில்லையே என்றும் (குறுந்.155), கறவை தன் கன்றைத்தேடி மாலையில் வருவது கண்டு இங்ஙனம் தான் மகப்பேறு பெற்று அன்பு பாராட்டுவதற்குக் காரணமாக இருக்க வேண்டிய கணவர் இன்னும் வரவில்லையே என்றும் (குறுந்.108) வருந்துகின்றதை முல்லைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

எல்லாக்காலமும் மாலையே

மாலைக்காலம் வந்தது; கூடவே, தலைவிக்குத் தலைவனின் நினைவும் வந்தது. அந்நினைவே அவளைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்தியது. தொடக்கத்தில்

மாலைதான் அவளை வருத்தியது. பிறகு, சேவல் கூவும்பொழுதும், கதிரவன் காயும் நண்பகலும்கூட துன்புறுத்தியது. இறுதியில் மாலைக்காலம் என்பது துணையோடு சேர்ந்து வாழ்வோர்க்கே. பிரிந்தவர்க்கு எல்லாக் காலமும் மாலையாகவே வாட்டுகிறது என்று கலங்குகின்றாள்.

“குடுமிக் கோழி நெடுநகர் இயம்பும்

பெரும்புலர் விடியலும் மாலை

பகலும் மாலை துணையி லோர்க்கே”

(குறுந்.234)

இங்ஙனம், பருவம் கண்டு அழிந்த தலைவி தோழிக்கு உரைக்கும் கூற்றில் கருப்பொருட் பின்னணிகள் அவளுடைய தனிமைத்துயரம், பிரிவால் அடைந்த நிலை, ஏக்கம், ஏமாற்றம், அவலம் என்ற உணர்வு நிலைகளை வெளிக்காட்டுகின்றன.

கவன்ற தோழியிடம் தலைவி வெளிப்படுத்தும் மனநிலைகளைக் காட்டும் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவி தலைவன் தொடர்பைவிட தலைவி தோழியின் தொடர்பு விரிவாக அகப்பாடல்களில் பேசப்படுகிறது. தலைவியின் களவொழுக்கத்திற்குப் பலவழிகளிலும் துணையாக இருந்த தோழி, தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வாழுகின்றபோது அவளைத் தேற்றி அரவணைக்கின்றாள். சில இடங்களில் தலைவியின் ஆற்றாமைகண்டு தோழியே கலங்கி நிற்கிறாள். தோழி, தன்னை எண்ணிக் கலங்கும்போது தலைவி தன்னுடைய துன்பத்தை வெளியே காட்டாது மறைக்க எண்ணுகிறாள். ‘தனக்காக வருந்துவதற்குத் தோழி இருக்கிறாளே? என எண்ணும்போதே தலைவிக்கு ஒரு மன ஆறுதல் கிடைக்கிறது. தோழிக்குத் தலைவன் கட்டாயம் திரும்பி வருவான் என நம்பிக்கை ஊட்டுகின்றாள். அகப்பாடலில் இப்பண்பு தலைவியின் துன்பத்தைத் திசைமாற்றுவதற்குத் தோழி கையாளும் ஓர் உத்தியாகவும் அமைகிறது’.¹⁶ தலைவன் தனக்கு அளித்த உறுதியிலிருந்து

பிறழாதவன் எனவும், அவர் பொய் கூறாததால் இது கார் அன்று எனவும், சுரத்தில் இன்புற்றிருக்கும் உயிர்களைத் தலைவன் காண்பான் எனவும், தனிமைத் துயருக்கு ஆற்றாதவன் எனவும் சுட்டும் தலைவி தான் ஆற்றியிருப்பதற்கான காரணங்களை உரைக்கின்றாள். ஆனால், ஆற்றாமை மிகுந்தபோது, தலைவனின் சொற்களைக் கேட்டு ஆற்றியிருக்கும் தன்னுடன் முரண்படும் மனத்தையும், உறுப்புக்களையும் தன்னின் வேறுபடுத்தி அவை தன் மனநிலையோடு ஒத்துப் போகவில்லை என்று குறிப்பிடுகின்றாள்.

கார்காலத்தை மறுக்க தலைவி கையாளும் உத்தியில் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவன் கார்காலத்தில் வருவதாகக் கூறிச் சென்றான். தலைவி தலைவனின் சொற்களை நம்பி ஆற்றியிருக்கின்றாள். ஆனால், கொன்றை மலர்ந்து கார்பருவத்தை அறிவிக்கின்றது. தலைவி, இது கார் என்று நான் நம்ப மாட்டேன்; தலைவர் சொன்ன சொல் தவறமாட்டார் என்கிறாள். இதனைக் குறுந்தொகைப் பாடல் காட்டுகின்றது.

“வண்டுபடத் ததைந்த கொடியிணர் இடையிடுபு

பொன்செய் புனையிழை கட்டிய மகளிர்

கதுப்பிற் தோன்றும் புதுப்பூங் கொன்றைக்

கானம் காரெனக் கூறினும்

யானோ தேறேன் அவர்பொய் வழங்கலரே”

(குறுந்.21)

இதில் கொன்றை பூ பூத்திருப்பது மகளிர் கூந்தலில் மலர்கூடி இருப்பதுபோல் தோன்றினாலும் அது மகளிர் ஆகாது என்று தலைவி கூறுகின்றாள். இதிலிருந்து கொன்றை மலர்ந்து கார்காலத்தை அறிவித்தாலும் தலைவன் வருவதாகச் சொன்ன காலமே கார்காலம் என்று தான் நம்பியிருந்ததைத் தலைவி குறிப்பாக உணர்த்துகின்றதை அறியமுடிகின்றது.

இதேபோல், செம்முல்லையைப் பருவமல்லாத காலத்தில் மலர்ந்ததால் அறியாமையுடையது (குறுந்.94) என்கிறாள்.

இங்ஙனம், தன்மீது அளவற்ற அன்புகொண்ட தோழி தன் துயர் கண்டு பொறுக்காமல் வருந்துவது தலைவிக்கு மன ஆறுதலைத் தருகின்றது. அதே நேரத்தில், தோழிக்குத் தன் மீதுள்ள அன்பு தலைவன் மீது வெறுப்பாக மாறிவிடக்கூடாது என்ற எண்ணமும் தலைவிக்கு எழுகின்றது. எனவே, தலைவன் அன்புடையவன் என்பதையும், சொல் பிறழாதவன் என்பதையும் நிலைநாட்ட பருவமல்லாத காலத்தில் பெய்த மழை பூத்த கொன்றை என முல்லைக் கருப்பொருட்களை அறியாமை உடையன என்று கூறுகின்றதை அறியமுடிகின்றது.

தலைவி ஆற்றியிருப்பதாகக் கூறுவதில் கருப்பொருட் பின்னணி

‘எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது தானமர்ந்து வரும்’¹⁷ என்ற தொல்காப்பியர் கூற்றுப்படி இன்பம் என்பது அனைத்து உயிர்களுக்கும் பொதுவானது. எனவே, இன்பமாக இருக்கும் உயிரிணைக் காட்சியைக் கண்டு, அதேபோன்று ஒத்த உணர்வுடைய உயிரினங்கள் ஈர்க்கப்படுவது இயல்பு. ஆதலால், பிரிந்து சென்ற தலைவனும், இடைச்சுரத்தில் உயிரினங்கள் மகிழ்ந்திருக்கும் காட்சியைக் கண்டால் தலைவியின் நினைவு தூண்டப்பட்டு விரைந்து வருவான் எனத் தான் ஆற்றியிருப்பதாகத் தலைவி கூறுகின்றாள். இதில் உயிரிணைக் காட்சி கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றது. இதனை,

“சிறுதலைப் பிணையின் தீர்ந்த நெறிகோட்டு

இரலை மாணையும் காண்பர் கொல்நமரே!” (குறுந்.183:3-4)

“நோன்சினை இருந்த இருந்தோட்டுப் புள்ளினம்

தாம்புணர்ந் தமையின் பிரிந்தோர் உள்ளத்

தீம்குரல் அகவக் கேட்டும் நீங்கிய”

(குறுந்.191:2-4)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

இங்ஙனம், கவன்ற தோழியிடம் தலைவி, தலைவன் அன்புடையவன் என்பதையும், நம்பிக்கைக்குரியவன் என்பதையும், கார்பருவத்தை மறுத்தும், உயிர்களின் இன்ப உணர்வு தலைவனை வரத்தூண்டும் என்று கூறியும் நிலைநாட்டுகின்றதைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன.

வற்புறுத்தும் தோழியிடம் தலைவி கூறுவதில் கருப்பொருட் பின்னணி

கார்காலம் வரும்போது வருவேன் என்று கூறிச்சென்ற தலைவன், அப்பருவம் கழிந்த பின்பும் வராதது கண்டு தலைவி வருந்துகின்றாள். தோழியோ தலைவன் வரும்வரை ஆற்றியிருப்பதே நமக்குத் தகுந்த செயல் என்று வற்புறுத்திக் கூறுகின்றாள். அதற்குத் தலைவி தலைவனைப் பிரிந்தோர் துயருறுமாறு கார்கால மாலையும், குழலும் வருத்த, அஃறிணை உயிர்கள் தம் துணையோடு கூடி மகிழ்கின்ற காட்சி அத்துன்பத்தை மேலும் மிகுவிக்க ஆற்றியிருப்பது எவ்வாறு சாத்தியமாகும் என்று புலம்புகின்றாள். இதை முல்லைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன.

“திரிமருப்பு எருமை இருள்நிற மையான்

வருமிடறு யாத்த பகுவாய்த் தெண்மணி

புலம்புகொள் யாமத்து இயங்குதொறு இசைக்கும்

இதுபொழுது ஆகவும் வாரார் கொல்லோ”

(குறுந்.279:1-4)

என்று கடா எருமையும், ஆன் எருமையும் கூடி மகிழ்வதும்,

“மானேறு மடப்பிணை தழிஇ மருள்கூர்ந்து

கானம் நண்ணிய புதல்மறைந்து ஒடுங்கவும்

கையுடை நல்மாப் பிடியொடு பொருந்தி

மையணி மருங்கின் மலையகம் சேரவும்

மாலை வந்தன்று மாரிமா மழை”

(குறுந்.319:1-5)

என்று கலைமான் பிணைமானுடன் கூடி மகிழ்வதும், யானை பிடியுடன் கூடி மகிழ்வதும் ஆகிய இன்பக் காட்சிகள் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் வருத்தத்தை அதிகப்படுத்துகின்றன. இதேபோன்று கார்கால மாலைக்காட்சிகள் தலைவியை வருந்துகின்றதை நந்திக் கலம்பகம் காட்டுகின்றது.

“மங்கையர்கண் புனல்பொழிய மழைபொழியுங் காலம்

மாரவேள் சிலைகுனிக்க மயில்குனிக்கும் காலம்

கொங்கைகளும் கொன்றைகளும் பொன்சொரியும் காலம்

கோகனக நகைமுல்லை முகைநகைக்கும் காலம்

செங்கைமுகில் அனைய கொடைச் செம்பொன்செய் ஏகத்

தியாகியெனும் நந்தியருள் சேராத காலம்

அங்குயிரும் இங்குடலும் ஆனமழைக் காலம்

அவரொருவர் நாமொருவர் ஆனகொடுங் காலம்”¹⁸

இங்ஙனம், ஆற்றுமாறு வற்புறுத்தும் தோழியிடம் துணையுடன் இனிதாக மகிழ்ந்து கழிக்க வேண்டிய மாலைப்பொழுதில் தலைவன் வருவான் என ஆற்றியிருந்தாலும், உயிர்களின் இன்பப் புணர்ச்சி தன்னுடைய துன்பத்தை அதிகப்படுத்துகின்றது. இந்நிலையில் ஆற்றியிருக்குமாறு கூறுகின்றாய் என்று தன் செயலறவினை வெளிப்படுத்துகின்றாள் தலைவி. இதில்வரும் உயிரிணைக் கருப்பொருட் காட்சிகள் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் காரணியாக அமைந்துள்ளன.

தலைவி பாணனிடம் கூறுவதில் கருப்பொருட் பின்னணி

பொதுவாக, பாணன் தலைவனுக்குச் சார்பாக தலைவியிடம் பேசக்கூடியவனாகக் காட்டப்படுகின்றான். அவன் பிரிவாற்றாது வருந்தும்

தலைவியிடம் தலைவன் குறித்த காலத்தில் வருவான். அதுவரை ஆற்றியிருக்குமாயும், தலைவனுக்கும் பரிவாற்றாமை உண்டு என்றும் கூறுகின்றான். அதற்கு, தலைவி அவர் நாட்டில் மாலை என்ற ஒன்று இல்லையோ? அப்படி இருந்தால் என் நிலையை எண்ணி இங்கு வந்திருப்பார் என்கிறாள். இதில், மாலைக்காலத்தைக் குறிக்க முல்லைக் கருப்பொருட்கள் வந்துள்ளன.

“கருவி வானம் கார்சிறந்து ஆர்ப்ப

பருவம் செய்தன பைங்கொடி முல்லை

பல்லான் கோவலர் படலை கூட்டும்

அன்பில் மாலையும் உடைத்தோ

அன்பில் பாண! அவர் சென்ற நாடே?”

(ஐங்கு.476)

இங்ஙனம், ‘கடமைக்கும், மனதில் தோன்றும் பிரிவுத்துயரத்திற்கும் இடையில் எற்படும் போராட்டத்தில் தலைவியின் வெற்றியைக் காட்டுவதே முல்லைத்திணை’¹⁹ என்பர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன். அத்தகைய முல்லைத் திணையில் தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து ஆற்றியிருக்கும் காலத்தில் அவளது நிலைகளைப் பார்க்கும்போது அவள் உள்ளம் முழுவதும் தலைவனே இருப்பதை உணரமுடிகின்றது. தலைவனை எண்ணி வருந்தும் அவள் அவனை அன்பில்லாதவன், தன்னை மறந்தவன் என்றெல்லாம் கூறுவது தலைவன் மீது அவள் வைத்துள்ள அன்பையும், அவனைப் பிரிந்ததால் உற்ற ஆற்றாமையையும் உணர்த்தக் காணலாம். இதில், தலைவி ஆற்றாது வருந்துகின்ற சூழலைக் காட்டுவதாகவும், அவளுடைய ஆற்றாமையை மிகுவிக்கும் காரணியாகவும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடம்பெற்றுள்ளதை அறியலாம்.

பாலைத்திணை தலைவி கூற்றும் பாடல்களில் கருப்பொருட் பின்னணி

கற்புப் பாடல்களில் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் பாலைத்திணையில் அமைந்துள்ளன. பிற திணைகளிலும் பிரிதல் பொருண்மையில் பாடல்கள்

அமைந்திருந்தாலும், பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமுமாகிய உரிப்பொருள் பெற்றுப் பாலையில் பிரிதல் பொருண்மைகள் சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளன. பொதுவாக, பாலைப் பாடல்கள் துன்ப உணர்வை ஓவியமாக்கிக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. இன்ப உணர்வைவிட துன்ப உணர்வு மனித மனத்தை எளிதில் தாக்கக்கூடியது. இதுதான் கற்புப் பாடல்களில் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம். இதனை, 'துன்பத்தின் இன்பமே கவிதைக்கும் கற்பார்க்கும் சுவைக்கும் ஆதலின், சங்கச் சான்றோர்கள் பாலைத்துறைகளை விரும்பிப் பலபடப் பாடினர். கற்புச் செய்யுட்களில் மூன்றுள் இருபகுதி பாலைத்திணையாக இருப்பதை நினைவுகொள்க. இளைய மடந்தையின் இல்லத் தனிமையும், புறக்காட்சிகள் அத்தனியுள்ளத்தை அலைக்கும் அலைவுகளும் கொடிய சுரத்திடை நெடுந்தொலைவு சென்ற கொழுநன் இடையூறின்றி வருக என அவள் விழையும் ஏக்க உணர்வுகளும், அவன் திரும்பி வரும்வரை குடும்பதைக் குறைப்படாது காக்கும் கடமைத் தூண்டுதல்களும் இலக்கிய நிலத்தில் பாவத்தக்க நாற்றுக்களாம். இப்பாலைப் பாடல்களின்றேல் கற்பிலக்கியம் அணையிலிருந்து வந்த அற்றொழுக்குப் போல உணர்ச்சி வெள்ளமும் வேகமும் இன்றித் தோன்றும்'²⁰ என்று வ.சுப. மாணிக்கனாரின் கருத்தும் வலியுறுத்துகின்றது.

இத்தகைய பாலைத்திணைப் பாடல்களில் தனிமைத் துயரால் தவிக்கும் தலைவியின் துன்பத்தை மேலும் தூண்டக்கூடிய சுரக்காட்சிகளில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

பிரிவாற்றாமையில் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவனைப் பிரிந்து ஆற்றாத தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் பிரிந்து சென்ற தலைவனின் செயலையும், பாலை வழியின் கொடிய தன்மையையும்

பிரிவால் தலைவி அடைந்த நிலையையும் வெளிக்காட்டும் இடங்களில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பிரிந்து சென்ற தலைவனின் செயலும் கருப்பொருளும்

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து நிலையில்லாத பொருளை விரும்பிப் பாலைவழியில் சென்ற செயல் வெளவால் தான் உறையும் முதுமரத்தை விட்டு மாலையில் அகன்ற இலையையுடைய பலாமரத்தை நாடிச் செல்லுதலுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றது. இதில் பாலைக் கருப்பொருட்கள் தலைவன் பொருள் வேட்கையுடன் சென்றதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றன (குறுந்.352).

பிரிந்து சென்றவன் தலைவியின் நலன் அழித்து, அவள் புலம்புமாறு விட்டுச்சென்ற செயல் நற்றிணைப் பாடலொன்றில் உள்ளுறையில் சுட்டப்படுகின்றது.

“உள்ளுதொறும் நகுவேன் தோழி! வள்உகிர்ப்

பிடிபிளந் திட்ட நாரில் வெண்கோட்டுக்

கொடிறுபோல் காயவால் இணர்ப் பாலை

செல்வளி தூக்கலின் இலைதீர் நெற்றம்

கல்லிழி அருவியின் ஒல்லென ஒலிக்கும்

புல்லிலை ஒமைய புலிவழங்கு அத்தம்”

(நற்.107:1-6)

இதில் பெண்யானை மரத்தின் தோலைப் பறிப்பதுபோல, தலைவியின் நலத்தைத் தலைவன் பறித்துச் சென்றான் என்பதும், பாலை நிலத்தின் இலைகள் உதிர்ந்து வாகை நெற்று ஒலிப்பதுபோல, தலைவி பிரிவால் நெஞ்சழிந்து புலம்புகின்றாள் என்பதும், புலிவழங்கு அத்தம் என்பது மேனி வேறுபடுவதால் அன்னை முதலாயினோர் பழிச்சொல்லிற்கு அஞ்சுகிறாள் என்பதும் உள்ளுறையில் வந்த கருப்பொருட் காட்சிகளால் பெறப்படுகின்றன.

பாலை வழியின் கொடிய தன்மையைக் காட்டும் பின்னணி

பிரிவாற்றாது வருந்தும் தலைவியின் கண்முன் தலைவன் சென்ற பாலைவழியின் கொடிய தன்மைகள் தோன்றி வருத்துகின்றதைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.

வலிமைமிக்க புலியானது பாய்ந்தமையால் வெண்ணிறக் கொம்பினை உடைய களிற்றியானை அலறுவது கேட்டு அஞ்சித் தன் கன்றினை விட்டுவிட்டு ஓடிய பிடியானை, மயங்கிய நிலையில் தன் கன்றினைத் தேடி அலையும் காடு அவர் சென்ற வழியாகும் என்று பாலை வழியின் கொடுமையும், அவ்வழியில் சென்ற தலைவனின் நிலை குறித்த தலைவியின் அச்சமும் காட்டப்படுகின்றன (அகம்.347). இதில் களிறுடன் போரிடும் புலியும், அச்சத்தால் கன்றினை விட்டுவிட்டு ஓடி, பின்பு கன்றினைத் தேடி அலையும் பிடியும் எனப் பாலைநிலக் கருப்பொருட் காட்சிகள் தலைவியின் அச்சத்தை வெளிக்காட்டுகின்றன.

‘வெயிலின் கொடுமையும், ஆறலைக் கள்வரின் அச்சமும், பிணக்குவியலின் தோற்றமும், துணையுடன் வதியும் யானையின் நிலையும், தங்குவதற்கு நிழலின்மையும்’ (குறுந்.77), ‘உணவும் நீரும் இல்லாமல் வருந்தும் யானைகள் ஓமை மரத்தின் பட்டைகளை உரித்துத் தின்னும் செயலும்’ (குறுந்.79) எனப் பாலை நிலத்தின் வறட்சியும், அவ்வழிச் செல்வோர்க்கு நேரக்கூடிய தீங்கும் கருப்பொருட் பின்னணியில் காட்டப்படுகின்றன. தலைவி தலைவன் பிரிவால் வருந்தினாலும் சென்ற வழியின் கொடுமையை நினைத்தே அதிகம் வருத்துகின்றதை பாலைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

பிரிவால் தலைவி அடைந்த நிலையைக் காட்டும் பின்னணி

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் மேனியில் பசலை பாய்வதும், அலரால் அலைக்கழிக்கப்படுவதும், தலைவனுடன் இருந்து பெறும் இன்பத்தை

நினைத்து ஏங்குவதும் என தலைவி அடையும் நிலைகள் கருப்பொருட் பின்னணியில் குறிப்பாகக் காட்டப்படுகின்றன.

தலைவன் பிரிவால் தலைவியின் நெற்றியில் பசலை பாய்வது, 'ஆலமரத்தின் கீழ் இடும் பலியுணவைத் தின்ற காக்கை தம் இனத்துடன் தங்குவதுபோல, தலைவியின் நலனுண்ட பசலை நெற்றியிலே தங்கியது' எனக் குறிப்பாகக் கருப்பொருட் பின்னணியில் உணர்த்தப்படுகின்றது (அகம்.343).

அலரால் தலைவி அலைக்கழிக்கப்பட்டு வருந்துவதை அகநானூற்றுப் பாடலில் வரும் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன. தலைவன் சென்ற வழியில், 'நீர் வற்றிய சேறு நிறைந்த பள்ளத்தில் யானை பதித்துச் சென்ற அடி மீது வைத்த புலியின் காலடி, அவ்வழியே சென்ற வம்பலர்க்கு முழுவின் அகத்து வைத்த விரலூன்று வடுப்போல காட்சியளிப்பது, தலைவன் பிரிவால் தலைவியின் பசலை கொண்ட மேனி அம்பல் பெண்டிர் அலர் தூற்றுவதற்குக் காரணமாக அமைந்திருந்தது' என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (அகம்.155).

தலைவன் இளவேனில் பருவத்தில் வருவதாக உரைத்துச் சென்றான். இளவேனிலும் வந்தது. தலைவன் வரவில்லை. புன்க மரம் மலர்ந்து துணையுடன் இருக்கும் மகளிர் தன் முலைகளை அலங்கரித்து இன்புறுமாறு இளவேனில் காலம் வந்தது. அவர்கள் பெற்ற பேற்றைத் தான் பெறவில்லையே என்று தலைவி வருந்துகின்றாள் (ஐங்கு.347).

'பூக்களின் தாதினையும், இளந்தளிர்களையும் தம் முலைகளின் மேல் அப்பிக் கொள்வது பண்டை வழக்கம்'.²¹ தலைவன் இல்லாததால் தான் அங்ஙனம் அழகுபடுத்திக் கொள்ள இயலாநிலையை எண்ணி வருந்துகின்றாள். இதில், பாலைக்கருப்பொருளான புன்கமரம் மலர்ந்திருக்கும் காட்சி, தலைவியின் வருத்தத்தை அதிகப்படுத்துகின்றதை அறிய முடிகின்றது.

கவன்ற தோழிக்குக் கூறும் கூற்றில் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்து சென்றான். தலைவி ஆற்றாது வருந்துவாள் என்று தோழி கவலையடைந்தாள். தன் துயர் கண்டு துடிக்கும் தோழியின் பொருட்டுத் தான் ஆற்றியிருப்பதாகவும் அதற்கான காரணத்தையும் கூறுகின்றாள் தலைவி. இதில் தலைவன் இல்லறத்திற்காக பொருள் கிடைக்கப் பெற்றவுடன் விரைந்து வருவார் என்றும், பிரிவை விட அவர் சென்ற காட்டின் கொடிய சூழலே வருத்துவதாகவும், சென்ற இடத்தில் உயிரினங்களின் அன்பு வாழ்க்கையைப் பார்ப்பார். ஆதலால், என் நினைவு வர விரைவில் திரும்புவார் என்று கூறுகின்றாள். இதில் கருப்பொருட்கள் கருத்து விளக்கத்திற்கேற்ற பின்னியாக அமைந்துள்ளன. இதை, பின்வரும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

“கல்லாற்று ஈண்டல கயனற வாங்கி

இரும்பிணர்த் தடக்கை நீட்டி நீர்நொண்டு

பெருங்கை யானை பிடியெதிர் ஓடும்

கானம் வெம்பிய வறங்கூர் கடத்திடை”

(நற்.186:1-4)

இதில் நீரற்ற காலத்தில் கல் ஊற்றிலே ஊறும் நீர் கொண்டு களிறானது தன் பிடியை வெம்மையிலிருந்து காக்கும் என்ற கருப்பொருட் காட்சி பொருளற்ற காலத்தில் தலைவன் தன் முயற்சியால் ஈட்டிய பொருள்கொண்டு தலைவியுடன் இனிதாக இல்லறத்தை நடத்துவான் என்ற உட்கருத்தைச் சுட்டுகின்றது. மேலும், மரம் ஏறமுடியாத ஒதிபாணர் இசைகேட்டு முயன்று மரமேறுவதுபோல, தலைவியும் பிறர் ஆறுதல் மொழிகூற ஆற்றியிருப்பாள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

தனக்கு உறுதுணையான தோழி துயரால் வருந்துவது கண்ட தலைவி அடைந்த நிலை, ‘இரவில் கிணற்றில் விழுந்த பசுவினைக் கண்ட ஊமையானவன் தானும் காப்பாற்ற முடியாமல், இரவில் கதவினை அடைத்து

உறங்கும் மக்களை எழுப்ப முடியாமல் துயருரும் செயலுடன்' ஒப்பிட்டுக் காட்டப்படுகின்றது (குறுந்.224).

தலைவி தோழியிடம் தலைவன் சென்ற நாட்டின் காட்சிகளைக் கூறி அக்காட்சியை அவர் காண்பார். ஆதலால், அவர் வருவார் என ஆற்றி இருக்கிறேன் என்கிறாள். தலைவன் செல்லும் வழி வெயில் சுட்டெரிக்கின்ற பாலைநிலம். அவ்வழியில் ஆண்புறாவும், பெண்புறாவும் இணைந்திருக்கும் காட்சி. பெண்புறாவால் வெயிலைத் தாங்க முடியவில்லை. அந்த பெண்புறாவை ஆண்புறா தன் மெல்லிய இறகால் நிழல்த்து காப்பாற்றுகின்றது. இன்னும் கொஞ்சம் தூரம் போனால், ஒரு சிறிய நீர்நிலையில் கொஞ்சம் தண்ணீர் இருக்கின்றது. அங்கு நீர் அருந்துவதற்கு ஆண்யானை, பெண்யானை, குட்டியானை மூன்றும் போகின்றன. குட்டியானை அந்த நீரை வேகமாகக் கலக்கிக் குடிக்கின்றது. பெண்யானைக்கும் நீர்வேட்கை; ஆண்யானைக்குத் தாகம் அதிகம். பெண்யானை குடிக்கட்டும் என்று ஆண் யானையும், ஆண்யானை குடிக்கட்டும் என்று பெண்யானையும் குடிப்பதுபோலப் பாசாங்கு செய்கின்றன. இன்னும் கொஞ்ச தொலைவுபோனால், மற்றொரு காட்சி வெயில் தாங்க மாட்டாமல் தவிக்கும் பெண்மானுக்கு ஆண்மான் தன் நிழலையே கொடுத்து நிற்கும் இனிய காட்சி. இக்காட்சிகளையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு தலைவர் மேலே செல்லத் துணிவாரோ? தன் நினைவு வர விரைவில் திரும்பி வருவார் என்று தான் ஆற்றியிருப்பதாகத் தலைவி தோழியிடம் கூறுகின்றாள் (கலி.11).

'சாதாரண ஒரு பறவையின் மூலம் பெண்ணுக்குக் காட்டுகின்ற இந்த உணர்வு, ஐந்தறிவுள்ள யானை தன்னுடைய பெண் யானைக்கும் காட்டும் அன்பு, அழகான கலைமான் தன் பெண்மானுக்குக் காட்டுகின்ற அன்பு, இவற்றையெல்லாம் படம்பிடித்துக் காட்டி, இப்படி வாழ்க்கை அமைய வேண்டும் என்று எழுதுகிற வாழ்க்கை நெறிகளைக் கூறுபவை சங்க இலக்கியங்கள்'²² என்பதை மேற்கூறிய கலித்தொகைப் பாடல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இங்ஙனம், தலைவன் செல்லும் நாட்டில் காணும் கருப்பொருட்களான உயிரினங்களின் இன்பியல் வாழ்க்கை, தலைவி ஆற்றியிருப்பதற்கு வலிமைமிக்க கருவியாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறும் கூற்றில் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவன் பிரிவால் வருந்தும் தலைவி தன் துயர்கண்டு தோழி வருந்தியபோது தலைவன் வருவான் எனத் தான் ஆற்றியிருப்பதாகக் கூறித் தேற்றுகின்றாள். ஆனால், அதே தோழி ஆற்றியிருக்குமாறு வற்புறுத்தும்போது குறித்த பருவம் வந்தும் நம்மை நினைத்து வராதவர் கொடியர், அன்பில்லாதவர் என்று தலைவனைக் கடிந்துரைக்கின்றாள். கவன்ற தோழியிடம் தலைவன் வழியில் உயிரினங்கள் இன்புற்றிருக்கும் காட்சியைக் கண்டு விரைவாக வருவர் எனக் கூறும் தலைவி, வற்புறுத்தும் தோழியிடம் இடைச்சரத்தில் உயிரினங்கள் பருவமறிந்து இன்புற்று மகிழும் காட்சியைக் கண்டும் நம்மை நினைத்து வராத தலைவர் கொடியர்; அன்பில்லாதவர் என்று கடிந்துரைக்கின்றாள். இதனை,

“உறுவளி உளரிய அம்தளிர் மாஅத்து
முறிகண் டன்ன மெல்லென் சீறடிச்
சிறுபசும் பாவையும் எம்மும் உள்ளார்
கொடியர் வாழி தோழி! கடுவன்
ஊழுறு தீங்கனி உதிர்ப்ப கீழிருந்து
ஓர்ப்பன ஓர்ப்பன உண்ணும்
பார்ப்புடை மந்திய மலை இறந்தோரே”

(குறுந்.278)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் காட்டுகின்றது. இப்பாடலில் குட்டியை ஈன்ற மந்தி கீழிருந்து உண்ணுமாறு ஆண்குரங்கு மாமரத்தின் பழத்தினை உதிர்த்து விடும் கருப்பொருட் காட்சி தலைவன் செல்லும் வழியில் நிகழ்வதாகத் தலைவி குறிப்பிடுகின்றாள். இக்காட்சியைக் கண்டும், தலைவன் தன்னையும்,

குழந்தையையும் நினைத்து மீண்டு வராமல் பொருளையே பெரிதாகக் கருதிச் சென்று விட்டார் கொடியவர் என்கிறாள் தலைவி.

இதிலிருந்து உயிரினங்கள் இன்புற்றிருக்கின்ற ஒரே கருப்பொருட் காட்சி கூற்றிற்கேற்ப கூறுவோர், கேட்போர் மனநிலைக்கேற்ப வெவ்வேறு பொருளை உணர்த்துகின்றதை அறிய முடிகிறது.

தன்னுடன் இன்பமாக வாழ வேண்டிய தலைவன் கொடிய பாலை வழியில் பொருளிட்டப் பிரிந்து சென்றதும், மாலையில் தனக்குத் தோன்றும் மனவுணர்வுகள் பொருளீட்டும் வேட்கையால் தலைவனுக்குத் தோன்றாததும், தன் மனவுணர்வை மதிக்காமல் பொருளின் மீது விருப்பம் கொண்டு பிரிந்து சென்றதும் தலைவியைப் பிரிவுத் துன்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. எனவே, ஆற்றியிருக்குமாறு வற்புறுத்தம் தோழியிடம் கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் தலைவனின் செயலைக் கடிந்துரைக்கின்றாள் தலைவி.

‘காக்கை நல்ல பற்பல வகையான விருந்துணவை பலிச்சோறாகப் பெறுவதற்குக் காத்திருத்தல் போல’, தலைவியும் தலைவனுடன் பலவாறு இன்பமுடன் கூடி வாழ்தலுக்காகக் காத்துள்ளதைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தி அந்நிலையில் தான் ஆற்றியிருப்பது எவ்வாறு என்கிறாள் தலைவி (நற்.281). மேலும், ‘புலி கொன்று உண்டுபோட்ட கலைமானின் புலாலை எருவையும், பருந்தும் வந்து சூழ்ந்திருக்கும். அத்தகைய அரிய சுரவழியில் சென்றவர், மருத மரங்கள் மலர்ந்து விளங்கும், துணையைப் பிரிந்தவர் வருந்தும்படி குயில்கள் இசைபாடும் இளவேனிற் பருவம் வந்தும் நம்மை நினைத்து வரவில்லை’ (அகம்.97) என்றும் கூறி வருந்துகின்றாள்.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள பாடல்களில் காக்கை, விருந்துணவு, புலி, கலைமான், எருவை, பருந்து, மருதமரம், குயில் போன்ற கருப்பொருட்கள் தலைவியின் மனநிலையை வெளிப்படுத்தும் கருவியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

இங்ஙனம், வற்புறுத்தம் தோழியிடம் தலைவி வெளிப்படுத்தும் மனநிலைகளை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவ்வாறு, பாலைத்திணைத் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் தனிமைத் தயரால் வருந்தும் தலைவியின் நிலையை வெளிக்காட்டும் விதமாகக் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளதை அறியலாம்.

மருதத்திணை தலைவி கூற்றும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள் தலைவி தலைவனுக்குக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

மருதத்திணையில் தலைவி தலைவனுக்குக் கூறும் கூற்றுக்கள் பெரும்பான்மையானவை அவன் பரத்தமை பண்பைச் சாடுவனவாக அமைந்துள்ளன. தலைவி தலைவனுடைய புறத்தொழுக்கத்தை நேரடியாகக் கூறாமல் குறிப்புப் பொருளில் மறைமுகமாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றாள். இதில் கருப்பொருட் பின்னணிகள் குறிப்புப் பொருளை உணர்த்துவதற்குக் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

தலைவி தலைவனுக்குக் கூறும் பாடல்களில் தலைவனின் பரத்தமையைச் சுட்டுமிடங்களிலும், ஊரலருக்கு அஞ்சி அவன் தலைவியைத் தேடி வருவதைச் சுட்டுமிடங்களிலும், தலைவன் பரத்தையர் வயமாகியதைச் சுட்டுமிடங்களிலும், தலைவி அடையும் துன்பத்தைச் சுட்டுமிடங்களிலும், தலைவன் பரத்தையருக்கு அளித்த தன்னளியைச் சுட்டுமிடங்களிலும் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவனின் பரத்தமையைச் சுட்டுவதில் கருப்பொருட்கள்

தலைவி தலைவனின் பரத்தமையை உயிரினங்களின் செயலோடு ஒப்பிட்டு இடித்துரைக்கின்றாள்.

‘மடைதிறந்து விடப்பட்டதால் குளத்தையுடைத்துச் சென்ற நீருடன் கால்வாய் வழியே சென்ற வாளைமீன் வயலுக்குள் சென்று சேறு வெளியே சிதறுமாறு உழவர்க்கு அஞ்சாது வரப்பில் சென்று தங்குவதுபோல, தலைவனும் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டுப் பாணன் சென்ற வழியே சென்று ஊரார் கூறும் பழிமொழியையும் பொருட்படுத்தாமல் பரத்தையொருத்தியிடம் தங்கினான்’ (நற்.340) என்றும், ‘ஆண்வரால் மீன் தன்னைக் கொல்வதற்காகத் தூண்டிலில் இட்ட இரையினை விழுங்கி, ஆம்பல் கொடியின் மெல்லிய இலைகள் கிழியுமாறும், குவளை மலர்கள் சிதையுமாறும், அழகிய வள்ளையின் கொடிகளைக் கலக்கிச் செருக்கு மிகுந்து வைகறைப் பொழுதில் குளங்களைக் கலக்குவதுபோலத் தலைவனும் பாணனின் இனிய சொல்லிலே மயங்கி பரத்தையை மணந்துகொண்டு, அப்பரத்தையின் தாய்மார் உள்ளம் வருந்துமாறு அவ்விடத்தை விட்டு நீங்காதவனாய், பின் தலைவி வருந்துமாறு மனைக்கு வந்து, அவள் சுற்றத்தாரையும் வருந்தச் செய்ததோடு ஊரவர் காண அனைவரையும் கலக்கமுறுமாறு செய்தான்’ (அகம்.36) என்றும், ‘பொய்கையிடத்து மலர்ந்த கருங்குவளையை விற்பார் தலையில் சுமந்து வந்த மலரோடு ஊருக்குள் வந்த வண்டு ஊரில் யானையின் மதநீரில் படிந்திருந்த வண்டுகள் விருந்து செய்ய அவற்றோடு பகற்பொழுதெல்லாம் தங்கி விருந்தயர்ந்தது. பின், கணவரைப் புணரும் மகளிர் கூந்தலில் இருந்து மணம் கமழும் முல்லை மலர்களை நுகர்ந்து வேறு பூக்களை நுகரும் நினைவின்றிக் கிடந்தது. மேலும், முன்னர் தான் விரும்பிய பொய்கையையும் மறந்துவிட்டது. அதுபோல, பரத்தையரை அழைத்து வரும் பாணனுடன் சென்ற தலைவன் பகற்பொழுதெல்லாம் சேரிப் பரத்தையர் நலத்தை நுகர்ந்து, இப்பரத்தையுடன் இரவு துயின்று, தலைவியை மறந்து ஒழுகுகின்றான்’ (கலி.66) என்றும் தலைவியின் நலனைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாத தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பு வாளை, விரால் மீன், வண்டு ஆகிய கருப்பொருட்கள் மூலம் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஊரலருக்கு அஞ்சித் தலைவன் தலைவியை நாடி வருவதைச் கட்டும் கருப்பொருட்கள்

பரத்தைவயிற் பிரிந்து சென்ற தலைவன் ஊரில் அலர் எழுவதற்கு அஞ்சி, தலைவியின் இல்லம் தேடி வருவதைக் கருப்பொருட் பின்னணி மூலம் சுட்டிக்காட்டி இடித்துரைக்கின்றாள் தலைவி. இதனை,

“கவ்வை ஆகின்றால் பெரிதே; இனி அஃது
அவலம் அன்றுமன் எமக்கே; அயல
கழனி உழவர் கலிசிறந்து எடுத்த
கறங்கிசை வெரீஇப் பறந்த தோகை
அணங்குடை வரைப்பகம் பொலியவந்து இறுக்கும்” (அகம்.266:15-19)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில் உழவர் எழுப்பிய ஆரவாரத்திற்கு அஞ்சிப் பறந்து சென்ற மயில் தெய்வம் உறையக்கூடிய மலையில் வந்து தங்கும் என்பது தலைவன் ஊரில் எழுந்த அலருக்கு அஞ்சி, தலைவியிருக்கும் இல்லம் தேடி வந்துள்ளதைக் குறிக்கின்றது. இதேபோன்று தலைவன் அலருக்கு அஞ்சித் தலைவியை நாடி வருகின்ற செயல் நற்றிணைப் பாடலிலும் வருகின்றது (நற்.350).

மேலே கூறப்பட்டுள்ள பாடலில் வரும் உழவர், மயில் போன்ற கருப்பொருட்கள் தலைவனின் செயலை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தலைவன் பரத்தைக்குத் தன்னளி அளித்தமையைச் கட்டும் கருப்பொருட்கள்

தலைவன் உயர்குலத்துத் தலைவிக்குச் செய்ய வேண்டிய தன்னளியை உயர் பண்பற்ற பரத்தைக்குச் செய்கின்ற செயல் கருப்பொருட்கள் மூலம் கடிந்துரைக்கப்படுகின்றது. இதனை,

“முள்ளையிற்றுப் பாண்மகள் இன்கெடிது சொரிந்த

அகன்பெரு வட்டி நிறைய மனையோள்

அரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கும் ஊர்!

மாணிழை ஆயம் அறியும் நின்

பாணன்போலப் பல பொய்த்தல்வே”

(ஐங்கு.47)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது. இதில்வரும் கருப்பொருட் காட்சியான, ‘பாண்மகள் கொடுத்த இழித்த மீனுக்குச் சமமாக குடும்பத் தலைவி சிறந்த நெல்லைக் கொடுப்பது, பரத்தையர் தரும் இழிந்த காம இன்பத்திற்கு ஈடாகத் தலைவன் உயர்ந்தோருக்குச் செய்ய வேண்டிய தலையளியை அவருக்குச் செய்வதைக் குறிக்கின்றது. மேலும், ‘கரும்புப் பாத்தியில் ஆம்பல் மலர்ந்து வண்டின் பசியைப் போக்குவது’ என்பது தலைவி இல்லறம் செய்வதற்குரிய வீட்டில் பரத்தையர் குழுமி தம் சுற்றத்தாரைப் பேணி வளர்க்கின்றதைக் குறிக்கின்றது (ஐங்கு.65).

இங்ஙனம் தலைவன், தலைவிக்கும் அவள் சுற்றத்தாருக்கும் கொடுக்க வேண்டிய மதிப்பை, பரத்தையர்க்கும் அவள் சுற்றத்தாருக்கும் அளிக்கின்றான் என்பதை மீன், பாண்மகள், கரும்பு, ஆம்பல், வண்டு ஆகிய கருப்பொருட்கள் உணர்த்துகின்றன.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ள கருப்பொருட்கள் தலைவனுடைய பரத்தமை பண்பைச் சாடுவதற்கும், அவன் பரத்தைக்கு அளிக்கின்ற தன்னளியைக் கடிந்துரைப்பதற்கும், ஊரலருக்கு அஞ்சித் தலைவியை நாடி வரும் அவன் போக்கை இடித்துரைப்பதற்கும் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

தலைவி தோழிக்குக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

தலைவி தோழிக்குக் கூறும் பாடல்களில் தலைவனுடைய பரத்தமை பண்பைப் பழித்துப் பேசும் இடங்களிலும், பரத்தையரின் செயலைச் சாடும் இடங்களிலும் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

தலைவன் செயலைச் சாடுவதில் கருப்பொருட்கள்

தலைவி தோழியிடம் தலைவனின் பரத்தமையைக் குறித்து வருந்தும்பொழுது விலங்குகளின் செயலைச் சுட்டித் தலைவனுடைய பரத்தமையை இடித்துரைக்கின்றாள். இதனை,

“இரும்பு இயன்றன்ன கருங்கோட்டு எருமை

ஆம்பல் மெல்லடை கிழிய குவளைக்

கூம்புவிடு பல்மலர் மாந்தி கரைய

காஞ்சி நுண்தாது ஈரம்புறத்து உறைப்ப

மெல்கிடு கவுள அல்குநிலை புகுதரும்”

(அகம்.56:3-7)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில் கரிய கொம்பினையுடைய எருமை தெளிந்த நீரினையுடைய குளத்தினைக் கலங்குமாறு செய்து, ஆம்பலின் மெல்லிய இலைகள் கிழிய, அன்றலர்ந்த குவளை மலர்களை உண்டு, காஞ்சியின் நுண்ணிய பூந்தாது முதுகு புறத்திலே சிந்த அசையிட்டுக் கொட்டிலில் வந்து புகுந்தது போல, தலைவனும் ஊர் முழுவதும் கலங்கத் தாம் முன்பு கூடிய பரத்தையின் தாய்மார் கலங்க, அப்பரத்தையரை நுகர்ந்தும், வழியில் அகப்பட்ட சேடியர் முதலானவரையும் நுகர்ந்து, பின்னும் சிலரைக் கூடுதற்காக மனைக்கு வருகின்றான் என்பதைச் சுட்டுகின்றது. இதில் வரும் கருப்பொருளான எருமையின் செயல்கள் தலைவனின் செயலைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன. மேலும், தலைவனின் பரத்தமையால் பரவிய ஊரலருக்கு அஞ்சிய தலைவி தலைவனைப் பழித்துக் கூறுகின்றாள். நண்டானது தன் உடல் முழுவதும் சேற்றினைப் பூசிக்கொண்டு, அச்சேற்றுடனே தன் வளையின்கண் தங்கும் என்பது தலைவன் தன் தீயொழுக்கம் குறித்து ஊரில் அலர் எழுந்தது குறித்துக் கவலை கொள்ளாது, பின்னும் பரத்தையர் மனைக்குச் செல்கின்றதைச் சுட்டுகின்றது (ஐங்கு.22).

மேலே கூறப்பட்டுள்ள பாடலில் வரும் எருமையும், நண்டும் தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாக அமைந்துள்ளன.

பரத்தையரின் செயலைக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

தலைவி தோழியிடம் தன்னுடைய வருத்தத்திற்குக் காரணமான பரத்தையரின் செயல்களையும் பழித்துக் கூறுகின்றாள். பரத்தை அழகால் தலைவனைக் கவர்ந்து கொண்டதாகவும், உயர்ந்த குலப் பெண்டிர்போல ஒழுகி மயக்கியதாகவும் கருப்பொருட்கள் மூலம் குறிப்பாகக் கூறிப் பழிக்கின்றாள். இதனை,

“புதல்மிசை நுடங்கும் வேழ வெண்பூ

விகம்பு ஆடுகுருகின் தோன்றும் ஊரன்”

(ஐங்கு.17:1-2)

என்ற பாடல் காட்டுகின்றது. இதில், பரத்தை உயர்குல பெண்டிர்போலத் தோற்றமளிப்பது, வேழப்பூ, கரிய வானத்தில் பறக்கும் குருகுபோல காட்சியளிப்பதுடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், பரத்தை அழகால் தலைவனைக் கவர்ந்து கொண்டதை, பருவம் காரணமாகத் தாமே கழன்று வீழும் நீர்முள்ளியின் மலர்களை விளையாட்டு மகளிர் தமது விழாவிற்கு அழகு சேர்ப்பதற்காகப் பொறுக்கி எடுத்துச் செல்வதுடன் ஒப்பிடுகின்றாள் தலைவி (அகம்.26). இதில் தலைவியின் பருவம் காரணமாகப் பற்றொழிந்துள்ள தலைவனை அழகியரான பரத்தை மகளிர் கவர்ந்து கொண்டனர் என்று குறிப்பாகக் கூறுகின்றாள். இதன்மூலம் அன்பைவிட அழகுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த தலைவனின் செயலையும் அழகைக் காட்டித் தலைவனை வளைத்துக் கொண்ட பரத்தையரின் செயலையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றாள். மேலும், பிரம்பின் பழுத்த கனியைக் கெண்டை மீன் எளிதில் கவர்ந்து கொள்வதுபோல, பரத்தையரும் அழகும் செல்வமும் நிறைந்த தலைவனை எளிதில் கவர்ந்து கொள்கின்றனர் என்று பரத்தையரின்

செயலைக் கருப்பொருட்கள் மூலம் எடுத்துக் காட்டுகின்றாள் தலைவி (குறுந்.91).

மேலே கூறப்பட்டுள்ள பாடலில் வேழம், குருகு, நீர்முள்ளி மலர், விளையாட்டு மகளிர், பிரம்பங்கனி, கெண்டைமீன் போன்ற கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பரத்தமையால் தலைவி அடையும் துன்பத்தைக் காட்டும் கருப்பொருட்கள்

தலைவனின் பரத்தமையால் தனிமையில் வாடும் தலைவி தோழியிடம் இல்லற இன்பத்தையும், குழந்தைப் பேற்றையும் இழந்ததைக் கூறி வருந்துகின்றாள். இதனை, ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

‘மாம்பூக்கள் நன்கு விரிந்து மணமகளிர் மேனிபோல, மணம் வீசத்தக்க பொழிலை அம்மலர்கள் அரும்பாக இருக்கும் பருவத்தில் வேழத்தின் பூக்கள் துடைத்து விடுகின்றன. அதுபோல, பிரிந்து சென்ற தலைவன் திரும்பி வந்து சேர்ந்து வாழ வேண்டிய பருவத்தில் அவனுடன் தலைவி துய்த்துப் பெற வேண்டிய இன்பத்தை நுகரவிடாமல் பரத்தையர் தடுக்கின்றனர்’ (ஐங்கு.19) என்றும், ‘தாமரைப் பூவிலுள்ள தும்பியின் சினையை வேழம் அழிப்பது போல, தலைவியிடம் மகன் தங்குதலைப் பரத்தையர் விலக்குகின்றனர்’ (ஐங்கு.20) என்றும் கருப்பொருட்கள் மூலம் பரத்தமையால் தலைவி அடையும் துயரம் மறைமுகமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவி வாயில் மறுக்கும் கூற்றுகளில் கருப்பொருட்கள்

தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து சென்று தலைவியின் இல்லம் தேடி வருகின்றான். தலைவனின் பரத்தமை காரணமாக ஊடியிருந்த தலைவி அவனுக்கு வாயில் மறுக்கின்றாள். தலைவனும் தோழி, பாணன், விறலி

முதலியோரை வாயில்களாக அனுப்புகின்றான். தலைவனின் தூதாக வந்த வாயில்களுக்கும் வாயில் மறுக்கின்றாள் தலைவி. இப்பாடல்களில் தலைவன் தலைவிக்கு அளிக்க வேண்டிய சிறப்பைப் பரத்தைக்கு அளிக்கின்றதைச் சுட்டுமிடங்களிலும், பரத்தை குலமகள்போல ஒழுகுவதைச் சுட்டுமிடங்களிலும் வாயிலாக வந்தவரிடம் தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தை இடித்துரைக்கும் இடங்களிலும் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தலில் கருப்பொருட்கள்

தலைவி, தலைவனுக்கு வாயில் மறுக்கும் பாடல்களில் தலைவன் தகுதிக்கு ஒவ்வாத செயல்களைச் செய்வதாகக் கூறி கடிந்துரைக்கின்றாள் தலைவி. இதை, 'ஆமையின் முதுகில் ஏறி அதன் பல பார்ப்புகள் உறங்குவது போல, தலைவனும் பல மக்களைப் பெற்றவன்' (ஐங்கு.18) என்று கூறுவதன் மூலம் பல மக்களைப் பெற்றவர் பொய்கூறி புறத்தொழுக்கம் கொள்ளல் அவர் தகுதிக்குச் சிறப்புடையதன்று எனக் கருப்பொருட்கள் மூலம் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றாள் தலைவி.

தோழிக்கு வாயில் மறுத்தலில் கருப்பொருட்கள்

தலைவனுக்கு வாயில் வேண்டி வரும் தோழிக்குத் தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பைக் கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள் தலைவி. இதில் களவில் இன்பத்தைத் தந்த தலைவன் கற்பு வாழ்வில் துன்புறுமாறு நடந்து கொள்கிறான் என்பதையும், தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பையும் கருப்பொருட்கள் வழிப் புலப்படுத்துகின்றாள் தலைவி. இதனை,

“புன்புலத்து அமன்ற சிறியிலை நெருஞ்சிக்

கட்டுஇன் புதுமலர் முட்பயந் தாஅங்கு

இனிய செய்த நம்காதலர்

இன்னா செய்தல் நோமென் நெஞ்சே!”

(குறுந்.202:2-5)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இதில்வரும் கருப்பொருளான நெருஞ்சி கண்ணுக்கு இனிய மலரை முன்னர் உண்டாக்கிப் பின் உடலுக்கு இன்னாமையைத் தரும் முட்களைத் தருவது, தலைவனும் களவில் இன்பத்தைத் தந்து கற்பு வாழ்வில் தலைவி துன்புறுமாறு நடந்து கொள்கிறான் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. மேலும், வீட்டகத்தே வேருன்றியிருக்கும் வயலைக் கொடி வெளியே படர்ந்து சென்று வேழத்தினைச் சுற்றுவது, தலைவன் தன் மனையகத்து வாழும்பொழுதும் பரத்தையர் உறவையே எண்ணுகின்றான் (ஐங்கு.11) என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

இங்ஙனம், தோழியிடம் தலைவனின் பரத்தமை நாட்டத்தைக் கருப்பொருட்கள் மூலம் எடுத்துக்கூறி, வாயில் மறுக்கின்றாள் தோழி. இதற்கு நெருஞ்சி, வயலைக்கொடி, வேழம் போன்ற கருப்பொருட்கள் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

பாணனுக்கு வாயில் மறுத்தலில் கருப்பொருட்கள்

பரத்தையிற் பிரிந்து சென்றான் தலைவன். அதனை அறிந்து தலைவி ஊடியிருந்தாள். அவள் ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டுத் தலைவன் பாணனை வாயிலாக அனுப்புகின்றான். அதற்குத் தலைவனின் பரத்தமையை இடித்துரைத்து வாயில் மறுக்கின்றாள் தலைவி. இதில் தலைவனின் பரத்தமையை வெளிக்காட்டும் விதமாகக் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

பகலெல்லாம் மலர்ப் பொய்கையில் சுழன்று திர்ந்த எருமைக்கடா, பின்னர் இள எருமையைத் தழுவி, படப்பையை அடைந்து, பின்னர் பழனத்தில் போய் தங்கியது. தலைவனும் பரத்தையர் சேரியில் பலநாள் தங்கி இன்பம் துய்த்து, இள பரத்தை ஒருத்தியோடு சோலைதோறும் விளையாடி மகிழ்ந்து, பிறகு தங்குவதற்காக மட்டும் தலைவியின் இல்லத்திற்கு வருகின்றான்

(அகம்.146). இதனால் வருந்திய தலைவி பாணனுக்கு வாயில் மறுக்கின்றாள்.

இங்ஙனம் கருப்பொருளான எருமையின் செயல்மூலம் தலைவனின் பரத்தமையை மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காட்டி பாணனுக்கு வாயில் மறுக்கின்றாள் தலைவி.

வாயிலாக வந்தவர்களுக்கு வாயில் மறுத்தலில் கருப்பொருட்கள்

தலைவி தலைவன் அனுப்பிய வாயில்களுக்கு அவனுடைய பரத்தமை ஒழுக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு அவன் குலமகளிர்க்கு அளிக்க வேண்டிய சிறப்பைப் பரத்தைக்கு அளிக்கின்றான் என்று கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள்.

தலைவன் தலைவிக்கு அளிக்க வேண்டிய தலையளியைப் பரத்தைக்கு அளிக்கின்ற செயல் 'வேழப்பூ சிறப்புடைய குதிரையின் தலையாட்டம் போல மலரும்' (ஐங்கு.13) என்பதுடனும், 'செருந்திப் பூவோடு வேழம் கரும்பு போல மலரும்' (ஐங்கு.18) என்பதுடனும் ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுகின்றன. மேலும், இரவில் பரத்தையைச் சந்திப்பதற்காக தலைவன் சென்ற செயல், 'இரவில் எருமை கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு சென்று நெற்கதிரை மேய்வதுடன்' ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுகின்றது (ஐங்.95).

இங்ஙனம் கருப்பொருளான வேழம், குதிரை, செருந்தி, கரும்பு, எருமை, நெற்கதிர் போன்றவை தலைவனின் பரத்தமையை வெளிக்காட்டுவதற்கேற்ற கருவியாக அமைந்துள்ளன.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள மருதத்திணைப் பாடல்களில் தலைவனின் பரத்தமையையும், அதனால் தலைவி அடையும் துயரத்தையும், பரத்தையின் இழிகுணத்தையும், பாணன், விறலி வாயில்களின் செயல்களையும்

புனையக்கூடிய கருத்து விளக்கப் பின்னணியாகக் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

நெய்தல், குறிஞ்சித்திணை தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

நெய்தல், குறிஞ்சித் திணை தலைவிக் கூற்றுக் கற்புப் பாடல்களில் பல பிரிவுப் பொருண்மைகள் விரவி வந்துள்ளன. 'திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை யிலவே என்பதற்கிணங்க'²³ முல்லைக்குரிய வினைவயிற் பிரிவு, பாலைக்குரிய பொருள்வயிற் பிரிவு, மருதத்திற்குரிய பரத்தையிற் பிரிவு முதலான பிரிவுப் பொருண்மைகள் நெய்தல், குறிஞ்சி நிலப் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளன. இதில் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் மருதத்திற்குரிய பரத்தமைப் பிரிவு பற்றிக் கூறும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. அவை, கருப்பொருளால் நெய்தல் திணையில் இடம்பெற்றுள்ளன. பிற, பிரிவுப் பொருண்மை குறித்த பாடல்களும், கருப்பொருட்களால் நெய்தல், குறிஞ்சித்திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பரத்தையிற் பிரிவுப் பாடல்களும், நெய்தல் பின்னணியும்

நெய்தல் திணையிலமைந்த பரத்தையிற் பிரிவுத் தொடர்பான தலைவிக் கூற்றுப் பாடல்கள் பாடுபொருளால் மருதத்திணையாகவும் முதற்பொருள், கருப்பொருளால் நெய்தல் திணையாகவும் உள்ளன. இதில் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் பரத்தையிற் பிரிந்து சென்ற தலைவனின் செயல்களைச் சுட்டிக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. இதனை, நற்றிணை ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

பரத்தையை நாடிச் சென்றதற்காகத் தலைவனிடம் ஊடியிருந்த தலைவி தலைவனின் செயல்களை இடித்துரைக்கின்றாள். இதில், நாரையின்

செயலுடனும், சிறுவெண்காக்கையின் செயலுடனும் கடலையின் செயலுடனும் ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றாள் தலைவி.

தலைவன் ஒருவரிடத்தும் நிலைத்து நில்லாது தலைவியை விடுத்துப் பரத்தையிடத்தும், பரத்தையிடத்து நீங்கி தலைவியிடத்தும் வந்து செல்லும் போக்கை, 'மணற்பரப்பிலே நின்ற ஞாழல் மரத்தின் நறுமணமிக்க மலர்களையுடைய பெரிய கிளையைக் கடலைகள் தழுவிக் கொள்வதுடனும்' (ஐங்கு.150), தலைவன் பகலெல்லாம் பரத்தையிடத்து பொழுதுபோக்கியதோடு இரவிலும் அங்கேயே துயில்கின்றதை, 'தனக்கு உரிமையில்லாத வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்ததற்காக வருந்தி அதனைக் காணச்சென்ற நாரை காலையிலிருந்து இரவு வரையிலும் அதனுடன் தங்கிய செயலுடனும்' (ஐங்கு.157), புதிதுபுதிதாக பல பரத்தை மகளிரைத் தேடிச்சென்று இன்பம் துய்க்கும் தலைவனின் இழிந்த செயலை, 'சிறுவெண்காக்கை ஞாழலை வெறுத்தால் புன்னையில் சென்று தங்கும் செயலுடனும்' (ஐங்கு.169) கருப்பொருட்கள் மூலம் ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தலைவனின் தூதாக வாயில் வேண்டி வந்த பாணனுக்கு வாயில் மறுக்கும் தலைவி, தலைவனின் சூழ்ச்சியான பொய்யுரைகளை ஏற்று வந்துள்ளாய் என்று பாணனைக் கடிந்துரைப்பதோடு, தலைவனைப் பிரிந்து பசலையுற்று வருந்துவதாகவும் கூறி, வாயில் மறுக்கின்றாள் (நற்.74). இதில், 'பரதவர் தாம் திரித்த வலையைக் கடலில் இட்டு மீன் பிடிக்க எண்ணித் தோணியில் ஏற்றிச் செலுத்துவது போல', தலைவன் தான் கற்ற சூழ்ச்சியை உனக்குக் கற்பித்து இங்கு அனுப்பியுள்ளான் என்றும், 'கீழைக்காற்று புன்னையின் நுண்தாதினைக் குருகின்மேல் சேர்ப்பது போல', தலைவனின் பரத்தமைப் பிரிவினால் நான் பசலையுற்று வருந்துகின்றேன் என்றும், நெய்தல் கருப்பொருட்கள் மூலம் தலைவனின் பரத்தமையையும் அதனால் தான் அடைந்த நிலையையும் எடுத்துக்கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள் தலைவி.

இங்ஙனம், நெய்தல் திணைத் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் பரத்தையிற் பிரிவுப் பாடல்கள் நெய்தல் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

பிற பரிவுப் பொருண்மைப் பாடல்களும், நெய்தல் பின்னணியும்

கற்புப் பாடல்களில் தலைவி தலைவனின் பிரிவைத் தாங்கிக் கொண்டு ஆற்றியிருத்தலும், ஆற்றாது வருந்துதலும், முல்லை, பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இயல்பாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனால், தலைவி ஆற்றாது வருந்துவதோடு அழுது புலம்புவதும், உயிர் வாழேன் என்று கதறிக் கூறுவதுமாகிய செயல்கள் நெய்தலுக்குரிய இரங்கல் உரிப்பொருள்களுள் அடங்குவதாலும், நெய்தல் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுவதாலும் அப்பாடல்கள் நெய்தல் திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தலைவனின் பிரிவைத் தாங்கிக் கொள்ளுமாறு கூறும் தோழியிடம் தலைவி, தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் சூழலில் நாரை தன் துணையைப் பிரிந்து இரவில் நடுயாமத்தில் எழுப்பும் ஒலிகேட்டு மனமுடைந்து போகின்றேன் என்று கூறுகின்றாள். இதனை,

“ஓங்குமணல் உடுத்த நெடுமாப் பெண்ணை
வீங்குமடல் குடம்பைப் பைதல் வெண்குருகு
நள்ளென் யாமத்து உயவுதோறு உருகி
அள்ளல் அன்னவென் உள்ளமொடு உள்ளுடைந்து
உளனே வாழி, தோழி! வளைநீர்க்
கடுஞ்சுறா எறிந்த கொடுந்திமிற் பரதவர்
வாங்குவிசைத் தூண்டில் ஊங்குஊங் காகி
வளிபொரக் கற்றை தாஅய் நளிகடர்
நீல்நிற விசும்பின் மீனொடு புரைய
பைபய இமைக்கும் துறைவன்
மெய்தோய் முயக்கம் காணா ஊங்கே!”

(நற்.199)

என்ற நற்றிணைப் பாடல் காட்டுகின்றது. இதில், காற்றால் வீசப்பட்டும், அணையாத திமில்கடர் போல, தலைவன் பிரிந்ததால் பசலை உற்றபோதும் நான் உயிர் நீங்காதிருக்கின்றேன் என்று குறிப்பாகத் தன்னுடைய வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றாள். இப்பாடல் கருப்பொருளால் நெய்தல் திணையாயிற்று. இதில் சுறாமீன், பரதவர், நாரை போன்ற நெய்தல் கருப்பொருட்கள் பயின்று வந்துள்ளன.

பருவங்கண்டு அழிந்த தலைவி தோழிக்குக் கூறும் பாடலில் தலைவன் வரும்வரை ஆற்றியிருக்க வேண்டிய தலைவி தலைவன் வாரால்லர், நான் வாழேன்னல்லன் என்று மனமுடைந்துக் கூறுகின்றாள். மேலும், அவள் 'இரைதேடும் முயற்சியையுடைய நாரைகளும் தம் முயற்சியைக் கைவிடும் வழக்கும் சேற்று நிலமும், நீர்த்துளிகளை வீசும் வாடைக்காற்றும் வருத்தும் பருவத்தில் தலைவர் நம்மை நினைத்துத் தம் முயற்சியைக் கைவிடுவாரில்லை. அவர் வருவதாகச் சொன்ன கார்ப்பருவம் முடிந்து கூதிர்ப்பருவம் தொடங்கிற்று. இனியும் நான் உயிர் வாழேன் என்று வருந்திக் கூறுகின்றாள் (குறுந்.122).

பிரிவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழியிடம் தலைவனைப் பிரிந்ததால் தான் அடைந்த நிலையை நெய்தல் கருப்பொருட்கள் மூலம் புலப்படுத்துகின்றாள். இதனை,

“கருங்கால் வெண்குருகு மேயும்

பெருங்குளம் ஆயிற்றென் இடைமுலை நிறைந்தே” (குறுந்.325:5-6)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதேபோன்று தலைவனைப் பிரிந்ததால் தலைவி கண்களிலிருந்து வழிந்த கண்ணீர் 'குருகு மேயும் குளம்போல' முலைமீது பரவியதைச் சீவக சிந்தாமணியும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“இருகண் ணீரும் இடைமுலை பாய்ந்துகக்

குருகுபாய் தடமாக அழுங் கொலோ” (சிவக சிந்தாமணி.1629)

இங்ஙனம், நெய்தல் திணை தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் பலவகைப் பிரிவுப் பொருண்மையில் அமைந்தாலும் கருப்பொருளால் நெய்தல் திணையாதலை அறியலாம்.

பரத்தைவயிற் பிரிவுப் பாடல்களும், குறிஞ்சிப் பின்னணியும்

பரத்தைவயிற் பிரிவு குறித்த குறிஞ்சித்திணைத் தலைவிக் கூற்றுப் பாடல்கள் பாடுபொருளால் மருதத்திணைப் பாடல்களிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. இப்பாடல்கள் கருப்பொருளால் குறிஞ்சித் திணையாயிற்று. இதில், தலைவனுக்கு வாயில் மறுக்கும் தலைவி, தலைவனின் பரத்தமையால் சினம் தனியாதவளாய் இருப்பதையும், வாயில்களிடம் தான் இறந்தாலும் தன் புதல்வனைத் தலைவன் தனியாக வளர்க்கத் துணிந்து பரத்தைவயிற் பிரிந்து சென்றான் தலைவன் என்று சினந்துரைப்பதையும் கருப்பொருட்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

தலைவனின் பரத்தமையால் தலைவி கொண்ட சினத்தை, ‘ஆண்யானை தன்னிடம் புலி அஞ்சி ஓடியதால் தன் சினத்தை அயலிலுள்ள வேங்கை மரத்தில் மோதித் தணித்துக் கொள்ளும்’ என்ற கருப்பொருட் காட்சி சுட்டுகின்றது. இதில் தலைவியின் ஊடலுக்கு அஞ்சி தலைவன் அகன்றதால் அவன் கொண்ட பரத்தமையை இகழ்ந்து கூறும் தலைவியின் சினம் கருப்பொருட் பின்னணியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (நற்.217).

பரத்தமையால் தலைவி இறந்தாலும் தலைவன் பரத்தமையை விட்டு நீங்கமாட்டான் என்பதை, ‘புலியால் கொல்லப்பட்ட தன் பிணவின் குட்டியைத் தந்தையாகிய கேழல் புரக்கும்’ என்ற கருப்பொருட் காட்சி சுட்டுகின்றது. இதில், பரத்தையர் காரணமாக தலைவி இறந்தாலும் புதல்வனைத் தானே

வளர்க்கத் துணிந்து தலைவியை நீங்கிச் சென்றான் தலைவன் என்பது கருப்பொருட்கள் மூலம் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு, தலைவி சினந்து கூறும் போக்கு குறிஞ்சித் திணையில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது (ஐங்கு.265).

பிற பரிவுப் பொருண்மைப் பாடல்களும் குறிஞ்சிப் பின்னணியும்

குறிஞ்சிப் பின்னணியில் வரும் தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் தலைவனின் பிரிவால் வருந்தும் தலைவியின் நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

தலைவனின் பிரிவால் வருந்தும் தலைவியின் நிலை கண்டு, தூதுவிடக் கருதிய தோழியிடம், இனி தூது விடுவதால் எந்த பயனும் இல்லை என்பதை, 'குறவர் அறியாமையால் சந்தன மரத்தின் மேற்பட்டையை அறுத்ததினால் அறுபட்ட இடத்திலிருந்து நீர் வடிந்து மரம் பற்றுப் போவது போல, தலைவனைப் பிரிந்ததினால் என் உள்ளமும், அறிவும் வற்றிப் போனது. இனி உயிர் வாழ்வது அரிது' (நற்.64) என்று கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக் கூறுகின்றாள் தலைவி. மேலும், முடவன் நெடிய மலையில் உள்ள தேனடையைக் கண்டு தேன் குடிக்க ஆசைப்பட்டுத் தேனைக் கையில் எடுத்தது போலவும், அத்தேனைச் சுவைத்து இன்புறுவது போலவும் நினைத்துக் கொண்டு வெறுங்கையை நக்கி இன்படைவது போல, தலைவனைக் கண்ட அளவிலேயே தனக்கு இன்பம் தோன்றுவதாகக் கூறுகின்றாள் (குறுந்.60).

தான் குறித்துச் சென்ற பருவம் வந்தும் வராத தலைவனை நினைத்து வருந்தும் தலைவி, 'உழுந்தின் காயைக் கலைமானும், பிணைமானும் சேர்ந்து உண்ணுகின்ற' காட்சியைக் காட்டி, விலங்குகளிடம் காணப்படும் அன்புகூட தலைவனிடம் இல்லையே என்று கூறுகின்றாள் (குறுந்.68).

மேலே கூறப்பட்டுள்ள பிரிவுப் பொருண்மையில் அமைந்த தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் குறவர், சந்தன மரம், தோன், உளுந்து, கலைமான், பிணைமான் போன்ற குறிஞ்சிக் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இங்ஙனம் நெய்தல், குறிஞ்சித் திணைத் தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் பாடுபொருளால் திணை வேறுபட்டாலும் கருப்பொருட்களால் நெய்தல் குறிஞ்சித் திணையாதலை அறிய முடிகின்றது.

பிரிவாற்றாளாகிய தலைவியை ஆற்றுவித்தலில் கருப்பொருட் பின்னணி

வினைவயிற் செல்லும் தலைவன், தான் வினைமுடித்து கார்காலத்தில் திரும்புவதாகக் கூறிச் செல்வான். அவ்வாறு, கூறிச் சென்றவன் சிலநேரம் காலம் கடந்து வருதலும் உண்டு. கார்கால வரவு தலைவியின் பிரிவுத்துயரை அதிகரிக்கும். தலைவனின் வருகையை ஆர்வமுடன் எதிர்பார்த்திருப்பவன் தன் உணர்வுகளைப் பங்குபோட்டுக் கொள்ள உற்ற துணையாகிய தோழியை நாடுகிறாள். தோழியும் பல்வேறு இயற்கைக் காட்சிகள் மூலம் அவளை ஆற்றுமாறு கூறுகின்றாள். இங்ஙனம் தலைவியை ஆற்றுவிக்க தோழி பின்வரும் அணுகுமுறைகளைக் கையாள்வதாக இராமகிருட்டிணன் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. 'தலைவன் குறித்துச் சென்ற பருவ வரவைக் காட்டித் தேற்றுதல்.
2. தலைவி பருவம் கண்டு அழிந்தபோது இது பருவம் அன்று என மறுத்தல்.
3. நல் நிமித்தங்களைச் சுட்டி ஆறுதல் அளித்தல்.
4. சுரத்தில் இணைந்து நிற்கும் இயற்கை உயிர்களைத் தலைவன் காணும் வாய்ப்பினை எடுத்துரைத்துத் தலைவன் வரவிற்கான காரணத்தைச் சுட்டல்.
5. தலைவனின் நற்பண்புகளை எடுத்துரைத்து வருவார் என நம்பிக்கை ஊட்டல்'.²⁴

மேலே குறிப்பிட்டவற்றுள் பருவ வரவினைக் குறிக்கவும், பருவம் அன்று என மறுக்கவும், தலைவனின் நற்பண்புகளைச் சுட்டவும் கருப்பொருட்கள் பின்னணியாக வந்துள்ளன.

பருவ வரவினைக் காட்டும் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவனைப் பிரிந்த வருத்தத்திலிருக்கும் தலைவியைத் தோழி தேற்றும்பொழுது, தலைவன் குறித்துச் சென்ற பருவம் வரப் போதலைக் காட்டித் தலைவர் வருவார் என ஆறுதல் அளிக்கின்றாள். இதில், மாலையில் மலரும் முல்லையும், கோவலர் பல பசுக்களுடன் வரும் செயலும், மான்களின் இன்பப் புணர்ச்சியும், பல மலர்கள் மலர்ந்து கவினுற காட்சியளிக்கும் கருப்பொருள் நிகழ்வுகள் கார்ப்பருவத்தை உணர்த்துகின்ற கருவியாக அமைந்துள்ளன (ஐங்கு.431-440).

பருவம் அன்று என்று மறுப்பதில் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவன் குறித்த பருவம் வந்துவிட்டதை அறிந்து தலைவி வருந்தும்போது, தோழி, அது பருவம் அன்று என மறுத்து, அவளைத் தேற்றுகின்றாள். கார்காலப் பொழிவைப் பருவமல்லாத காலத்தில் பெய்த 'வம்பமாரி' என்று இடித்துரைக்கின்றாள். அந்த வம்பமாரியை உண்மை என நம்பி கொன்றை, பிடவு, தளவு போன்ற மலர்கள் மலர்ந்தது அவற்றின் அறியாமையைக் காட்டுவதாகக் கூறித் தேற்றுகின்றாள் தோழி.

தலைவி பருவம் கண்டு மயங்கும் போதெல்லாம் தோழி பருவத்தைத் தெரிவிக்கும் பொருள்கள்மேல் அறியாமையை ஏற்றிக் கூறும் மரபுண்டு. இதனை, சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

“கார் என்று அயர்ந்த உள்ளமொடு தேர்வில்

பிடவும் கொன்றையும் கோடலும்

மடவ மாகலின் மலர்ந்தன பலவே”

(நற்.99)

“மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை”

(குறுந்.66)

“ஏதில பெய்ம்மழை காரென மயங்கிய

பேதையம் கொன்றை.....”

(ஐங்கு.462)

என்று மலர்கள் பருவத்தை அறிவிக்குமாறு மலருவதை அறிந்து அவற்றை, ‘மடவ’ என்று ஏற்றிக் கூறுகின்றாள். ‘மலர்கள் மட்டுமின்றிப் பறவை இனமாகிய மயிலினங்களும் கார் என்று மயங்கியதைச் சுட்டி ஆற்றுவிக்கின்றாள்’ (நற்.248).

இங்ஙனம், பருவம் மறுத்தற்கு முல்லை நிலத்துக் கருப்பொருளான மலர்களும், முல்லைப் பொழிவினைக் கண்டு மயங்கும் விலங்குகளும், பறவைகளும், கருவியாக அமைந்துள்ளன.

தலைவனின் அன்புடைமை கூறி ஆற்றுவித்தலில்

கரும்பொருட் பின்னணி

பருவ வரவு கூறியும் பருவம் அன்று என்று மறுத்துக் கூறியும் ஆற்றுவிப்பதோடு தலைவனின் அன்பையும் பண்பு நலனையும் எடுத்துக்கூறி ஆற்றுவிக்கின்றாள் தோழி. இதனை, பின்வரும் அகநானூற்றுப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

“முல்லை வைந்நுனை தோன்ற இல்லமொடு

பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி அவிழ

இரும்பு திரித்தன்ன மாயிரு மருப்பின்

பரலவல் அடைய இரலை தெறிப்ப

மலர்ந்த ஞாலம் புலம்பு புறக்கொடுப்ப

கருவி வானம் கதழுறை சிதறி

கார்செய்தன்றே கவின்பெறு கானம்”

(அகம்.4:1-7)

என்று தலைவன் குறித்துச் சென்ற கார்காலத்தின் வருகையையும்,

**“தாதுண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி
மணிநா ஆர்த்த மாண்வினைத் தேரன்
உவக்காண் தோன்றும் குறும்பொறை நாடன்” (அகம்.4:11-13)**

என்று துணையோடு தங்கும் வண்டுகள் தேரின் ஒலிகேட்டு அஞ்சும் என்று கருதி, தேர் மணியை ஒலிக்காமல் வரும் தலைவனின் செயல் கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

இதில் தோழி உயிர்களின் இன்பப் புணர்வு தன்னால் இடையூறாவதற்கு அஞ்சக் கூடியவன், உன்னைத் தனிமைத்துயரில் தவிக்க விடமாட்டான் விரைவில் வருவான் என்று கூறி ஆற்றுவிக்கின்றாள்.

ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலொன்றில் குறித்த பருவத்து வாராததால் அவர் நமக்கு அளித்த உறுதியை மறந்தனரோ என்று கலங்கும் தலைவியிடம் தலைவன் சென்ற இடங்களில் மலர்ந்த கருவிளை மலர்கள் உன் கண்களையும், பீர்க்க மலர்கள் பசலை படர்ந்த மேனியையும், தலைவனுக்கு நினைவுபடுத்தும் (ஐங்கு.464). ஆதலால், விரைவில் வருவார் என்று கூறி ஆற்றுவித்தாள் தோழி.

இங்ஙனம், தோழி பிரிவாற்றாது வருந்தும் தலைவியை ஆற்றுவிக்கும் பாடல்களில் கருப்பொருட் காட்சிகள், பருவம் காட்டும் கருவியாகவும், தலைவனின் அன்புடைமையத் தெரிவிக்கும் கருவியாகவும் அமைந்துள்ளதை அறியலாம்.

தலைவன் வரவின் மகிழ்வில் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவன் தான் திரும்பி வருவதாகச் சொன்ன கார்காலத்திலே மீண்டு வந்ததை அறிந்து தோழி மகிழ்கின்றாள். இதுவரை நலனழிந்திருந்த தலைவி கூந்தலில் மலர்கூடி அழகுறக் காட்சியளிப்பாள் என்று தோழி கூறும்

கூற்றுக்களில் தலைவன் வருவதாகச் சொன்ன கார்காலத்தின் பொழிவும், தலைவன் வருகையைக் காக்கை கரைந்து அறிவிக்கும் நல் நிமித்தமும், தலைவன் கூந்தலில் மலர்கூட தலைவி மகிழ்ந்திருக்கும் நிலையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றன.

தலைவன் குறித்த பருவத்து விரைந்து வந்ததை தோழி கருப்பொருட் பின்னணியில் குறிப்பிடுகின்றாள். ‘வெள்ளாட்டின் குட்டிகள் புல்லிய தலையினையுடைய சிறுவர்களோடு கூடித் துள்ளிக் குதித்துச் சென்று மன்றின் கண்ணே பிளவுபட்ட இலையினையுடைய ஆத்தி மரத்தின் அழகிய தளிர்களைக் கடித்துக் கொண்டிருக்கும். அத்தகைய சிற்றூர்கள் பலவற்றைக் கடந்து வந்தாய்’ (அகம்.104) என்று அவள் கூறுவதிலிருந்து தலைவன் சொல்லிச் சென்றபடி ஆத்தி மரத்தின் தளிர்கள் துளிக்கக்கூடிய கார்காலத் தொடக்கத்தில் விரைந்து வந்ததை முல்லைக் கருப்பொருட்கள் உணர்த்துகின்றன.

தலைவனின் வருகையை முன்னரே கரைந்து அறிவித்த காக்கை பாராட்டிற்குரியது என்றும், காக்கை வாயின் கட்டுரைப் போல, தான் சொன்னவாறு குறித்த பருவத்தில் வந்து தலைவியின் வருத்தத்தைப் போக்கிய தலைவன் பாராட்டிற்கு உரியவன் என்றும் தோழி கூறுகின்றாள். இதில் தலைவனின் வருகையை நல் நிமித்தமாகக் கூறிய காக்கைக்கு இடும் பலி உணவாக பசுநெய், வெண்ணெய் அரிசியால் ஆக்கிய உணவு ஆகிய கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்று, தலைவி தோழியின் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றன (குறுந்.210).

கார்காலத்தில் தலைவன் வந்ததால் தலைவி கூந்தலில் முல்லை மலர் சூடியிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்கின்றாள் தோழி. இதனை,

“வேலி சுற்றிய வால்வீ முல்லைப்

பெருந்தார் கமழும் விருந்தொலி கதுப்பின்

இன்னகைஇளையோள் கவவ

மன்னுக, பெரும! நின்மலர்ந்த மார்பே”

(அகம்.314)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. முல்லை மலரைத் துணையைப் பிரிந்திருப்போர் சூட முடியாது வருந்துவதையும், துணையோடு பிரியாமல் இன்பமுடன் வாழ்வவரே மாலையில் முல்லை மலர் சூடுவதையும் இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது. இதில், தலைவியின் மகிழ்ச்சியை அவள் கூந்தலில் சூடிய முல்லை மலராகிய கருப்பொருள் வெளிப்படுத்துகின்றது. இதேபோன்று ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் தலைவன் வந்ததால் தலைவி கூந்தலில் மலர் சூடியிருக்கும் காட்சி இடம்பெற்றுள்ளது (ஐங்கு.496).

இங்ஙனம், கணவரைப் பிரிந்து வாடும் குல மகளிர் கோலம் செய்து கொள்ளாமல் வருந்தியிருக்கும் அவல நிலையை நெடுநல்வாடையும் காட்டுகின்றது. இதனை,

“ஆரம் தாங்கிய அலர்முலை ஆகத்து

பின்னமை நெடுவீழ் தாழத் துணைதுறந்து

நன்னுதல் உலறிய சில்மெல் ஒதி

நெடுநீர் வார்குழை களைந்தெனக் குறுங்கண்

வாயுறை அழுத்திய வறிதுவீழ் காதின்

பொலந்தொடி தின்ற மயிர்வார் முன்கை

வலம்புரி வளையொடு கடிகை நூல்யாத்து

வானைப் பகுவாய் கடுப்ப, வணக்குறுத்துச்

செவ்விரல் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்துப்

பூந்துகில் மரீஇய ஏந்துகோட்டு அல்குல்

அம்மாசு ஊர்ந்த அவிர்நூல் கலிங்கமொடு

புணையா ஓவியம் கடுப்ப புனைவில்”

(நெடுநல்.136-147)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். இதிலிருந்து கணவனோடு உடனுறைந்து வாழும் நாளிலேயே அக்காலப் பெண்கள் மலரும், நல்ல ஆடை, அணிகலன்களும் புனைந்து அலங்கரித்துக் கொள்வர் என்பது தெரிய வருகின்றது. எனவேதான் தோழி இதுவரை வருத்தத்திலிருந்த தலைவி தலைவனுடன் சேர்ந்து மகிழப் போவதைக் கூந்தலில் மலர் புனைதல் மூலமாகக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றாள்.

இங்ஙனம், ஒரு மலரின் மூலமாகத் தலைவியின் உணர்வு நிலைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளனர் சங்கப் புலவர். இதில், முல்லை மலராகிய கருப்பொருள் தலைவி தலைவனோடு சேர்ந்து வாழும் வாழ்வில் பெற்றுள்ள இடத்தை அறிய முடிகின்றது.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து முல்லைத் திணையில் தோழி பிரிவாற்றாத தலைவியை ஆற்றுவிக்கும் பொழுதும், தலைவன் வரவு கண்டு மகிழும்போதும் கருப்பொருட்களை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல்மிக்க கருவியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

பாலைத்திணைத் தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

பாலைத்திணை தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் பொருள்வயிற் பிரிந்து சென்ற தலைவனின் பிரிவைத் தாங்காமல் வருந்தும் தலைவியைத் தோழி ஆற்றும்படி வற்புறுத்தும் கூற்றுக்களிலும் தலைவியின் ஆற்றாமையையும், இளமையின், பொருளின் நிலையாமையையும் எடுத்துக்கூறித் தலைவனைச் செலவழங்குவிக்கும் கூற்றுக்களிலும் தலைவியை ஆற்றாவிக்கக் கூறும் கூற்றுக்களிலும் தலைவன் வரவினைக் கூறும் கூற்றுக்களிலும் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

இப்பாடல்களில் கொடிய பாலை வழியில் இன்பமுடன் வாழும் உயிரினங்களின் இணை வாழ்க்கையும், பாலையின் கொடிய தன்மையும், தலைவியின் வருத்தமும் கருப்பொருட்கள் மூலம் விளக்கம் பெறுகின்றன.

பிரிவாற்றாத தலைவியைத் தோழி வற்புறுத்தலில் கருப்பொருட் பின்னணி

பொருள்தேடி தலைவன் பிரிந்து போகின்றான். அவன் பிரிவினைத் தாங்க முடியாமல் வருந்தும் தலைவியைத் தோழி தலைவனின் நற்பண்புகளைக் கூறியும், விரைவில் திரும்பி வருவார் என்ற நம்பிக்கை மொழிகளைக் கூறியும் ஆற்றுவிக்கின்றாள். இதில், தோழி தலைவிக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் இயற்கைப் பின்புலங்களைக் கூறுமிடங்களில் கருப்பொருட்கள் சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றன.

உயிரினங்கள் இணைந்து வாழும் காட்சியைக் காட்டி வற்புறுத்தல்

தலைவன் பிரிந்து செல்வதற்கு அஞ்ச வேண்டாம். அவன் செல்லும் வழியில் உயிரினங்கள் தன் துணைக்குக் கடமையாற்றி நிற்கும் காட்சியைக் காண்பார். அவைபோலவே, தானும் கடமையாற்ற வேண்டியதை நினைத்து விரைவாக வருவார் என்று கூறித் தேற்றுகின்றாள். இதில், ஆண் உயிரினங்கள் தன் பெடையைக் காப்பதோடு கன்றினையும் காத்து நிற்கும் காட்சிகள் கருப்பொருட் பின்னணியில் காட்டப்படுகின்றன.

பெண்புலியின் பசிதீர்க்கும் பொருட்டு ஆண்புலி களிற்றின்மேல் பாய்கின்ற செயலும் (நற்.148), நீரில்லாத பாலை நிலத்திலும் களிறானது தன் பிடியைப் புலியிடமிருந்து காக்கின்ற செயலும் கருப்பொருட் பின்னணியில் தலைவனுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றன. இதில், தலைவன் கொடிய பாலைவழியில் சென்றாலும் உள்ளத்தில் அன்புடையவன். ஆதலால், ஈட்டிவரும் செல்வத்தால்

தடையின்றி இனிதே இல்லறம் நடத்த விரைவாக வருவான் (குறுந்.215) என்பது கூறப்பட்டுள்ள செய்தியாகும்.

இங்ஙனம், உயிரினங்களின் குடும்ப வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்டி ஆற்றுவித்தலில் யானைக் குடும்பமே பெரும்பாலும் சங்கப் புலவர்களால் காட்டப்படுகின்றது. 'தலைவன் செல்லும் வழிகளில் யானை தன் பிடியுடனும் களிறுடனும் இயங்கும் பிடிபசிகளைய யாமரத்தைப் பிளத்தல் (குறுந்.37), முற்றா மூங்கில் முளையூட்டுதல் (அகம்.85), கயந்தலைக் கலக்கிய சின்னீரைப் பிடியூட்டிப் பின் உண்ணுதல் (கலி.11), பிடியுடன் பாசியைத் தின்று ஒடுங்கியிருத்தல் (அகம்.91), விறலோன் மார்பில் புன்றலைப் புதல்வன் ஏறி இறங்குதல் போல, கன்று ஏறி இறங்கப் பிடியுடன் தழுவிப் பள்ளிக் கொள்ளுதல் (குறுந்.232, அகம்.197), பிடி தழுவி இரும்புலி வாராவண்ணம் காத்தல் (குறுந்.215) என அன்பான யானைக் குடும்பம் காட்டப்படுகிறது.

கலைமான் தன் பிணையின் பசிபோக்கி இன்னிழலின்மையால் வருந்திய மடப்பிணைக்குத் தன்னிழலைக் கொடுத்தளித்தல் (கலி.11), நெல் உதிர்வது பார்த்துத் தன் பிணையை விளித்தல் (அகம்.129), பல்லி தன் துணையை அழைத்தல் (குறுந்.16) என்றெல்லாம் கொடிய காட்டிலுள்ள உயிரினங்களின் மென்மையான இனிய காட்சிகளைக் காட்டி, இக்காட்சிகளைத் தலைவர் காண்பார்; கண்டதும் உன்னை நினைத்து விரைந்து வருவார் என்று கூறி ஆற்றுவிக்கின்றாள் தோழி.

இங்ஙனம், 'உயிரிணைகள் தங்களின் குட்டிகளுடன் ஒன்றி உறவாடும் காட்சிகளைச் சுட்டும் தோழியின் கூற்றில் இக்காட்சிகளைக் காணும் தலைவன் ஒன்றிணைந்த குடும்ப நினைவு கொள்ளும் வாய்ப்பு உளது என்பதைச் சுட்டும் உள்ளார்வம் இருத்தலை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. பெடையை மட்டுமின்றி மறியையும் காத்து நிற்கும் ஆண் உயிர்களின் தீர்மும், தியாகமும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுத் தலைவன் தலைவியை

நினைவது மட்டுமன்றி முழுக்குடும்ப நினைவும் கொண்டு விரைந்து வருவான் என நம்பிக்கை அளிக்கும் உட்பொருள் தோழியின் குரலில் ஒலித்து நிற்பது காண்கிறோம்'²⁵ என்று இராமகிருட்டிணன் கூறுவது சங்க இலக்கியங்களில் கருப்பொருட்கள் உணர்வு வெளியீட்டுக்களனாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை உறுதி செய்கின்றது.

தலைவன் உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் சென்றிருப்பதால் நீ ஆற்றியிருத்தலே சிறந்தது என்று தோழி தலைவியை ஆற்றுவாக்கும் போக்கும் காணப்படுகின்றது. வியர்வைத் துளிகள் தோன்ற, தலைவி ஊனை நெய்யில் பொரித்து சமைப்பது விருந்தினர் இனிதென உண்பதற்கு என்று கூறும் தோழி, தலைவன் கொடிய பாலை வழியில் வருந்தி உழைத்துப் பொருள் ஈட்டுவது தலைவியுடன் இன்பமாக வாழ்வதற்கு என்றும் (நற்.41), எருமை தின்றொழித்த மலைப்பச்சை மகளிர் இழையணியாகப் பயன்படும் என்பதில், தலைவன் ஈட்டும் பொருள் தலைவி இல்லறம் நிகழ்த்தி எஞ்சிட, உலகத்தார்க்குப் பயன்படும் என்றும் (நற்.391), எருமை தனக்கு விருப்பமான தாமரையை உணவாகப் பெற்று உண்டு பலா மரத்தின் நிழலில் வந்து தங்கும் என்பதில், தலைவனும் தாம் விரும்பிய பொருளை எளிதில் பெற்று வந்து தலைவியுடன் இனிதாக இல்லறம் பேணுவான் (அகம்.91) என்றும் தோழி கூறுகின்றாள்.

இவ்வாறு உயிரினக் காட்சிகள் மூலம் தலைவன் இல்லறத்தையும், உலக வாழ்க்கையையும், பேணுவதற்காக பொருள் ஈட்டி வந்து தலைவியுடன் இன்பமாக வாழ்வான் என்பதைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

நல் நிமித்தம் தோன்றியதைக் கூறி ஆற்றுவித்தல்

தலைவியை ஆற்றுவாக்கும் தோழி கையாளும் உத்திகளுள் ஒன்று நல் நிமித்தம் கூறுதலாகும். காலமல்லாக் காலத்தில் குருகுகள் உயரப் பறத்தலானும், புதர்களில் போதுகள் இதழ் விரிதலாலும் அவற்றொடு பொருந்த

தலைவியின் மெலிந்த தோள்கள் வளையொடு செறிதலாலும் தலைவன் வருவான் எனத் தலைவிக்குக் கூறி ஆற்றுவிக்கின்றாள் தோழி.

இதில் திடீரென்று பறவைகள் உயரே பறத்தல், புதர்களில் முல்லைப் போதுகள் இதழ் விரிதல் ஆகிய கருப்பொருட் காட்சிகள் தலைவன் வரவினைக் கூறும் நல் நிமித்தமாக அமைந்துள்ளதை அறியலாம்.

செலவழுங்குவித்தலில் கருப்பொருட் பின்னணி

பொருள் தேடிப் பிரிந்து செல்லும் தலைவனைத் தோழி சிறிது காலம் தலைவியை ஆற்றுவித்துச் செல்லும்படி கூறிச் செலவினைத் தடுத்தல் செலவழுங்குவித்தலாகும். இதில், தலைவியின் நலனழிவுக் கூறியும், காட்டின் கொடிய தன்மையைக் கண்டு அஞ்சுவதைக் கூறியும் செலவழுங்குவிக்கும் தோழியின் கூற்றில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

பாலை வழியின் கொடுமையைக் காட்டும் பின்னணி

செலவழுங்கும் பாடல்களில் தலைவியைப் பிரிந்து பாலை வழியில் செல்வதால் தலைவன் அடையும் துயரமும், தலைவியின் அழகுநலனும் இணைத்துப் பேசப்படுகின்றன. கொடிய துன்பத்தைத் தரும் வழியில் செல்லக் கருதி, இன்பத்தைத் தரும் இனிய அழகுடைய தலைவியை வருந்தவிட்டுப் பிரிந்துச் செல்வது அறிவுடைமை ஆகாது என்று தோழி செலவழுங்குவிக்கிறாள். இப்பாடல்களில் பாலையின் கொடிய காட்சிகளைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன. வலிமைமிக்க உடம்பினையும், புலிபோலும் பார்வையினையும் உடைய மறவர்கள் புதியதாக வருவோரிடம் பொருள் இல்லையாயினும், தங்கள் அம்புபட்டு அவர்கள் பதைபதைப்பதைக் கண்டு மனமகிழ்ச்சி அடைவர். அத்தகைய பறவைகள் கூட பறத்தலைச் செய்யாத கொடிய வழி (கலி.4) என்றும், ஆறலைக் கள்வர் கொன்றுபோட்ட வழிச்செல்வோரின் ஊனை விரும்பி உண்ணும் ஆண் பருந்து தன்

சுற்றத்தினை அழைக்கும் அச்சம் மிகுந்த வழி (அகம்.161) என்றும், வறட்சியான பாலை வழியில் இரைதேடி அலைந்த கரடியானது ஓங்கி உயர்ந்த இருப்பை மரத்தின் இனிய கனியைத் தின்று வெறுத்து, கறையான் புற்றை அகழ்ந்தெடுத்து உண்ணுகின்ற அரிய வழி (அகம்.81) என்றும், நீர்ற்ற பாலை வழியில் நீர் வேட்கையுற்ற யானைகள் வருந்தி ஒருசேர கைகளை நிலத்தில் பதித்துத் தொட்டுப் பார்த்தன. அவை வெப்ப மிகுதியால் கைகள் சுடப்பட்டு மலைச்சாரல் தோறும் ஓடியதால் பழைய வழித்தடங்கள் எதுவென்று அறிய முடியாது வழிச்செல்வோர் மயங்கும் சுரவழி (கலி.12) என்றும், வெப்பக் காற்றால் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து தீப்பற்றி எறியும் மூங்கிலின் அழல் ஓசை கேட்டு வலிமைமிக்க புலியானது அஞ்சி ஓடுகின்ற கொடிய வழி (ஐங்கு.307) என்றும், தலைவன் செல்லக்கூடிய பாலை வழியின் கொடிய காட்சிகள் கருப்பொருட் பின்னணியில் தரப்பட்டுள்ளன. இவை, தோழி தலைவனைச் செலவழங்குவித்தற்குக் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

தலைவியின் நலனழிவையும், தனிமைத் துயரையும் காட்டும் பின்னணிகள்

தோழி தலைவனைச் செலவழங்குவிக்கப் பாலை வழியின் கொடிய சூழலையும், தங்கள் அச்சத்தையும் ஓர் உத்தியாகப் பயன்படுத்தியது போல, தலைவியின் நலனழிவையும், தனிமைத் துயரத்தையும் செலவழங்குவிக்கும் உத்தியாகக் கையாள்கின்றாள். இதில் பசலை கொண்டதால் நலனழிந்த தலைவியின் மேனியும், உயிரினங்களின் இன்பப் புணர்ச்சியைக் கண்டு காமம் மிகுதியாகி தனித்து வருந்தும் தலைவியின் நிலையும் கருப்பொருள் பின்னணியில் எடுத்துக்காட்டப் படுகின்றன.

செந்நாய் உண்டு மிஞ்சிய மானின் ஊனை வழிச் செல்வோர் உண்பதுபோல, தலைவன் நுகர்ந்த தலைவியின் நலனை இப்போது பசலை உண்பதாயிற்று (நற்.43) என்றும், கோவலர் பசுக்களின் பொருட்டுத் தோண்டிய

பத்தலில் உள்ள நீரை யானை கவர்ந்து உண்ணுவது போல, தலைவன் நுகர்ந்த தலைவியின் நலனை பசலை உண்பதாயிற்று (ஐங்கு.304) என்றும் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் நிலையைக் குறிப்பாக் கருப்பொருட்கள் உணர்த்துகின்றன.

பிரிவுத் துயரால் வருந்தியிருக்கும் தலைவி வீட்டின் முற்றத்தில் வளரும் ஆண்புறா பெண்புறாவை அழைக்கும் காட்சியைக் கண்டால் காமம் மிகுதியாகி வருந்துவாள் என்று கூறி, தோழி தலைவனைச் செலவழங்குவிக்கின்றதைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன. இதனை,

“வகையமர் நல்லில் அகவிறை உறையும்

வண்ணப் புறவின் செங்காற் சேவல்

வீழ்துணைப் பயிரும் கையறு முரல்குரல்

நும்மிலள் புலம்பக் கேட்டொறும்

பொம்மல் ஓதி பெருவிதுப் புறவே?”

(நற்.71:7-11)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. மேலும், தலைவன் பிரிந்து செல்வதற்குத் துணிந்தால் தலைவி உயிர் விடுவது உறுதி என்று கூறிச் செலவழங்குவிக்கின்றாள். கதிரவனின் வெப்பத்தால் முன்னரே வாடிய தேக்கின் இலையை மேல்காற்று உதிர்த்து இழுத்துக் கொண்டு போதல்போல, நீ பிரிவதைக் குறிப்பால் உணர்ந்த அளவிலேயே வாடிய தலைவியின் உயிரானது நீ பிரிந்து சென்றுவிட்டால் போவது உறுதி (அகம்.143) என்று குறிப்பாக உணர்த்திச் செலவழங்குவிக்கின்றாள்.

இவ்வாறு, தோழி தலைவியின் நலனழிவையும், தனிமைத் துயரத்தையும், தலைவன் பிரிந்தால் உயிர் வாழா நிலையையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் கூறி செலவழங்குவிக்கின்றாள்.

ஆற்றுவித்தலில் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவன் மீண்டு வருவதாகச் சொன்ன பருவம் வரக் கண்டு, தலைவி ஆற்றாது கலங்குகின்றாள். அவளை ஆற்றுவிக்கும் தோழி தலைவன் சென்ற அரிய வழி இப்பொழுது இனியதாக இருப்பதையும், அவன் சென்ற காட்டில் உயிரினங்கள் தங்கள் துணையைப் பேணி நிற்பதையும், சுற்றத்தைப் பேணுவதற்காக பாலை வழியில் சென்ற தலைவனின் கடமை உணர்ச்சியையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றாள். இதில், கருப்பொருட் பின்னணிகள் கருத்து விளக்கத்திற்கேற்ற உத்தியாக அமைந்துள்ளன. தலைவன் சென்றவழி தற்போது இனிய வழியாக உள்ளதை, 'மான் உராய்ந்ததால் மரத்திலிருந்து உதிர்ந்த குமிழ் மரத்தின் கனிகள் பரந்து விழுந்து கிடக்கும் வழி' (நற்.274) என்று தோழி கூறுவது கொண்டும் அறிய முடிகின்றது. இதில் கருப்பொருளான குமிழ் மரத்தின் கனி வீழ்வது பருவ மாற்றத்தினை அறிவிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

அன்புடைய காட்சியும், கருப்பொருளும்

தலைவன் வழியில் காணும் அன்புக் காட்சியைக் கூறித் தலைவியை ஆற்றுவிக்கின்றாள் தோழி. தலைவன் செல்லும் வற்றிய பாலை வழியில் வற்றாத பேரன்பு காட்சிகளைக் காண்பான். அவற்றைக் கண்ட பிறகு அங்கு தங்க மாட்டான். உன்னை நினைத்து வருவான் என்று கூறி ஆற்றுவிக்கின்றாள் தோழி. இதில், அஃறிணை உயிர்களின் அன்புக் காட்சிகள் கருப்பொருள் பின்னணியில் தரப்பட்டுள்ளன.

பெண் யானையின் பசியைப் போக்க ஆண் யானை யாமரத்தின் பட்டையை உரித்தல் (குறுந்.37), தும்பியானது கடம்ப மலரின் தேனைத் தான் உண்ணாது தன் துணையான பெண் வண்டை அருந்த விடுதல் (குறுந்.211), கலைமான் கன்றின் பசியைப் போக்கக் கொம்பால் மரப்பட்டையை உரித்துக் கொடுத்தும், வெயிலிலிருந்து காக்கத் தன் உடம்பின் நிழலைத் தந்தும்

கடமையாற்றுதல் (குறுந்.213) என்று தலைவன் செல்லக்கூடிய காட்டில் காணப்படும் உயிர்கள் தன் துணைக்குக் கடமையாற்றும் காட்சியைக் காண்பவர் தான் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நினைத்து விரைந்து வருவார் என்று கூறி தோழி ஆற்றுவிக்கின்றாள்.

தலைவனின் கடமையுணர்ச்சியும், கருப்பொருளும்

பாலைவழியின் கொடுமையைப் பொருட்படுத்தாது பிரியத் துணிந்த தலைவனைத் தலைவியின் அன்பு செல்ல விடாது தடுக்கின்றது. அதையும் மீறி சுற்றத்தாரைப் பேணுவதே குறிக்கோளாய் கொண்டு பொருளீட்டச் செல்லும் தலைவனின் கடமையுணர்ச்சி கருப்பொருட்கள் மூலம் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

களிறு தன் கொம்பினால் யாமரத்தின் அடிப்பகுதியைக் குத்திக் கைகளால் பட்டைகளை உரித்துப் பசியோடு வருந்தும் தம் சுற்றத்தார் உண்ண வழங்கும் காட்சியும் (குறுந்.255), நெல்லியின் கனியை மரைமான் கூட்டத்தோடு உண்ணும் காட்சியும் (அகம்.69), கொடிய பாலை வழியில் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாது பொருளீட்டச் சென்ற தலைவன் தாம் ஈட்டிய பொருளைச் சுற்றத்தாருக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து மகிழ்வான் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன.

இங்ஙனம், ஆற்றுவிக்கும் தோழி கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள் தலைவனின் அன்பையும், கடமையுணர்ச்சியையும் வெளிக்காட்டுகின்றதை அறியலாம்.

தலைவன் வரவினை உணர்த்தும் கருப்பொருட் பின்னணி

தலைவியின் வருத்தத்தைப் போக்கத் தோழி தலைவனின் வருகையைக் குறிப்பாகவும், வெளிப்படையாகவும் தலைவியிடம் கூறுகின்றாள். கோங்க

மரத்தின் அரும்புகள் மலர்ந்து, ஈங்கையின் தளிர்கள் துளிர்த்தன (நற்.86) என்று தலைவன் குறித்த பருவம் வந்ததும், கணந்துள் பறவையின் ஒசையாழோசையுடன் சேர்ந்து இசைக்கும். அதுபோல, தலைவனுடன் கூடித் தலைவி இசை பரவுவது போல இன்பமுடன் வாழ்வாள் (நற்.212) என்றும், பிணத்தைத் தின்ன வந்த நரி அதன் முடை நாற்றத்தை வெறுத்து உண்ணாது சென்றது போல, தலைவன் பிரிவால் தலைவியின் மேனியில் படர்ந்த பசலை அவன் வருகையால் நீங்கும் (நற்.164) என்றும் தலைவனுடன் தலைலவி இன்பமாக வாழப்போவதைக் கருப்பொருட்கள் உணர்த்துகின்றன.

இங்ஙனம், தலைவனுடன் தலைவி இன்பமாக வாழ்விருப்பதைக் குறிப்பாகக் கூற கோங்க மலர், ஈங்கையின் தளிர், கணந்துள் பறவை, யாழோசை, நரி போன்ற கருப்பொருட்கள் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

மருதத்திணை தோழி கூற்றும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

மருதத்திணைப் பாடல்களில் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் தலைவனின் பரத்தமையைப் பற்றிப் பேசுவனவாக அமைந்துள்ளன. மற்ற பிரிவுகள் போல, பரத்தமைப் பிரிவில் தலைவியை விட்டு வெகுதொலைவு தலைவன் பிரிந்து செல்வதில்லை. ஒரே ஊரில் இருக்கும்போது பிரிந்து செல்கின்றான். தலைவியின் மீது கொண்ட அன்பு பரத்தையிடம் திரும்புகின்றது. அவன் விரும்பும்போது தன் மனைக்கு வந்து திரும்புகின்றான். இதனால் தலைவி தலைவனின் செயலைக் கடிந்துரைத்து வழிப்படுத்தும் நிலை எற்படுகின்றது. தலைவியும், தோழியும் தலைவனை மறைமுகமாகக் கடிந்துரைக்கவும், இடித்துரைக்கவும் உள்ளுறை, இறைச்சி நிலைகளில் பெரும்பாலான பாடல்கள் அமைகின்றன. இது தலைவியின் ஊடல் வாழ்க்கைப் போராட்டமாக அமைந்துள்ளதைக் காட்டுகின்றது.

தலைவன் தலைவியின் களவு கற்பாகச் சிறப்பதற்குத் துணையாக இருந்தவள் தோழி. தன்னால் உண்டாகிய அவ்வாழ்க்கை இனிதாக

நடைபெறச் செய்வது அவள் கடமையாகிறது. எனவே, தலைவியின் இனிய வாழ்க்கையைச் சிதைக்கும் தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பைக் கடுமையாகச் சாடுகின்றாள். பரத்தையை பிரிந்து வாயில் வேண்டித் தலைவன் வரும்போது தலைவியின் மனநிலைக்கேற்ப வாயில் மறுத்தும், வாயில் நேர்ந்தும் செயலாற்றுகின்றாள். தலைவனின் பரத்தமைக்கு துணைப்போகும் பாணன், விறலியின் செயலை இடித்துரைத்துப் பேசுகின்றாள் தோழி. இதில், தலைவனின் பரத்தமையைப் பற்றிக் கூறுமிடங்களில் கருப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தி மறைமுகமாக கடிந்துரைக்கின்றாள்.

வாயில் மறுத்தலில் கருப்பொருட்கள்

பரத்தமை ஒழுகிவந்த தலைவனின் செயலை இடித்துரைத்து ஏற்க மறுக்கும் செயல் வாயில் மறுத்தலாகும். இத்துறையில் தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல், வாயில் நேர்ந்தபின் மீண்டும் புறத்தொழுகி வந்தபோது வாயில் மறுத்தல், உணர்ப்புவயின் ஊடல்கண் புலந்த தலைவனுக்கு மறுத்தல், பாணனுக்கு வாயில் மறுத்தல், பாணன் கேட்பத் தலைவிக்கு மறுத்தல், விறலிக்கு வாயில் மறுத்தல், வாயிலார்க்கு வாயில் மறுத்தல் எனத் தோழியின் செயல்கள் அமைகின்றன. இதில் கருப்பொருட்கள் தலைவனின் பரத்தமையைப் சாடுவதற்கேற்ற பின்னணியாக அமைந்துள்ளன.

தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தலில் கருப்பொருட் பின்னணி

வாயில் மறுத்தலுக்குக் காரணமாகத் தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பு கூறப்படுகின்றது. தலைவன் தலைவியின் தொடி நெகிழ் உடல் மெலிய பரத்தமை பிரிந்து சென்ற செயல் எள்ளப்படுகின்றது. இதில் தோழி வாயில் மறுப்பதற்கான காரணங்களாகத் தலைவன் தலைவிக்கு அளிக்க வேண்டிய தன்னளியைப் பரத்தைக்கு அளிக்கின்றதும், தலைவனின் அளவு மீறிய பரத்தமை ஒழுக்கமும், தலைவியின் நலனழிவும், தலைவன் அலர் பரவுதற்கும், பழிக்கும் அஞ்சி மனைதேடி வருகின்றதும், தான் மணந்த பரத்தையரையும்

வருந்தச் செய்யும் இழி குணமும் பரத்தையரின் தன்மையும், தலைவியின் உயர்பண்பும் கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்படுகின்றன.

தலைவன் தலைவிக்குச் செய்யும் தன்னளியைப் பரத்தைக்குச் செய்கின்ற செயல், விடியலில் தோன்றும் வெள்ளிபோல ஆம்பல் அரும்பு மலரும் (நற்.230) என்று குறிப்புப் பொருளில் கூறப்படுகின்றது. விடிவெள்ளி போன்று ஆம்பல் மலர் காணப்பட்டாலும் அது வெள்ளி ஆகாது. அதுபோன்று எப்படி ஒழுகினாலும் பரத்தை தலைவியாக மாட்டாள் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றாள் தோழி.

இதேபோன்று, ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலிலும் தலைவனுக்குப் பரத்தையர் தலைவி போன்று காட்சியளிப்பதைத் தோழி இடித்துரைக்கின்றாள். இதனை,

“ஓங்குபூ வேழத்துத் தூம்புடைத் திரள்கால்

சிறுதொழு மகளிர் அஞ்சனம் பெய்யும்

பூக்களுல் ஊரனை உள்ளிப்

பூப்போல் உண்கண் பொன்போர்த் தனவே”

(ஐங்கு.16)

என்ற பாடல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதில் சிறந்த கண்களுக்கு இடும் மையினைப் பொற்செப்பில் வைக்காது இழிந்த வேழத்தண்டில் பெய்து வைக்கும் சிறுதொழு மகளிரின் செயல், உயர்ந்த தலைவிக்குச் செய்ய வேண்டிய தன்னளியை இழிந்த பரத்தையர்க்குச் செய்த தலைவனின் செயலோடு ஒப்பிட்டு இடித்துரைக்கப்படுகின்றது. இதில்வரும் கருப்பொருளான வேழம் பரத்தையையும், சிறுதொழு மகளிர் தலைவனையும் குறித்து வந்துள்ளன.

தலைவன் பல பரத்தையருடன் இன்பம் துய்த்து மகிழும் இழிவான செயல் கருப்பொருட் பின்னணியில் அவன் நாட்டு விலங்குகளின் இழிவான செயலுடன் ஒப்பிடப்பட்டுக் கடியப்படுகின்றது. நற்றிணைப் பாடலொன்றில்

எருமைக்கடா, நாரையினம் நிறைந்த இனியப் பொய்கையிலே பாய்ந்து வருத்தம் நீங்கிய பின் தொழுவத்திற்குச் செல்லாது மருத மரத்தின் நிழலிலே தங்கி ஓய்வெடுக்கும் என்ற எருமையின் செயல், தலைவன் காமக்கிழத்தியரைத் துய்த்து, பின்னர் அவரை வெறுத்துச் சேரிப்பரத்தையரை நாடிச்சென்று முயங்கி அதற்குப் பின்னும் புதிய பரத்தையரைப் பாணன் காட்ட அவருடன் தங்கி மகிழும் இழவான செயலைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது. இதில் எவரிடமும் நிலைத்து நிற்காத தலைவனின் வண்டு மனப்பான்மை சாடப்படுகின்றது (நற்.330). இதேபோன்று அகநானூற்றுப் பாடலில் தலைவனின் செயல் ஆமையின் செயலுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றது. வள்ளை இலைகளின் செறிவில் உறங்குவதை வெறுத்த ஆமையானது அகன்ற நீர்த்துறையிடத்து, கள் உண்போர் சிந்திய கள்ளினை உண்டு மயக்கத்தால் தள்ளாடிச் சென்று வயல்களை உழக்கி அருகிலிருக்கும் ஆம்பல் இலைகளுக்கிடையே சென்று ஓடுங்கியிருக்கும் செயல், தலைவன் தலைவியுடன் துயிலுவதை வெறுத்து பரத்தையர் சேரியில் அவரோடு இன்பமுடன் மகிழ்ந்து செருக்கிய நடையோடு இற்பரத்தையரிடம் சென்று தங்கியிருக்கின்ற செயலைப் புலப்படுத்துகின்றது (அகம்.256).

இங்ஙனம் அளவுக்கு மீறிய தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் அவன் நாட்டில் காணப்படும் கருப்பொருளான விலங்குகளின் செயலுடன் ஒப்பிட்டு கடிந்துரைக்கப்படுகின்றது.

பரத்தையரின் தன்மைகளைக் காட்டும் பின்னணி

தோழி தலைவனின் பரத்தமையைச் சாடும்போது பரத்தையின் இழிகுணங்களைச் சுட்டுகின்றாள். தலைவிபோல் உடல் வனப்பு மிக்கவளாக இருந்தாலும் தலைவிபோல் உண்மையான உள்ளன்பு மிக்கவளல்லள். உடல் அழகால் தலைவனைக் கவர்ந்து கொண்டவர்கள் என்கிறாள் தோழி. இதனை, கருப்பொருளால் அமைந்த உவமைமூலம் வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

உளுந்தைப் பிரித்தெடுக்கப் பயன்படுத்தப்படும் கழுந்துபோல, பரத்தையின் தோள்கள் தலைவனைப் பிரித்துச் சென்றன (குறுந்.384) என்று உடல் அழகால் கவர்ந்து கொண்ட பரத்தையின் செயல் கடியப்படுகின்றது. மேலும், தலைவன் மீது பரத்தை அன்புகொண்டு ஒழுகினாலும் அவளுக்கு உரிமை இல்லை என்பதை, தன்னால் பாதுகாக்கப்பட்ட பிள்ளைகளைக் காட்டுப்பூனை கவருமோ என்ற அச்சத்தினால் கோழிப்பெடை கூவியதுபோல, தம்மிடம் வந்திருந்த தலைவனைத் தலைவி கவர்ந்து தன்பால் இருத்திக் கொள்வாளோ என்ற அச்சத்தால் பரத்தையர் தலைவி மீது பழி தூற்றுகின்றனர் என்று கூறுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றாள். இதில், தலைவன் மீது பரத்தை அன்பு காட்டினாலும் அவளுக்கு உரிமையில்லை என்பதைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன (குறுந்.139).

தலைவியின் உயர் பண்பினைக் காட்டும் பின்னணி

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றாலும், தலைவி தலைவனையே நினைத்திருப்பதைப் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனுக்குத் தோழி கூறுகின்றாள். இத்தகைய உயர்பண்பு கொண்ட அன்புடைய தலைவி வருந்தும்படி பிரிந்து குணமற்ற பரத்தையரிடம் சேர்ந்தாய் என்று கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள். இதனை,

“தீம்பெரும் பொய்கை யாமை இளம்பார்ப்புத்

தாய்முகம் நோக்கி வளர்ந்திசி னாஅங்கு

அதுவே ஐய, நின் மார்பே!”

(ஐங்கு.44)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. ஆமை தன் பார்ப்புகளை அணைத்துப் பாதுகாத்து அன்பு செய்யாவிடினும் பார்ப்புகள் தாயின் முகம் நோக்கி வாழ்கின்றன. தலைவி தலைவன் அருளாவிடினும் அவர் மார்பை பல்கால் கண்டே இன்பம் அடைகின்றாள். இதிலிருந்து தம்மிடம் அன்பு பாராட்டாதவரிடத்தும் அன்பு காட்டக்கூடிய உயர்பண்பினை உடையவள்

தலைவி என்பதைக் கருப்பொருளான ஆமையும், அதன் பார்ப்பும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

பாணற்கு வாயில் மறுத்தலில் கருப்பொருட்கள்

தலைவன் வாயில் வேண்டிப் பாணனைத் தலைவியிடம் தூதாக அனுப்புகின்றான். தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையிடம் சென்ற தலைவனின் அன்பற்ற, பண்பற்ற செயலைக் கடிந்துரைத்து வாயில் மறுக்கின்றாள் தோழி. இதனை, கருப்பொருட் பின்னணிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஆணும் பெண்ணுமாய் இணைந்து வாழும் ஊர்க்குருவி தன் பெண்குருவி குஞ்சு ஈன்றுவதற்குரிய இடத்தை அமைப்பதற்குக் கரும்பின் பூக்களில் மெல்லியவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் (குறுந்.85). அத்தகைய நாட்டினை உடையவன் நம் தலைவன். தலைவியைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலை கொள்ளாமல் அன்பில்லாமல் பிற மகளிருடன் சென்று சேர்ந்தான் என்று கூறுகின்றாள் தோழி. இதில் குருவிச் சேவலுக்கு இருக்கும் இனிமையும், அன்பும் தலைவனுக்கு இல்லையே என்று தலைவி கலங்குவதைக் கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள் தோழி.

இங்ஙனம், வாயில் மறுக்கும் தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள் தலைவனின் பரத்தமையைக் கடிந்துரைப்பதற்கும், பரத்தையரின் இழிகுணத்தைத் தலைவனுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதற்கும், தலைவியின் உயர் பண்புகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கும், பாணனுக்குத் தலைவனின் தன்மைகளைக் கூறி அறிவுறுத்தற்கும் ஏற்ற கருவியாக அமைந்துள்ளன.

வாயில் நேர்தலில் கருப்பொருட்கள்

வாயில் நேர்தல் துறையில் தலைவியும் தோழியுமே கூற்றிற்குரியவர். வாயில் மறுப்பில் மாயப்பொய்ம்மொழி பயின்றுவரும் தலைவன் வாயில்

நேர்தலில் நாணியும் வருந்தியும் வருகின்றான். எனவே, தோழி தலைவனுக்குத் தலைவியின் துயர், தலைவி தலைவனைச் சார்ந்திருக்கும் நிலை ஆகியவற்றைக் கூறி அவனை வாயில் நேர்கின்றாள். தலைவனைக் கடிந்து அவன் மீண்டும் பரத்தமை மேற்கொள்ளாதவாறு அறிவுரை கூறியும் வாயில் நேர்கின்றாள் தோழி. இதில் வாயில் வேண்டி வந்த தலைவனிடம் தோழி அவன் பரத்தமைப் பண்பை இடித்துரைக்கும் பொழுதும் அவனைப் பரத்தையரிடம் கொண்டு சேர்க்கும் பாணனின் இழிசெயலைக் கூறும்பொழுதும் தலைவியின் துயரையும் சிறப்பினையும் எடுத்துரைக்கும் பொழுதும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடம்பெறுகின்றன.

தலைவனின் பரத்தமையை இடித்துரைக்கும் தோழி தலைவன் பரத்தையர் மனையிலிருந்து அவர்கள் செய்த குறிகள் உடம்பில் தெரியுமாறு வருவதை உழவர் உழவுத்தொழில் முடித்து மீளும்பொழுது காஞ்சி மலரின் துகள் தம்மீது படிந்ததோடு தம் மனைக்குள் புகுவதுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றாள் (குறுந்.10). மேலும், ஊரில் அலர் எழுமாறும், தன் பெருமைக்கு இழுக்குத் தோன்றுமாறும் தலைவன் செய்த செயலை,

“துறைமீன் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை
அரிமலர் ஆம்பல் மேய்ந்த நெறிமருப்பு
ஈர்ந்தண் எருமைச் சவல்படு முதுபோத்து
தூங்குசேற்று அள்ளல் துஞ்சி பொழுதுபட
பைந்நிண வராஅல் குறையப் பெயர்தந்து
குருஉக்கொடிப் பகன்றை குடி மூதார்ப்
போர்செறி மள்ளரின் புகுதரும் ஊரன்”

(அகம்.316:1-7)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இதில் பொய்கையில் ஆம்பல் மலரை மேய்ந்த எருமைக்கடா சேற்றில் உறங்கிக் கதிரவன் தோன்றும் காலைப்பொழுதில் வரால்மீன் மிதிபட்டு அழியுமாறு வெளிப்பட்டு பகன்றைச்

செடியைச் சூடி வீரரைப் போல் புகுந்தது என்பது தலைவன் பரத்தையர் சேரியில் அப்பரத்தையரை இன்பம் துய்த்து, இரவெல்லாம் அந்த இழிந்த இன்பத்தில் மயங்கிக் கிடந்து, காலையில் தன் பெருமை கெடுமாறும் அலர் எழுமாறும் நாணமின்றி மனைக்கு வந்ததைக் குறிக்கின்றது.

இங்ஙனம், தலைவனின் அளவுமீறிய பரத்தமைப் பண்பைச் சுட்டிக்காட்டி வாயில் நேர்கின்றாள் தோழி.

தலைவனைப் பரத்தையரிடம் அழைத்துச் செல்லும் பாணன் பொருள்மீது ஆசைகொண்டு அவ்வாறு செய்கின்றான் என்று அறிவுறுத்தி வாயில் நேர்கின்றாள். உழவர் விதைகள் கொண்டு சென்ற கடகப் பெட்டியில் வினை முடித்துத் திரும்பும்போது அதில் மீனை எடுத்துக்கொண்டு வருவதுபோல தலைவனைப் பரத்தையரிடம் புணர்த்திய பாணன் தான் விரும்பும் பொருளைப் பெற்று மீள்வான்' (நற்.210) என்று பொருளிற்காகப் பணிந்து ஒழுகும் பாணனின் இழிசெயலைச் சுட்டிக்காட்டி வாயில் நேர்கின்றாள் தோழி.

இவ்வாறு தலைவன் பரத்தமை கொண்டு ஒழுகினாலும் தலைவி தலைவனை நினைத்தே வருந்துவதாகத் தோழி கூறுகின்றாள். வயலிலிருந்து நெற்கதிரைக் கொள்ளும் உழவர் நீர் பெய்தாலும், பெய்யாது வாடவிட்டாலும் நெய்தல் வயலைவிட்டு நீங்காமை போல, தலைவன் இன்னா செய்தாலும், இனிதாக தலையளி செய்தாலும் தலைவி தலைவனை விட்டு நீங்க மாட்டாள் (குறுந்.309) என்று தலைவியின் உயர் பண்பையும், பிரிவுத் துயரத்தையும் எடுத்துக்கூறி வாயில் நேர்கின்றாள் தோழி.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள பாடல்களில் உழவர், காஞ்சிமலர், ஆம்பல், எருமைக்கடா, வரால்மீன், பகன்றை, நெற்கதிர், நெய்தல் போன்ற கருப்பொருட்கள் தோழி வாயில் நேர்தலுக்கு ஏற்ற பின்னணியாக அமைந்துள்ளன.

தோழி தலைவனுக்குக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

தோழி தலைவனுக்குக் கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவன் பரத்தையையும் தலைவியையும் ஒருநிகராகக் கருதி ஒழுகுகின்றதையும், தலைவன் பரத்தமையால் தலைவியின் உயிரைப் பறிப்பதையும், களவு காலத்தில் தலைவன் செய்த நன்மைகளை நினைத்துத் தலைவி வாயில் நேர்ந்ததையும் எடுத்துக் கூறுமிடங்களில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவன் பரத்தையையும் தலைவியையும் ஒருநிகராக மதிப்பது, நறுமணம் கமழும் காஞ்சி மலர்களும், புலால் நாளும் மீன்களும் ஒக்க விளையும் ஊரை உடையவன் (ஐங்கு.1) என்றும், நறுமணமிக்க குவளை மலருடன் நெய்தற்பூ ஒப்பாக விளங்கும் துறையை உடையவன் (ஐங்கு.2) என்றும், கருப்பொருள் பின்னணியில் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. மேலும், குடிக்குப் பெருமை சேர்க்கும் புதல்வரைப் பெற்றுத் தரும் கற்புடைய தலைவியையும் அச்சிறப்பல்லாத பொருள் விரும்பும் பரத்தையரையும் ஒப்பாகக் கருதுகின்றதை, பூத்துப் பயன்படாத கரும்புப் பூவையும் காய்த்துப் பயன்தரும் நெல்லையும் ஒருங்கே உடையவன் தலைவன் (ஐங்கு.4) என்று குறிப்பாகக் கூறி உணர்த்துகின்றாள் தோழி.

தலைவன் தன் பழைய உறவான தலைவியை மறந்து அவளைத் துன்புறுத்துவது, முதலைப் போத்து தன்னொடு ஒரே நீர் நிலையில் வாழும் முழுவளர்ச்சியுற்ற மீனை உணவாகக் கொள்வதுடன் (ஐங்கு.5) ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுகின்றது.

தலைவி களவு காலத்தில் தலைவன் ஒழுகியதை நினைத்து அவனை ஏற்றுக் கொண்டது, நீராடு மகளிர் இட்ட மணலில் மறைந்து கிடக்கும் அணிகலனை எருமை கிளறி எடுத்து வெளிப்படுத்தும் (ஐங்கு.100) செயலுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுகின்றது. இதில் எருமை மணலில் மறைந்த அணிகலனைக் கிளறி எடுத்து வெளிக்கொணர்வது தலைவி தலைவன் களவு

காலத்தில் செய்த நன்மைகளை நினைத்துப் பார்த்து வாயில் நேர்வதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

இங்ஙனம், 'ஊடல் தீராத தலைவியிடத்துக் களவுக் காலத்து நிகழ்ச்சிகளை நினைவூட்டுகின்றாள் தோழி. தலைவியின் உள்ளம் பழங்கால நிகழ்ச்சிகளில் மூழ்கிப்போய்த் தலைவனிடம் அன்புமயமாகி, நிகழ்காலத்திற்கு வரும்போது அவன்பால் கொண்ட சினம் தணிந்து விடுகிறது. வாயில் நேர்தலில் இவ்வுத்தியைக் கையாளும் தோழியின் அறிவு வியத்தற்குரியது'²⁶ என்று தோழி வாயில் நேரும் திறன் குறித்து சரளா இராசகோபாலன் குறிப்பிடுவது இங்கு பொருந்துகின்றது.

இவ்வாறு, வாயில் நேர்ந்த தலைவியின் அன்பு உள்ளத்தைக் கருப்பொருட்கள் மூலம் தலைவனுக்கு எடுத்துக்கூறி வாயில் நேர்கின்றாள் தோழி.

தோழி தலைவிக்குக் கூறுவதில் கருப்பொருட்கள்

தோழி தலைவிக்குக் கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவனின் பரத்தமையால் சினம்கொண்டு தலைவி ஊடியபோதும், அவள் வாயில் மறுக்கும்போது அவளை உடம்படுத்துவதற்கும் தோழி கூறுவதில் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

தலைவன் தன் மனைக்கு உரிய காலத்தில் வராமல் காலம் தாழ்த்தி வந்தான். இதனால், தலைவனுக்குப் பரத்தமை உண்டு என்று கவலையுற்றாள் தலைவி. தோழி தலைவன் குற்றமற்றவன் எனக் கூறித் தேற்றுகின்றாள். இதனை,

“செந்நெல்லம் செறுவில் கதிர்கொண்டு களவன்

தண்ணக மண்ணளைச் செல்லும் ஊரற்கு

எவ்வளை நெகிழ்ச் சாஅய்

அல்லல் உழப்பது எவன்கொல்? - அன்னாய்!”

(ஐங்கு.27)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது. இதில்வரும் கருப்பொருளான நண்டு செந்நெற்கதிரைக் கொண்டு தன் வளையகத்திற்குச் செல்வது, தலைவன் தன் முயற்சியாற் பொருளீட்டி அதை, தன் மனைக்குக் கொண்டு செல்வதைக் குறிக்கின்றது. எனவே, தலைவன் காலதாமதமாக வந்ததற்குப் பொருளீட்டலே காரணம் என்று கூறித் தேற்றுகின்றாள் தோழி.

தலைவி தலைவனின் பரத்தமையால் சினம்கொண்டு ஊடியிருந்தாள். அந்நிலையில் வாயில் வேண்டி வந்த தலைவனுக்கு வாயில் நேராமல் மறுக்கின்றாள். இதனால், கவலையுற்ற தோழி, நாரை உறிஞ்சுவதால் கூட்டிலிருந்து முயிறுகள் உதிர்வதுபோல, தலைவியின் சினத்தால் தன் உயிர் நீங்கும் (நற்.180) என்று தலைவி உணருமாறு கூறி, வாயில் நேருமாறு தூண்டுகின்றாள்.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள பாடல்களில் நண்டு, நெற்கதிர், நாரை, முயிறு ஆகிய கருப்பெருட்கள் ஊடிய தலைவியைத் தோழி தேற்றுவதற்கேற்ற பின்னணியாக அமைந்துள்ளன.

இங்ஙனம் மருதத்திணை தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பை மறைமுகமாக கடிந்துரைக்கும் போக்கும் தலைவியின் மனநிலைக்கேற்ப வாயில் மறுத்தும், வாயில் நேர்ந்ததும், செயலாற்றக்கூடிய போக்கும், தலைவன் தன் தவறுக்கு நாணி பணிவாக ஒழுகிய காலத்துத் தலைவியை வாயில் நேருமாறு தூண்டும் போக்கும் கருப்பொருட் பின்னணியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

நெய்தல், குறிஞ்சித் திணை தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

நெய்தல், குறிஞ்சித் திணை தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் மருதத்திற்குரிய பரத்தையிற் பிரிவும், முல்லை, பாலைக்குரிய வினைவயிற்

பொருள்வயிற் பிரிவும் நெய்தல், குறிஞ்சித்திணை கருப்பொருட் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளன. பெரும்பான்மையான பாடல்கள் பரத்தையிற் பிரிவுத் தொடர்பாக அமைந்துள்ளன.

பாணற்குத் தோழி வாயில் மறுக்கும் பாடல் நெய்தல் கருப்பொருட் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளது. பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவன் பாணனைத் தூதாக விடுத்தான். தூதாக வந்த பாணனிடம் தோழி தலைவனின் பொய்யுரையை மறைமுகமாக எடுத்துக்கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள்.

கழியில் துழாவிப் பெற்ற இறால் மீன்களை உதறுதலால் சிதறும் நீர்த்துளி பாக்கத்தினை நடுங்கச் செய்யும் என்பதுபோல, பரத்தையிற் கூடிப் பிரிந்து வந்த தலைவன் புறத்தொழுக்கம் இல்லை என்றுரைத்த பொய்ம்மொழி சேரி எங்கும் பரவி ஒலிக்கின்றது (நற்.127) என்று தலைவனின் செயலைக் கருப்பொருட்கள் மூலம் மறைமுகமாக எடுத்துக்கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள் தோழி.

இங்ஙனம் மருதத்திற்குரிய பிரிவுப் பொருண்மை நெய்தல் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். இதேபோன்று பாலைக்குரிய பொருள்வயிற் பிரிவும் நெய்தல் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளது. தலைவனால் பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைவியின் வருத்த மிகுதியைக் கூறி, பிரிய வேண்டாம் என்று கூறுகின்றாள். இதனை, நெய்தல் கருப்பொருட்கள் விளக்குகின்றன.

“ஒன்றுஇல் காலை அன்றில் போலப்

புலம்புகொண்டு உறையும் புன்கண் வாழ்க்கை

யானும் ஆற்றேன்; அதுதானும் வந்தன்று

நிங்கல் வாழியர், ஐய!...”

(நற்.124:1-4)

இதில் ஒன்றிணைந்து கூடி வாழும் இயல்புடைய அன்றில் தன் துணை பிரியும் காலத்துப் பெரிதும் வருந்துவது போல உன்னைப் பிரிந்தால் தலைவியும் ஆற்றாது பெரிதும் வருந்துவாள். அவளை ஆற்றுவித்தல் இயலாதது என்று கூறிப் பிரிய வேண்டாம் என்று தலைவனுக்கு அறிவுறுத்துகின்றாள். இதற்கு நெய்தல் கருப்பொருட்கள் கருவியாக அமைந்துள்ளன.

இங்ஙனம் பல பிரிவுப் பொருண்மைகளும் நெய்தல் கருப்பொருட் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளதால் நெய்தல் திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பரத்தையர் பிரிவும், குறிஞ்சிப் பின்னணியும்

மருதத்திற்குரிய பரத்தையிற் பிரிவுப் பொருண்மை குறிஞ்சிப் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளதால் குறிஞ்சித் திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலொன்றில் புறத்தொழுக்கம் ஒழுகிவந்த தலைவனுக்குத் தோழி கூறும் பாடல் குறிஞ்சிப் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளது.

“அறியேம் அல்லேம் அறிந்தனம் மாதோ -

பொறிவரிச் சிறைய வண்டினம் மொய்ப்பச்

சாந்தம் நாளும் நறியோள்

கூந்தல் நாளும் நின்மார்பே தெய்யோ!”

(ஐங்கு.240)

இப்பாடலில் பரத்தை தலைவன் மார்பில் துஞ்சினாள். அவன் மார்பில் பரத்தை கூந்தலின் மணம் வீசுகின்றது என்பதனை, வண்டினம் மொய்க்குமாறு சந்தனத்தின் நறுமணம் கமழும் பரத்தையின் கூந்தல் மணம் தலைவன் மார்பில் கமழ்கின்றது என்று மறைமுகமாக தலைவனுக்கு கூறி, இடித்துரைக்கின்றாள் தோழி. இதில் குறிஞ்சித்திணைக்குரிய சந்தனம், வண்டு ஆகிய கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இங்ஙனம் பிரிவுப் பொருண்மைகள் மருதம், முல்லை, பாலைக்குரியனவாக இருந்தாலும் நெய்தல் குறிஞ்சித் திணைக்குரிய கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுவதால் நெய்தல் குறிஞ்சித் திணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பரத்தை கூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

பரத்தை கூற்றுப் பாடல்களில் தலைவி தன்னைப் புறங்கூறினாளாக அவள் பாங்காயினார் கேட்ப பரத்தை கூறும் இடங்களிலும், தலைவன் தலைவியை விரும்பி அன்பு செய்கின்றான் என்பதைக் கேட்டுப் பொறாமல் பரத்தை தலைவியை இகழ்ந்து கூறும் இடங்களிலும், வேறொரு பரத்தை புறங்கூற அதற்கு இற்பரத்தை கூறும் இடங்களிலும் கருப்பொருட்கள் இடம்பெறுகின்றன.

தலைவி தன்னைப் புறங்கூறினாளாக அவள் பாங்காயினாள் கேட்ப பரத்தை கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவன் தன்னைத் தேடி வருவதற்கு அவனது பரத்தமைப் பண்பே காரணம், தான் காரணம் அல்ல என்பதை உரைக்கும் போக்கும், தலைவியின் முதுமையை இகழ்ந்து தலைவன் தன்னிடம் வருவதாக தன் இளமைமேல் பெருமை கொண்டு உரைக்கும் போக்கும் காணப்படுகின்றது.

தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பை வண்டின் குணத்துடன் ஒப்பிட்டு பரத்தை இகழ்ந்துரைக்கின்றாள். இதனை,

“நீயே பெரு நலத்தையே அவனே

நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநாள் எய்தி

தண்கமழ் புதுமலர் ஊதும்

வண்டு எனமொழிப, ‘மகன்’ என்னாரே”

(நற்.290)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதன்மூலம் தலைவியைத் தலைவன் பிரிந்து வந்ததற்கு அவனது பரத்தமைப் பண்பே காரணம், நான் இல்லை என்று பரத்தை சுட்டுவதை அறியமுடிகின்றது. இதே கருத்தைக் கொண்ட பாடல் குறுந்தொகையிலும் காணப்படுகின்றது. தலைவன் பரத்தையர் எளியதாகக் கொள்ளும் அளவிற்குப் பரத்தமைப் பண்பு கொண்டுள்ளாள் என்பது கருப்பொருட்களால் குறிப்பாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“கழனி மாஅத்து விளைந்து உகுதீம்பழம்

பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்”

(குறுந்.8:1-2)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. தானாக கனிந்து விழும் மாம்பழம் எந்த முயற்சியுமின்றி வாளை மீனுக்கு உணவாவது போல, தலைவனும் பரத்தையர்க்கு எளிதாக வசமாகினான் என்பதைப் பரத்தை கருப்பொருட்கள் மூலம் உணர்த்துகின்றாள்.

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து வந்ததற்குத் தலைவியின் முதுமையே காரணம் என்பதையும், தலைவனைத் தன்பால் கவர முடியாத தலைவி பரத்தையர் தலைவனைக் கவருவது கண்டு பொறாமை கொண்டு புறங்கூறுகின்றாள் என்பதையும் குறிப்பாகக் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக் காட்டுகின்றாள் பரத்தை.

சிறகுகள் நீங்கப் பெற்றமையால் பறத்தலை ஒழித்த முதுசிரலானது தான் உண்ணக் கருதிய மீனுக்கு அருகே இருந்தும் உண்ண முடியாத ஆற்றாமையால் ஏனைய இளஞ்சிரல்கள் அதனைப் பற்றி நுகர்வதற்குப் பொறுக்காதது போல, தலைவியும் முதுமையால் தோற்றப் பொலிவு குன்றித் தலைவனைத் தன்பால் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியாது வருந்துவதோடு

பரத்தை மகளிர் தலைவனைத் தழுவுவதற்கும் பொறாமை கொள்கின்றாள் (அகம்.106) என்று குறிப்பாகக் கூறுகின்றாள் பரத்தை.

மேலும், தலைவன் தன் இளமை அழகு காரணமாகத் தன்னைச் சுற்றி வருகின்றான் என்பதனை, 'ஞாயிறு செல்லும் திசை நோக்கியே செல்லும் நெருஞ்சிப் பூப்போல' யான் செல்லும் இடமெல்லாம் என்னையே சுற்றி வருகின்றான் தலைவன் என்பதைக் கூறுகின்றாள் பரத்தை (அகம்.336).

தலைவன் தலைவியைப் பெரிதும் விரும்பி அன்பு செய்கின்றான் எனக் கேட்டுப் பொறாமல் பரத்தை கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவனின் வண்டு குணம் சாடப்படுகின்றது (ஐங்கு.89).

பழனத்து வண்டு தாது ஊதும் ஊரன் என்பதன் மூலம் தலைவன் பொதுமகளிரான பரத்தையரின் நலத்தை உண்டு நுகர்பவன் என்று பரத்தமைப் பண்பு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், பல பரத்தையரிடம் தேடிச்சென்று இன்பம் நுகரும் தலைவனின் பண்பை,

“பொய்கைப் பூப்புதிது உண்ட வரிவண்டு கழிப்பூத்த

நெய்தல் தாது அமர்ந்து ஆடி பாசடைச் சேப்பினுள்

செய்து இயற்றியது போல வயல்பூத்த தாமரை

மைதபு கிளர்கொட்டை மாண்பதிப் படர்தருஉம்” (கலி.74:1-4)

என்ற கலித்தொகைப் பாடல் காட்டுகின்றது.

இங்ஙனம் பரத்தை கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவனின் பரத்தமையைத் தலைவிக்கு உணர்த்தவும், தலைவியின் முதுமையை இகழ்ந்தே தலைவன் பரத்தையைத் தேடி வருகின்றதை உணர்த்தவும், பரத்தையின் இளமையை விரும்பித் தலைவனே நாடிச் செல்கின்றான்; பரத்தை தலைவனை நாடிச் செல்லவில்லை என்பதையும் கருப்பொருள் பின்னணியில் பரத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றதை அறிய முடிகின்றது.

செவிலிக் கூற்றும் பாடல்களில் கருப்பொருட்கள்

கற்புப் பாடல்களில் செவிலிக் கூற்றில் அமைந்த பாடல்கள் மிகக்குறைவு. அவையும் தலைவி தலைவனுடன் மகிழ்ந்து வாழ்வதைக் கண்டு நற்றாயிடம் கூறுவனவாக அமைந்துள்ளன. இதில் தலைவனின் செல்வ வளமும் தலைவி தலைவனுடன் மனம் ஒன்றி வாழ்வதும் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தலைவனின் செல்வ வளத்தை நற்றாயிடம் செவிலி எடுத்துக் கூறும்பொழுது, தலைவி காட்டுக்கோழியுடன் முயங்கிய கவர்த்த குரலையுடைய சேவலின் கழுத்தில் தண்ணீர்த் துளிகள் துளிக்கும்படிப் புதர்கள் நிறைந்த மலர்களின் மணம் வீசுகின்ற முல்லை நிலத்தில் தலைவனுடன் வாழ்கின்றாள் (குறுந்.242) என்று கூறுகின்றாள். தம் குட்டி இடையே படுத்திருக்க அதன் இரு மருங்கும் படுத்திருக்கும் மானும் அதன் பிணையும்போல, தம் புதல்வனுடன் நம் மகளும், அவள் கணவனும் படுத்திருத்தல் கூறினாள். இதன்மூலம் கணவனும் மனைவியும் கருத்தொருமித்து ஒத்த அன்பு கொண்டு வாழ்வது கண்டு செவிலி உவர்ந்து கூறுவதைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன (ஐங்கு.401).

இங்ஙனம் செவிலி கூறும் கூற்றுக்களில் தலைவி இன்பமுடன் வாழும் நிலையை நற்றாய்க்கு எடுத்துக் கூறுவதைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன.

கண்டோர் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

கண்டோர் கூற்றுக்களில் தலைவியின் பிரிவாற்றாமையைக் கண்டு தலைவன் செல்வமுங்கியதற்கு மகிழும் போக்கு காணப்படுகின்றது.

காவலர் வைரம் பாய்ந்த தடியை வெறுமனே தூக்கி வீசியெறிய, புதரின்கண் ஒடுங்கியிருந்த முயல் அஞ்சி ஓடியதுபோல, தலைவன் பிரிவு

கருதிய வழித் தலைவியின் தோள்கள் மெலிந்தது கண்டு தலைவன் செலவினைத் தவிர்த்தான். தலைவியின் அழகிய தோள்கள் தலைவனின் செலவைத் தடுத்தன (ஐங்கு.421) என்று தலைவன் தலைவியின் அன்பு வாழ்க்கை குறித்துக் கண்டோர் மகிழ்ந்து கூறியதைக் கருப்பொருட்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

வாயில்கள் கூற்றுக்களில் கருப்பொருட்கள்

பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனுக்குத் தலைவி ஊடியிருந்தாலும் அன்பு மிகுதியால் ஏற்றுக் கொண்டதை வாயில்கள் மகிழ்ந்துரைக்கின்றனர். இதில் தலைவி தலைவனை ஏற்றுக் கொண்ட செயல் கருப்பொருட் பின்னணியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

எருமை புகுந்து உழக்கிய சேற்றிலேயே அதற்குரிய உணவாகிய ஆம்பலும் நெய்தலும் மலர்ந்து அதற்கும் இன்பம் கிடைப்பதுபோல (ஐங்கு.96) தலைவியும் தலைவனால் நலிவுற்றபோதும், அதனைப் பெரிதாகக் கருதாமல் அவன் வாயில் வேண்டி வந்தவிடத்து அகமும், முகமும் மலர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டால் என்று குறிப்பாகக் கூறுகின்றதைக் கருப்பொருட்கள் காட்டுகின்றன.

பாகன் கூற்றில் கருப்பொருட்கள்

வினைவயிற் பிரிந்து சென்ற தலைவன் அவ்வினை முடிந்து மீள்கின்றான். அங்ஙனம் வரும்பொழுதில் தன் காதலியை நினைத்துக் கவலையுறுதலை உணர்ந்த தேர்ப்பாகன், 'கவைக்கதிரைத் தின்ற பெண்மான் காட்டில் ஆண்மானுடன் தங்குவதுபோல, தலைவன் ஈட்டிய செல்வத்தைத் துய்க்கும் தலைவி தலைவனுடன் கூடி மனையிலே இன்புற்று வாழ்வாள் என்பதனைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றான் (நற்.121).

இங்ஙனம் தலைவன், தலைவி, தோழியரல்லாத பிற கூற்றுக்களில் தலைவன் தலைவியின் மனநிலையை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தொகுப்புரை

- ❖ 'கற்புப் பாடல்களில் கருப்பொருளாட்சி' என்னும் மூன்றாம் இயலில் பின்வரும் முடிவுகள் ஆராய்ந்தறியப்பட்டுள்ளன.
- ❖ தலைவன், தலைவியரின் இல்லறக் காதல் வாழ்க்கையைக் கூறும் கற்புப் பாடல்களில் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் பிரிவுப் பொருண்மையில் அமைந்துள்ளன.
- ❖ பகைவயிற் பிரிவு முல்லைத்திணையிலும், பொருள்வயிற் பிரிவு பாலைத்திணையிலும், பரத்தையிற் பிரிவு மருதத்திணையிலும் பாடப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு திணையிலும் வெவ்வேறு பிரிவுப் பொருண்மைகள் பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.
- ❖ கற்புப் பாடல்களில் திணைக்கேற்ப பாடற் பொருண்மைகளில் வேறுபாடு உள்ளதால் முல்லை, பாலை, நெய்தல், மருதம், குறிஞ்சி என திணைவாரியாக தலைவன், தலைவி, தோழி, பிறர் கூற்றுக்களில் அகமாந்தர் மனநிலையைக் காட்டக்கூடிய கருப்பொருட்களின் பங்கு பகுத்து ஆராயத்தக்கது.
- ❖ தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் முல்லைத்திணையில் தலைவன் போர் வீரனாக இருந்தாலும், தலைவிபால் அவனது அன்பும், அருளும் பாடல்களில் புனையப்பட்டுள்ளன. இதில் தலைவன் தலைவிமேல் கொண்டுள்ள அன்பு, பாசறையிலிருந்து அவளைப் பற்றி எண்ணுகின்ற நிலை, வினைமுற்றி மீளும்போது அவளது நிலையை எண்ணிப்

பாகனை விரைந்து போகும்படி வேண்டும் ஆர்வம், வினைமுற்றி மீண்டு வந்து தலைவியுடன் மகிழ்ந்திருக்கும் நிலை போன்றவை கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

- ❖ பாசறையிலிருக்கும் தலைவன் காட்டின் பொலிவையும் தலைவியின் நிலையையும் நினைத்து வருந்துகின்றதும் வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் குறித்த பருவம் வந்ததையும் உயிரினங்கள் தம் குட்டிகளோடு மகிழ்ந்திருக்கும் காட்சிகளைக் காட்டி, தன் விழைவைக் குறிப்பாகவும், வெளிப்படையாகவும் தேர்ப்பாகனுக்கு உணர்த்துகின்றதும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் மூலம் வெளிப்படுகின்றன.
- ❖ பாலைத்திணை தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் இல்லறக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக பொருள்வயிற் பிரிந்து செல்லும் தலைவன் இடைச்சுரத்தில் பாலைவழியின் கொடுமையை நினைத்தும், உயிரினங்கள் இணைந்திருக்கும் காட்சியைக் கண்டும் தலைவியின் நினைவுவர தடுமாறுகின்றதையும், தலைவியின் நினைவை மறக்கமாட்டாமல் இல்லத்திலே செலவழங்குவதையும், தலைவியின் ஆற்றாமையையும், காட்டின் கொடுமையையும், தலைவியின் இனிமையையும் காட்டும் விதமாக கருப்பொருட் பின்னணிகள் அமைந்துள்ளன.
- ❖ மருதத்திணையில் தலைவன் தன்னுடைய பரத்தமைப் பண்பால் தலைவி, தோழியால் கடிந்துரைக்கப்படுபவனாகவே காட்டப் படுகின்றான். எனவே, அவனே கூறுவன போன்ற பாடல்கள் மருதத்திணையில் அதிகம் இடம்பெறவில்லை.
- ❖ கற்புப் பாடல்களில் தலைவி கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் வினைவயிற் பிரிந்து செல்லும் தலைவனாலும், பொருள்வயிற் பிரிந்து செல்லும் தலைவனாலும், பரத்தையிற் பிரிந்து செல்லும்

தலைவனாலும் வருந்தும் தலைவியை முல்லை, பாலை, மருதநிலப் பின்னணியில் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

- ❖ முல்லைத்திணையில் கார்காலத்துப் பொலிவான காட்சிகள் தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் ஏக்கத்தைத் தூண்டுவதாகவும், பாலைத்திணையில் பாலை வழியின் கொடிய சூழல்கள் தலைவன் சென்ற வழியை நினைத்துத் தலைவி வருந்துவதற்குக் காரணமாகவும் அமைந்துள்ளதைக் கருப்பொருட் பின்னணிகள் காட்டுகின்றன.
- ❖ மருதத்திணையில் தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பை தலைவி இடித்துரைப்பதிலும், பரத்தையை இகழ்வதிலும் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.
- ❖ தலைவனின் இழிசெயல்கள் உயிரினங்களின் இழிசெயல்களுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன.
- ❖ கற்புப் பாடல்களில் தோழி கூற்றுக்களில் பிரிவாற்றாது வருந்தும் தலைவியை ஆற்றாவிப்பதிலும், அதற்குக் காரணமான தலைவனின் செயல்களை இடித்துரைப்பதிலும் கருப்பொருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.
- ❖ முல்லை, பாலை, மருதத்திற்குரிய பிரிவுப் பொருண்மைகள் சிறுபான்மை குறிஞ்சி, நெய்தல் பின்னணியில் பாடப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கங்கள்

1. ஆ. வேங்கடாசலம் பிள்ளை, அகநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள், ப.9
2. இராம. பெரிய கருப்பன், வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி - 1, ப, 39
3. நா. செயராமன், முல்லைப் பாடல்கள், ப.87
4. சா. சாம்பசிவன், தமிழ் இலக்கியத்தில் நெய்தல் திணை, ப.62
5. வ. குருநாதன், கம்பராமாயணத்தில் காதல், ப.220
6. நா. செயராமன், முல்லைப் பாடல்கள், ப.90
7. வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.79
8. இராமகிருட்டிணன், அகத்திணை மாந்தர், ப.178
9. இரா. செயபால், அகநானூறு உரைவிளக்கம், பா.123
10. இராமகிருட்டிணன், அகத்திணை மாந்தர், ப.179
11. மு. மணிவேல், தமிழ் இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகள், ப.13
12. நா. பாலகிருட்டிணன், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவழி நற்றிணை -
ஓர் ஆய்வு, ப.43
13. கா. காளிமுத்து, தொல்காப்பிய இலக்கியக் கொள்கைகளும்,
குறுந்தொகையும், ப.100
14. மு. வரதராசன், முல்லைத்திணை, ப.28
15. இராமகிருட்டிணன், அகத்திணை மாந்தர், ப.125

16. மனோண்மணி சண்முகதாஸ், குறுந்தொகை ஒரு நுண்ணாய்வு, பக்.73-74
17. தொல்காப்பியம், பொருளியல், நூ.27
18. நந்திக்கலம்பகம், பா.3
19. அ.ச. ஞானசம்பந்தன், அகமும் புறமும், ப.157
20. வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.83
21. அ. தட்சிணாமூர்த்தி, ஐங்குறுநூறு உரைவிளக்கம், பா.347
22. சிலம்பொலி செல்லப்பன், சங்கத்தேன் (கட்டுரை), ப.176
23. தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், நூ.14
24. இராமகிருட்டிணன், அகத்திணை மாந்தர், ப.93
25. மேலது, ப.95
26. சரளா இராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.291

இயல் நான்கு கருப்பொருளாட்சியில் உள்ளுறை, இறைச்சி, குறிப்புப்பொருள்

சங்கப் புலவர் மானிட வாழ்வைப் பாடுவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டனர். மனித வாழ்வின் கூறுகளையெல்லாம் அழகுற எடுத்துரைப்பதற்கு இயற்கை பின்னணியாக முதற்பொருள், கருப்பொருளைப் புனைந்தனர். இதில் கருப்பொருட் பின்னணிகள் மனித உணர்வுகளைச் சுட்டும் குறியீடாகவும், சங்ககால மக்களின் வாழ்வியலைக் காட்டும் களஞ்சியமாகவும் அமைந்துள்ளன. கருப்பொருட் பின்னணியில் வரும் உயிரினங்கள், தாவரங்கள், மலர்கள் போன்றவற்றை உள்ளது உள்ளதுபோல், அறிவியல் நோக்கோடு சங்கப் புலவர்கள் புனைந்துள்ளனர். இது இயற்கையை நுட்பமாக ஆராய்ந்த சங்கப் புலவரின் ஆளுமைத் திறனைக் காட்டுகின்றது. இங்ஙனம், சங்க அகப்பாடல்களில் பயின்று வரும் கருப்பொருட்கள் உரிப்பொருளை விளக்கும் குறியீடாகவும் சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழலைக் காட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளதோடு சங்கப் புலவரின் இயற்கையாளுமைத் திறனையும் வெளிக்காட்டுகின்றன எனலாம்.

சங்க அகப்பாடல்களில் குறிப்புப்பொருள்

சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் அகமாந்தர்களின் உணர்வுகள் நுட்பமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. உணர்வுகளைச் சொற்களால் அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ளும்படிக் கூறுவது எளிதல்ல. உள்ளத்து உணர்வுகள் அனைத்தையும் வெளிப்படையாகக் கூறிவிட முடியாது. குறிப்பாகவும், விரசமின்றி நயத்தக்க நாகரிகத்துடனும் அழகுற எடுத்துரைக்க வேண்டும். சொல்வதை அழகுறச் சொல்வதற்கும் படிப்போர் உள்ளத்தை

ஊடுருவித் தைக்கும் வகையில் சொல்லுவதற்கும் கவிதையில் குறிப்புப் பொருள் பயன்படுகின்றது.

‘நல்ல கவிதைகள் எல்லாம் ஓரளவேனும் குறிப்புப்பொருள் உடையனவாக இருக்கும். சொல்லுக்குரிய நேர்பொருள் அளவில் இல்லாமல் சொற்பொருளுக்கு மேலும் உட்பொருள் பொதிய அமைவதே பெருங்கவிதை, நற்கவிதை என்பது உட்பொருள் பற்றிய மார்கரெட் கில்மனின் கூற்று சங்க இலக்கிய அகப்பாடலுக்கும் பொருந்துவதாக உள்ளது’.¹ சங்கப் புலவர்கள் அகமாந்தர்களின் உணர்வுகளை விளக்குவதற்குக் குறிப்புப்பொருளை உத்தியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஒரு செய்தியை வெளிப்படையாகச் சொல்வதைக் காட்டிலும் உட்பொதிந்து மறைத்துக் கூறுகின்றபோது ஆர்வமும், சுவையும் அதிகரிப்பதோடு அதில் கூறுகின்றவரின் பண்பாடும், நாகரிகமும் வெளிப்படுகின்றது. இவ்வாறு எந்தவொரு உணர்ச்சியையும் வெளியிடுவதால் ஏற்படும் விளைவைச் சிந்தித்துப் புலவன் அதை வெளிப்படையாகவோ, மறைமுகமாகவோ வெளியிடுகின்ற அணுகுமுறையால் கலைவடிவம் கொடுக்கின்றான். அங்ஙனம் புலவன் மறைமுகமாக உணர்வுகளை வெளியிடுவதற்குக் கையாண்ட உத்திமுறை குறியீடாகும். எனவேதான், ‘குறியீடுகள் அக இலக்கியத்தின் உயிர்நாடி, படைப்பிலக்கியத்தில் உணர்ச்சிக்குக் கலைவடிவம் கொடுத்துத்தான் வெளியிட வேண்டும். இந்த உணர்ச்சியை வெளியிடுவதற்கு ஏற்ற ஒரு வழி குறியீடமைத்துப் பாடுதல் ஆகும்’² என்கிறார் ஏ.வி. சுப்பிரமணியன்.

‘நவீன தொடர்புச் சாதனங்களைவிட மிகவும் சுருக்கமாகவும், நுட்பமாகவும் உலகியலைப் பற்றி ஒரு தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் உணர்த்தும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறது. அதற்கே சிறப்பாயமைந்த குறியீட்டுச் செய்தி முறையால் கூறப்படாதவற்றையும் குறிப்பாயுணர்த்தும் சக்தி அதற்குண்டு’³ என்று குறியீடமைத்துப் பாடுவதின் முக்கியத்துவம் குறித்து மரோட்டிலாஜோஸ் கூறுவதைக் க. கைலாசபதி குறிப்பிடுகின்றார். அந்த வகையில் சங்க

அகவிலக்கியத்தில் வரும் குறிப்புப் பொருளான உள்ளுறை, இறைச்சியில் இடம்பெறும் கருப்பொருட்கள் குறியீட்டமைப்பினைப் பெற்றுள்ளன.

குறிப்புப் பொருளுணர்த்தும் உள்ளுறை உவமமும், இறைச்சியும்

உள்ளுறை உவமம், இறைச்சி ஆகிய குறிப்புப் பொருள் உத்திகள் சங்க இலக்கிய அகப்பாடலுக்கே உரியன. சொற்களால் உரைக்க முடியாததை உணர்த்தவும் மறைக்க வேண்டுவதைக் குறிப்பாக உணர்த்தவும் சங்கப் புலவர்கள் பயன்படுத்திய உத்திகளே இவை. கருப்பொருட்களை குறியீடுகளாக்கி உரிப்பொருளை உணர்த்த சங்கப் புலவர் மிகச்சிறப்பாகக் கையாண்ட இலக்கியக் கருவிகள் இவை. இவற்றைப் பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறுவதிலிருந்து அவர் காலத்துக்கு முன்னரே இவற்றின் பயன்பாடு இருந்ததை அறியலாம். கருப்பொருளைச் சொல்லி அதற்கு ஒப்புமையுடைய வேறொன்றை உவமேயமாக உய்த்துணர்ந்து பொருள் கொள்ளுமாறு நுட்பமாகப் புலப்படுத்துவதே உள்ளுறை உவமம் ஆகும். இது ஒப்புமையால் குறிப்புப் பொருள் தருவது. முழுபாடலிலும் கருப்பொருட் காட்சி இடம்பெற அப்பாடல் உணர்த்தும் பொருளுடன் மேலும் ஒரு குறிப்புப் பொருள் தருவது இறைச்சியாகும்.

இங்ஙனம் பாடுபொருளைக் குறிப்பாக வெளியிடுவதில் பல படிநிலைகளைத் தொல்காப்பியர் கூறியிருந்தாலும் உள்ளுறை, இறைச்சி என்பன அகப்பாடலுக்கு அடிப்படையானவையாக அமைந்துள்ளன.

உள்ளுறை இறைச்சியும் கருப்பொருளும்

‘ஒருவன் தான் நினைத்ததை நினைத்த வண்ணம் கூறுவது வெளிப்படை. அதைவிடுத்து, தான் சொல்வது மற்றவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாது, யாருக்குச் சொல்லப்படுகிறதோ அவர்களால் மாத்திரமே உணரப்பட வேண்டும் என்ற பொருளில் உரைப்பது குறிப்பு’.⁴

அகவிலக்கியத்தில் வரும் குறிப்புமொழியே உள்ளுறையும் இறைச்சியுமாகும். தொல்காப்பியர் உள்ளுறை, இறைச்சியை இலக்கிய உத்தியாகப் பயன்படுத்துவதற்கானக் கோட்பாடுகளை வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். அதாவது, அகப்பாடல்களை இயற்றும் புலவன் உள்ளுறை, இறைச்சியைத் தம் பாடல்களில் அமைக்கும்போது கருப்பொருட்களை அடிப்படையாக வைத்தே அமைக்க வேண்டும் என்பது உள்ளுறை, இறைச்சி குறித்துத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் கோட்பாடுகளுள் ஒன்றாகும். அவர் அகத்திணையியலில்,

**“உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலனெனக்
கொள்ளும் என்ப குறியுணர்ந் தோரே”⁵**

என்று உள்ளுறையின் நிலைக்களன் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால், அவர் இறைச்சிக்குரிய நிலைக்களனைக் கூறவில்லை. ‘இறைச்சிதானே பொருட் புறத்ததுவே’ என்ற நூற்பாவிற்கு உரையெழுதும்போது நச்சினார்க்கினியர், கருப்பொருளின் புறத்தே பெறப்படும் குறிப்புப்பொருள் என்பது புலப்பட உரைப்பதனால்⁶ இறைச்சியும், கருப்பொருள் அடியாகவே வரும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு குறிப்புப்பொருளான உள்ளுறையும் இறைச்சியும் அகப்பாடல்களில் பயின்று வருவதற்குக் கருவாக கருப்பொருட்கள் அமைகின்றன எனலாம்.

கருப்பொருளும் குறிப்புப் பொருளும்

குறிப்புப்பொருளைப் புலவர்கள் இயற்கையில் காணப்படும் கருப்பொருட்களைக் கொண்டு நயமான மொழிகளால் பாடியுள்ளனர். குறிப்புப் பொருளில் குறியீடாக வரும் கருப்பொருட்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் அதே குறியீட்டுப் பொருளை ஏற்பதற்கு மனித உணர்வுகளோடு ஒத்திருத்தல், இயற்கைப் பொருட்களின் பண்புகளோடு ஒத்திருத்தல் ஆகியன

காரணமாகின்றன. சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் இடம்பெறும் கருப்பொருட்கள் மிகுதியும் இயற்கைக் குறியீடுகளாக இருப்பதால் அவற்றுள் பொருத்தமானவற்றை அமைத்துக் காதல் ஒழுக்க உணர்வுச் சூழல்களைச் சிறப்பாகப் புலவர்கள் புனைந்துள்ளனர் எனலாம்.

இவ்வாறு கருப்பொருட்கள் குறிப்புப் பொருள் உணர்த்துவதை, 'கருப்பொருள் உவமமாக நின்று குறிப்புப் பொருளுணர்த்துவது, திணை உணர்த்துவது, சூழலைக் காட்டுவது எனும் முச்செயலைப் புரியும் செறிந்த குறியீடாக விளங்குகிறது'⁷ என்ற அப்துல்ரகுமான் கருத்தாலும் அறியலாம்.

இங்ஙனம் கருப்பொருட்கள் உள்ளுறை, இறைச்சியில் குறிப்புப் பொருளை ஏற்கக்கூடிய அகமாந்தரின் செயல்களைச் சுட்டக்கூடிய குறியீடாக அமைந்து திணைக்குரிய உரிப்பொருள் செய்தியை விளக்குகின்றன.

கருப்பொருளும் குறியீடும்

'காதல் மாந்தர்கள் தம் குறிப்பினை அமைப்பதற்கு நம் முன்னோர் கண்டெடுத்த இனிய நேரிய, நாகரிக வழியே உள்ளுறை உவமம்'⁸. அக இலக்கியத்திற்கே சிறப்பாய் உரியது. 'அகப்பொருளாம் ஐந்திணைக் கண்ணேதான் ஆளுதற்குரியது. கருப்பொருள் என்னும் இயற்கைச் சூழலிலிருந்து புனையப்படுவது. வெளிப்பார்வைக்குச் செடி, கொடி, மரம், பறவை, விலங்குகளின் செயல்களைப் புனைவதுபோல் காணப்படும். இவற்றை நேரடியாகச் செவ்வன புனைவு செய்வது அகப்புலவர்களின் நோக்கமன்று. உள்ளொன்று வைத்து அதற்கிணையான புறமொன்று கூறுவர். அகமாந்தர்கள் கேட்போர் உணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் இவ்வுள்ளுறை இறைச்சி வாயிலாகக் குறிப்பிட்ட மனவோட்டங்களை முன்னிறுத்துகின்றனர்'⁹ என்று சரளா. இராசகோபாலன் கூறுவதிலிருந்து அகமாந்தர்களின் உணர்வுகளைக் குறிப்பாக வெளியிடுவதில் கருப்பொருட்களின் பயன்பாட்டை அறிய முடிகின்றது.

அகவாழ்க்கையில் தலைவன் தலைவியின் ஒவ்வொரு காலச்சூழல்களிலும் அவர்களின் தனித்துவமான பண்புகளும், உணர்வு நிலைகளும் வெளிப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணமான அகமாந்தரின் செயல்களும், தன்மைகளும் கருப்பொருட் குறியீடுகள் மூலம் உள்ளுறை, இறைச்சியில் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. இதில் கருப்பொருட்களான மக்கள், விலங்குகள், பறவைகள், தாவரங்கள், மலர்கள், நிர்வாழ் உயிரினங்கள் போன்றவற்றின் செயல்பாடுகள், தன்மைகள், நிலைப்பாடுகள், மாந்தர்களின் உணர்வுகளைச் சுட்டும் குறியீடாக அமைந்துள்ளன.

கருப்பொருட்கள் உரிப்பொருளை விளக்கும் குறியீடாதல்

களவிலும், கற்பிலும் தலைவன் தலைவியின் உணர்வுகளையும் பிற மாந்தர்களின் உணர்வுகளையும் குறிப்புப்பொருளில் வரும் கருப்பொருட்களான உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள், தன்மைகள் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன. உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள்வழிப் பாடலில் இடம்பெறும் மாந்தர்களின் செயல்பாடுகளும் பல்வேறு சூழல்களில் தலைவன் தலைவியின் நிலைப்பாடுகளும், இல்லற வாழ்வுக் கூறுகளும் குறிப்பாக விளக்கப்படுகின்றன. களவு, கற்பு வாழ்வின் புணர்ச்சி, அலர், நொதுமலர், உடன்போக்கு, பிரிவு போன்ற சூழலைச் சுட்டுவதற்கும் உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள் குறியீடாக அமைந்துள்ளன.

செயல் குறியீடு

அகப்பாடல்களில் களவு, கற்பில் இடம்பெறும் தலைவன் தலைவி, தோழி, அன்னை, பாணன், பரத்தை, அயலோர் போன்றோரின் செயல்பாடுகளை உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன.

தலைவனின் செயல்களைச் சுட்டும் குறியீடு

களவு, கற்பு இரு கைகோள்களிலும் வரையாது களவு நீட்டித்தொழுகக்கூடிய, பரத்தமைப் பண்புடைய தலைவனையும், களவில்

வரைவிற்காகவும், கற்பில் தலைவியைக் காக்கவும், சுற்றும் பேணவும், பொருள்வயிற் பிரிந்து செல்லும் கடமைப் பண்புமிக்க தலைவனையும், உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள் குறிப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

வரையாது களவு நீட்டித்தொழுகும் தலைவன்

அகப்பாடல்களில் தலைவன் இன்ப நாட்டம் மிக்கவனாகக் காட்டப்படுகின்றான். களவில் இரவு, பகல் என மாறிமாறி குறியிடத்தில் தலைவியைச் சந்தித்து மகிழ்கின்றான். தலைவனின் களவொழுக்கத்தால் ஊராரின் பழிச்சொல்லிற்கு ஆளாகி தலைவி வருந்துகின்றாள். தலைவன் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் திருமணத்திற்கு முயற்சி செய்யாமல் களவிற்பத்தையே விரும்புகின்றான். அவனுடைய போக்கைக் கண்டித்து வரைவு கடாவுகின்றாள் தோழி. அதை ஏற்காமல் சந்திப்பு இடையீடு பட்டதற்கு வருந்துகின்றான் தலைவன். இதனால் அலர், இற்செறிப்புக்கு ஆளான தலைவி வருந்தும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இத்தகைய கட்டுக்கடங்காத களவு நாட்டமுடைய தலைவனை விலங்கு, பறவை, தாவரம், நீர்வாழ் உயிரினம், மக்கள், மலர்கள் போன்ற உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன.

யானை

யானை வரைதல் முயற்சியின்றிக் களவுப் புணர்ச்சியை விரும்பும் தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாக அமைந்துள்ளது.

“பெருந்தண் குளவி குழைத்த பாஅடி

இருஞ்சேறு ஆடிய நுதல கொல்களிறு

பேதை ஆசினி ஓசித்த

வீததர் வேங்கைய மலைகிழ வோற்கே?”

(நற்.51:8-11)

பச்சிலை மரத்தை முறித்து, சேற்றை நெற்றியில் அப்பிக்கொண்டு ஆசினியையும் முறித்து, வேங்கை மரத்தின்கீழ் தங்கியிருக்கும் களிறின் செயலைக்காட்டி வரையாது ஒழுகும் தலைவனை வரைவு கடாவுகின்றாள் தோழி. இங்கு களிறு தலைவனைச் சுட்டும் குறியீடாகும். தலைவியைக் களவில் புணர்ந்து ஊராரின் பழிச்சொல்லிற்கு ஆளாகியும், மணம் புரிவதற்கு முயலாமல் களவையே விரும்பும் தலைவனை, 'சேற்றை நெற்றியில் அப்பிக் கொண்ட களிறு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மேலும், தலைவியின் தந்தைக்கு அஞ்சி வரைய முயலாதிருக்கும் தலைவனை, 'வெருவத் தகாத குரம்பையை வெருவத்தக்க புலியென்று கருதி வெருவும் யானை' (அகம்.12) குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

தலைவன் வரைய காலம் தாழ்த்துவதால் ஊராரின் அலர், அன்னையின் இற்செறிப்பு ஆகியவற்றால் தலைவியின் நலன் கெடுவதற்குக் காரணமான தலைவனின் செயலை ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருக்கும் யானையின் உயிர்ப்பொலி வேங்கை மலர்களை உதிர்த்த செயல் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

“ஆங்கு அறிந்திசினே தோழி! வேங்கை

வியா மென்சினை வீசுக யானை

ஆர்துயில் இயம்பும் நாடன்”

(குறுந்.247:4-6)

தலைவன் களவிற்பத்தை நீக்கி இல்லற வாழ்வின் சிறப்பை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பும் தோழியின் வரைவு கடாதலை களவிற்பத்திற்கு இடையூறாக எண்ணி வருந்தும் தலைவனின் செயலை, 'வேங்கைப்பூ மலர்ந்துள்ள மரத்தைப் புலியெனக் கருதித் தன் கொம்பால் வேங்கை மரத்தின் அடிப்பகுதியைக் குத்தி, கொம்பை எடுக்க முடியாமல் வருந்தும் மதயானையின் செயல் (கலி.38) குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

குரங்கு

தலைவன் களவில் தலைவியின் நலன் நுகர்ந்து சென்றதால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைக் குரங்கின் செயல் மூலம் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டி வரைந்து

கொள்ளுமாறு தோழி வரைவு கடைவுகின்றாள். 'கானவன் காவல் மறந்த செவ்வி அறிந்து முசுக்கலை பலாவின் பழத்தை உண்டதால் ஏற்பட்ட மணம் எல்லோராலும் அறியப்பட்டது. இதனால், கானவர் மரந்தொறும் வலைகளை மாட்டினர். குரங்கின் இச்செயல் அலர் இற்செறிப்புக்குள்ளான தலைவி காவலில் வைக்கப்படுவதற்குக் காரணமான தலைவனின் செயலைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது. இதில், முசுக்கலை தலைவனையும், பலாப்பழம் தலைவியையும் குறிக்கும் குறியீடாகும்.

களவிற்பத்தில் மயங்கி வரைதல் முயற்சியின்றி இருக்கின்றான் தலைவன். வாழைக்கனியும் பலாவும் கனிந்து விழுந்து உண்டாகிய தேறல் பாறைச்சுனையில் தேங்கிக்கிடக்க, அதை அறியாது உண்ட கடுவன் அருகிலுள்ள மிளகு படரும் சந்தன மரத்தில் ஏறமாட்டாது மயங்கி உறங்கும் காட்சியைக் கூறி வரைவு கடைவுகின்றாள் தோழி.

“கோழிலை வாழைக்கோள் முதிர் பெருங்குலை

ஊழுறுதீம்கனி உண்ணுநர்த் தடுத்த

சாரற் பலவின் சுளையொடு ஊழ்படு

பாறை நெடுஞ்சுனை விளைந்த தேறல்

அறியாது உண்ட கடுவன் அயலது

கறிவளர் சாந்தம் ஏறல் செல்லாது

நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்து கண்படுக்கும்”

(அகம்.2:1-7)

இதில் கடுவன் தலைவனைச் சுட்டும் குறியீடாக அமைந்துள்ளது. 'சந்தன மரமானது பிற மரங்களின், செடிகளின் வேர்களிலிருந்து உணவைப் பெறவில்லை எனில் வைரம் பாயாது'¹⁰ என்று பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய தாவரவியல் செய்தியை மிளகு படர்ந்த சந்தன மரத்தின் புனைவு மூலம் சங்கப் புலவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

இரவிலும், பகலிலும் சந்திப்பதால் உண்டாகும் தீமையை நினைவாகத் தலைவியோடு களவிற்பம் துய்க்க விரும்பும் தலைவனை, 'குறவர் முன்றிலில் தீமையை உணராது கடுவனொடு இணைந்திருக்கும் மந்தி' குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது (ஐங்கு.277).

புலி

தோழி தலைவனின் களவொழுக்கப் பண்பைப் புலியின் செயலைச் சுட்டிச் செறிப்பறிவுறுத்தி வரைவு கடைவகின்றாள். போரில் வல்லமைமிக்க புலியானையைக் கொல்லும் முயற்சியில் தவறிழைத்து, அதனை எங்கும் இயங்கவிடாமல் ஓரிடத்தில் மறைந்திருக்கும்படி செய்த செயலைச் சுட்டிக்காட்டும் தோழி, தலைவன் அறிவில் சிறந்தோனாயினும், தலைவியை மணந்துகொள்ள காலம் நீட்டிக்கின்ற செயலால், தலைவியை எங்கும் செல்லவிடாது இற்செறிப்புக்கு உள்ளாக்கினான் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றாள். இதனை,

“இரும்பிடி கன்றொடு விரைஇய கயவாய்ப்

பெருங்கை யானைக்கோள் பிழைத்து இரீஇய

அடுபுலி வழங்கும் ஆரிருள் நடுநாள்”

(அகம்.118:7-9)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றது.

களவுப் புணர்ச்சியை விரும்பித் தலைவியின் நலத்தைக் கவர்ந்து செல்லும் தலைவனை, 'மடப்பிடியின் கன்றினை உணவாகக் கொள்ள வேண்டிக் காலம் பார்த்துப் பலா மரத்தின் நிழலில் பதுங்கியிருக்கும் புலி' (ஐங்கு.216) குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது. மேலும், தலைவியை மணந்து கொண்டு மெய்யான இன்பத்தை நுகரக் கருதாது களவு நீட்டிக்கும் தலைவன் செயலை, 'பொய்யாகச் செய்து வைத்த பெண்புலி உருவினைப் புணர்ந்து

வேட்கைத் தீரும் வயப்புலியின் செயல்' (ஐங்கு.246) குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

பன்றி

இரவுக்குறியில் வந்தொழுகும் தலைவனைப் பன்றியின் செயல்களைச் சுட்டிக்காட்டி வரைவுக்குத் தூண்டுகின்றாள் தோழி.

“எய்ம்முள் அன்ன பருஉமயிர் எருத்தின்
செய்யும் மேவல் சிறுகட் பன்றி
ஓங்குமலை வியன்புனம் பஹியர் வீங்குபொறி
நாழை நுழையும் பொழுதில் தாழாது
பாங்கர்ப் பக்கத்துப் பல்லி பட்டென
மெல்ல மெல்ல பிறக்கே பெயர்ந்துதன்
கல்லளைப் பள்ளி வதியும் நாடன்!”

(நற்.98:1-7)

இதில் பன்றி சிறுவழியில் நுழையும்போது பல்லியின் ஒலிகேட்டுத் திரும்புவது, தலைவன் காவலராலும், நிலவு வெளிப்படுவதாலும் தலைவியைச் சந்திக்காமல் செல்லுவதைக் குறிக்கின்றது. களவுப் புணர்ச்சியில் மறைமுகமாக சந்திப்பதில் ஏற்படும் இடையூறுகளைப் பன்றியின் செயல்மூலம் சுட்டிக்காட்டி வரைவு கடைவுகின்றாள் தோழி.

இரவுக்குறியில் தலைவன் வந்து செல்லுவது வெளிப்படும் நிலையைத் திணையை உண்பதற்காக வரும் பன்றி நிமித்தம் பார்த்து வந்தாலும் கானவர் சுடரினைக் கொளுத்த அதன் செயல் வெளிப்படுவது குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது (அகம்.88). தலைவன் களவொழுக்கத்தால் ஏற்படும் இற்செறிப்பிலிருந்து தலைவியைக் காத்து மணக்க வேண்டும் என்ற தன் விழைவை, ‘ஆண்பன்றி பெண்பன்றியைக் காக்கும்’ செயலைக் காட்டிக் குறிப்பிடுகின்றாள் (அகம்.48).

கரடி

தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்க வழியின் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாமல் வருகின்ற செயலைக் கரடியின் செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

‘புலி களிற்று யானையுடன் போரிட்டு முரணி நிற்கும் சோலையில் அஞ்சாமல் இயங்கும் கரடி’ (நற்.192), கட்டுக் காவல்களுக்கு அஞ்சாமல் களவில் சந்திக்க வரும் தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாக அமைந்துள்ளது.

இரவில் கொடிய விலங்குகள் திரியக்கூடிய வழியில் வந்து தலைவியை வருந்தச் செய்யும் தலைவன் செயலை, ‘புற்றிலிருந்து இரையை அகழ்ந்தெடுக்கும் தன் முயற்சியில் நகம்பட்டு பாம்பு வருந்துவதற்குக் காரணமான கரடியின் செயல்’ குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (அகம்.8).

நாரை

“கழிதேர்ந்து அசைஇய கருங்கால் வெண்குருகு

அடைகரைத் தாழைக் குழிஇ பெருங்கடல்

உடைதிரை ஒலியின் துஞ்சம் துறைவ!”

(குறுந்.303:1-3)

என்ற இப்பாடலில் இரையை உண்டு தாழையின் நிழலில் இனத்துடன் கூடி, கடலை தாலாட்ட உறங்கும் நாரை, தலைவியின் நலனுகர்ந்து தன் மனையில் சுற்றத்தாருடன் கூடி, மகிழ்ந்து ஊர் அலர் தூற்ற திருமணத்திற்கு முயற்சி செய்யாமல் சோம்பிக் கிடக்கும் தலைவனைச் சுட்டும் குறியீடாகும். இதேபோல், களவில் தலைவன் தலைவியின் நலனுகர்ந்து திருமணத்திற்கு முயலாது இருக்கின்றதை,

புன்னை மரத்தில் அமர்ந்து தாதுக்களை உதிரச் செய்யும் நாரையின் செயலும் (நற்.375), கயல்மீனை உண்டு வைக்கோற் போரில் தங்கும்

நாரையின் செயலும் (ஐங்கு.9), ஞாழல் மரங்கள் அடர்ந்த சோலையில் தனித்து உறங்கும் நாரையின் செயலும் (ஐங்கு.144) குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன.

கிளி

களவில் தலைவன் காவலர் காத்து நிற்கவும் அதையும் மீறி களவொழுக்கத்தையே விரும்பி ஒழுகுவதை, 'தலைவி விரட்டவும் தொடர்ந்து திணையை மேய்ந்த வண்ணம் இருக்கும் கிளியின் செயலும்' (ஐங்கு.282), தலைவன் தலைவியின் பெற்றோருக்கு அஞ்சி திருமணத்திற்கு முயலாதிருக்கின்ற செயலை, 'இடையூறு செய்யாத வருடையைக் கண்டு திணை மேய்கின்ற கிளி அஞ்சும் செயல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது (ஐங்கு.287).

கோழி

தலைவன் தலைவியை மறந்து தன்னூரில் மறைந்து வாழ்கின்றதை, 'கோழி மலரை வெறுத்து மிளகுக் கொடியில் துயிலும் செயல்' (நற்.297) குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

வண்டு

மலர்விட்டு மலர் தாவி தேனை உண்டு இமிரும் வண்டு பல இடங்களில் இன்ப நாட்டமுடைய தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாக வந்துள்ளது. இதனை,

“காந்தள் ஊதிய மணிநிறத் தும்பி

தீந்தொடை நரம்பின் இமிரும்”

(நற்.17:10-11)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில் காந்தளின் தேனை உண்டு யாழின் ஒலியைப் போல இமிரும் வண்டு, மீண்டும் மீண்டும் களவொழுக்கத்திலேயே திளைக்க விரும்பும் தலைவனைக் குறிக்கின்றது.

காக்கை

சிறுவெண்காக்கை இரையைப் பெறமுயலாது புன்னையின் கோட்டில் தங்கிய செயலும் (ஐங்கு.161), பூ மணம் கமழும் சோலையில் இரையை உண்டு தங்கியிருக்கும் செயலும் (ஐங்கு.162) தலைவன் கற்பு வாழ்க்கையைப் பற்றிய எண்ணமற்றவனாய்க் களவின்பம் வாய்த்த அளவிலேயே அமைதியடைந்து தலைவியைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் இருப்பதைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

பலா

பலா புறத்தில் முள்ளையும், உள்ளே இனிய கனியையும் உடையது. தலைவியின் மீது அன்பு கொண்டிருந்தாலும் களவொழுக்கப் பண்பால் வருத்துகின்ற தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாக பலா அமைந்துள்ளது.

“சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழம்

இருங்கல் விடரளை வீழ்ந்தென வெற்பில்

பெருந்தேன் இறாஅல் சிதறும் நாடன்”

(ஐங்கு.214:1-3)

களவில் தலைவியைச் சந்தித்து இன்புற முடியாமல் தான் வருந்துவதோடு திருமணத்திற்கு முயலாமல் தலைவியையும் வருத்துகின்ற தலைவனின் செயலை, ‘பலாப்பழம் இருள்கூழ்ந்த மலைப்பிளவில் விழும்பொழுது அங்குள்ள தேனடையையும் சிதைத்து விழும் செயல்’ குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. இதில் பலா தலைவனையும், தேனடை தலைவியையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

மாமரம்

திருமணம் செய்யாது காலம் நீட்டிக்கும் தலைவனிடம் தலைவியை உடன்கொண்டு சென்று மணக்குமாறு கூறுகின்றாள் தோழி. அவள் மலர்ந்து மணம் கமழும் மாமரத்தையும், புலால் நாற்றம் வீசும் சிறுமீனையும் ஒருங்கே

கொண்ட தலைவனின் ஊரைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றாள். இதன்மூலம் திருமணம் புரிந்து இல்லறத்திலே சிறக்க தலைவி காத்திருப்பதையும், களவு வெளிப்பட்டதால் அலர் தூற்றுவோர் பழித்துரைக்க ஆயத்தமாக இருப்பதையும் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றாள். இதில் மாமரம் தலைவியையும், சிறுமீன் அலர் தூற்றுவோரையும், புலால் நாற்றம் அலரையும், மலரின் மணம் திருமணத்தையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாக வந்துள்ளன (ஐங்கு.10).

புன்னை

மலராமல் குவிந்த புன்னையின் மொட்டு புலவுநாறும் நீர்தெளித்து மலர்ந்து, நாற்றத்தைப் போக்கும் செயல், களவு நீட்டிப்பால் தலைவி அடைந்த துயரை, திருமணத்தால் போக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

“மண்ணாப் பசுமுத்து ஏய்ப்ப குவியிணர்ப்

புன்னை அரும்பிய புலவுநீர்ச் சேர்ப்பன்”

(நற்.94:5-6)

நீர்காக்கை

பாங்கன் மூலமாகவும் தோழி மூலமாகவும் தலைவியைச் சந்தித்து இன்பம் துய்த்த தலைவன் வரைவுச் சிந்தனையின்றி தன்னூரில் சென்று தங்கியதை, மக்கள் இட்ட பலிச்சோற்றை உண்ட காக்கை அங்காடியில் உள்ள இறாமீனைக் கவர்ந்து உண்டு கூம்பில் சென்று தங்கிய செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது (நற்.258).

நண்டு

கொக்கின் பார்வைக்கு அஞ்சிய நண்டு தன் வளைக்குச் செல்வது அலர்மொழிகளுக்கு அஞ்சி தலைவன் திருமண முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (குறுந்.117).

சுறா

பரதவரின் வலையைக் கிழித்துக்கொண்டு செல்லும் சுறாவின் செயல் (நற்.303), தலைவி தன் அன்பினால் பிணிக்கவும் தலைவன் திருமணத்திற்கு முயலாமல் களவிலேயே ஒழுகுவதைக் குறிக்கின்றது.

குறவர்

குறவர்கள் மின்மினியை விளக்காகக் கொண்டு மழைமேகத்தின் இயக்கத்தை அறியும் செயல் தலைவன் காவல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தலைவியின் நிலையைத் தோழியின் துணைகொண்டு அறிவான் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (நற்.44).

தலைவன் தலைவி பிரிவுத் துயரத்தால் வருந்தி இறக்கும்வரை பொறுமையாய் இருந்து பிறகு திருமணத்திற்கு முயற்சி செய்வான் என்பதை, மாமரத்திலிருந்து வெப்பம் தாங்காமல் காம்பு ஒடிந்து வெம்மி வீழும் மாவடுக்களைத் தொகுக்கும் குறவரின் செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

“நறுவடி மாஅத்து மூக்கிறுபு உதிர்ந்த
ஈர்ந்தண் பெருவடு பாலையில் குறவர்
உறைவீழ் ஆலியின் தொகுக்கும் சாரல்
மீமிசை நல்நாட்டவர் வரின்
யானுயிர் வாழ்தல் கூடும் அன்னாய்!”

(ஐங்கு.213)

பாணர்

தலைவன் தன் களவொழுக்கத்தை நீட்டிக்க வஞ்சக வார்த்தைகளைக் கூறித் தலைவியை வஞ்சிப்பதை, பாணன் தூண்டிலில் இரையை மாட்டி கருவுற்ற கயல்மீன் என்றும் பாராமல் அதனைக் கொல்லும் செயல் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது (ஐங்கு.111).

கானவர், வேடர்

கானவர் அகில் கட்டையைச் சுடும் புகை மேகம்போல் மறைக்கும் செயல், களவிற்பத்தை இல்லற இன்பத்தைவிட சிறந்ததாகக் கருதி தலைவன் மயங்குவதைக் குறிக்கின்றது (நற்.282).

தேனினை எடுக்க வந்த வேடர் தமாலக் கொடியை அறுக்கின்ற செயல் (நற்.292) தலைவியின் நலன் நுகர வரும் தலைவன் மணந்து கொண்டு அவளுடைய துயரைப் போக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்தியது.

பரதவர்

பரதவர் தமது தொழிலாகிய மீன் வேட்டைக்குச் செல்லாது தேடாமல் கிடைத்த சுறாமீனைக் கூறுபோட்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கும் செயல், தலைவன் உயர்குடிக்குரிய நன்னெறிகளைக் கடைபிடிக்காது கண்டோர் இகழும் களவொழுக்கத்தையே விரும்பி ஒழுகி, பலரும் அலர் தூற்றுமாறு நடந்து கொண்டதைக் குறிக்கும் குறியீடாகும் (அகம்.10).

மேலே கூறிய கருத்தையே 'நுழையர் கடலுள் சென்று பிடித்து வந்த மீனை நுழையர் எல்லோருக்கும் வழங்கி உயிரைக் கொன்ற வருத்தமின்றி படுத்து உறங்கும் செயலும் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (அகம்.30).

மீனவர்

மீனவர் புன்னை மரத்தின் நிழலில் தங்கியிருந்து கடலில் செல்லத்தக்க காலம் பார்த்து வலையைக் காயவைக்கும் செயல், தலைவன் சிறைப்புறமாக நின்று தலைவியைக் கூடுவதற்கு யாருமில்லாத காலம் பார்க்கும் செயலைக் குறித்தது (நற்.4).

கடமைப்பண்பு மிக்க தலைவன்

வரைவிற்காகவும், இல்லற வாழ்வினை மேற்கொள்ளவும் தலைவியையும் சுற்றத்தாரையும் பேணவும் தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்து போகின்றான். இத்தகைய கடமை உணர்ச்சிமிக்க தலைவனின் செயல்களை உயிரினங்களின் செயல்கள் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன.

யானை

பாலை நிலத்தில் பிடியின் துயர்களையும், களிற்றின் செயல் பொருள்வயிற் பிரிந்து சென்று ஈட்டியப் பொருளோடு தலைவியைக் காக்க விரும்பும் தலைவனின் செயலைக் குறிக்கின்றது. இதனை,

“கல்லூற்று ஈண்டல கயனற வாங்கி
இரும்பிணர்த் தடக்கை நீட்டி நீர்நொண்டு
பெருங்கை யானை பிடியெதிர் ஓடும்
கானம் வெம்பிய வறங்கூர் கடத்திடை” (நற்.186:1-4)

“வேனில் நீடிய வானுயர் வழிநாள்
வறுமை கூரிய மண்ணீர்ச் சிறுகுளத்
தொடுகுழி மருங்கில் துவ்வாக் கலங்கல்
கன்றுடை மடப்பிடி கயந்தலை எண்ணி
சேறுகொண்டு ஆடிய வேறுபடு வயக்களிறு” (அகம்.121:2-6)

என்ற பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. பிடியின் வெப்பத்தைப் போக்க துதிக்கையில் தண்ணீரை முகர்ந்து கொண்டு ஓடும் களிறும், பிடியைத் தண்ணீரால் கழுவும் களிறும் தலைவன் பொருளீட்டி வந்து தலைவியைக் காப்பான் என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றன.

குரங்கு

குரங்கு தன் குட்டியையும் துணையையும் பாதுகாக்கும் செயல் தலைவன் தலைவியையும் சுற்றத்தையும் காக்கும் செயலைக் குறிக்கின்றது.

மந்தி கொடிய விலங்குகளுக்கு அஞ்சாது பதமாகச் சென்று பசவிடமிருந்து பாலைக் கறந்து தன் குட்டிகளுக்கு ஊட்டிக் காக்கும் செயல் (நற்.57), தலைவன் கொடிய பாலை வழியில் சென்று பொருளீட்டி வந்து தலைவியைத் திருமணம் செய்து காப்பதைக் குறிக்கின்றது. இதில் மந்தி தலைவனையும், குட்டி தலைவியையும் குறிக்கும் குறியீடாகும்.

தலைவியை வேறொருவர் மகட்கொடை பேசி வருவதை அறிந்து அவளை மணந்து கொள்வதற்காகப் பொருளீட்டி வரச்செல்லும் தலைவனை, புலி உருமும் சப்தம் கேட்டு அஞ்சி உயர்ந்த மலைப்பகுதிக்குத் தப்பித்துச் செல்லும் கடுவனின் செயல் (ஐங்கு.274) சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

“மந்திக் கணவன் கல்லாக் கடுவன்

ஒண்கேழ் வயப்புலி குழுமலின் விரைந்துடன்

குன்றுயர் அடுக்கம் கொள்ளும் நாடன்

சென்றனன் வாழி, தோழி! என்

மென்தோட் கவினும் பாயலும் கொண்டே”

(ஐங்கு.274)

தலைவன் பொருளீட்டி வந்து தலைவியுடன் சுற்றத்தாரையும் பேணும் செயலை, கடுவன் பலாமரத்தின் முள்ளையுடைய கனியைத் தழுவிய வண்ணம் மந்தியை அழைக்கும் செயல் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (அகம்.352).

புலி

பிரிவாற்றாத தலைவியை வற்புறுத்தும் தோழியின் கூற்றில் தலைவனின் வீரமும், கடமையுணர்வும் குறிப்பாக வெளிப்படுகின்றது.

பள்ளத்து நீரை யானையுடன் போர்செய்து உண்ணும் வலிமைமிக்க புலியின் செயலைக் குறிப்பிடுகின்றாள் தோழி. இதன்மூலம் தலைவன் பகைவரைப் போரில் வென்று பொருளுடன் திரும்பி வருவான் என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றாள் (நற்.333).

மான்

தலைவன் பொருளீட்டி வர தலைவி இன்புற்று வாழ்வதை, 'கவைக்கதிரைத் தின்ற பெண்மான் காட்டில் ஆண்மானுடன் தங்கும் செயல் (நற்.121) எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

செந்நாய்

உடன்போக்கில் தலைவியைப் பின்தொடர்ந்து வந்த பெற்றோரிடம் போரிடாமல் தலைவிக்காக மறைந்து கொண்ட தலைவனின் பண்பினை, இரைதேடும் ஆண் செந்நாய் குட்டியையுடைய பன்றியைக் கொல்லாது விட்டுச் செல்லும் செயல் குறியிட்டு காட்டுகின்றது (ஐங்கு.397).

சிங்கம்

பருவ வரவின்கண் காமநோயால் வருந்துகின்றாள் தலைவி. தலைவன் வருவான் எனத் தோழி சிங்கத்தின் செயலைக்கூறி குறிப்பாக உணர்த்துகின்றாள்.

“விருந்து எவன்செய்கோ தோழி! சாரல்
அரும்புஅற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கைச்
சுரும்பிமிர் அடுக்கம் புலம்பக் களிறுஅட்டு
உரும்பில் உள்ளத்து அரிமா வழங்கும்
பெருங்கல் நாடன் வரவுஅறிந்து விரும்பி”

(நற்.112:1-5)

மலை புலம்புமாறு களிற்றினைச் சிங்கம் கொன்றழித்தல் தலைவன் தலைவியின் காமநோயைப் போக்கித் தழுவுவான் என்பதைக் குறித்தது. இதில் சிங்கம் தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாகும்.

நாரை

கடலில் சென்று இரைதேடி சிறுமீனாகிய இரையைத் தம் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டும் நாரையின் செயல் (நற்.91), வேற்று நாட்டிற்குச் சென்று பொருளிட்டி வந்து சுற்றத்தாரைக் காக்கும் கடமையுணர்வுமிக்க தலைவனைச் சுட்டுகின்றது.

பெடை நாரைக்குக் கடல்மீன் கொண்டு விரையும் ஆண் நாரையின் செயல் (நற்.263) தலைவியை மணப்பதற்காக கொடைப்பொருளுடன் விரைவாக வரும் தலைவனைக் குறிக்கின்றது.

சிலந்தி

தலைவன் கடமையைக் கருதி தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான். பிரிவாற்றாது வருந்தும் தலைவியை ஆற்றுவிக்கும் தோழி பொருளாசை தம்மைத் தலைவியிடமிருந்து பிரித்துவிட்டதை எண்ணித் தலைவன் விரைந்து வந்து விடுவார் என்று கூறுகின்றாள். இதனை,

“அலந்தலை ஞெமையத்து வலந்த சிலம்பி
ஒடைக் குன்றத்துக் கோடையொடு துயல்வர
மழையென மருண்ட மம்மர் பலவுடன்
ஓய்களிறு எடுத்த நோயுடை நெடுங்கை
தொகுசொற் கோடியர் தூம்பின் உயிர்க்கும்” (அகம்.111:5-9)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில் சிலந்தியின் கூடு யானையை வஞ்சித்த செயல், பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன் கடமையைப்

பெரிதாக எண்ணித் தலைவியை வருந்தச் செய்தான் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

அன்னம்

கற்பு வாழ்வில் இல்லறத் தேவைகளுக்காக பொருளீட்டி வரப் பிரிந்து செல்லும் தலைவனின் வருத்தமிக்க முயற்சியை, பார்ப்புகட்கு இரையூட்டுவதற்கு முயன்று வருத்தமுறும் அன்னத்தின் செயல் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்று (நற்.356).

புன்னையும், நெய்தலும்

களவு வாழ்வில் தலைவிபடும் இன்னலை உணர்ந்து வரைபொருளோடு திருமணம் புரிய வரும் கடமையுணர்வுமிக்க தலைவனைப் புன்னையும், நெய்தலும் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன.

“புன்னை நுண்தாது உறைத்தரு நெய்தல்

பொன்படு மணியின் பொற்பத் தோன்றும்

மெல்லம் புலம்பன் வந்தென

நல்ல வாயின தோழி! என்கண்ணே”

(ஐங்கு.189)

புன்னையின் நுண்தாது நெய்தல் மலர்மீது உதிர பொன்னோடு சேர்ந்த நீலமணிபோல, அழகுறத் தோன்றும் என்பது தலைவியின் அழகும், குடியின் நலனும் இல்லறத்தில் சிறக்கும்படி தலைவன் வரைபொருளோடு வந்ததைக் குறிக்கின்றது.

ஞாழலும், வேங்கையும்

சிறிய இலையையுடைய பெரிய ஞாழலின் சினையை நீர் வளைக்கும் செயல் (ஐங்கு.145), தலைவன் தலைவியின் பெற்றோரைத் திருமணத்திற்கு உடன்பட வைத்ததைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. ஞாழல் மலர் இல்லாத

மகளிர்அதன் தழையை விரும்பும் செயல் (ஐங்கு.147) தலைவியின் பெற்றோருக்கு உலகை வழங்க விரும்பி நாட்டை வழங்கிய தலைவனின் செயலையும், வேங்கை மலர் பாதையில் மேல் அழகுற பரந்து கிடக்கும் செயல் (ஐங்கு.119) பொருளீட்டி வந்து தலைவியின் குடியை அழகுற செய்யும் தலைவனின் செயலையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

வேங்கை

பகைவர் எவர் வந்தாலும் அஞ்சாது தலைவியைக் காக்கும் பேராண்மையுடைய தலைவனை, மழகளிறு உரிஞ்சுவதால் கெடாது நிலைத்து நிற்கும் வேங்கை மரம் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது (நற்.362).

பகன்றை

மணந்துகொண்ட தலைவியுடன் வாழும் இன்ப வாழ்வை விடுத்து, நாட்டுப் பற்றுடன் பகையரசரை எதிர்த்துப் போரிட அரசனுக்கு உதவி புரிந்து பாசறைக்கண் இருக்கும் கடமை உணர்வுடைய தலைவன் செயலை, பகன்றை மலர் மலர்ந்து தனக்குத்தானே அணியாகாமல் முட்புதராகிய ஈங்கையின் மேல் படர்ந்து அதற்கு அணியாகும் செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது (ஐங்கு.456).

நண்டு

நண்டு ஆம்பலின் தண்டைத் தன் கூரிய நகங்களால் அறுத்துத் தனக்கு உரியதான அடைகரையில் வாழும் செயல், தலைவன் பரத்தையர் தொடர்பிலிருந்து நீங்கி, தன் இல்லத்தில் தலைவியைப் பிரியாது வாழ்கின்றதைக் குறிக்கின்றது (ஐங்கு.21).

நண்டு செந்நெற் கதிரைத்தன் வளைக்குக் கொண்டு செல்லும் செயல், தலைவியையும் குடியையும் காக்க முயன்று தேடிக்கொண்டு வந்த செல்வத்துடன் தலைவன் தன் இல்லத்திற்குச் செல்வதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (ஐங்கு.27).

ஆமை

பெண் ஆமை அடப்பங் கொடியை அறுத்து வெண்மணற் பரப்பில் சேர்த்து, தான் ஈன்ற முட்டையை மறைத்துப் புதைத்து வைக்கும். அதை ஆண் ஆமை பார்ப்பாகும் வரை பாதுகாக்கும் செயல் (அகம்.160), களவில் தலைவிக்குப் பெற்றோர் மீதிருந்த அன்பைத் தன் பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டும், தலைவி பிறர் அறியாமல் மறைத்துக் காத்த களவொழுக்கத்தைத் திருமணம் புரியும் நாள் வரை பாதுகாத்தும் ஒழுகிய தலைவனின் செயலைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

முத்து

கடலலையால் அலைக்கப்பட்டு மணலில் கிடந்து ஒளிரும் முத்து, தலைவன் வரைவொடு வரத் தலைவியின் மேனி பூரித்து அழகாய்த் திகழ்வதைக் குறிக்கின்றது (ஐங்கு.105). வலம்புரிச் சங்குகளையுடைய கடற்கரையில் ஒளியையுடைய முத்துக்கள் இரவின் இருளை அகற்றும் செயல், களவினால் உண்டான அலர் மொழிகளால் வருந்திய தலைவியின் வருத்தத்தை மணந்து கொண்டு தலைவன் போக்குவான் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

“வலம்புரி உழுதவார் மணல் அடைகரை

இலங்குகதிர் முத்தம் இருள்கெட இமைக்கும்” (ஐங்கு.193:1-2)

கானவர்

கானவன் எறிந்த எரிகொள்ளி எங்கும் சுடர்வீசித் தோன்றும் என்பது தலைவன் தலைவியைப் பெறுவதற்காக அவள் சுற்றத்தாருக்கு அளித்த செல்வத்தைக் குறிக்கின்றது.

“கானவன் எறிந்த கடுஞ்செலல் ளெகிழி

வேப்பயில் அடுக்கம் சுடர மின்னி

நிலைகிளர் மீனின் தோன்றும் நாடன்”

(நற்.393:5-7)

தலைவனின் வரவால் தலைவியின் காமநோய் நீங்கி பசலையுற்ற மேனி பொலிவு பெற்றதை, கானவரின் வாரில் அகப்பட்ட பன்றியை, நாய் கவர்ந்து செல்ல அத்தசையைக் கானவர் மீட்ட செயல் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது (நற்.82).

பரத்தமைப் பண்புடைய தலைவன்

பிரிவுப் பொருண்மைப் பாடல்கள் அனைத்தும் தலைவனின் அன்பையும், கடமையுணர்ச்சியையும் எடுத்துக்காட்ட பரத்தையர் பிரிவுப் பாடல்கள் தலைவனின் நாணமற்ற இழிசெயல்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பாடலில் வரும் கருப்பொருளான உயிரினங்கள் அருவருக்கத்தக்க தலைவனின் இழிசெயல்களைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.

பன்றி

பன்றி அருவருக்கத்தக்க தோற்றமுடையது. சாக்கடையில் விழுந்தெழுந்து சேறு, சகதிகளுடன் ஊரில் சுற்றித் திரியும் பன்றி, பரத்தையரைப் புணர்ந்த குறிகளுடன் இல்லம் தேடி வரும் தலைவனைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

“சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின ஒருத்தல்

துறுகட் கண்ணிக் கானவர் உழுத

குலவுக்குரல் ஏனல் மாந்தி ஞாங்கர்

விடரளைப் பள்ளி வேங்கை அஞ்சாது

கழைவளர் சாரல் துஞ்சும் நாடன்”

(நற்.386:1-5)

இதில் பன்றி குறவருடைய தினைக்கதிரைத் தின்று புலிக்கு அஞ்சாது சாரலில் உறங்கும் செயல் தலைவன் பரத்தையரிடம் இன்பம் துய்த்து உலகோர் கூறும் பழிமொழிக்கு அஞ்சாது ஒழுகுகின்றதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

எருமை

சேற்றில் புரண்டு உடல் முழுவதும் சகதியுடன் கூடிய எருமைக்கடா எதற்கும் அஞ்சாது நடுஞ்சாலையில் நின்றுகொண்டு அசைபோட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாம் இன்றைக்கும் காணலாம். யாரைப்பற்றியும் கவலைப்படாது பரத்தமை கொண்டு ஒழுகும் தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாக எருமை விளங்குகின்றது. எருமை தோற்றத்தாலும் யாரையும் பொருட்படுத்தாத அலட்சியப் போக்காலும் பரத்தமைப் பண்புடைய தலைவனைக் குறிக்கின்றது.

“வலிமிகு முன்பின் அண்ணல் ஏறு

பனிமலர்ப் பொய்கைப் பகல்செல மறுகி

மடக்கண் எருமை மாண்நாகு தழீஇ

படப்பை நண்ணி பழனத்து அல்கும்”

(அகம்.146:1-4)

என்ற இப்பாடலில் எருமைக்கடா பகல் முழுவதும் மலர்ப் பொய்கையில் சுழன்று இள எருமையைத் தழுவி, படப்பையை அடைந்து, பழனத்தின்கண் தங்கும் செயல் தலைவன் பரத்தையர் சேரியில் தங்கி, அவர்களுடன் இன்பம் துய்த்துப் பின்னரும் ஒரு இளைய பரத்தையொடு சோலையில் விளையாடி, தங்குவதற்கு மட்டும் தலைவியின் இல்லம் தேடி வருகின்ற செயலைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

நற்றிணைப் பாடலொன்றில் எருமைக்கடா நாரையினம் அஞ்சி ஓடுமாறு பொய்கையில் பாய்ந்து தன் வருத்தம் நீங்கிய பிறகும் தொழுவத்திற்குப்

புகாமல் மருத மரத்தின் நிழலில் தங்கும் செயல் (நற்.330), தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதில் எருமைக்கடா தலைவனையும், நாரையினம் காமக்கிழத்தியையும், பொய்கை சேரிப் பரத்தையரையும், மருத மரம் புதிய பரத்தையையும் குறிக்கின்றது.

வண்டு

‘பழனத்து வண்டு தாதுஊதும் ஊரன்’ (ஐங்கு.89) என்று பரத்தமைப் பண்புடைய தலைவன் சுட்டப்படுகின்றான்.

தலைவன் வைகறைப் பொழுதில் பரத்தையரைத் தேடி நுகர்ந்த பின்னும் அவ்விடத்தை விட்டு அகலாதிருக்கும் செயலை, விடியற் காலத்திலேயே மலர்களிடத்தில் தேனை நுகர்ந்து உண்ட வண்டு அவ்விடத்திலேயே சூழ்ந்து திரியும் செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது (கலி.71).

கொக்கு

கொக்கின் சேவல் மீனைப் பிடிப்பதற்காகத் தேங்கி வழியும் நீரினைப் பார்த்திருக்கும் செயல் (அகம்.346), தலைவன் பரத்தையர் தரும் இன்பத்தையே நாடுகின்றான் என்பதைச் சுட்டுகின்றது.

அன்னம்

திருமண நாளில் அந்தணன் எரிவலம் வந்து இம்மையிலும் மறுமையிலும் துணையாக ஏற்பதாகக் கூறி திருமண உறுதிமொழி அளிப்பதுபோல, எந்த உறுதியுமின்றி அன்னம் பெடையோடு தனிமலரைச் சூழத்திரியும் செயல், தலைவன் தலைவியைத் தீவலம் வந்து மணந்து கொண்டாலும், தலைவியைப் பாதுகாக்காமல் பரத்தையரை நாடிச் செல்கின்றதைக் குறிக்கும். இதில் மனவறுதியற்ற தலைவனை அன்னப் பறவையின் செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

“காதல்கொள் வதுவைநாள் கலிங்கத்துள் ஒடுங்கிய
 மாதர்கொள் மான்நோக்கின் மடந்தைதன் துணையாக
 ஒதுடை அந்தணன் எரிவலம் செய்வான்போல்
 ஆய்தூவி அன்னம்தம் அணிநடைப் பெடையொடு
 மேதகத் திரிதருஉம் மிகுபுனல் நல்லூர்!” (கலி.69:3-7)

குருகு

பரத்தையர் ஊடல் கொண்டாலும் அவர்கள் ஊடலைத் தீர்த்து
 அவ்விடத்திலே தங்கும் இயல்புடைய தலைவனை, நெய்தல் மலரை நீக்கி
 மீனை உண்ணும் குருகின் செயல் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (ஐங்கு.184).

மயில்

தலைவன் ஊராரின் பழிச்சொல்லிற்கு அஞ்சி தலைவியின் மனைதேடி
 வருகின்ற செயலை, உழவர் எழுப்பிய ஆரவாரத்திற்கு அஞ்சி மயில் தெய்வம்
 உறையும் மலையில் வந்து தங்கிய செயல் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது
 (அகம்.266).

காக்கை

சிறுவெண்காக்கை அயிரை மீனை உண்ணும் செயலும் (ஐங்க.164),
 பெரிய மீனை விடுத்து சிறிய மீனை உண்ணும் செயலும் (ஐங்கு.165),
 பரத்தையருள் இழிந்தாரைத் தேடி இன்பம் துய்க்கும் தலைவனின் செயலைக்
 குறிக்கின்றன. சிறுவெண்காக்கை ஞாழலை வெறுத்துப் புன்னையில் சென்று
 தங்கும் செயல் (ஐங்கு.169) ஒரு பரத்தையை வெறுத்தால்
 இன்னொருத்தியிடம் செல்லும் தலைவனின் செயலையும், சிறுவெண்காக்கை
 நெய்தல் மலரை மிதித்துச் சிதைக்கும் செயல் (ஐங்கு.170) தன்னை விரும்பும்

பரத்தையரின் நலனையும் சிதைக்கும் தலைவனின் செயலைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன.

நாரை

தலைவன் பரத்தையரின் ஊடலைத் தீர்ப்பதற்காக பல வஞ்சக பொய்ம்மொழிகளைக் கூறுபவன் என்பதை, வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்ததற்காக அதைக்காணச் சென்ற நாரை வருந்தி, பதபதைத்து இறகுகள் விழுமாறு அழுத செயல் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது (ஐங்கு.151, 153, 155 - 160).

வயலை

வீட்டில் வேருன்றியிருக்கும் வயலைக்கொடி அயலே படர்ந்து வேழத்தினைச் சுற்றும் செயல், தலைவியுடன் வாழும் பொழுதும் பரத்தையர் உறவையே எண்ணுகின்ற தலைவனின் செயலைக் குறிக்கின்றது (ஐங்கு.11).

வேழம்

பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்யும் தலைவன் செயலை நீரில் விளையாடும் மகளிர்க்கு உதவும் வேழத்தின் செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது (ஐங்.15). இதில் வேழம் தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாகும்.

தாமரை

உள்ளத்தில் அன்பில்லாது பழகும் பரத்தையரிடமிருந்து பெறும் இன்பம் தீயதென்று உணர்ந்திருந்தும், அதனை நுகர்ந்து மகிழ்கின்ற தலைவனின் செயலை, நீர்த்துறையின்கண் பரவிக் கிடக்கும் பகன்றைப் பூவைச் சேரும்படி மலர்ந்திருக்கும் தாமரை மொட்டு கள்ளை உண்பவர் முகம்போல காட்சியளிக்கும் செயல் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (கலி.73).

குலமகளான தலைவியையும், பரத்தையையும் ஒரு நிகராகக் கருதி ஒழுகும் தலைவனின் செயலை, காஞ்சி மலர்களும், புலால் நாளும் மீன்களும் ஒக்க விளைதலும் (ஐங்கு.1), குவளை மலரோடு நெய்தல் பூ ஒப்ப விளைதலும் (ஐங்கு.2), நெய்தல் மகளிரின் கண்போல் மலர்தலும் (குறுந்.9), ஆம்பல் விடிவெள்ளிபோல் தோன்றுவதும் (நற்.230), தாளிப்பனை ஈந்தின் முற்றுக் குலை போன்றிருத்தலும் (நற்.174), வேழம் கரும்புப் பூப்போல மலர்தலும் (ஐங்கு.12), வேழம் குதிரையின் உளை போல தோன்றுவதும் (ஐங்கு.13) குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றன.

நீர்நாய்

நீர்நாய் பொய்கையை இருப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தாலும் அந்நீரால் தன் உடலின் புலால் நாற்றத்தைப் போக்கிக் கொள்ளாமல் புலால் நாளும் வாளைமீனை உண்ணும் செயல் (ஐங்கு.63), உயர்குடியில் பிறந்த தலைவன் உயர்நெறிகளைக் கடைபிடிக்காமல் இழிந்த பரத்தையரை நாடிச்சென்று நுகர்கின்றதைக் குறிக்கும் குறியீடாகும்.

“பொய்கைப் பள்ளிப் புலவநாறு நீர்நாய்

வாளை நாளிரை பெறுஉம் ஊர்!

எம்நலம் தொலைவது ஆயினும்

துன்னலம் பெரும! பிறர்த்தோய்ந்த மார்பே”

(ஐங்கு.63)

இதில் நீர்நாய் தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். மேலும், தலைவன் இரவெல்லாம் பரத்தையருடன் கழித்து விடியற் காலையில் அலர் எழுமாறு தலைவியை நாடி வருகின்றதை, ஆண் நீர்நாய் விடியற் காலத்தே வாளை மீனை இரையாக உண்ணத் தேடும் செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது (அகம்.386).

நண்டு

சேற்றிலிருக்கும் நண்டு அச்சேற்றுடனேயே வளைக்குச் சென்று தங்கும் செயல் (ஐங்கு.22) பரத்தையர் சேரியிலிருந்து வரும் தலைவன் ஊரவர் சொல்லும் பழிச்சொல் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தொடர்ந்து பரத்தையரை நாடிச்செல்வதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

வரால் மீன்

வேட்டுவன் தூண்டிலில் கோத்த இரையை இலையின் கீழ்க்கிடந்த வரால் மீன் விழுங்கி, இலை கிழிய மேலே எழுந்து குவளை பூச்சிதைய வள்ளைக் கொடியைக் கலக்கி, பலரும் காண குளத்தைக் கலக்கும் செயல் (அகம்.36), பாணன் கூறிய வஞ்சக மொழிகளில் மயங்கி பரத்தையை மணந்து கொண்ட தலைவன் அப்பரத்தையர் தாய்மார் வருந்துமாறு அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி, தலைவியும் சுற்றத்தாரும் வருந்துமாறு மனைக்கு வந்து ஊரவரைக் கலக்கமடையச் செய்யும் செயலைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (அகம்.36).

ஆமை

தலைவன் பரத்தையரின் நலனுகர்ந்து மயங்கி செருக்கிய நடையோடு பரத்தையர்பால் தங்கியிருக்கும் செயலை, ஆமை கள்ளினை உண்டு மயங்கிய நடையோடு பழனத்தை உழக்கி, ஆம்பலின் செறிவில் தங்கும் செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது (அகம்.256).

சங்கு

ஆண் சங்கு ஆரல் சாட்சியாகத் துணையுடன் புணரும் செயல் (அகம்.246) தலைவன் பலரும் காண பரத்தையருடன் புனலாடியதைக் குறிக்கின்றது.

பரத்தமைப் பண்பால் தலைவியை வருத்தும் தலைவனின் செயல்களை, முற்றாத இளங்காய் அழியுமாறு வயலைக்கொடியை அறுத்துச் செல்லும் நண்டின் செயலும் (ஐங்கு.25), நண்டு துணைதுறந்து வள்ளைக் கொடியை அறுத்துச் செல்லும் செயலும் (ஐங்கு.26), முதலை தன்னோடு நீர்நிலையில் வாழும் மீனை உணவாகக் கொள்ளும் செயலும் (ஐங்கு.5), தன் பார்ப்பினைத் தானே தின்று பசிதீரும் முதலையின் செயலும் (ஐங்கு.41), மகளிர் அஞ்சி ஓடுமாறு தாமரை வருந்த வாளைமீன் பிறழும் செயலும் (நற்.310) குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன. இதில் அழிக்கும் உயிரினம் தலைவனையும் அழிக்கப்படும் உயிரினம் தலைவியையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

சிறுதொழு மகளிர்

“ஓங்குபூ வேழத்துத் தூம்புடைத் திரள்கால்

சிறுதொழு மகளிர் அஞ்சனம் பெய்யும்

பூக்களுல் ஊரனை உள்ளி

பூப்போல் உண்கண் பொன்போர்த் தனவே”

(ஐங்கு.16)

என்ற இப்பாடலில் சிறுதொழு மகளிர் சிறந்த அஞ்சனத்தைப் பொன்செப்பிற் வைக்காது இழிந்த வேழத்தண்டில் வைக்கும் செயல், தலைவன் தலைவிக்கு அளிக்க வேண்டிய அருளை இழிந்த பரத்தையருக்கு அளிப்பதைக் குறிக்கின்றது.

உழவர்

உழவர் தொழில் முடித்து மீளும் பொழுது, காஞ்சியின் மகரந்தத் துகள் தம்மீது படிந்தமை தோன்ற வரும் செயல், தலைவன் பரத்தையர் சேரியிலிருந்து தம் மனைக்கு வரும்பொழுது அவர்கள் செய்த குறிகள் உடலில் தோன்ற வருவான் என்பதைக் குறித்தது (குறுந்.10).

பரதவர்

பரதவர் தம் பெருவலையைக் கடலில் இட்டு மீன் பிடிக்க எண்ணித் தோணியில் ஏற்றும் செயல் (நற்.74), தலைவன் தான் கற்ற சூழ்ச்சியான வஞ்சக மொழிகளைப் பாணனுக்குக் கற்பித்து வாயில் வேண்டி அனுப்பியுள்ளான் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

பாணர்

பாணர்கள் வேட்டையில் பெற்ற வரால் மீனை விற்றுக் கள்ளுண்டு களித்து ஆடினர். மீண்டும் வேட்டைக்குச் செல்லுதலை மறந்து உறங்கிய கணவனுக்குப் பாணர் மகளிர் சோற்றுத் திரளோடு பிரம்பின் பழத்தினால் ஆக்கிய புளியங்கறியை இட்டு உண்ணக் கொடுக்கும் செயல் (அகம்.196), தலைவன் பரத்தையைச் சார்ந்து இரவெல்லாம் அவளுக்குத் தன் மார்பினை அளித்து அவள் தரும் இன்பத்தைத் துய்த்துத் தலைவியை மறந்து விடியற்பொழுதில் மனைக்கு வருகின்றதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

தலைவியின் செயல்களைச் சுட்டும் குறியீடு

களவில் தலைவி தலைவனுடன் இணைந்து மகிழ்ந்திருந்ததையும் தலைவன் வரும் வழியின் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சியதையும், உடன்போக்கில் தலைவனுடன் செல்லத் துணிந்த பண்பையும், கற்பில் தலைவனை மணந்து இல்லறக் கடமைகளைச் செய்யும் பண்பையும், பிரிவால் வருந்தும் தலைவியையும், தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பை வெறுக்கும் நிலையையும், பரத்தவனாகிய தலைவனை ஏற்கும் தன்மையையும் உயிரினங்களின் செயல்கள் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன.

குரங்கு

கடுவனோடு புணர்ந்த மந்தி சுற்றம் அறியுமோ என அஞ்சி சுனைநீரில் கலைந்த தன் மெல்லிய உச்சி மயிரைத் திருத்திக் கொள்ளும் செயல், களவில்

புணர்ந்த தலைவி பெற்றோருக்கு அஞ்சி புணர்ச்சியால் வேறுபட்ட கூந்தலை திருத்தம் செய்யும் செயலைக் குறிக்கும் குறியீடாக அமைந்துள்ளது.

“முறியார் பெருங்கிளை அறிதல் அஞ்சி
கறிவளர் அடுக்கத்து களவினில் புணர்ந்த
செம்முக மந்தி செய்குறி கருங்கால்
பொன்னிணர் வேங்கைப் பூஞ்சினைச் செலீஇயர்
குண்டுநீர் நெடுஞ்சனை நோக்கிக் கவிழ்ந்துதன்
புன்தலைப் பாறு மயிர் திருத்தும்” (நற்.151:6-11)

மந்தி அருவியாடி, ஊசலில் ஆடி கடுவனைப் புணரும் செயல் (நற்.334), தலைவி பகல், இரவுக் குறிகளில் தலைவனைச் சந்தித்ததைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. மேலும், கடுவன் இறந்ததற்காகக் குட்டியைத் தன் இனத்தாரிடம் விட்டுவிட்டு உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் மந்தியின் செயல் (குறுந்.69) தலைவனுக்குத் தீங்கு நேர்ந்துவிட்டாள் தலைவி உயிர் வாழாள் என்பதைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

சங்க காலத்தில் இல்லறத்தார் துறவறத்தாரைப் பேணுதலைக் கடமையாகக் கொண்டனர். தலைவியும் திருமணமான பின்னர், துறவறத்தாரைப் பேணுதல் வேண்டும் என்பதை, தினைக்கதிரை உண்ட மந்தி துறவறத்தார்போல் தோன்றுவதைக் கூறிக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றாள் தோழி (நற்.22). இதில், தினைக்கதிரை உண்ட மந்தி இல்லற வாழ்வைத் தொடங்கவிருக்கும் தலைவியைச் சுட்டும் குறியீடாகும்.

யானை

வாழைக்குருத்தை அதிகமாக உண்டு மயங்கிய நிலையில் உள்ள களிறு பிடியானையின் துன்பத்தினைப் போக்காது. எனினும், பிடியானை களிறறைப் பேணி காக்கும் செயல் (குறுந்.308) தலைவியும் இன்பத்திலும், துன்பத்திலும்

தலைவனுடனிருந்து பேணி காக்கும் பொறுப்பும் கடமையும் கொண்டவள் என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

மான்

இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் ஒன்றிணைந்து வாழக்கூடிய இல்லற வாழ்வின் சிறப்பினை மானின் செயல் மூலம் குறிப்பிடுகின்றாள் தோழி.

நடக்கவியலாத முதுமையுடைய மரையான் இனிதுண்டு மலைச்சாரல் நிழலில் உறங்குகின்றது (குறுந்.115). தலைவனை நம்பி வந்த தலைவியும் கிடைத்த உணவைத் தலைவனுடன் பகிர்ந்துண்டு, அவன் நிழலில் மகிழ்வுடன் வாழ்வாள் என்பதை மானின் செயல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

கானல்நீரைக் குடிநீர் எனக் கருதி ஓடும் மான் (நற்.84) அருளில்லாத தலைவனை நம்பி பிரிவால் வாடும் தலைவியின் நிலையைச் சுட்டுகின்றது.

எருமை

கழனிகளில் மேயும் எருமைகள் நெற்கதிர்களை உண்ணும்போது பாகற்கொடியில் கூடுகட்டி வாழும் ஏறும்புக் கூடுகளைச் சிதைத்து விடுகின்றன. இச்செயல் தலைவி தலைவன் செய்த கொடுமையை மறந்தும், வாயில்கள் அவள் மீது காட்டிய அன்பை அழித்தும் தலைவனை ஏற்றுக் கொண்டதைக் குறிக்கின்றது (ஐங்கு.99)

“பழனப் பாகல் முயிறுமுக குடம்பை

கழனி எருமை கதிரொடு மயக்கும்

பூக்களுல் ஊரன் மகளிவள்

நோய்க்கு மருந்தாகிய பணைத் தோளோளே” (ஐங்கு.99)

கிளி

தினையைக் கொய்து கொண்டு போகும் கிளிகள் வேங்கை மரத்திலிருக்கும் மயில் இதை அறியாது என்று கருதிய செயல் (நற்.13), தோழி

களவொழுக்கத்தை அறியவில்லை என்று கருதிக் களவினை மறைத்தொழுகும் தலைவியின் செயலைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

ஒந்தி, வெளவால்

தலைவி தோழியையும் பிறந்த இடத்தையும் விட்டுவிட்டு தலைவனுடன் உடன்போக்கில் சென்றதை ஒந்தியின் செயலும், வெளவாலின் செயலும் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன. இதனை,

“வேர்முழுது உலறி நின்ற புழற்கால்
தேர்மணி இசையின் சிள்வீடு ஆர்க்கும்
வற்றல் மரத்த பொன்தலை ஒதி
வெயிற்கவின் இழந்த வைப்பின் பையுள்கொள” (அகம்.145:1-4)

“வேம்பின் ஒண்பழம் முணைஇ இருப்பைத்
தேம்பால் செற்ற தீம்பழம் நசைஇ
வைகுபனி உழந்த வாவல் சினைதொறும்
நெய்தோய் திரியின் தண்சிதர் உறைப்ப” (நற்.279:1-4)

என்ற பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இதில் உலர்ந்த வற்றல் மரத்தினைப் பற்றிக்கொண்டு சிள் வண்டுகள் ஒலிக்க ஒந்தி துன்பமுற்று மெல்ல மெல்ல மரத்தின் மீது ஏறிச்செல்லும் செயல், தலைவி தலைவனைப் பற்றிக்கொண்டு தோழியர் கூட்டமும் வீட்டில் உள்ளவரும் அயலாரும் அழுது புலம்புமாறு மெல்ல மெல்ல சுரம் கடந்து சென்றதையும், இருப்பைப் பழத்தை விரும்பும் வெளவாலின் செயல், பெற்றோரின் செல்வ மனையை விடுத்துத் தலைவி தலைவனுடன் வாழ்வதையே பெரியதாக நினைத்து உடன்சென்றதையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.

சீள்வீடு

சீள்வீடு ஓமை மரத்தின் கிளையில் மறைந்திருந்து ஒலிக்கின்ற செயல் (நற்.252), தலைவனின் பிரிவால் வருந்தும் தலைவி காமத்தை வெளிப்படுத்தாது உள்ளத்திலேயே வைத்திருக்கும் செயலைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

சம்பங்கோழி, கோழி

சம்பங்கோழி தனது இனத்தோடு மகிழ்ந்து ஆரவாரிக்கும் செயல், தலைவன் பரத்தைவயிற் பிரிய தலைவி சுற்றத்தோடு இல்லறக் கடமைகளில் மனதை செலுத்தி வாழ்கின்றதைக் குறிக்கின்றது (ஐங்கு.85).

தலைவனின் பரத்தமையைக் கண்டு தலைவி சினம் கொண்டாலும், அவன் மனம் வருந்தும்போது அவனை ஏற்றுக் கொள்ளும் அருட்குணம் உடையவளாக இருக்கின்றாள். இதனை,

“உள்ளிறைக் குரீஇக் காரணற் சேவல்

பிறபுலத் துணையோடு உறைபுலத்து அல்கி

வந்ததன் செவ்வி நோக்கி பேடை

நெறிகிளர் ஈங்கைப் பூவின் அன்ன

சிறுபல் பிள்ளையொடு குடம்பை கடிதலின்

துவலையின் நனைந்த புறத்தது அயலது

கூரல் இருக்கை அருளி நெடிது நினைந்து

ஈர நெஞ்சின் தன்வயின் விளிப்ப”

(நற்.181:1-8)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில் கோழிச்சேவல் வேறொரு பெடையுடன் வருவதைக் கண்டு அதன் பெடைக்கோழியும் பிள்ளைகளும் கூட்டிற்குள் விடாது தடுத்து, பின் அச்சேவல் துயருறுவதைக் கண்டு தன்பால் அழைத்துக் கொண்ட செயல், பரத்தைவயிற் பிரிந்து வந்த தலைவனுடன் ஊடி,

பின்னர் அவன் வருந்துவது கண்டு ஊடல் தீர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் தலைவியின் செயலைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

இலந்தை

இலந்தை மானினத்தால் உண்ணப்பட்ட பின்பும், பாலை வழியில் கனிகளை உதிர்க்கும் செயல் (நற்.113), தலைவன் பிரிவால் தலைவி பசலையுற்று வருந்தினாலும், அவன் மீண்டு வந்தவுடன் அளவற்ற இனபத்தைத் தருபவள் என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

முல்லை

தலைவி தலைவனின் சொல்லை மீறாமல் காத்துப் பிரிவுத்துயரை ஆற்றியிருக்கும் செயலை, வெண்முல்லை, செம்முல்லையின் கொடியினைச் சுற்றித் தன் அரும்புகளைக் காத்து, வேனில் காலத்தைக் கடந்து கார்காலத்தில் மலரும் செயல் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது (ஐங்கு.454).

ஆலமரம்

கனியுடைய ஆலமரம் போகில் பறவையைத் தன்னை விட்டுச் செல்லாமல் தடுக்கும் செயல் (ஐங்கு.303), தலைவி தலைவனின் பிரிவைத் தடுத்து நிறுத்தும் அளவுக்கு அன்புடையவள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இறாமீன்

தலைவியின் களவினை அறிந்து ஊரார் பழி தூற்றவும், அலர் எழவும் அஞ்சிய தலைவி, அன்னை அயலார் கூறுவதைக் கேட்டு சினம் கொள்வாளோ? என்று அஞ்சியதை, குருகிடமிருந்து தப்பிய இறாமீன்

தாழம்பூவைக் குருகெனக் கருதி அஞ்சும் செயல் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (நற்.211).

கானவர்

கானவர் ஆமான் மீது எய்த அம்பு குறி தப்பியதால் மலைக்கடவுளுக்குப் பலியிட்டு மகிழும் செயல் (‘நற்.165), தலைவியைத் தலைவனுடன் சேரவிடாமல் தடுக்கும் தடைகளை அகற்ற தெய்வத்திற்கு பலிகடன் செலுத்த எண்ணும் தலைவியின் செயலைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

பரதவர்

பரதவர் வீட்டில் அந்திப் பொழுதில் விளக்கேற்றிக் கடல் கடந்து சென்ற காதலர் திரும்பி வரும் வழியைப் பார்த்திருக்கும் வழக்கம் உடையவர். இதனை,

“பெருமீன் கொள்ளும் சிறுகுடிப் பரதவர்

கங்குல் மட்டிய கணைகதிர் ஒண்கடர்

முதிரா ஞாயிற்று எதிரொளி கடுக்கம்”

(நற்.219:6-8)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இதில், பரதவர் இரவில் ஏற்றிய விளக்கு இளங்கதிரின் ஒளிபோல தோன்றும் என்பது தலைவன் தலைவியிடம் பிரியேன் என்று கூறிய மொழிகளை ஏற்று ஆற்றியிருக்கும் தலைவியின் செயலைக் குறித்தது.

இடையர்

இடையர் தொடுத்த மாலையின் மணம் தெருவெங்கும் பரவியது என்பது, பல்லி நல் நிமித்தம் கூறக் கண்ட தலைவி தலைவன் வரவைச் சொல்லியது என்று புதல்வனுடன் மகிழ்ந்திருப்பதைக் குறிக்கின்றது (நற்.169).

சிறுவர்

ஊர்ச்சிறுவர்கள் எருமையின் பாலை விரும்பி அதன் மீதேறிச் செல்லும் செயல், தலைவி தைத்திங்களில் நோன்பிருந்து அதன் பயனாக தலைவனைப் பெற விரும்பியதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (நற்.80).

மகளிர்

மகளிர் பறவைகளை விரட்டியும், மாலையில் உப்புக் குவியலின் மீதேறி கடலிலிருந்து திரும்பி வரும் படகுகளை எம்முடையது, நம்முடையது என்று எண்ணும் செயல், தலைவி பகலில் தலைவனுடன் பறவைகளை விரட்டியும், இரவில் மனையிலிருந்தபடியே தலைவன் செய்த புள்ளின் ஓசை இது, பறவையின் ஓசை இது என்று ஆராய்ந்திருக்கும் செயலைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது (நற்.331).

தலைவன் தலைவியின் நிலைப்பாட்டினைக் காட்டும் குறியீடு

அகவாழ்வில் வரும் இன்ப, துன்ப சூழல்களில் தலைவன் தலைவியின் நிலைப்பாட்டினை உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன.

தலைவனின் நிலைப்பாட்டினைக் காட்டும் குறியீடு

பிரிவுச் சூழல்களில் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லும் தலைவன் கடமையுணர்வு மிக்கவனாகவும், தலைவியின் மீது அன்புடையவனாகவும் காட்டப்படுகின்றான். எனவே, துணையைக் காக்கின்ற, இறைச்சியைக் கவர்கின்ற உயிரினங்கள் தலைவனின் நிலைப்பாட்டினைக் காட்டும் குறியீடாக அமைந்துள்ளன.

விலங்கு தன் துணையைக் காத்தல்

பிடி யானையைக் காணாது பிளிறும் களிறு (நற்.222), இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவியைக் குறியிடத்தில் காணாது வருந்தும்

தலைவனையும், பிடி உண்ணுவதற்காக யாமரத்தினை வளைத்து நிற்கும் களிறு (அகம்.59), தலைவியைக் காக்க விரைவாகப் பொருளீட்டி மீள நினைக்கும் தலைவனையும், நீரல்லாத ஈரத்தில் படுத்திருக்கும் பிணவு வருந்த சென்றவிடத்தில் அதை நினைத்துக் கலங்கும் செந்நாய் (நற்.103) பொருளீட்டச் சென்று இடைச்சுரத்தில் தலைவியை நினைத்து வருந்தும் தலைவனையும் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன.

விலங்கு இறைச்சியைக் கவர்தல்

ஆறலைக் கள்வர் கொண்டு அழித்த பிணங்களைக் கவர வந்த கழுகை உண்ணாதவாறு தடுத்து உண்ட நரி நீர் பெறாது வருந்துவது (நற்.352), தலைவியைப் பசலை உண்ணாதவாறு காத்து இன்பம் துய்த்து மகிழ்ந்த தலைவன் இல்லறத்துக்காக பொருள் வேண்டிப் பிரிந்து வினைமுடியாது இடைச்சுரத்தில் வருந்துவதைக் குறிக்கின்றது.

பிணத்தைத் தின்னவந்த நரி அதில் வரும் முடை நாற்றத்தினை வெறுத்து விலகிச்சென்ற செயல், தலைவியின் நலனை உண்ண வந்த பசலை, பிரிந்த தலைவன் மீண்டு வந்ததால் நீங்கியதைக் குறிக்கும் குறியீடாக அமைந்துள்ளது. இதில், நரி பசலை நோயைக் குறிக்கும் குறியீடாக வந்துள்ளது (நற்.164).

பருந்து

ஈனுதலையுடைய பருந்து வருந்தியிருக்கும் அதே வேப்ப மரத்தின் அடியில் சிறுவர்கள் வட்டாடி மகிழ்கின்ற செயல் (நற்.3) கடமையை எண்ணிப் பிரிந்து, தலைவியை எண்ணி வருந்தும் தலைவனின் நிலையைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. இதில் வருந்தும் பருந்து, தலைவியை எண்ணி வருந்தும் தலைவனையும், வட்டாடி மகிழும் சிறுவர்கள் பொருள்தேட விழையும் அவன் நெஞ்சத்தையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

எருவைச் சேவல்

ஆறலைக் கள்வரின் முரசொலி கேட்டு அஞ்சிய எருவைச்சேவல் தன் துணையை நினைத்துக் கிளையிடத்துச் செல்லும் (நற்.298) என்பது தலைவன் பொருள் கருதிப் பிரிய நினைத்தாலும் அவன் மனம் தலைவியின் துன்பத்தை எண்ணிச் செலவழுங்கியதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

போகில்

இலையொலிக்கு அஞ்சி உணவு உண்ணாமல் வேறிடம் சென்ற போகிலின் செயல் (ஐங்கு.325) உலகியலுக்கு அஞ்சித் தலைவி தரும் இன்பத்தை விடுத்துப் பொருள்தேடிச் சென்ற தலைவனின் நிலையைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

இலவம்

இலவ மரத்தின் கிளை முறிந்து விழுமாறு காற்று வீசும் என்பது (நற்.150), தலைவனின் பொருள்வயிற் பிரிவைத் தலைவியின் நினைவு தடுத்ததைக் குறிக்கின்றது.

இடையர்

வழிதவறி வேற்றிடம் புகும் ஆட்டுக்கூட்டத்தை இடையன் விளிக்கும் குரல் தடுத்து நிறுத்துவது (நற்.142), தலைவியைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவனின் சோர்வைத் தேரை விரைந்து செலுத்தும் பாகனின் செயல் போக்கிவிடும் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

கொடிச்சி

கொடிச்சி கானவனுக்கு இன்பம் உண்டாகப் பாடிய குறிஞ்சிப் பாடல், யானையைத் தினை உண்ணமுடியாதபடி தடுத்து, உறங்கச் செய்த செயல்,

அம்பர் பெண்டிரால் உண்டான அலர் தலைவியைக் களவில் நுகரவிடாமல் தலைவனைத் தடுத்து வருந்தச் செய்ததைக் குறிக்கின்றது (அகம்.102).

தலைவியின் நிலைப்பாட்டினைக் காட்டும் குறியீடு

களவிலும் கற்பிலும் பிரிந்து செல்லும் தலைவனால் கைவிடப்பட்ட தலைவியையும், பிரிவால் வருந்தும் தலைவியையும் உயிரினங்கள் தாவரத்தைச் சிதைப்பதும், உயிரினங்கள் இறைச்சியைக் கவர்வதும் போன்ற செயல்பாடுகள் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன.

விலங்கு தாவரத்தைச் சிதைத்தல்

பிடி யானைக்காகக் களிறு முறித்து வீழ்த்திய ஓமை மரம் (நற்.137), பிடியால் தோல் உரிக்கப்பட்ட பாலை மரம் (நற்.107), யானையால் சிதைத்து உண்ணப்பட்ட அதிரற்கொடி (அகம்.157) என்று யானையால் சிதைக்கப்பட்ட தாவரங்கள் பிரிந்து சென்ற தலைவனால் நலன் கெட்டு காணப்படும் தலைவியைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன.

விலங்கு இறைச்சியைக் கவர்தல்

தலைவன் பிரிவால் தலைவி பசலை நோயுற்று வருந்துவாள் என்பதை ஆளியின் செயல் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. புலிகொன்று வீழ்த்திய யானையை ஆளி உண்ணக் கருதி இழுக்கும் செயல் (நற்.205), தலைவன் துய்த்த தலைவியின் நலனை அவன் பிரிந்து செல்ல பசலை பரந்து கெடுக்கும் என்பதைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

புணர்ச்சியைக் குறிக்கும் குறியீடு

சங்க அகப்பாடல்களில் ஒத்த அன்பால் இணைந்த தலைவனும், தலைவியும் புணர்ந்ததை உணர்த்த உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள்

குறியீடாக்கப் பட்டுள்ளன. உயிரினங்கள் ஒன்றனை உண்ணுதல், மேய்தல், கவர்தல், தின்னுதல் போன்ற செயல்பாடுகள் புணர்ச்சி நிகழ்ந்ததைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். 'நிலத்தை உழுதல், ஒன்றினைத் தின்றல், காத்து நின்றல், வகுத்தல், உறங்குதல், சிதைத்தல் போன்ற வினைச்சொற்கள் எல்லாம் அகத்திணையில் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. இவை, தலைவன் - தலைவியரிடையே நிகழும் காமச்செயல்களையே உணர்த்தும்'¹¹ என்ற ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட்டின் கருத்தினை இரா. சீதா சுட்டுகின்றார். எனவே, உயிரினங்கள் கனி உண்ணுதல், தினையை மேய்தல், இறைச்சியைக் கவர்தல், மலர், தளிர் உண்ணுதல், நீரை உண்ணுதல், மலர் மணம் பரவுதல் போன்றவை தலைவன் தலைவியரிடையே நிகழும் காமச்செயல்களைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் குறியீடாக அமைந்துள்ளன.

விலங்கு கனியை உண்ணுதல்

சங்க அகப்பாடல்களில் கனி உலகியல் இன்பமாகிய காதல் வேட்கையைக் குறிக்கும் குறியீடாகப் பல இடங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளது. ஆதி காலமாகிய ஆதாம் ஏவாள் காலத்திலேயே கனி இன்ப வேட்கையைத் தூண்டுவதாக அமைந்துள்ளது. எனவே, கனி இலக்கியங்களில் பாலுறவு இன்பத்தைக் குறிக்கும் குறியீடாகியுள்ளது எனலாம்.

குரங்கு

**“நெடுநீர் அருவிய கடும்பாட்டு ஆங்கண்
பிணிமுதல் அரைய பெருங்கல் வாழைக்
கொழுமுதல் ஆய்கனி மந்தி கவரும்”**

என்ற நற்றிணைப் பாடல் செறிப்பு அறிவுறுத்தும் துறையில் அமைந்துள்ளது. இதில் அருவி முழங்கும் இடத்தில் வாழையின் கனியைக் கவர்ந்து செல்லும் மந்தியின் செயல், வெறியாட்டு நிகழக்கூடிய ஆரவாரமிக்க இடத்திலும்

எதற்கும் அஞ்சாது தலைவன், தலைவியின் நலன் நுகர்ந்து செல்வதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. இதில் மந்தி தலைவனையும், வாழை தலைவியையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாகின்றன.

கானவன் காவல் மறந்த சமயத்தில் பலாவின் பழத்தை உண்ட முசுக்கலையின் செயலும் (குறுந்.342), பலாப்பழத்தைத் தின்று விதையைக் கீழே போடும் மந்தியின் செயலும் (நற்.373), பலாவும் வாழையும் கனிந்து விழுந்து பாறையில் சிந்திக் கிடக்கும் தேறலை உண்டு மிளகு படர்ந்த சந்தன மரத்தில் ஏறமுடியாமல் மயங்கிக் கிடக்கும் மந்தியின் செயலும் (அகம்.2) கட்டுக்காவலையும் மீறி தலைவன் தலைவியைப் புணர்ந்து செல்வதைக் குறிக்கின்றன.

யானை

அகப்பாடல்களில் யானை பெரும்பாலும் தலைவனைக் குறிக்கும் குறியீடாக வந்துள்ளது. எதற்கும் அஞ்சாது களவில் சந்திக்க வரும் தலைவனை, கம்பீர தோற்றமுடைய யானை குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது.

பகல், இரவுக் குறிகளில் வரும் தலைவனை விரைவில் மணந்து கொள்ளும்படி தோழி கூறுகின்றாள். இதற்கு யானையின் செயலைச் சுட்டிக்காட்டிக் குறிப்பாக வரைவுக்குத் தூண்டுகின்றாள்.

“சிறுகண் யானைப் பெருங்கை ஈரினம்

குளவித் தண்கயம் குழையத் தீண்டி

சோலை வாழை முனைஇ அயலது

வேரல்வேலிச் சிறுகுடி அலற

செங்காற் பலவின் தீம்பழம் மிசையும்”

(நற்.232:1-5)

என்ற நற்றிணைப் பாடலில் வாழைக்கனியை வெறுத்துப் பலாக்கனியை உண்ணும் களிறும், பிடியும் தலைவனையும் தலைவியையும் சுட்டும்

குறியீடுகளாகின்றன. களவிற்பத்தை நீக்கிச் சிறந்த கற்பு வாழ்வில் இன்பம் பெற வேண்டும் என்று தோழி வேண்டுகின்றாள். இதில் வாழை களவிற்பத்தையும், பலாக்கனி இல்லற இன்பத்தையும் சுட்டும் குறியீடுகளாகும்.

பசு

தலைவன் இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின்னர் தலைவியைச் சந்திக்க வருகின்றான். தலைவி தோழியுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறாள். அங்கு வந்த தலைவன் அவர்களை அறியாதவன்போல விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் சிறுமிகளிடம் அவர்கள் ஊரைப் பற்றிக் கேட்கின்றான்.

“அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை நண்ணி

கன்று கால்யாத்த மன்றப் பலவின்

வேர்க்கொண்டு தூங்கும் கொழுஞ்சுளைப் பெரும்பழம்

குழவிச் சேதா மந்தி அயலது

வேய்பயில் இறும்பின் ஆம்அறல் பருகும்

பெருங்கல் வேலிச் சிறுகுடி யாதென?”

(நற்.213:1-6)

மலைப்பக்கத்தில் உள்ள பலாமரத்தின் வேரிலே தொங்கக்கூடிய பலாவின் சுளையைத் தின்ற பசு, குளிரந்த நீரைப் பருகும் சிறுகுடியோ உங்கள் ஊர் என்று கேட்கின்றான். இதன் மூலம் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் புணர்ந்ததைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றான். இதில் பசு தலைவனையும், பலா தலைவியையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

விலங்கு பயிரை உண்ணாதல்

விலங்கு தினை, நெல் போன்ற பயிர்களை மேய்வதும் தின்னுவதும் புணர்ச்சியைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

யானை

பிரிவால் வருந்தும் தலைவியை ஆற்றுவிக்கும் தோழி, மூங்கிலின் வெண்ணிற நெல்லைத் தின்ற யானை மலைப்பக்கத்தில் உறங்குவதைக் கூறுகின்றாள் (நற்.7). இதன்மூலம் வரைபொருளோடு வரும் தலைவனுடன் தலைவி இன்பத்துயில் கொள்வாள் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றாள். இதில் யானை தலைவனையும், மூங்கில் நெல் தலைவியையும் குறிக்கும் குறியீடாக வந்துள்ளது. மேலும், பெண்யானை முன்றிலில் வளர்ந்த தினைப்பயிரை உண்ணுதல் (குறுந்.225) தலைவன் தலைவியைக் களவில் பெற்று மகிழ்ந்ததைக் குறிக்கும் குறியீடாகும்.

பன்றி

வில்லேந்திக் காவல் புரியும் குறவர்களைத் தளருமாறு செய்து திணையைக் கவரும் பன்றியின் செயலும் (ஐங்கு.267), தினைமேய்ந்து கல்லடுக்கத்தில் உறங்கும் பன்றியின் செயலும் (ஐங்க.261), களவில் யாரும் காணாதவாறு தலைவியைப் புணர்ந்து செல்லும் தலைவனையும், பன்றி குறவருடைய தினைக்கதிரைத் தின்று புலிக்கு அஞ்சாது சாரலில் உறங்கும் செயல் (நற்.386) பரத்தையரிடம் இன்பம் துய்த்து உலகோர் கூறும் பழிக்கு அஞ்சாத தலைவனையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாகின்றன.

விலங்கு மலரையும், தளிரையும் உண்ணுதல்

மந்தியும் கடுவனும் மலையில் அரியதாய் பூத்திருக்கும் காட்டு மல்லிகைப் பூவையும், தளிரையும் இற்றியைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு ஏறி மேயும் செயல் (ஐங்கு.279) தோழியைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு தலைவனும் தலைவியும் சந்தித்து இன்புற்றதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

விலங்கு இறைச்சியை உண்ணுதல்

கரடியின் கூட்டம் கரையான் புற்றினை உடைத்து புற்றாஞ்சோற்றை உண்டு மேலும் அதனை விரும்பிச் சுற்றித் திரியும் செயலும் (அகம்.112), கரடி இரைதேடும் வேட்கையால் புற்றினை உண்ணும் செயலும் (நற்.325), பாம்பு நடுங்கும்படி புற்றகழ்ந்து உண்ணும் செயலும் (நற்.125) களவொழுக்கம் நீட்டிக்கும் தலைவனின் இன்ப நாட்டத்தைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகின்றன.

விலங்கு நீரை உண்ணுதல்

யானை சுனையின் நீரை உண்ணுதல் (நற்.273) தலைவன் தலைவியை மணந்துகொண்டு இன்பம் துய்த்தலைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். யானை தலைவனையும், சுனைநீர் இல்லற இன்பத்தையும் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

பறவை இறைச்சியை உண்ணுதல்

கடலைகளால் தரப்பட்ட அயிரை மீனை உண்ட நாரையும் (குறுந்.166), கயல்மீனை விரும்பி உண்ட நாரையும் (ஐங்கு.9), மீனைத் தின்று ஆரவாரிக்கும் நாரையும் (ஐங்கு.114), பலா மரத்தின் கிளையிலிருந்து மீனைத் தின்னும் கொக்கும் (நற்.326) தலைவன் தலைவியின் நலனை நுகர்ந்ததைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

பறவை மலரின் தாதினை உண்ணுதல்

வண்டு புன்னையின் தாதினை இமிர்ந்து உண்ணும் செயல் (நற்.323) தலைவன் தலைவியைக் களவில் புணர்ந்ததைக் குறிக்கின்றது.

மலரின் மணம் பரவுதல்

புன்னை தாழை மலர்கள் சேர்ந்து மணப்பது (நற்.49) தலைவனோடு தலைவி கூடி இன்புற்றதைக் குறிக்கின்றது.

நீர்வாழ் விலங்கு இறைச்சியை உண்ணாதல்

நீர்நாயின் குட்டி மீனைத் தின்று மரப்பொதும்பில் பள்ளிகொள்வதும் (நற்.195), காக்கை இறாமீனைக் கவர்ந்துண்ணுவதும் (நற்.258) தலைவன் தலைவியின் நலனுகர்ந்து கவலையற்றுத் தன் ஊரில் உள்ளதைக் குறிக்கின்றது.

அலரைக் குறிக்கும் குறியீடு

தலைவன் தலைவியரின் களவு வாழ்வை ஊரார் அறிந்து பழித்தாற்றுவது அலராகும். கற்பில் தலைவனின் புறத்தொழுக்கத்தை அறிந்து பழித்தாற்றுவது அலராகும். அகப்பாடல்களில் போரின் ஆரவாரத்துடனும், உழவரின் ஆரவாரத்துடனும் ஒப்பிடப்படுகின்றது. இவ்வலர் பரவுகின்ற முறையையும், நீங்குகின்ற முறையையும் உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றன.

அலர் பரவியதைக் குறிக்கும் குறியீடு

யானைகள் பிளிறும் ஒலி மலையிடைச் சென்று எதிரொலித்தலும் (நற்.14), புலி பன்றியின் இறைச்சியைப் பலாமரங்கள் செறிந்த பழ நாற்றத்தையுடைய பக்க மலையில் புலால் நாறும்படி இழுத்துச் செல்லுதலும் (அகம்.8), கலைமானால் தொடப்பட்டமையால் மரத்திலிருந்து கீழே விழுந்த பழத்தின் மணம் எங்கும் பரவுதலும் (குறுந்.90) அலர் பரவியதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றன.

இதில் யானையின் பிளிறல் ஒலியும், புலால் நாற்றமும், பழத்தின் மணமும் அலரைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

கொக்கு மீனைத் தின்றதால் உண்டான முடை நாற்றத்தால் மந்தி தும்மும் செயல், தலைவன் தலைவியோடு இன்பம் துய்த்ததால் அலர் பரவியதைச் சுட்டுகின்றது (நற்.326).

மணம் கமழும் ஞாழல் பூவை நண்டு துழவும் செயல் (நற்.267), தலைவன் தலைவியின் காதலை அறிந்த ஏதிலாட்டியர் அலர் தூற்றினர் என்பதைக் காட்டும் குறியீடாகும். இதில் ஞாழலின் மணம் அலரையும், நண்டு ஏதிலாட்டியரையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

அலர் நீங்கியதைக் குறிக்கும் குறியீடு

யானை புலியைக் கொன்றழித்து குருதி படிந்த கொம்பினை மழைநீரில் கழுவுதல் (நற்.151, அகம்.332) அலர் நீங்கியதைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். இதில் அலர் கூறும் பெண்டிரின் வாயடக்கிக் களவால் ஏற்பட்ட பழிச்சொல்லை நீக்கித் தலைவன் தலைவியை மணந்து கொள்ள இருப்பதை யானையின் செயல் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. குருதி படிந்த கொம்பை மழைநீரில் கழுவுதல் என்பது, ஊராரின் அலரைத் திருமண ஏற்பாடு போக்கியதைச் சுட்டும் குறியீடாகும்.

புலால் நாற்றத்தை மலரின் மணம் மாற்றுவது அலர் நீங்கியதைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். தாழை மலரின் மணம் கடற்கரை பாக்கத்தின் புலால் நாற்றத்தைப் போக்கும் செயலும் (நற்.203), மீன் உணவால் உண்டான புலவு நாற்றத்தைப் புன்னை மலர் நீக்கும் செயலும் (நற்.63), குருதி படிந்த களத்தின் புலவு நாற்றை வேங்கை மலர் நீக்கும் செயலும் (அகம்.268), சந்தன மரத்தின் மணமானது தேன் மணத்தோடு கலந்து காட்டிலுள்ள நாற்றத்தைப் போக்கும் செயலும் (ஐங்கு.253), தலைவனின் திருமண முயற்சியால் ஊரார் தூற்றும் அலர் நீங்கப் போவதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன.

நண்டு மணற் பரப்பில் ஊர்ந்ததால் தோன்றிய கோடுகள் கடல் அலைகளால் அழிக்கப்படும் (குறுந்.351) என்பது ஊரால் கூறும் அலர் தலைவியின் பெற்றோர் திருமணத்திற்கு இசைந்ததால் நீங்கப் போவதைக் குறிக்கின்றது.

அலர் கூறுவோரைச் சுட்டும் குறியீடு

உப்பு வணிகர் வரும் வண்டியின் ஓசைகேட்டு குருகுகள் அஞ்சும் செயலும் (நற்.4), நெய்தல் மலர் வருந்துமாறு பனம்பழம் விழுந்திட குருகுகள் அஞ்சி ஓடும் செயலும் (நற்.372), தலைவன் மணமுரசு ஒலிக்க வருவதைக் கண்டு அலர் கூறும் பெண்கள் வாயடைத்து ஓடி, ஒளிந்து கொண்டதைக் குறிக்கின்றது.

இல்லற வாழ்வு பற்றியக் குறியீடு

உயிரினங்கள் தன் துணையுடன் இணைந்திருக்கும் தோற்றமும், உயிரினங்கள் தன் துணையுடன் உண்ணுகின்ற தோற்றமும், உயிரினங்கள் தன் துணையின் பசியைப் போக்குவதும், மலர்கள் மலர்ந்து அணி செய்வதும், மணம் வீசுவதும், மலர் காயாகி தொங்குவதும், மரத்தில் கனிகள் நிறைந்திருப்பதும், தலைவன் களவு நீக்கிக் கற்பு வாழ்வை மேற்கொள்ள இருப்பதையும், தலைவன் பொருளிட்டி வந்து தலைவியுடன் துய்க்கும் இல்லற வாழ்வின் இன்பங்களையும் குறிப்பாக உணர்த்தும் குறியீடுகளாகும்.

விலங்கின் இணைந்த தோற்றம்

எருமை பழனத்தில் துணையோடு வதிகின்ற செயல் (ஐங்கு.94) தலைவன் தலைவியுடன் இல்லறம் நடத்தி மகிழ்விருப்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

விலங்கு துணையுடன் உண்ணுதல்

ஆண் யானையும், பெண் யானையும் பலாவின் கனியை உண்டு மகிழும் செயலும் (நற்.232), முருங்கையின் தழைகளை உண்பதற்காக களிறு பிடியுடன் மலையிலிருந்து கீழிறங்கி வரும் செயலும் (குறுந்.332), அருவி ஒலிக்கும்

மலையில் செழித்த வாழைக்கனிகளை மந்தி உண்ணும் செயலும் (நற்.251), வேங்கைப் பூவை மானின் பெருந்திரள் மேய்ந்து உண்ணும் செயலும் (ஐங்கு.217), பன்றி பெண் பன்றியோடு நீரை அருந்தும் செயலும் (ஐங்கு.269), தலைவன் களவு வாழ்வை நீக்கித் தலைவியை மணந்துகொண்டு இல்லற வாழ்வில் இணையப் போவதைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

விலங்குகள் துணையின் பசியைப் போக்கல்

ஆண்புலி பெண்புலியின் பசியைப் போக்க இரைதேடி பதுங்கியிருக்கும் செயலும் (நற்.332, 322), ஆண்புலி பெண்புலிக்காக களிறுடன் போரிடும் செயலும் (நற்.383, 148), கன்றொடு பிடியைத் தழுவிய வேழம் வேங்கைப் பூங்கொத்தைக் கவளமாக ஊட்டும் (நற்.202) செயலும், பொருளீட்டி வந்த தலைவன் குடியைக் காத்துத் தலைவியுடன் மக்கட் செல்வத்தையும் பேணிக்காத்து இல்லறத்தில் சிறக்க விரும்புவதைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகின்றன.

பறவை இரை உண்ணுதல்

மருதத்து நாரை நெய்தல் நிலத்தில் வந்து மீன் இரையை வயிறார உண்டு, புன்னையின் கிளையில் தங்கும் செயல், தலைவன் தலைவியை மணந்து கொண்டு இனிதே இல்லறம் நடத்துவான் என்பதைக் குறிக்கின்றது (குறுந்.236).

பறவை துணையுடன் இணைந்திருத்தல்

மயில் தன் பெடையுடன் இளவெயிலை விரும்பி துய்க்கும் செயல் (நற்.288, 396), தலைவன் களவை நீக்கித் தலைவியை மணந்து இல்லற வாழ்வு மேற்கொள்வதைக் குறிக்கும். சேவலுடன் கோழி நிலத்தைக் கிளறிய புழுதியிடம் நன்பொன்போல, மின்னுகின்ற செயல் (நற்.389) தலைவன்

தலைவியுடன் கூடி நடத்தும் இல்லறம் பலரும் புகழுமாறு விளங்கும் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

“.....சேவலொடு

சிலம்பின் போகிய சிதர்கால் வாரணம்

முதைச்சுவல் கிளைத்த பூழி மிகப்பல

நன்பொன் இமைக்கும் நாடனொடு

அன்புறு காமம் அமைகநம் தொடர்பே”

(நற்.389:7-11)

பறவை துணையுடன் உண்ணுதல்

கிளிகள் கூட்டமாக வந்து திணையை உண்ணும் செயல் (நற்.304), தலைவன் சுற்றத்தாரோடு வந்து தலைவியை மணந்து இன்பம் துய்ப்பதையும், காக்கை தன் பார்ப்பைத் தழுவிக் கூட்டத்தை அழைத்து பலிச்சோறு உண்ணும் செயல் (நற்.367), தலைவி தன் பிள்ளையைத் தழுவி தலைவன் கொண்டு வந்த செல்வத்தைச் சுற்றத்தாருக்குக் கொடுத்து இல்லறம் பேணுவதையும், பார்ப்பை ஈன்ற பெடைக்காக புறா செந்நெல் கொண்டு வந்து ஊட்டும் செயல் (நற்.384) தலைவன் பொருளிட்டி வந்து தலைவியுடன் அன்பு பாராட்டி இல்லறம் நடத்துதலையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.

பறவையின் ஒலி இசைக்கருவியின் ஒலியுடன் சேர்ந்து இசைத்தல்

கணந்துள் பறவையின் ஒலி யாழிசையுடன் சேர்ந்து ஒலிக்கும் செயல் தலைவி பொருளிட்டி வந்த தலைவனுடன் கூடிப் பலரும் போற்றும்படி வாழ்வாள் என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது (நற்.212).

மலர்கள் மலர்ந்து அணி செய்தல்

மலர்கள் மலர்ந்து அணிசெய்வது காதலர்கள் மனையறத்தில் இணைந்து வாழ்வதைக் குறிக்கும் குறியீடாக அமைந்துள்ளது. கோங்க மலர் மலர்ந்து

காட்டை அணிசெய்வதும் (நற்.48), பரதவ மகளிர் பறித்து வந்த நெய்தல் மலர் வீட்டிற்கு அணியாதலும் (நற்.283), அடும்பின் மலர் மகளிர் கூந்தலுக்குரிய மாலையில் சேர்க்கப்படும் செயலும் (நற்.145) தலைவன் தலைவியை மணந்து கொள்ள அவள் இல்லத்தை அணிபெறச் செய்வாள் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

நொச்சி மரத்தின் மேல் முல்லைக்கொடி படர நொச்சி மலரும், முல்லையும் சேர்ந்து படர்ந்திருப்பதும் (நற்.115) புன்னையொடு ஞாழல் பூத்திருப்பதும் (ஐங்கு.103) தலைவனும் தலைவியும் இல்லறத்தில் இணைந்து இன்பமாக வாழப்போவதைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

மலர்கள் மலர்ந்து மணம் வீசுதல்

மலர்கள் மலர்ந்து மணம் வீசுதலும் இரு மலர்களின் மணம் ஒருசேர மணம் வீசுதலும், தலைவனும் தலைவியும் மணம் புரிந்து இல்லற வாழ்வில் சிறந்தும், மக்கட் செல்வத்தைப் பெற்றும் சிறப்புடன் வாழும் இல்லற வாழ்வைக் குறிக்கின்றன.

“நீல்நிறப் புன்னைத் தமிழொண் கைதை

வானம் மூழ்கிய வயங்கொளி நெடுஞ்சுடர்க்

கதிர் காய்ந்து எழுந்து அகம்கனலி ஞாயிற்று

வைகுறு வனப்பின் தோன்றும்

கைதையம் கானல் துறைவன் மாவே!”

(நற்.163:8-12)

புன்னையும் தாழையும் ஒருசேர மலர்ந்து மணம் வீசுவது, மணந்து கொண்ட தலைவனும் தலைவியும் புதல்வனைப் பெற்றுச் சிறப்புடன் வாழ்வதைக் குறிக்கின்றது.

தாழையும் புன்னையும் சேர்ந்து மணம் வீசும் சோலையும் (நற்.235), ஞாழல் மலர்கள் மணம் வீசும் கடந்துறையும் (ஐங்கு.148), காந்தள் மணம் கமழும் மலையும் (நற்.294) இல்லற வாழ்வைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

மலரின் தாது உதிர்தல்

கழியில் நெய்தல் மலர் நிறையுமாறு புன்னை தம் மகரந்தத்தை உதிர்க்கின்ற செயல் (நற்.78) தலைவன் பொற்குவியல்களைத் தலைவியின் பெற்றோருக்கு அளித்துத் திருமணத்திற்கு ஆயத்தமாக வந்துள்ளதைக் குறிக்கின்றது.

மலர் காயாகித் தொங்குதல்

மலர் சூடுவோர் பறித்தது போக எஞ்சிய புன்னை மலர்கள் நெய்ப்புற்று காய்களாகித் தொங்கும் கடற்கரை என்றது ஊரார் அலரால் துன்பமுற்ற தலைவனும் தலைவியும் அன்புமிக்க இல்லற வாழ்வை மேற்கொள்வர் என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது (நற்.278).

மரத்தில் கனிகள் நிறைந்திருத்தல்

தலைவன் நாட்டின் மலைப்பகுதிகளில் பலாமரங்களில் கிளைகள்தோறும் கனிகள் நிறைந்து தொங்குவது (குறுந்.83), தலைவி வாழப்போகும் தலைவனின் இல்லம் இல்லறம் நடத்துவதற்குரிய எல்லா செல்வ வளமும் உடையதாகக் குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகின்றது.

நீர்வாழ் உயிரினம் துணையின் பசியைப் போக்கல்

நீர்காக்கை சூலுற்ற பெண் பறவைக்கு அயிரை மீனைத் தேடும் செயல் தலைவன் பொருளீட்டி வந்து தலைவியை மணம் புரிந்து இல்லறம் நடத்துவான் என்பதைக் குறிக்கின்றது (நற்.272).

நண்டு இரையைத் தேடிப் பெறாதவாறு அதன் வளை நிறையும் வண்ணம் நெற்பயிர்கள் மிகுதியாக உதிர்ந்தல், தலைவன் இல்லறம் நடத்துவதற்குப் பொருள்தேடி அலையாமல் தேவையான செல்வத்தை மிகுதியாக உடையவன் என்பதைக் குறியிட்டுக் காட்டுகின்றது (ஐங்கு.30).

நொதுமலர் பற்றிய குறியீடு

பன்றிக்கென வைத்த பொறியில் புலி அகப்படுவதும் (நற்.119), மகளிர் சூடி வீசிய மலரைப் பசு தின்னுவதும் (நற்.395) தலைவன் மணம் புரிந்து துய்க்க வேண்டிய தலைவியை அயலார் மகட்கொடை பேசி வருவதைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகும்.

பரதவர் வலைவீசிக் கொண்டு வந்த மீனைத் தின்பதற்காக வலிமையில்லாத கொக்கு காலம் பார்த்திருக்கும் செயல் (ஐங்கு.180) தலைவியை மகட்கொடை கேட்பதற்காக தகுதியில்லாத ஏதிலார் பலர் காத்திருக்கின்றனர் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்தியது.

சங்கப் புலவரின் கருப்பொருள் ஆளுமைத்திறன்

சங்கப் புலவர்கள் கருப்பொருட்களை உரிப்பொருள் செய்தியை உணர்த்தக்கூடிய பின்னணியாகவும், குறியீடாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவர்கள் கருப்பொருட்களை நிலநூல் அறிவோடும், உயிரியல் நுட்பத்தோடும் புனைந்துள்ளதைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. 'சங்கப் பாடல்கள் பெரிதும் போற்றப்படுவதற்குக் காரணம் அதன் கருத்தமைவும், புலப்பாட்டு உத்தியுமே. அக்காலத்தில் அகப்பாடல்களைப் பாடுவதற்கு வரலாற்றறிவும், நிலநூல் அறிவும், உயிரியல் நுட்பமும் தேவையாக இருந்தன. மக்களின் வாழ்க்கைப் பாதையைச் செம்மையாக உணர்வதற்கு வரலாற்றறிவு தேவையாக இருந்தது. அதுபோலவே, மலையும் ஆறும் காடும் வயலும் கடலும் மரம், செடி

கொடிகளும், பறவை, விலங்குகளும் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு எவ்வெவ்வாறு பயன்பட்டன. அவர்களின் உணர்ச்சிகளை எவ்வெவ்வாறு பண்படுத்தக் காரணமாக இருந்தன. ஞாயிறும், திங்களும், காற்றும், மழையும் மக்களின் வாழ்க்கைப்போக்கை அமைக்க எவ்வெவ்வாறு துணை செய்தன என்றிவ்வாறெல்லாம் ஆராய்தல் இலக்கியக் கல்விக்குத் துணை செய்யும் நிலநூல் அறிவாக உள்ளன¹² என்று சங்கப் புலவரின் இயற்கை நுண்ணறிவு பற்றி மு. வரதராசனார் குறிப்பிடுகின்றார்.

சங்கப் புலவர்கள் கருப்பொருட்களை உவமையிலும், வருணனையிலும் புனைவது மூலமாகவும், அடைகொடுத்து கூறுவது மூலமாகவும், கருப்பொருட்களின் உருவ அமைப்பினையும், தன்மையினையும் உள்ளது உள்ளவாறு வெளிப்படுத்தியிருப்பது அவர்களின் பார்வை நுட்பத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

கருப்பொருட்களான விலங்கு, பறவைகள், மரம், செடி, கொடிகள், மலர்கள், நீர்வாழ் உயிரினங்கள் போன்றவற்றின் உருவமைப்பு, தன்மைகள் பற்றிச் சங்கப் புலவர்கள் எடுத்துக் கூறுவதும், இயற்கைக்கு மற்றொரு இயற்கையை உவமையாகக் கூறுவதும் அவர்களது கருப்பொருள் ஆளுமைத் திறனை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தாவரங்கள் - மலர்கள்

சங்கப் புலவர்கள் மலர்கள், மரம், செடி, கொடிகளான தாவரங்களின் தன்மைகள் பற்றியும், அவை வளரும் இடம், காலம், நிறம் பற்றியும் சங்கப் பாடல்களில் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

குறிஞ்சி

குறிஞ்சி மலர் மலை நிலத்தில் அதிகம் காணப்பட்டதால், அந்நிலத்தைக் குறிக்கும் குறியீடாகியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. 'குறிஞ்சிச்

செடியினது பூவானது ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தோன்றிப் பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் வரை தொடர்ந்து காணப்படுகிறது. இயற்கையில் இத்தகைய வியப்பிற்குரிய பூ வேறின்மையால் மலையிலும், மலைசார்ந்த இடத்திலும் காணப்படும் இந்தப் பூவின் பெயராலேயே இந்த இடத்தை அழைத்தனர்¹³ என்று பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார்.

மலையில் குறிஞ்சிப் பூ அதிகம் காணப்படுவதை, ‘குறிஞ்சி சான்ற வெற்பு’ (மதுரைக்.300) எனவும், ‘கருங்கோற் குறிஞ்சியடுக்கம்’ (புறம்.374) எனவும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

குறிஞ்சிப் பூவில் தேன் மிகுதியாக இருக்கும் என்பதை,

“கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே” (குறுந்.3:3-4)

என்னும் பாடல் அடிகள் விளக்குகின்றன. குறிஞ்சி மலர் கார்காலத்தில் மலரும் இயல்புடையது என்பதை மதுரைக்காஞ்சி, ‘கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூடி’ (மதுரைக்.613) என்று கூறுகின்றது. இதனை,

“கார்பெயல் தலைஇய கவின்பெறு குன்றத்துக்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பெருஞ்சினை வான்பூ” (நற்.268:2-3)

என்று நற்றிணைப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. ‘குறிஞ்சி கரிய தண்டினையுடையது என்பதை, ‘கருங்கோற் குறிஞ்சி’ என்ற அடையோடு புலவர்கள் வழங்கியுள்ளதைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.’¹⁴

காந்தள்

காந்தள் மலர் மாலையில் சிறப்பாக வளரக்கூடியது என்பதை,

“சிலம்பின் நாறுகுலைக் காந்தள்”

(ஐங்கு.226)

“சிலம்பு கமழ் காந்தள்”

(ஐங்கு.293)

“மலைச்செங் காந்தள்”

(நற்.173)

“உயர்வரை மருகிற் காந்தளஞ் சோலை”

(அகம்.368)

என்ற சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. காந்தள் மலரின் நிறம் பற்றி உ.வே. சாமிநாதையர் குறிப்பிடுகையில், ‘வெண்காந்தள், செங்காந்தள்’ எனக் காந்தள் இருவகைப்படும். அதனைக் குருதிப்பூ என்றும் கூறுவர்¹⁵ என்று சுட்டுகின்றார். ‘காந்தள் பல வண்ணங்களைக் கொண்டது. பசுமை, செம்மை, வெண்மை, மஞ்சள் முதலிய நிறங்களைப் பெற்றுப் பொலிவுடையதாகத் திகழ்வது காந்தள் மலர்’¹⁶ என்று இராம. குருநான் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால், சங்கப் பாடல்களில் காந்தளின் செம்மை நிறத்தைப் பற்றியே அதிகப் பாடல்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

“மலைச்செங் காந்தள்”

(நற்.173)

“குருதிப் பூவின் குலைக்காந் தட்டு”

(குறுந்.1)

“ஒண்செங் காந்தள்”

(குறிஞ்சிப்.62)

காந்தள் மலர் கொத்துக் கொத்தாக அடர்ந்து மலரும் இயல்பினை உடையதால் இதனை, ‘அடர்பூங்காந்தள்’ (திருமுருகு.43), ‘நீடுகுலைக் காந்தள்’ (பெரும்பாண்.371), ‘அலங்குகுலைக் காந்தள்’ (அகம்.108), சிலம்புடன் கமழும் அலங்குகுலைக் காந்தள்’ (குறுந்.239), ‘காந்தள் கமழ்குலை யவிழ்ந்த நயவரு சாரல்’ (நற்.313) என்று அடைகொடுத்து சங்கப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

காந்தளின் வகைகளாகத் தோன்றியையும், கோடலையும் பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார். அவர், 'தோன்றியைச் செங்காந்தள் என்றும், கோடலை வெண்காந்தள் என்றும்'¹⁷ குறிப்பிடுகின்றார். தோன்றி செந்நிறமுடையதை,

“எரிமருள் தோன்றி” (அகம்.218)

“தோடார் தோன்றி குருதி பூப்ப” (முல்லைப்.96)

“ஒண்குடர்த் தோன்றியும் தளவமும் உடைத்தே” (ஐங்கு.440)

என்ற சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

வேங்கை

வேங்கை மரம் மிகுதியான பூக்களைக் கொத்துகொத்தாக உடையது என்பதும், கருமையும், பருமையுமுடைய அடிப்பகுதியை உடையது என்பதும், பொன்நிறத்தையுடைய மலர்களைக் கொண்டது என்பதும் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

வேங்கை மலர் பொன்நிறத்தை உடையது என்பதை,

“.....வேங்கைப்
பொன்மலி புதுவீ தாஅம் அவர்நாட்டு” (ஐங்கு.208)

“பெருவரை வேங்கைப் பொன்மருள் நறுவீ” (ஐங்கு.217)

“கருங்கால் வேங்கை மலரின் நாளும்
பொன்னன்ன வீசுமந்து” (புறம்.137)

“எரிமருள் வேங்கை” (ஐங்கு.294)

“பூங்கண் வேங்கை பொன்னிணர்”

(அகம்.182)

வேங்கை கரிய அடிமரத்தை உடையது என்பதை,

“கருங்கால் வேங்கை மாத்தகட்டு ஒள்வீ”

(ஐங்கு.219)

“அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை”

(குறுந்.26)

“அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை

மாத்தகட்டு ஒள்வீதாய தூறுகல்”

(புறம்.202)

என்ற சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

கோங்கமரம்

கோங்கமரம் உறுதியானது. அதன் கிளை வலிமையானது. பொரிந்த அடிப்பகுதியை உடையது. அதன் பூக்கள் கொத்துக்கொத்தாக பாவை போன்ற வடிவமுடையன. பொன்போன்ற நிறத்தையுடையது கோங்கமலர் என்று கோங்க மரத்தின் தன்மை, வடிவம், மலரின் நிறம் போன்றவை எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. கோங்கம் குரவம் என்ற பெயராலும் வழங்கப்படுகின்றது.

கோங்க மரம் உறுதியானது என்பதை, ‘திணைநிலைக் கோங்கம்’ (ஐங்கு.363) என்றும், அதன் கிளை வலிமையானது என்பதை, ‘வண்சினைக் கோங்கின் தண்கமழ் படலை’ (ஐங்கு.370) என்றும், மலர் பாவை போன்ற வடிவமுடையது என்பதையும், கொத்துக்கொத்தாக மலரக்கூடியது என்பதையும்,

“நறும்பூங் குரவம் பயந்த

செய்யாப் பாவை கொய்யும் பொழுதே”

(ஐங்கு.344)

“ஈன்றாய் நீ பாவை இருங்குரவே”

(திணைமாலை.150)

“முறியிணர் கோங்கம்”

(ஐங்கு.366)

என்ற சங்கப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. கோங்க மரம் பொரிந்த அடிப்பகுதியை உடையது. இதனை,

“பொரியரைக் கோங்கின் பொன்மருள் பசுவீ”

(ஐங்கு.367)

என்று ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது.

இற்றி

இற்றி மரம் இக்காலத்தில் இச்சி, இத்தி என்று வழங்கப்படுவதாக உ.வே. சாமிநாதையர் குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁸ ‘இது ஆல் இனத்தைச் சார்ந்த மரம். கற்களிடையே முளைத்தால் தன் வேர்களைக் கல்லிடுக்குகளில் பரப்பி மேனோக்கி வளரும் இயல்பினது’ என்கிறார் அ.தட்சிணாமூர்த்தி.

“கல்லிவர் இற்றி புல்லுவன ஏறி”

(ஐங்கு.279)

என்று இதனை ஐங்குறுநூறு குறிப்பிடுகின்றது.

குவளை

குவளை மலர் மலைச்சுனையின்கண் மலரும். ‘செங்குவளை, கருங்குவளை எனக் குவளையில் இருவகை உண்டு’¹⁹ என்று கூறுகிறார் இராம. குருநாதன். சங்கப் பாடல்களில் கருங்குவளை பற்றிய செய்திகளே அதிகம் காணப்படுகின்றன. கருங்குவளை மலர் ‘நீலம்’ என்றும் வழங்கப்படுகின்றது.

“நீல இருங்கழி நீலம் கூம்பும்

மாலை வந்தன்று”

(ஐங்கு.116)

“பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்”

(ஐங்கு.2)

“பைஞ்சனைப் பூத்த பகுவாய்க் குவளை” (ஐங்கு.299)

“அதலைக் குன்றத்து அகல்வாய்க் குன்றுசனைக்
குவளையொடு பொதிந்த குளவிநாறு நறுநுதல்” (குறுந்.59:2-3)

கொன்றை

கொன்றை மரம் குறுகிய அடிப்பகுதியையும், மஞ்சள் நிறமும், பொன்னிறமுடைய பூக்களையும் உடையது. கொன்றை மலர் தொகுத்த மாலை போலவும் காணப்படும் என்பதையும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. ‘கொன்றை மலர்வது கொண்டு கார்காலத்தை முல்லை நிலத்து மக்கள் அறிந்து கொள்வர். இக்காலத்தில் இம்மரம் ‘சரக்கொன்றை’ என்று வழங்கப் பெறுகிறது²⁰ என்று பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார்.

கொன்றை குறுகிய அடிப்பகுதியை உடையது என்பதை, ‘நெடும்பொறை மிசைய குறுங்காற் கொன்றை’ என்று ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் (430) சுட்டுகின்றது. கொன்றை பொன்னிறத்தை உடையது என்பது,

“பொன்னென மலர்ந்த கொன்றை” (ஐங்கு.420)

“சுடர்ப்பூங் கொன்றை” (அகம்.115)

“பொன்தொடர்ந்து அன்ன தகைய நன்மலர்க்
கொன்றை ஒள்ளிணர்” (நற்.221)

என்று வழங்கப்படுகின்றது. கொன்றை கொத்துக்கொத்தாக மலரக் கூடியது என்பதை,

“சுடரிணர்க் கொன்றை” (ஐங்கு.436)

“முறியிணர்க் கொன்றை” (முல்லைப்.94)

“தூங்கிணர்க் கொன்றை” (குறிஞ்சிப்.86)

“ஒள்ளிணர்க் கொன்றை” (அகம்.197)

என்று சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. கொன்றை மலர் தொடுத்த மாலைப்போல காணப்படுவதை,

“குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர்” (ஐங்கு.497)

“பேதையம் கொன்றை கோதைநிலை நோக்கி” (ஐங்கு.462)

என்று ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன.

புன்னை

புன்னை நெய்தல் நிலத்திற்குரிய மரமாகும். இது கடற்கரையில் வளர்வதால் ‘எக்கர்ப் புன்னை’ (அகம்.30), ‘புன்னையங் கானல்’ (அகம்.80) என்று வழங்கப்படுகின்றது. புன்னை மலர் பொன்னிறத்தை உடையது.

“.....புன்னை

பொன்னிறம் விரியும் பூக்கெழு துறைவனை” (ஐங்கு.110)

“பொன்னென நன்மலர் நறுவீ தாஅம்

புன்னை நறும்பொழில்” (அகம்.360)

ஞாழல்

ஞாழல் மரமும் கடற்கரை ஓரத்தில் வளரும் தன்மையுடையது. சிறிய இலைகளை உடைய பெரிய கிளைகளைக் கொண்டது. ‘எக்கர் ஞாழற்

சிறியிலைப் பெருஞ்சினை' (ஐங்கு.145). பொன்போன்ற பூக்களைக் கொண்டது 'பொன்வீ' ஞாழலொடு புன்னை வரிக்கும் கானலம் பெருந்துறை' (அகம்.70), 'ஒள்ளிணர் ஞாழல் முனையில் பொதியவிழ' (ஐங்கு.169).

இதே ஞாழல் மலரை, 'புலிநகக் கொன்றை' என்று ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அகநானூற்று உரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.²¹

நெய்தல்

நெய்தல் நிலத்திற்குரிய அடையாளப் பூவாக விளங்குகிறது. நெய்தல் மலர் நீலநிறத்தை உடையது. மலர் உத்துளை உடையது. நெய்தல் வைகறையில் மலர்ந்து மாலையில் கூம்பும் இயல்புடையது. அசையும் இதழ்களை உடையது என்ற செய்திகளைச் சங்கப் பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நெய்தல் நீலநிறம் கொண்டதை, "மணிநிற நெய்தல்" (ஐங்கு.96) என்றும், மலர் உத்துளை உடையது என்பதை, 'நெய்தல் நீர்ப்படர் தூம்பின் பூக்கெழு துறைவன்' (ஐங்கு.109) என்றும், நெய்தல் மலர் வைகறை மலர்தலை 'வைகறை மலரும் நெய்தல்' (ஐங்கு.188) என்றும், மாலையில் கூம்புவதை, 'கையறுமாலை கொடுங்கழி நெய்தலும் கூம்ப' (ஐங்கு.183) என்றும், அசையும் இதழ்களை உடையது என்பதை, 'அலங்கு இதழ் நெய்தல்' (ஐங்கு.185) என்றும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

மருதமரம்

மருத நிலத்திற்குரிய அடையாளப் பூவாக விளங்குகின்றது. 'மருதப்பூவை ஆங்கிலத்தில் இந்தியாவின் பெருமை (Pride of India) என்று கூறுகூர்'²² என்கிறார் பி.எல். சாமி. மருதமரம் ஆற்றங்கரை ஓரப்பகுதியிலும், நீர்நிலைகளுக்கு அருகிலும் காணப்படுகின்றது. இது உளைப்பூக்களை மிகுதியாக உடையது.

"உளைப்பூ மருதத்து"

(ஐங்கு.7)

ஆம்பல்

ஆம்பல் மலர் பொய்கையில் மலரக்கூடிய இயல்பினது. உட்துளையுடைய தண்டினை உடையது. இதனை,

“பொய்கைப் பூத்த புழைக்கால் ஆம்பல்” (ஐங்கு.34)

“தூம்புடைத் திரள்கால் ஆம்பல்” (குறுந்.178)

“நீர்வளர் ஆம்பல் தூம்புடைத் திரள்கால்” (நற்.6)

என்று சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

இலவம்

இலவமரம் வெள்ளோத்திரம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இது வெண்மையான மலர்களை உடையது. முள்ளுடையது. மலரும்போது இலைகளை உதிர்த்து விடும் இயல்பினையுடையது. சுடர்விடும் மலர்களை உடையது என்ற செய்திகளைச் சங்கப் பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

“மால்வெள் ளோத்திரத்து மையில் வாலிணர்” (ஐங்.301)

“முளிகொடி வலந்த முள்ளரை இலவம்” (நற்.105)

“இலையில மலர்ந்த இலவமொடு” (அகம்.185)

“எரிப்பூ இலவத்து” (ஐங்கு.368)

கடம்ப மரம்

கடம்ப மரம் வலிமையான அடிப்பகுதியை உடையது. வேனில் காலத்தில் மலரக்கூடியது. வெண்கடம்ப மரத்தில் மலர்கள் வலமாக சுழித்த அமைப்பினை உடையவை.

“கருங்கால் மராஅத்து வாஅன் மெல்லினர்” (அகம்.127)

“கருங்கால் மராஅத்து வைகுசனை வான்பூ” (ஐங்கு.331)

“வலம்கரி மராஅம் வேய்ந்து நம்” (ஐங்கு.348)

“வலம்கரி மராஅத்துச் சுரங்கமழ் புதுவீ” (அகம்.83)

நெல்லி

நெல்லி மரத்தின் இலைகள் சிறியன என்பதை,

“.....சிறியிலை

நெல்லி நீடிய கல்காய் கடத்திடை” (ஐங்கு.334)

வயலைக்கொடி

வயலைக்கொடி செந்நிறமுடையது.

“வயலைச் செங்கொடி” (ஐங்கு.52)

இங்ஙனம் மலர்கள், தாவரங்களின் தன்மைகள், வளரும் இடம், காலம், உருவமைப்பு, நிறம் பற்றிச் சங்கப் பாடல்களில் புலவர்கள் உள்ளது உள்ளவாறு புனைந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

விலங்குகள்

சங்க இலக்கியத்தில் பல்வேறு விலங்குகள் குறித்த செய்திகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் யானையும், புலியும் அதிகப் பாடல்களில் புனையப் பட்டுள்ளன. கரடி, பன்றி, வருடை, செந்நாய் போன்ற விலங்குகளின்

தன்மைகள், உருவமைப்பு பற்றிச் செய்திகள் உள்ளது உள்ளவாறு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

யானை

விலங்குகளுள் வலிமை மிக்கதும், மிகப்பெரியதுமாக யானை விளங்குகின்றது. 'சங்க இலக்கியத்திலிருந்து யானை வாழுமிடம் ஈரம் நிறைந்த நிழலுள்ள காடுகளும் மலைச்சாரல்களும், குன்றுகளும் மூங்கில் காடுகளும் என்று தெரிகிறது. விலங்கு நூலாரும் இதே சூழ்நிலையை விளக்கியுள்ளார்கள்²³ என்று பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார். இதனை,

“முளைவளர் முதல மூங்கில் முருக்கி
கிளையொடு மேய்ந்த கேழ்கிளர் யானை
நீர்நசை மருங்கின் நிறம்பார்த்து ஒடுங்கிய
பொருமுரண் உழுவை தொலைச்சி கூர்நுணைக்
குருதிச் செங்கோட்டு அழிதுளி கழாஅ
கல்முகை அடுக்கத்து மென்மெல இயலி
செறுபகை வாட்டிய செம்மலொடு அறுகால்
யாழிசைப் பறவை இமிர பிடிபுணர்ந்து
வாழையம் சிலம்புல் துஞ்சும்” (அகம்.332:1-9)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது.

யானைகள் தண்ணீரில் நீந்தும் இயல்புடையன என்பதும் (அகம்.43), உணவாக அதிரல் கொடிகளையும் (அகம்.157), கொறுக்காந்தட்டையையும் (குறுந்.170), தினையையும் (அகம்.392), இலவமரத்துப் பட்டையையும் (அகம்.309), மூங்கில் முளையையும் (குறுந்.179), கரும்பையும் (கலி.40) உட்கொள்ளும் என்பதைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

யானை நெற்றியிலும் துதிக்கையிலும் புள்ளிகளை உடையதால் 'புகர்முக வேழம்' (ஐங்கு.239), 'பொறிவரித் தடக்கை' (ஐங்கு.327) என்றும், சிறிய கண்ணை உடையதால் 'சிறுகண் யானை' (ஐங்கு.314) என்றும் அடைகொடுத்து வழங்கப்படுவதைச் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

புலி

புலி உருவத்தில் சிறியதாக இருப்பினும் வலிமையில் யானையை வெல்லும் ஆற்றல் கொண்டது. அடர்ந்த காடுகள், மலைகளில் வாழும் இயல்புடையது. இது குறுகிய முன்னங்கால்களை உடையது. இதனை,

“குறுங்கை இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை”

(ஐங்கு.216, குறுந்.141, நற்.36)

என்ற சங்கப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. புலியின் உணவு பற்றிய குறிப்புகள் சங்கப் பாடல்களில் மிகுதியாகக் காணக்கிடைக்கின்றன. புலி காட்டுப் பன்றியையும், யானையையும் வீழ்த்தி உண்ணும் என்பதையும் (அகம்.29), காட்டுப்பசுவினை உண்ணும் என்பதையும் (அகம்.238), மானினை உண்ணும் என்பதையும் (அகம்.107; ஐங்கு.373) சங்கப் பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

குரங்கு

குரங்கினைப் பற்றிய பல செய்திகள் சங்கப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. கடுவன், கலை, மந்தி, ஊகம் என்று குரங்கு சங்கப் பாடல்களில் வழங்கப்படுகின்றது. குரங்கு கரிய விரல்களை உடையதும், மென்மையான தலையை உடையதும், மரஞ்செடி கொடிகளின் இளந்தளிர்களை உண்ணுவதும் போன்ற செய்திகளைச் சங்கப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

மந்தி கரிய விரல்களை உடையது என்பது, 'கருவிரல் மந்தி' (ஐங்கு.272) என்றும், மென்மையான தலையை உடையது என்பது, 'புன்தலை மந்தி வன்பறழ் ஆரும்' (ஐங்கு.273) என்றும், கரிய நிறமுடைய முடியை உடையது என்பதை, 'குருமயிர்க் கடுவன்' (ஐங்கு.275) என்றும், தளிர்களை உண்ணுவதை, 'மந்திக் காதலன் முறிமேய் கடுவன்' (ஐங்கு.276), 'கறிவளர் அடுக்கத்து ஆங்கண் முறியருந்து குரங்கு ஒருங்கியிருக்கும்' (குறுந்.288) என்றும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

குரங்கு பலாக்கனியைத் தேண்டி உண்ணுவதும் (குறுந்.373), மிளகின் தளிரை உண்ணுவதும் (அகம்.182), தேனிறாலை உண்ணுவதும் (நற்.253) போன்ற செய்திகள் சங்கப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

பன்றி

பன்றி கருமை நிறத்தையுடையது (ஐங்கு.263; அகம்.178) கடுங்கண்ணை உடையது (அகம்.322), வளைந்த கொம்பினை உடையது (ஐங்கு.264; அகம்.322), பன்றி தினையையும், கிழங்கையும் உண்ணக் கூடியது (ஐங்கு.262, 270) போன்ற செய்திகளைச் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

எருமை

எருமை செங்கண்ணையும், நெறிப்புற்ற கரிய கொம்பினையும் உடையது. இது காரான் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இதனை,

“கருங்கோட்டு எருமைச் செங்கண் புனிற்றா” (ஐங்கு.92)

“சேற்றுநிலை முனையிய செங்கட் காரான்” (அகம்.46)

“நெறிமருப்பு எருமைநீல இரும்போத்து “ (ஐங்கு.91)

“அரிமலர் ஆம்பல் மேய்ந்த நெறிமருப்பு எருமை” (அகம்.316)

என்ற சங்கப் பாடல்களால் அறியலாம்.

வருடை

வருடை என்பது ஒருவகை மான். வருடை குறுகிய கால்களை உடையது. இது நெடிய மலையில் காணப்படுகின்றது. இதனை,

“நெடுவரை மிசையது குறுங்கால் வருடை” (ஐங்கு.287)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் காட்டுகின்றது.

செந்நாய்

செந்நாய் கூரிய பற்களையுடையது.

“வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய்” (ஐங்கு.323)

இவ்வாறு விலங்குகளின் தன்மைகள், உருவமைப்பு பற்றி உள்ளது உள்ளவாறு சங்கப் புலவர்கள் புனைந்துள்ளனர். சங்கப் பாடல்களில் கரடி, சிங்கம், ஆளி, முயல் போன்ற பல விலங்குகள் பற்றிய குறிப்பிடுகள் காணப்படுகின்றன. விரிவஞ்சி இங்கு குறிப்பிட்ட சில விலங்குகளைப் பற்றி மட்டும் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

நீர்வாழ் உயிரினங்கள்

சங்கப் பாடல்களில் நீர்நிலைகளில் வாழக்கூடிய உயிரினங்கள் பற்றிய செய்திகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. நண்டு, ஆமை, முதலை, நீர்நாய் போன்ற விலங்குகளின் தன்மைகள், உருவமைப்பு பற்றிச் சங்கப் புலவர்கள் புனைந்துள்ளனர்.

நண்டு

‘நண்டு முள்ளிச் செடியின் வேர்களிடையே அமைந்த வளைகளில் வாழும் தன்மையது. ‘முள்ளிவேர் அளைக்களவன் ஆட்டி’ (ஐங்கு.23) நண்டு கரு உயிர்த்தவுடன் இறந்து விடும் தன்மையது. ‘தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் களவனொடு’ (ஐங்கு.24), நண்டு வயலில் வாழ்வது ‘கரந்தையம் செறுவில் துணைதுறந்து, களவன் வள்ளை மென்கால் அறுக்கும்’ (ஐங்கு.26), நண்டு நெற்கதிரை இரையாகக் கொள்ளும் என்பது ‘செந்நெல்லம் செறுவில் கதிர்கொண்டு களவன், தண்ணக மண்ணளைச் செல்லும்’ (ஐங்கு.27), நண்டு வேப்பம் பூவின் அடும்பினை ஒத்த நெடிய கண்களை உடையது. ‘வேப்புநனை அன்ன நெடுங்கட் களவன்’ (ஐங்கு.30) என்று சங்கப் பாடல்கள் நண்டினைப் பற்றி எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஆமை

ஆமை மரக்காலை வடிவால் ஒத்திருத்தலை, ‘அம்பணத்து அன்ன யாமை’ (ஐங்கு.43) என்று ஐங்குறுநாறு குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், ஆமையின் பார்ப்பு செந்நிறமுடைமையால், ‘செம்பின் அன்ன பார்ப்பு’ (ஐங்கு.43) என்று செம்பினை அதற்கு உவமையாகக் கூறியுள்ளனர் சங்கப் புலவர்கள்.

நீர்நாய்

நீரில் வாழ்வதால் நீர்நாய் என்று வழங்கப்படுகின்றது. நீர்நாய் வாளைமீனை உணவாகக் கொள்ளக் கூடியது. உடலில் புலால் நாற்றத்தை உடையது. இதனை,

“பொய்கைப் பளளிப் புலவுநாறு நீர்நாய்

வாளை நாளிரை பெறுஉம் ஊர்!”

(ஐங்கு.63)

“நாளிரை தரீஇய எழுந்த நீர்நாய்

வாளையோடு உழப்ப”

(அகம்.336)

“பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநாறு இரும்போத்து
வாளை நாளிரை தேரும் ஊர்”

(அகம்.386)

என்று சங்கப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

பறவைகள்

சங்கப் பாடல்களில் பறவைகள் பற்றிய பல குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில், நாரை, அன்னம், கம்புள், அன்றில், பருந்து, வெளவால் போன்ற பறவைகள் பற்றிய குறிப்புக்களை மட்டும் காண்போம்.

நாரை

நாரை வெள்ளிய சிறகையும், பசுமையான நீண்ட காலையும், சிவந்த வாயையும் உடையது. சிறகின் இடையேயுள்ள தூவி செந்நிறமாக இருக்கும். இதனை,

“வெண்தலைக் குருகின் மென்பறை விளிக்குரல்” (ஐங்கு.86)

“.....மடநடை நாரை

பதைப்ப ஒழிந்த செம்மறுத் தூவி” (ஐங்கு.156)

“பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை” (புறம்.351)

“கவிரிதழ் அன்ன தூவிச் செவ்வாய்

இரைதேர் நாரை” (குறுந்.103:2-3)

என்ற சங்கப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

அன்றில்

அன்றில் ஆணும் பெண்ணுமாய் இணைபிரியாது வாழும் பறவை. இது மீனை உண்டு பனைமரத்தின் உச்சியில் வாழக்கூடியது. சிவந்த வளைந்த

வாயினை உடையது. நள்ளிரவில் துணையை உருக்கமுடன் அழைக்கும் இயல்புடையது. இதனை,

“நெருப்பின் அன்ன செந்தலை அன்றில்
இறவின் அன்ன கொடுவாய்ப் பெடையோடு
தடவின் ஓங்குசினைக் கட்சியில் பிரிந்தோர்
கையற நரலும் நள்ளென் யாமத்து” (குறுந்.160:1-4)

“மையிரும் பனைமிசைப் பைதல உயவும்
அன்றிலும் என்புற நரலும்” (நற்.335:7-8)

என்ற சங்கப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

அன்னம்

அன்னம் வெண்மையான நிறத்தையுடையது. அன்னத்தின் கால்கள் நீரில் நீந்துவதற்கு ஏற்றவாறு தோலுறையினை உடையவை. இதனை,

“துதிக்கால் அன்னம் துணைசெத்து மிதிக்கும்
தண்கடல் வளையினும்...” (ஐங்கு.106)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் கூறுகின்றது. ‘அன்னத்தின் கால் நீண்டு மயிரடர்ந்து, நுனி குவிந்து, தோலுறை போறலின் துதிக்கால் அன்னம்’ என்று கூறப்படுகிறது²⁴ என்கிறார் ஒளவை. துரைசாமிப்பிள்ளை.

கம்புள்

கம்புள் பறவை சம்பங்கோழி என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இது வெண்மையான தலையையுடையது. அதன் பேடை கணைக்குரலை உடையது. இதனை,

“வெண்ணுதற் கம்புள் அரிக்குரற் பேடை”

(ஐங்கு.85)

என்று குறிப்பிடுகின்றது.

பருந்து

பருந்து கூரிய அலகினையுடையது என்பது, ‘உலறுதலைப் பருந்தின் உளிவாய்ப் பேடை” (ஐங்கு.321) என்றும், அலகு வளைந்திருப்பது ‘வளைவாய்ப் பருந்தின் வான்கண் பேடை’ (அகம்.79) என்றும், சிவந்த செவியையுடையது என்பது ‘நெய்த்தோர் அன்ன செவிய எருவை’ (ஐங்கு.335) என்றும், ‘மான்று வேட்டெழுந்த செஞ்செவி எருவை’ (அகம்.3) என்றும் சங்கப் பாடல்கள் பருந்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

வெளவால்

வெளவால் பழத்தினை உண்டு வாழக்கூடியது. அது மாலையில் பழத்தைத் தேடிச்செல்லும் இயல்புடையது. இதனை,

“செல்லிய முயலிப் பாஅய சிறகர்

வாவல் உகக்கும் மாலை”

(ஐங்கு.378)

“தாஅ அஞ்சிறை நொப்பறை வாவல்

பழுமரம் படரும் பையுள் மாலை”

(குறுந்.172)

என்று சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

இங்ஙனம் சங்கப் புலவர்கள் மரம், செடி, கொடி, மலர்கள், விலங்குகள், பறவைகள், நீர்வாழ் உயிரினங்கள் பற்றிச் சங்கப் பாடல்களில் புனைந்துள்ள செய்திகள் உள்ளது உள்ளவாறு அமைந்துள்ளன. இதனை, நெய்தல் நிலப் பறவைகளைப் பற்றிப் பல புலவர்கள் பல கோணங்களிலிருந்து அவற்றின்

உடலமைப்பு, உணவுவகை, வதியும் நிலை, வாழும் முறை, குணங்கள், செயல்கள் அனைத்தையும் ஒரு சிறிதும் மிகைப்படுத்தாமல் உள்ளனவற்றை உள்ளவாறே திரட்டித் தந்துள்ள திறம் எண்ண எண்ண இன்பம் பயப்பது²⁵ என்ற முத்துக் கண்ணபரின் கூற்றாலும் அறிய முடிகின்றது. இதுகாறும் மேலே கூறப்பட்டுள்ள கருப்பொருட்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் சங்கப் புலவரின் கருப்பொருள் ஆளுமைத் திறனையும், இயற்கையைக் கூர்ந்து நோக்கிய நுண்ணறிவினையும் எடுத்துக்காட்டும் அளவிலேயே ஆராயப்பட்டுள்ளன. இன்னும் பல கருப்பொருட்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. அவை அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறுதல் ஆய்வு எல்லைக்குள் அடங்காததால் குறிப்பிட்ட சில கருப்பொருட்கள் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

தொகுப்புரை

- ❖ 'கருப்பொருளாட்சியில் உள்ளறை, இறைச்சி, குறிப்புப்பொருள்' என்ற நான்கம் இயலில் பின்வரும் முடிவுகள் ஆராய்ந்து கூறப்பட்டுள்ளன.
- ❖ குறிப்புப் பொருளுணர்த்தும் உள்ளறை, இறைச்சி பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட்களின் செயல்பாடுகள், தலைவன் தலைவியின் செயல்பாடுகளையும், நிலைப்பாடுகளையும், இல்லற வாழ்வுக் கூறுகளையும், புணர்ச்சி, அலர், நொதுமலர் போன்றவற்றையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.
- ❖ புணர்ச்சியைக் குறிக்க உயிரினங்கள் கனி உண்ணுதல், திணையை மேய்தல், இறைச்சியைக் கவர்தல், மலர், தளிர் உண்ணுதல், நீரை உண்ணுதல், மலர் மணம் பரவுதல் போன்றவை குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.

- ❖ அலர் பரவியதைக் குறிக்க புலால் நாற்றம் பரவுதலும், மலர் மணம் பரவுதலும், அலர் நீங்கியதைக் குறிக்க புலால் நாற்றத்தை மலரின் மணம் போக்குதலும் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.
- ❖ உயிரினங்கள் தன் துணையுடன் இணைந்திருப்பதும், உண்ணுவதும், துணையின் பசியைப் போக்குவதும், மலர்கள் மலர்ந்து அணி செய்வதும், மணம் வீசுவதும், மலர் காயாகி தொங்குவதும், மரத்தில் கனிகள் நிறைந்திருப்பதும் இல்லற வாழ்வினைக் கூறும் குறியீடுகளாகின்றன.
- ❖ சங்ககால மக்களின் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வும் இயற்கையைக் கூர்ந்து நோக்கிய சங்கப் புலவர்களின் திறனும் சங்கப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட் புனைவுகள் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கங்கள்

1. சரளா இராசகோபாலன், இலக்கியத்தின் நோக்கமும் பயனும், ப.88
2. ஏ.வி. சுப்பிரமணியன், புதிய கோணங்களில் சங்க இலக்கியம், ப.60
3. க. கைலாசபதி, சமூகமும் உளவியலும், ப.53
4. இரா. சீதா, தொல்காப்பிய இலக்கியக் கோட்பாடுகள், ப.193
5. தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், நூ.50
6. தொல்காப்பியம், பொருளியல், நச்சினார்க்கினியர் உரை, நூ.34
7. அப்துல் ரகுமான், புதுக்கவிதையில் குறியீடு, ப.43
8. வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.204
9. சரளா இராசகோபாலன், சங்க இலக்கியம் - அகம், ப.28
10. பி.எல். சாமி, சங்க இலக்கியத்தில் செடிகொடி விளக்கம், ப.6
11. இரா. சீதா, தொல்காப்பிய இலக்கியக் கோட்பாடுகள், ப.205
12. மு. வரதராசனார், ஓவச்செய்தி, ப.75
13. பி.எல். சாமி, சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம், ப.28
14. நற்.268, 301; அகம்.308; மதுரைக்.300; குறிஞ்சிப்.63.
15. உ.வே. சாமிநாதையர், குறுந்தொகை பதிப்பு, ப.35
16. இராம. குருநாதன், குறிஞ்சி வளம், ப.52
17. பி.எல். சாமி, சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம், ப.72
18. உ.வே. சாமிநாதையர், குறுந்தொகை பதிப்பு, நூலாராய்ச்சி, ப.32
19. இராம. குருநாதன், குறிஞ்சி வளம், ப.53

20. பி.எல். சாமி, சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம், ப.109
21. ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், அகநானூறு உரை, ப.247
22. பி.எல். சாமி, சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம், ப.120
23. மேலவர், சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம், ப.278
24. ஒளவை. துரைசாமிப்பிள்ளை, ஐங்குறுநூறு உரை, பா.106
25. தி. முத்துக் கண்ணப்பன், சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம், ப.96.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தில் கருப்பொருளாட்சி என்ற இந்த ஆய்வில் கண்ட முடிவுகளைத் தொகுத்துக் காணலாம்.

- ❖ சங்கப் பாடல்கள் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியலை இயற்கைப் பின்னணியுடன் எடுத்துக்காட்டுவன. சங்கப் புலவர்கள் இயற்கையை வெறும் புனைந்துரைகளாகப் பாடவில்லை. பாடலில் பாடுபொருளை விளக்குவதற்கேற்ற பின்னணியாகவே புனைந்துள்ளனர். அதிலும் அகப்பொருள் பற்றிய பாடல்களில் இயற்கை கருத்து விளக்கப் பின்னணியாக அமைந்துள்ளது. இதில் இயற்கைக் கூறுகளான முதல், கருப்பொருட்கள் பாடுபொருளான உரிப்பொருளைச் சிறப்பித்துக் கூறும் பின்னணியாக அமைந்துள்ளன.
- ❖ கருப்பொருட்கள் நிலத்தின் காலத்தின் அடிப்படையில் தோன்றுவன. அக்கருப்பொருட்கள் நிலத்திற்கேற்ப வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை, நிலவியல் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. எனவே, அந்தந்த நிலத்திற்குரிய கருப்பொருட்கள் அந்தந்த நிலத்தில் இயற்கையான குணத்துடனும், பிற இடங்களில் இயற்கைக்கு மாறாகவே காணப்படும் என்பதும் தெளிவாகின்றது.
- ❖ கருப்பொருட்கள் வேறு நிலத்தின் கண்ணும் வரப்பெறும் என்பதை உணர்ந்தே தொல்காப்பியர் இன்ன நிலத்திற்கு இன்ன கருப்பொருட்கள் என்று வரையறை செய்யவில்லை என்பதையும், ஒரு நிலத்தில் பிற நிலத்திற்குரிய கருப்பொருட்கள் வருவது உலகியல் நடப்பு என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

- ❖ புலவர்கள் கருப்பொருட்களை வெறும் இயற்கை வருணனையாகப் புனையாமல் அகமாந்தரின் உணர்வுகளைப் புனைவதற்கேற்ற பின்னணியாக கையாண்டுள்ளனர்.
- ❖ சங்கப் புலவர்கள் கருப்பொருட்களைத் திணை உணர்த்துவதற்காகவும் உரிப்பொருளுக்குப் பின்னணியாகவும், குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துவதற்காகவும் பயன்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. முதல், கருப்பொருட்களைக் கொண்டு திணைப்பகுப்பை ஆராயும்போது உவமையாகவும், புனைவாகவும் இடம்பெறுவனவற்றை ஒதுக்கி வைத்தே ஆராய வேண்டும் என்பதும் தெளிவாகின்றது.
- ❖ சங்கப் புலவர் உரிப்பொருளை விளக்குவதற்கு ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு வேளையில் பசுமையுடன் விளங்கி மனதைக் கவர்கின்றன. இயற்கைக் காட்சிகளை அந்தந்த காதலுணர்ச்சிக்கு ஏற்றப் பின்னணியாக அமைத்துள்ளனர்.
- ❖ களவுப் பாடல்களில் தலைவன் கூற்றில் வரும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் மூலம் தலைவன் தலைவி மீது வைத்துள்ள அன்பும், அருளும் வெளிப்படுகின்றன. தலைவி தோழி கூற்றுக்களில் தலைவன் களவு நாட்டமுடையவனாகவும், தலைவியின் இன்னலைப் பொருட்படுத்தாதவனாகவும் காட்டப்படுகின்றான். ஆனால், தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் அவனை அன்புடையவனாகவும், தலைவியை நினைத்து வருந்தும் அருளுள்ளம் உடையவனாகவும் காட்டுகின்றன.
- ❖ களவில் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் பெரும்பாலும் தலைவனின் பிரிவால் துயருரும்

தலைவியின் மனநிலையை நெய்தல் பின்னணியில் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றன.

❖ களவில் தலைவியின் மனவுணர்வுகள் தோழியின் மூலமாகவே வெளியிடப்படுகின்றன. எனவே, களவில் தலைவி கூற்றுக்கள் பெரும்பாலும் தோழியிடம் கூறுவனவாகவே அமைந்துள்ளன. தோழி கூற்றுப் பாடல்களிலும் அவளது தனிப்பட்ட மனநிலை வெளிப்படவில்லை. தலைவன் தலைவியின் மனநிலையைப் பிரதிபலிப்பதாகவே பாடல்கள் அமைந்துள்ளன

❖ களவில் தோழி கூற்றுக்களில் தலைவன் தலைவி சந்திப்பது முதல் திருமணம் வரை தோழியின் செயல்பாடுகள் கருப்பொருட் பின்னணியின் மூலம் வெளிப்படுகின்றன. அதில், வரைவுகடாவுதற் பொருட்டு தலைவனை இடித்துரைத்து தோழி கூற்று நிகழ்த்தும் பாடல்களில் கருப்பொருட் பின்னணிகள் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன.

❖ களவுக் கூற்றுக்குரிய அனைத்து அகமாந்தரும் கூற்று நிகழ்த்தக்கூடிய துறையாக உடன்போக்குத் துறை அமைந்துள்ளது. களவில் தலைவன் தலைவியிடம் நேரே பேசுவது போன்ற பாடல்கள் குறைவு. உடன்போகும் தலைவன் தலைவியை அரவணைத்துச் செல்லும்போது பெற்றோரைப் பிரிந்து வரும் சோகத்தை மாற்றுவதற்கு அவன் தலைவிக்கு இனிய கருப்பொருட் காட்சியைக் காட்டுவதாகவும், துணையுடன் இன்புற்றிருக்கும் உயிரினங்களின் வாழ்க்கையைக் காட்டுவதாகவும் புலவர்கள் புனைந்துள்ளனர்.

❖ தலைவன், தலைவி, தோழியரல்லாத நற்றாய், செவிலி, கண்டோர், உழையர் எனப் பிறர் கூற்றுக்களும், உடன்போக்குத் துறையில்

அமைந்துள்ளன. அதில் தலைவனின் வீரமும், பெருமையும், தலைவியின் குழந்தை பருவத்து நிகழ்வுகளும், பேதைமை தன்மையும், மென்மை தன்மையும், பாலை வழியின் கொடுமையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

❖ கற்புப் பாடல்களில் தலைவன் கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் தலைவியைப் பிரிந்து சென்று வருந்தும் தலைவனையும், மனைவியையும், புதல்வனையும் காப்பாற்ற விழையும் கடமையுணர்ச்சி மிக்கத் தலைவனையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தலைவனின் இம்மனநிலைக்கேற்ப பிரிந்து வருந்தும் தலைவன் கூற்றில் இணைந்த உயிரினங்களின் புணர்ச்சி வாழ்வும், பொருளீட்டி வந்து தலைவியையும் குடும்பத்தையும் காப்பாற்ற எண்ணும் தலைவன் கூற்றில் துணையையும், குட்டியையும் பாதுகாத்துப் பேணும் உயிரினங்களின் வாழ்வும் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ளன.

❖ கற்புப் பாடல்களில் தலைவி கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் வினைவயிற் பிரிந்து செல்லும் தலைவனாலும், பொருள்வயிற் பிரிந்து செல்லும் தலைவனாலும், பரத்தைவயிற் பிரிந்து செல்லும் தலைவனாலும் வருந்தும் தலைவியை முல்லை, பாலை, மருதம் நிலப் பின்னணியில் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

❖ மருதத்திணையில் தலைவி தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பை மறைமுகமாக இடித்துரைப்பதில் கருப்பொருட்கள் குறிப்புப் பொருளை உணர்த்தும் உத்தியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

❖ பரத்தமைப் பண்புடைய தலைவனின் இழிசெயலைச் சுட்ட எருமை, நீர்நாய், பன்றி, நாரை போன்ற இழிந்த உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள்

சுட்டப்பட்டுள்ளன. கற்புப் பாடல்களில் பரத்தை, செவிலி, பாணன், விறலி, பாகன் ஆகியோர் கூற்றுக்களிலும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

- ❖ குறிப்புப் பொருளுணர்த்தும் உள்ளுறை, இறைச்சிப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட்களின் செயல்பாடுகள், தலைவன் தலைவியின் செயல்பாடுகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் இல்லற வாழ்வுக் கூறுகளையும் புணர்ச்சி, அலர், நொதுமலர் போன்றவற்றையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.
- ❖ புணர்ச்சியைக் குறிக்க உயிரினங்கள் கனி உண்ணுதல், திண்ணை மேய்தல், இறைச்சியைக் கவர்தல், மலர், தளிர் உண்ணுதல், நீரை உண்ணுதல், மலர் மணம் பரவுதல் போன்றவை குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.
- ❖ அலர் பரவியதைக் குறிக்கப் புலால் நாற்றம் பரவுதலும், மலர் மணம் பரவுதலும், அலர் நீங்கியதைக் குறிக்கப் புலால் நாற்றத்தை மலரின் மணம் போக்குதலும் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.
- ❖ உயிரினங்கள் தன் துணையுடன் இணைந்திருப்பதும், உண்ணுவதும், துணையின் பசியைப் போக்குவதும், மலர்கள் மலர்ந்து அணி செய்வதும், மணம் வீசுவதும், மலர் காயாகி தொங்குவதும், மரத்தில் கனிகள் நிறைந்திருப்பதும் இல்லற வாழ்வினைக் கூறும் குறியீடுகளாகின்றன என்பது ஆராய்ந்து கூறப்பட்டுள்ளது.
- ❖ சங்ககால மக்களின் இயற்கையோடியைந்த வாழ்வும், இயற்கையைக் கூர்ந்து நோக்கிய சங்கப் புலவர்களின் திறனும், சங்கப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட் புனைவுகள் மூலம் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

❖ இவ்வாறு, சங்கப் புலவர்கள் கருப்பொருட்களை உணர்வுகளை வெளியிடுவதற்கேற்ற பின்னணியாகவும், குறிப்பொருளை உணர்த்துவதற்கேற்ற குறியீடாகவும், கையாண்டுள்ளதையும், கருப்பொருட் புனைவுகள் மூலம் சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கையும், இயற்கையை உள்ளது உள்ளவாறு எடுத்தாண்டுள்ள சங்கப் புலவர்களின் இயற்கை நுண்ணறிவினையும் இவ்வாய்வுத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

முதன்மை ஆதாரங்கள் (12)

1. சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ.) - குறுந்தொகை
தியாகராச விலாச வெளியீடு
சென்னை. நான்காம் பதிப்பு 1962
2. செயபால், இரா. (உ.ஆ.) - அகநானூறு மூலமும் உரையும்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை. முதற்பதிப்பு 2004.
3. சோமசுந்தரனார், பொ.வே. (உ.ஆ.) - அகநானூறு
(மணிமிடைப் பவளம், நித்திலக்கோவை)
தி.தெ.சை.சி.நூ.கழக வெளியீடு
சென்னை. 1977
4. தட்சிணாமூர்த்தி, அ. (உ.ஆ.) - ஐங்குறுநூறு (இருதொகுதிகள்)
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை. முதற்பதிப்பு 2004.
5. துரைசாமிப்பிள்ளை, ஓளவை சு. - ஐங்குறுநூறு
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம். இ.ப. 1978
6. நாகராசன், வி. (உ.ஆ.) - குறுந்தொகை
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை. முதற்பதிப்பு 2004.

7. மேலவர் - **பத்துப்பாட்டு (இரண்டு பகுதிகள்)**
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை. முதற்பதிப்பு 2004.
8. பரிமணம், அ.மா.,
பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. (ப.ஆ.) - **புறநானூறு (இரு தொகுதிகள்)**
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை. முதற்பதிப்பு 2004.
9. பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. - **நற்றிணை**
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை. முதற்பதிப்பு 2004.
10. பின்னத்தூர் நாராயணசாமிஐயர் (உ.ஆ.)- **நற்றிணை**
தி.தெ.சை.சி.நா.கழக வெளியீடு
சென்னை. 1962
11. விசுவநாதன், அ. (உ.ஆ.) - **கலித்தொகை**
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை. முதற்பதிப்பு 2004.
12. வேங்கடசாமி நாட்டார் (உ.ஆ.) - **அகநானூறு**
தி.தெ.சை.சி.நா.கழக வெளியீடு
சென்னை. 1970

துணைமை ஆதாரங்கள் (60)

13. அகத்தியலிங்கம், ச. - **சங்க இலக்கியத்தில் உடன்போக்கு -
புதிய பார்வை (ஆய்வுக் கட்டுரை)**
தமிழியல் ஆராய்ச்சி, தொகுதி - 7
புலமை மன்றம், 16 ஆவது குறுக்குத் தெரு,
சாஸ்திரி நகர், அடையாறு, சென்னை.
மு.ப. 2005

14. அப்துல் ரகுமான் - **புதுக்கவிதையில் குறியீடு**
அன்னம் வெளியீடு
நிர்மலா நகர், தஞ்சாவூர். மு.ப. 2006.
15. அருணாச்சலம் பிள்ளை, மு. - **தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்**
அகத்திணையியல் (உரைவளம்)
தமிழ்த்துறை வெளியீடு,
காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை. 1975
16. இராகவையங்கார், மு. - **தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி**
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு, மு.ப. 1922
17. இராமகிருட்டிணன், ஆ. - **அகத்திணை மாந்தர் - ஓர் ஆய்வு**
சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை
32/1, மேலவெளி வீதி, மதுரை. மு.ப. 1982
18. இளம்பூரணர் (உ.ஆ.) - **தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்**
(அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்)
தி.தெ.சை.சி.நூ.கழக வெளியீடு
சென்னை. 2001.
19. மேலவர் - **தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்**
(களவியல், கற்பியல், பொருளியல்)
தி.தெ.சை.சி.நூ.கழக வெளியீடு
சென்னை. 1986.
20. மேலவர் - **தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்**
(மெய்ப்பாட்டியல், உவமையியல்,
செய்யுளியல், மரபியல்)
தி.தெ.சை.சி.நூ.கழக வெளியீடு
சென்னை. 2001.

21. கதிர் மகாதேவன் - **ஒப்பிலக்கிய நோக்கில் சங்ககாலம்**
சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை
32/1, மேலவெளி வீதி, மதுரை. மு.ப. 1975
22. கந்தசாமி, சோ.ந. - **தமிழிலக்கியச் செல்வம் - தொகுதி 2**
மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப. 2003.
23. காளிமுத்து, கா. - **தொல்காப்பிய இலக்கியக் கொள்கைகளும், குறுந்தொகையும்**
பூம்புகார் பிரசுரம் பிரஸ், பிராட்வே, சென்னை.
மு.ப. 1983
24. குருநாதன், இராம. - **குறிஞ்சி வளம்**
வெற்றி மங்கை
28, பங்காரு குடியிருப்பு, கலைஞர் நகர்,
சென்னை. மு.ப. 1998.
25. குருநாதன், வ. - **கம்பராமாயணத்தில் காதல்**
வடிவேல் பதிப்பகம், இராசீவ் நகர்,
தஞ்சாவூர் - 4. மு.ப. 2002.
26. கைலாசபதி, க. - **சமூகமும் உளவியலும்**
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்
சென்னை - 98. மு.ப. 1979
27. சண்முகம், செ.வை. - **சுவாமிநாதம்**
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம். மு.ப.1975
28. சண்முகம் பிள்ளை, மு. - **அகப்பொருள் மரபும் திருக்குறளும்**
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
மு.ப. 1980

29. சரளா இராசகோபாலன் - **இலக்கியச் சிந்தனைகள்**
அன்பு பதிப்பகம், 63, அரங்காச்சாரி சாலை,
சென்னை. மு.ப. 1996
30. மேலவர் - **சங்க இலக்கியத்தில் தோழி**
ஒளி பதிப்பகம், 16, அரங்காச்சாரி சாலை
சென்னை. மு.ப. 1986
31. மேலவர் - **இலக்கியத்தின் நோக்கமும் பயனும்**
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
வெள்ளிவிழா வெளியீடு, தரமணி, சென்னை - 16.
மு.ப. 1995
32. மேலவர் - **சங்க இலக்கியம் - அகம்**
ஒளி பதிப்பகம், 16, அரங்காச்சாரி சாலை
சென்னை. மு.ப. 1988
33. சாம்பசிவன், ச. - **தமிழ் இலக்கியத்தில் நெய்தல் திணை**
வளவன் வெளியீடு, மதுரை - 1. மு.ப. 1964
34. சாமி, பி.எல். - **சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்**
தி.தெ.சை.சி.நூ.கழக வெளியீடு, சென்னை.
மு.ப. 1967
35. மேலவர் - **சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்**
தி.தெ.சை.சி.நூ.கழக வெளியீடு, சென்னை.
மு.ப. 1970.
36. மேலவர் - **வேலன் வழிபாடு (ஆய்வுக் கட்டுரை)**
மக்களும் மரபுகளும்,
மானிடவியல் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைத் தொகுப்பு
தி.தெ.சை.சி.நூ.கழக வெளியீடு, சென்னை.
மு.ப. 1978.

37. சாரங்கபாணி, கோ. - **ஓவச்செய்தி**
பாரி நிலையம், சென்னை. மு.ப. 1950
38. சிலம்பொலி செல்லப்பன் - **சங்கத்தேன் (தொ.2)**
சங்க இலக்கிய மலர்கள் (ஆய்வுக் கட்டுரைகள்)
தமிழ்த்துறை வெளியீடு,
மகேந்திரா கலை அறிவியல் கல்லூரி, நாமக்கல்,
மு.ப. 2006.
39. சீதா, இரா. - **உள்ளுறை & இறைச்சி (கட்டுரை)**
தொல்காப்பிய இலக்கியக் கோட்பாடுகள்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி,
சென்னை-17. மு.ப. 1995.
40. சுப்பிரமணியன், ஏ.வி. - **புதிய கோணத்தில் சங்க இலக்கியம்**
வானதி பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை-17.
மு.ப. நவம்பர் 1983
41. சுப்புரெட்டியார், ந. - **அகத்திணைக் கொள்கைகள்**
பாரி நிலையம், சென்னை. மு.ப. 1981.
42. செயராமன், நா. - **நெய்தல் பாடல்கள்**
குமரன் பதிப்பகம், 3/270, சதாசிவ நகர்,
வண்டியூர், மதுரை. மு.ப. 1978.
43. மேலவர் - **முல்லைப் பாடல்கள்**
மதுரை பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்
69, பாண்டிய வேளாளர் தெரு, மதுரை. மு.ப. 1976
44. மேலவர் - **சங்கத் தமிழ்ச் செய்யுள்கோவை**
முத்துப் பதிப்பகம், மதுரை. மு.ப. 1977.

45. ஞானசம்பந்தன், அ.ச. - **அகமும் புறமும்**
தி.தெ.சை.சி.நா. கழக வெளியீடு,
சென்னை. மு.ப. 1956.
46. தங்கராசு, மு. - **சங்க இலக்கியத்தில் நிலவியல்**
தமிழ் மலர், 12, ஐசிஎல் குடியிருப்பு,
நூம்பல், சென்னை. மு.ப. 2000
47. தமிழண்ணல் - **குறிஞ்சிப்பாட்டு - இலக்கியத் திறனாய்வு விளக்கம்**
மீனாட்சி புத்தக நிலையம், 60, மேலக்கோபுரத்தெரு
மதுரை. மு.ப. 1987
48. நக்கீரர் (உ.ஆ.) - **இறையனார் அகப்பொருள்**
தி.தெ.சை.சி.நா. கழக வெளியீடு, சென்னை.
மறுபதிப்பு 1964.
49. நச்சினார்க்கினியர், (உ.ஆ.) - **தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்**
(அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்)
தி.தெ.சை.சி.நா. கழக வெளியீடு, சென்னை.
இரண்டாம் பதிப்பு 1955.
50. மேலவர் - **தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்**
(களவியல், கற்பியல், பொருளியல்)
தி.தெ.சை.சி.நா. கழக வெளியீடு, சென்னை.
மறு பதிப்பு 1958.
51. நாற்கவிராச நம்பி - **அகப்பொருள் விளக்கம்**
தி.தெ.சை.சி.நா. கழக வெளியீடு, சென்னை.
பதினைந்தாம் பதிப்பு 2001.
52. பரிமேலழகர் (உ.ஆ.) - **திருக்குறள்**
தி.தெ.சை.சி.நா.கழக வெளியீடு, சென்னை. 1976

53. பாலகிருட்டிணன், நா. - **தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வழி நற்றிணை - ஓர் ஆய்வு**
இளங்கோ பதிப்பகம், சென்னை. 1988.
54. பாஸ்கரதாஸ், ஈ.கோ. - **அகப்பொருள் பாடல்களில் தலைவி**
தமிழ் உறவு, எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை. மு.ப. 1982
55. புலியூர்க்கேசிகன் (உ.ஆ) - **சிலப்பதிகாரம்**
பாரிநிலையம், சென்னை. மறுபதிப்பு 2000
56. மணிவேல் - **தமிழ் இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகள்**
அன்னை பதிப்பகம், மதுரை. மு.ப. 2004
57. மனோண்மணி சண்முகதாஸ் - **குறுந்தொகை - ஒரு நுண்ணாய்வு**
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை. மு.ப. 2000
58. மாணிக்கம், வ.சுப. - **தமிழ்க்காதல்**
மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
இரண்டாம் பதிப்பு 2005.
59. மாணிக்கவாசகன், ஞா. - **சீவக சிந்தாமணி மூலமும் உரையும் (மூன்று பாகங்கள்)**
உமா பதிப்பகம், மன்னடி, சென்னை-17.
மு.ப. 2007
60. மாயாண்டி, இரா. - **சங்க இலக்கியத்தில் கற்பனை**
எழிலகம், சென்னை. 1980.
61. முத்துக் கண்ணப்பன், தி. - **சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம்**
அதிபத்தர் பதிப்பகம், அருணாச்சலபுரம், சென்னை. மு.ப. 1978.

62. முத்துராசன், கு. - **சங்ககாலம்**
மெர்குரி புத்தகக் கம்பெனி
கோயம்புத்தூர். மு.ப. 1967
63. முத்துவீர உபாத்தியாயர் - **முத்துவீரியம்**
தி.தெ.சை.சி.நூ.கழக வெளியீடு, சென்னை.
மு.ப. 1972.
64. வரதராசனார், மு. - **பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை**
பாரி நிலையம், சென்னை. மு.ப. 1964
65. மேலவர் - **குறுந்தொகைச் செல்வம்**
பாரி நிலையம், சென்னை. மு.ப. 1964
66. மேலவர் - **முல்லைத்திணை**
பாரி நிலையம், சென்னை. இரண்டாம் பதிப்பு 1955
67. வித்தியானந்தர், சு. - **தமிழர் சாஃபு**
பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை-17.
மு.ப. 1971.
68. வீரமாமுனிவர் - **தொன்னூல் விளக்கம்**
தி.தெ.சை.சி.நூ. கழக வெளியீடு, சென்னை.
மு.ப. 1984
69. வேங்கடாசலம் பிள்ளை - **அகநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள்**
தி.தெ.சை.சி.நூ. கழக வெளியீடு, சென்னை.
மு.ப. 1969
70. வைத்தியநாத தேசிகர் - **இலக்கண விளக்கம் (பொருளதிகாரம்)**
தி.தெ.சை.சி.நூ. கழக வெளியீடு, சென்னை.
மு.ப. 1976.

71. - **நந்திக் கலம்பகம் மூலமும் உரையும்**
தி.தெ.சை.சி.நா. கழக வெளியீடு, சென்னை.
மு.ப. 1968
72. - **பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்**
(மூன்று தொகுதிகள்)
வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
புதிய பதிப்பு. 2006.

ஆங்கில நூல் (1)

73. Periakaruppan, R.M. - **Tradition and talent in Sankam Literature**
Madurai Publishing House, Madurai. 1976.

வாழ்வியல் களஞ்சியம், அகராதிகள் (2)

74. - **வாழ்வியல் களஞ்சியம் (தொ.6)**
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, தஞ்சாவூர்.
75. - **Tamil Lexicon, Vol VI - Part II**
University of Madras, Chennai. 1924.

- ❖ புலவர்கள் கருப்பொருட்களை வெறும் இயற்கை வருணனையாகப் புனையாமல் அகமாந்தரின் உணர்வுகளைப் புனைவதற்கேற்ற பின்னணியாக கையாண்டுள்ளனர்.
- ❖ சங்கப் புலவர்கள் கருப்பொருட்களைத் திணை உணர்த்துவதற்காகவும் உரிப்பொருளுக்குப் பின்னணியாகவும், குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துவதற்காகவும் பயன்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. முதல், கருப்பொருட்களைக் கொண்டு திணைப்பகுப்பை ஆராயும்போது உவமையாகவும், புனைவாகவும் இடம்பெறுவனவற்றை ஒதுக்கி வைத்தே ஆராய வேண்டும் என்பதும் தெளிவாகின்றது.
- ❖ சங்கப் புலவர் உரிப்பொருளை விளக்குவதற்கு ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு வேளையில் பசுமையுடன் விளங்கி மனதைக் கவர்கின்றன. இயற்கைக் காட்சிகளை அந்தந்த காதலுணர்ச்சிக்கு ஏற்றப் பின்னணியாக அமைத்துள்ளனர்.
- ❖ களவுப் பாடல்களில் தலைவன் கூற்றில் வரும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் மூலம் தலைவன் தலைவி மீது வைத்துள்ள அன்பும், அருளும் வெளிப்படுகின்றன. தலைவி தோழி கூற்றுக்களில் தலைவன் களவு நாட்டமுடையவனாகவும், தலைவியின் இன்னலைப் பொருட்படுத்தாதவனாகவும் காட்டப்படுகின்றான். ஆனால், தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் அவனை அன்புடையவனாகவும், தலைவியை நினைத்து வருந்தும் அருளுள்ளம் உடையவனாகவும் காட்டுகின்றன.
- ❖ களவில் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் பெரும்பாலும் தலைவனின் பிரிவால் துயருரும்

தலைவியின் மனநிலையை நெய்தல் பின்னணியில் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றன.

❖ களவில் தலைவியின் மனவுணர்வுகள் தோழியின் மூலமாகவே வெளியிடப்படுகின்றன. எனவே, களவில் தலைவி கூற்றுக்கள் பெரும்பாலும் தோழியிடம் கூறுவனவாகவே அமைந்துள்ளன. தோழி கூற்றுப் பாடல்களிலும் அவளது தனிப்பட்ட மனநிலை வெளிப்படவில்லை. தலைவன் தலைவியின் மனநிலையைப் பிரதிபலிப்பதாகவே பாடல்கள் அமைந்துள்ளன

❖ களவில் தோழி கூற்றுக்களில் தலைவன் தலைவி சந்திப்பது முதல் திருமணம் வரை தோழியின் செயல்பாடுகள் கருப்பொருட் பின்னணியின் மூலம் வெளிப்படுகின்றன. அதில், வரைவுகடாவுதற் பொருட்டு தலைவனை இடித்துரைத்து தோழி கூற்று நிகழ்த்தும் பாடல்களில் கருப்பொருட் பின்னணிகள் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன.

❖ களவுக் கூற்றுக்குரிய அனைத்து அகமாந்தரும் கூற்று நிகழ்த்தக்கூடிய துறையாக உடன்போக்குத் துறை அமைந்துள்ளது. களவில் தலைவன் தலைவியிடம் நேரே பேசுவது போன்ற பாடல்கள் குறைவு. உடன்போகும் தலைவன் தலைவியை அரவணைத்துச் செல்லும்போது பெற்றோரைப் பிரிந்து வரும் சோகத்தை மாற்றுவதற்கு அவன் தலைவிக்கு இனிய கருப்பொருட் காட்சியைக் காட்டுவதாகவும், துணையுடன் இன்புற்றிருக்கும் உயிரினங்களின் வாழ்க்கையைக் காட்டுவதாகவும் புலவர்கள் புனைந்துள்ளனர்.

❖ தலைவன், தலைவி, தோழியரல்லாத நற்றாய், செவிலி, கண்டோர், உழையர் எனப் பிறர் கூற்றுக்களும், உடன்போக்குத் துறையில்

அமைந்துள்ளன. அதில் தலைவனின் வீரமும், பெருமையும், தலைவியின் குழந்தை பருவத்து நிகழ்வுகளும், பேதைமை தன்மையும், மென்மை தன்மையும், பாலை வழியின் கொடுமையும் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

❖ கற்புப் பாடல்களில் தலைவன் கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் தலைவியைப் பிரிந்து சென்று வருந்தும் தலைவனையும், மனைவியையும், புதல்வனையும் காப்பாற்ற விழையும் கடமையுணர்ச்சி மிக்கத் தலைவனையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தலைவனின் இம்மனநிலைக்கேற்ப பிரிந்து வருந்தும் தலைவன் கூற்றில் இணைந்த உயிரினங்களின் புணர்ச்சி வாழ்வும், பொருளீட்டி வந்து தலைவியையும் குடும்பத்தையும் காப்பாற்ற எண்ணும் தலைவன் கூற்றில் துணையையும், குட்டியையும் பாதுகாத்துப் பேணும் உயிரினங்களின் வாழ்வும் கருப்பொருட் பின்னணியில் எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ளன.

❖ கற்புப் பாடல்களில் தலைவி கூற்றுக்களில் வரும் கருப்பொருட்கள் வினைவயிற் பிரிந்து செல்லும் தலைவனாலும், பொருள்வயிற் பிரிந்து செல்லும் தலைவனாலும், பரத்தைவயிற் பிரிந்து செல்லும் தலைவனாலும் வருந்தும் தலைவியை முல்லை, பாலை, மருதம் நிலப் பின்னணியில் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

❖ மருதத்திணையில் தலைவி தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பை மறைமுகமாக இடித்துரைப்பதில் கருப்பொருட்கள் குறிப்புப் பொருளை உணர்த்தும் உத்தியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

❖ பரத்தமைப் பண்புடைய தலைவனின் இழிசெயலைச் சுட்ட எருமை, நீர்நாய், பன்றி, நாரை போன்ற இழிந்த உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள்

சுட்டப்பட்டுள்ளன. கற்புப் பாடல்களில் பரத்தை, செவிலி, பாணன், விறலி, பாகன் ஆகியோர் கூற்றுக்களிலும் கருப்பொருட் பின்னணிகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

- ❖ குறிப்புப் பொருளுணர்த்தும் உள்ளுறை, இறைச்சிப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட்களின் செயல்பாடுகள், தலைவன் தலைவியின் செயல்பாடுகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் இல்லற வாழ்வுக் கூறுகளையும் புணர்ச்சி, அலர், நொதுமலர் போன்றவற்றையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.
- ❖ புணர்ச்சியைக் குறிக்க உயிரினங்கள் கனி உண்ணுதல், திண்ணை மேய்தல், இறைச்சியைக் கவர்தல், மலர், தளிர் உண்ணுதல், நீரை உண்ணுதல், மலர் மணம் பரவுதல் போன்றவை குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.
- ❖ அலர் பரவியதைக் குறிக்கப் புலால் நாற்றம் பரவுதலும், மலர் மணம் பரவுதலும், அலர் நீங்கியதைக் குறிக்கப் புலால் நாற்றத்தை மலரின் மணம் போக்குதலும் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.
- ❖ உயிரினங்கள் தன் துணையுடன் இணைந்திருப்பதும், உண்ணுவதும், துணையின் பசியைப் போக்குவதும், மலர்கள் மலர்ந்து அணி செய்வதும், மணம் வீசுவதும், மலர் காயாகி தொங்குவதும், மரத்தில் கனிகள் நிறைந்திருப்பதும் இல்லற வாழ்வினைக் கூறும் குறியீடுகளாகின்றன என்பது ஆராய்ந்து கூறப்பட்டுள்ளது.
- ❖ சங்ககால மக்களின் இயற்கையோடியைந்த வாழ்வும், இயற்கையைக் கூர்ந்து நோக்கிய சங்கப் புலவர்களின் திறனும், சங்கப் பாடல்களில் வரும் கருப்பொருட் புனைவுகள் மூலம் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

❖ இவ்வாறு, சங்கப் புலவர்கள் கருப்பொருட்களை உணர்வுகளை வெளியிடுவதற்கேற்ற பின்னணியாகவும், குறிப்புபொருளை உணர்த்துவதற்கேற்ற குறியீடாகவும், கையாண்டுள்ளதையும், கருப்பொருட் புனைவுகள் மூலம் சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கையும், இயற்கையை உள்ளது உள்ளவாறு எடுத்தாண்டுள்ள சங்கப் புலவர்களின் இயற்கை நுண்ணறிவினையும் இவ்வாய்வுத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.